

சியோனிசத்தின் தர்க்கம்
தேசியவாத கட்டுக்கதை முதல்
காஸா இனப்படுகொலை வரை

டேவிட் நோர்த்

**சியோனிசத்தின் தர்க்கம்:
தேசியவாத கட்டுக்கதை முதல்
காஸா இனப்படுகொலை வரை**

டேவிட் நோர்த்

சியோனிசத்தின் தர்க்கம்: தேசியவாத கட்டுக்கதை முதல்
காஸா இனப்படுகொலை வரை

வெளியீடு:

உலக சோசலிச வலைத்தளம்

wsws.org/ta

யொருளடக்கம்

ஆசிரியரைப் பற்றி.....	4
முன்னுரை.....	5
சோசலிச சர்வதேசியவாதமும் சியோனிசம் மற்றும் ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிரான போராட்டமும்.....	16
காஸாவில் இனப்படுகொலை: பாதாளத்தில் மூழ்கும் ஏகாதிபத்தியம்.....	61
இஸ்ரேல் அரசின் பாசிச சித்தாந்தமும் காஸாவில் இனப்படுகொலையும்.....	101
காஸா இனப்படுகொலையும் ஆரோன் புஷனெல்லின் மரணமும்: அரசியல் படிப்பினைகள் என்ன?.....	149
லியோன் ட்ரொட்ஸ்கி: “அவரது காலத்து ஒப்பற்ற மனிதர், அவரது காலத்திற்கும் தற்போது நமது சம காலத்திற்குமான ஒரு தொலைநோக்கு சிந்தனையாளர்”.....	184

ஆசிரியரைப் பற்றி

சர்வதேச தொழிலாளர்கள் மத்தியிலும் மற்றும் ட்ரொட்ஸ்கிச இயக்கத்திலும், ஒரு புரட்சிகர பத்திரிகையாளராக, வரலாற்றாசிரியராக மற்றும் அரசியல் தலைவராக டேவிட் நோர்த்தின் அரசியல் பணியானது அரை நூற்றாண்டுக்கும் மேலாக நீடித்திருக்கிறது. தற்பொழுது அவர் அமெரிக்காவில் சோசலிச சமத்துவக் கட்சியின் தலைவராக செயலாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்; 1998ல் உலக சோசலிச வலைத்தளம் (wsws.org) ஆரம்பிக்கப்பட்டதிலிருந்து அதன் சர்வதேச ஆசிரியர் குழுவின் தலைவராகவும் சேவையாற்றி வருகிறார். மார்க்சிச தத்துவம், சோசலிசம் மற்றும் நான்காம் அகிலத்தின் வரலாறு, அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் புவிசார் அரசியல், சோசலிசத்திற்கான இன்றைய போராட்டத்தின் மூலோபாயம் மற்றும் வேலைத்திட்டம் குறித்து நோர்த் விரிவாக எழுதியுள்ளார். **நாம் பாதுகாக்கும் மரபியம்; லியோன் ட்ரொட்ஸ்கியின் மரபைப் பாதுகார்; ரஷ்யப் புரட்சியும் முடிவுறாத இருபதாம் நூற்றாண்டும்; பிராங்பேர்ட் பள்ளி பின்நவீனத்துவம் மற்றும் போலி-இடதுகளின் அரசியல்; ஒரு கால் நூற்றாண்டுப் போர்: பூகோளரீதியான மேலாதிக்கத்திற்கான அமெரிக்க உந்துதல் 1990-2016;** மற்றும் **லியோன் ட்ரொட்ஸ்கியும் இருபத்தோராம் நூற்றாண்டில் சோசலிசத்திற்கான போராட்டமும்** அவரது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த படைப்புகளாக இருக்கின்றன.

முன்னுரை

நெதன்யாகு அரசை வீழ்த்து! காஸா மீதான ஏகாதிபத்திய ஆதரவு சியோனிச தாக்குதலை நிறுத்து!

அக்டோபர் 7, 2023 சனிக்கிழமையன்று, காஸா நகரில் இஸ்ரேலிய வான்வழித் தாக்குதலைத் தொடர்ந்து பாலஸ்தீன அடுக்குமாடிக் கோபுரத்தின் மீது மேற்கொண்ட தாக்குதலிருந்து தீ மற்றும் புகை எழுகிறது. [AP Photo/Adel Hana]

1. நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழு, இஸ்ரேலிய ஆக்கிரமிப்பிற்கு எதிராக காஸாவில் எழுந்த எழுச்சியைத் தொடர்ந்து, பாலஸ்தீன மக்கள் மீதான நெதன்யாகு அரசாங்கத்தின் போர்ப் பிரகடனத்தை சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி கண்டிக்கிறது. நாஸிக்களை நினைவுபடுத்தும் வகையில், இஸ்ரேலிய ஆட்சியின் வெறித்தனமான ஆவேசம், காஸா மக்களில் பெரும் பகுதியினரை அழிப்பதற்கான அழைப்பைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை என்று விளக்கலாம். இப்போது

இஸ்ரேலிய ஆயுதப் படைகளால் திட்டமிடப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வரும் இனப்படுகொலை நடவடிக்கைக்கு பைடென் நிர்வாகமும் ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் அரசாங்கங்களும் முழுமையான ஆதரவு வழங்குவது பற்றிய பிரகடனங்களை நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழு சற்றும் குறைவில்லாமல் ஆணித்தரமாக கண்டிக்கிறது. இந்தப் பிராந்தியத்திற்கு ஒரு அமெரிக்க விமானத் தாங்கிக் கப்பலை அனுப்பியமையானது, பாலஸ்தீன மக்கள் மீதான பாரிய தாக்குதலுக்கு ஏகாதிபத்திய உடந்தையின் இழிவான வெளிப்பாடாகும்.

2. ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான போராட்டத்தில் பாலஸ்தீன தொழிலாளர்கள் மற்றும் இளைஞர்களை பாதுகாப்பது சர்வதேச அளவிலும், இஸ்ரேலிலும் உள்ள தொழிலாள வர்க்கத்தின் பொறுப்பாகும். ஏகாதிபத்திய மையங்களிலும் உலகெங்கிலும், இஸ்ரேலிய அரசாங்கத்திற்கு ஆயுதங்களை அனுப்புவதற்கு எதிரான ஆர்ப்பாட்டங்களும் எதிர்ப்புகளும் இருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு நாட்டிலும், காஸா மற்றும் மேற்குக் கரை ஆக்கிரமிப்பை முடிவுக்குக் கொண்டுவரக் கோரி வெகுஜன ஆர்ப்பாட்டங்கள் நடத்தப்பட வேண்டும்.

3. குறிப்பாக இஸ்ரேலிய தொழிலாள வர்க்கத்திற்கும் யூத மக்களில் உள்ள அனைத்து முற்போக்கான சக்திகளுக்கும் ஆட்சியின் நச்சுத்தனமான பேரினவாதத்தை நிராகரிக்குமாறு நாங்கள் வேண்டுகோள் விடுக்கின்றோம். இஸ்ரேலிய தொழிலாளர்களும் இளைஞர்களும் தங்களைத் தாங்களே அரசாங்கத்திடம் இருந்து வேறுபடுத்திக்கொள்வதோடு அவர்களின் நலன்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தாத நெதன்யாகு அரசாங்கத்தின் குற்றச் செயல்களைக் கண்டிக்க வேண்டும்.

4. வரலாறு நெடுகிலும் எப்போதும் போலவே, வெகுஜனங்களின் ஒவ்வொரு எதிர்ப்பு நடவடிக்கையும் ஆளும் உயரடுக்கினரிடமிருந்து வெறித்தனமான சீற்றத்தைத் தூண்டுகிறது. பைடென், ஷூல்ஸ், மக்ரோன் மற்றும் மற்றவர்கள் மனம் தளராமல் அதை ‘பயங்கரவாதம்’ என்று மீண்டும் மீண்டும் கூச்சலிடலாம். ஆனால் இடைவிடாத சியோனிச-சார்பு பிரச்சாரம் இருந்தபோதிலும், பாலஸ்தீனியர்கள் மீது தொழிலாளர்கள், இளைஞர்கள் மற்றும் ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் அனுதாபம் உள்ளது. நடப்பது ஒரு கொடூரமான ஆக்கிரமிப்பிற்கு எதிரான ஒரு வெகுஜன எழுச்சி என்பதும், ஆளும் வர்க்கம் அதன் நலன்கள் மற்றும் கொள்கைகளுக்கு விரோதமான எதிர்ப்பின் எந்தவொரு வெளிப்பாட்டையும் “பயங்கரவாதம்” என அர்த்தப்படுத்துகிறது என்பதும் புரிந்துகொள்ளப்படுகிறது.

5. முதலாளித்துவ ஊடகங்களில், உக்ரேனில் நடந்துவரும் போரைப் போலவே, பாலஸ்தீனத்தில் நடந்துவரும் நிகழ்வுகளும், அவற்றின் முழு வரலாற்றுச் சூழலிலிருந்தும் கிழித்து அகற்றப்பட்டுள்ளன. புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட இஸ்ரேலிய அரசால் பாலஸ்தீனத்தை ஆக்கிரமித்து, அங்கு வசிப்பவர்கள் தங்கள் தாயகத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டு 75 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. மேற்குக் கரையை இஸ்ரேல் ஆக்கிரமித்து இணைக்கத் தொடங்கிய 1967ஆம் ஆண்டு ஆறு நாள் யுத்தம் தொடங்கி 55 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. மனித உரிமைகள் கண்காணிப்பகத்தின் வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், காஸாவை ஒரு “திறந்தவெளி சிறைச்சாலையாக” மாற்றிய 2006ம் ஆண்டு காஸா மீதான இஸ்ரேலிய போரும் அதைத் தொடர்ந்து அதன் மீதான முற்றுகையும் நடந்து 17 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. பல தசாப்தங்களாக, லெபனானில் உள்ள சப்ரா மற்றும்

ஷாதிலா அகதி முகாம்களில் 1982 ஆம் ஆண்டு பாலஸ்தீனியர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டதைப் போல, பாலஸ்தீனியர்கள் குவிந்துள்ள சிறிய நிலப்பரப்புகளிலும், அவர்கள் தப்பிச் சென்ற பகுதிகளிலும் எண்ணற்ற கொலைகள் மற்றும் குண்டுத் தாக்குதல்கள் நடத்தப்பட்டுள்ளன.

6. இவை அனைத்தும், இஸ்ரேல் ஏகாதிபத்திய சக்திகளால், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அமெரிக்காவினால் ஆதரிக்கப்படுகிறது, இதற்காக இஸ்ரேல் மத்திய கிழக்கில் அதன் பிரதான பினாமியாக செயல்பட்டு வருகிறது. அரபு முதலாளித்துவ ஆட்சிகளானவை ஏகாதிபத்தியம் மற்றும் இஸ்ரேலுடன் ஒப்பந்தங்களை செய்து, பாலஸ்தீனிய மக்களை படுகொலை செய்யவும், தாக்கவும் விட்டுவிட்ட நிலையில், ஐக்கிய நாடுகள் சபை தனது சொந்த தீர்மானங்களை செயல்படுத்த மறுத்துவிட்டது. எவ்வாறெனினும், எல்லாவற்றையும் மீறி, இஸ்ரேலிய அரசாலும் அதன் ஆதரவாளர்களாலும் பாலஸ்தீனியர்களின் ஜனநாயக மற்றும் சமூக உரிமைகளுக்கான முயற்சிகளை நசுக்க முடியவில்லை.

7. இது ஒரு தீர்க்கமான தருணம். பல மாதங்களாக நெதன்யாகுவும் அவரது பாசிசவாத கூட்டணி பங்காளிகளும், பசலேல் ஸ்மோட்ரிச் (Bazalel Smotrich) தலைமையிலான மத சியோனிசமும், இடமார் பென் கிவிர் (Itamar Ben Gvir) தலைமையிலான யூத சக்தியும் (Jewish Power) இஸ்ரேல் பாதுகாப்புப் படைகளின் (IDF) தாக்குதலை மேற்பார்வை செய்து வருகின்றன. மேற்குக் கரை, காஸா மற்றும் இஸ்ரேலில் உள்ள நகரங்கள் மற்றும் கிராமங்கள் மீது போலீசாரும் குடியேற்றக் குழுக்களும் தினசரி தாக்குதல்களை நடத்தி வருகின்றன, அத்துடன் அல் அக்ஸா மசூதியில் ஆத்திரமூட்டல்களும் நடந்து வருகின்றன.

8. பாலஸ்தீன மக்களின் எதிர்ப்பு போராட்டமானது, இஸ்ரேலிய சட்டத்தில் கூட ஒரு குற்றவாளியாக கருதப்படும் நெதன்யாகுவுக்கு ஒரு அரசியல் தோல்வியாகும். இந்த நேர்மையற்ற காடையர் சிறைக்கு செல்வதிலிருந்து தப்பிக்க அதிகாரத்தில் ஒட்டிக் கொள்கிறார் என்பது இஸ்ரேலின் அரசியல் வாழ்க்கையில் உண்மையாக இருக்கிறது. உள்நாட்டு எதிர்ப்பை திசைதிருப்ப பயன்படுத்தக் கூடியவாறு ஒரு வன்முறை பதிலைத் தூண்டுவதற்காக நெதன்யாகு பாலஸ்தீனியர்களுக்கு எதிராக ஆத்திரமூட்டல்களை அரங்கேற்றியுள்ளார் என்பதையும் மில்லியன் கணக்கான இஸ்ரேலியர்கள் அங்கீகரித்துள்ளனர். எவ்வாறெனினும், அவரது குற்றவியல் திட்டங்களுக்கு பாலஸ்தீனிய மக்களது எதிர்வினையானது, நெதன்யாகுவின் கணக்கீடுகளை விட அதிகமாக உள்ளது.

9. ஊடுருவ முடியாத மோசமான கெட்டோ (ghetto) சேரிகளில் எதிரிப் படைகளால் சூழப்பட்டு, தொடர்ச்சியான கண்காணிப்பு மற்றும் இலக்கு வைக்கப்பட்ட படுகொலைகளுக்கு உட்படுத்தப்பட்ட போதிலும், ஆயிரக்கணக்கானவர்களை உள்ளடக்கிய ஒரு இராணுவத் தாக்குதலை ஹமாஸ் தொடங்கியுள்ளது. காஸாவின் இரண்டு மில்லியன் குடியிருப்பாளர்களின் அபரிமிதமான ஆதரவு காரணமாக மட்டுமே இந்த அளவிலான ஒரு நடவடிக்கையை திட்டமிட்டு இரகசியமாக வைத்திருக்க முடியும். இது பாரிய ஆயுதமேந்திய ஒடுக்குமுறையாளருக்கு எதிராக முன்னெடுக்கப்பட்ட ஒரு உண்மையான மக்கள் எழுச்சியாகும். இது ஜேர்மன் நாஜி ஆக்கிரமிப்பிற்கு எதிராக, 1943ல் வார்சோ சேரிகளில் (ghetto) யூத கைதிகளின் எழுச்சி மற்றும் 1944ல் வார்சோ தொழிலாள வர்க்கத்தின் பாரிய கிளர்ச்சியினதும் உதாரணத்தை காட்டுகிறது.

10. இஸ்ரேலிய ஆளும் வர்க்கமானது, இப்போது பாலஸ்தீனியர்களை வலுக்கட்டாயமாக வெளியேற்றுவதன் மூலம், ஒரு பிரத்தியேக யூத அரசைப் பாதுகாக்கும் பிற்போக்கு முன்னோக்கை, பாரிய படுகொலைகள் மற்றும் இனச் சுத்திகரிப்பை கட்டவிழ்த்துவிடுவதன் மூலம் மட்டுமே பராமரிக்க முடியும் என்ற கட்டத்தில் உள்ளது. 43 கிலோமீட்டர் நீளமும் 10 கிலோமீட்டர் அகலமும் கொண்ட காஸா பகுதியை “இடித்துத் தரைமட்டமாக்கி” நாசமாக்குவோம் என்று நெதன்யாகு உறுதியளித்துள்ளார். மேலும் அவர்களால் முடியாது என்று தெரிந்தும், சிறைபிடிக்கப்பட்ட மக்களை “அங்கிருந்து வெளியேறுங்கள்” என்று கூறுகிறார்.

11. கொடூரமான இராணுவ பதிலடித் தாக்குதல் ஏற்கனவே தொடங்கிவிட்டது. “இரும்பு வாள்கள் நடவடிக்கை” (“Operation Iron Swords”) இன் இரண்டாவது நாளில் இஸ்ரேல், காஸாவில் உள்ள 800 இலக்குகள் மீது தாக்குதல்களை நடத்தியது, அதன் மின்சார விநியோகத்தை நிறுத்தியது, முற்றுகையிடப்பட்ட பகுதியிலிருந்து உள்ளேயும் வெளியேயும் பொருட்களின் வருகையை நிறுத்தியது மற்றும் நூற்றுக்கணக்கான பாதுகாப்பற்ற பொதுமக்கள் வசிக்கும் மருத்துவமனைகள் மற்றும் குடியிருப்பு கோபுரங்கள் மீது தாக்குதல் நடத்தியது. வான்வழி குண்டுவிச்சில் இருந்து உயிர்தப்புவதற்கு தஞ்சம் கோரி பாலஸ்தீனியர்கள், பாலஸ்தீன அகதிகளுக்கான ஐக்கிய நாடுகளின் நிவாரணம் மற்றும் பணி அமைப்பு (UNRWA) நடத்தும் பள்ளிகளில் குவிந்துள்ளனர்.

12. நெதன்யாகுவின் போர்ப் பிரகடனத்திற்கு அமெரிக்காவின் பைடென் நிர்வாகம் மற்றும் உலகின் அனைத்து பெரும் வல்லரசுகளின் தலைவர்கள் மற்றும் வெகுஜன ஊடகங்கள் உலகளாவிய ஆதரவு அளித்ததன் பின்னணியில் உள்ள அப்பட்டமான உண்மை இதுதான்.

அதாவது உலகெங்கிலும் சமூக அமைதியின்மை மற்றும் வேலைநிறுத்த நடவடிக்கைகள் வளர்ந்து வரும் நேரத்தில், எல்லா இடங்களிலும் ஆளும் வர்க்கம் வெகுஜன எதிர்ப்பின் எந்தவொரு வெளிப்பாடும் ஏற்படுத்தக்கூடிய முன்மாதிரியைக் கண்டு அஞ்சுகிறது.

13. ஏகாதிபத்திய தலைவர்களும் அவர்களின் ஊடக ஊதுகுழல்களும் “பயங்கரவாதத்தை” எதிர்க்கவில்லை. ஆனால் ஆக்கிரமிப்பு மற்றும் இஸ்ரேலால் தினசரி திணிக்கப்படும் பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரான வெகுஜன எதிர்ப்பை எதிர்க்கின்றனர். பாலஸ்தீனியர்களுக்கு எதிரான இனப்படுகொலைக்கு ஆதரவளிப்பது மற்றும் ஈரான், சிரியா மற்றும் லெபனானுக்கு எதிரான பிராந்திய போருக்கு இதை விரிவுபடுத்துவது வரை அவர்கள் அவ்வாறு அதைச் செய்வார்கள். *ஹோல் ஸ்டீர்ட் ஜெர்னல்* தலையங்கம் இவ்வாறு எழுதியது.

தயவுசெய்து இஸ்ரேலின் “முற்றுகை” அல்லது “ஆக்கிரமிப்பை” இனி கண்டிக்க வேண்டாம்... இஸ்ரேலுக்கு ஒரு வாரம் அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட கால அவகாசம் கொடுத்துவிட்டு, நெதன்யாகு அரசாங்கத்தை நம்பி நின்றுவிட வேண்டும் என்பதே வெள்ளை மாளிகையின் தூண்டுதலாக இருக்கும். இது எப்போதும் அமெரிக்க பாணி, ஆனால் இந்த முறை அப்படி இருக்கக்கூடாது. ஒரு பரந்த போர் வெடித்தால், ஹமாஸ் மற்றும் ஹெஸ்பொல்லாவின் இராணுவ திறனை அழிக்க தேவையான ஆயுதங்கள் மற்றும் இராஜதந்திர ஆதரவை அமெரிக்கா இஸ்ரேலுக்கு வழங்க வேண்டும்.

14. பைடென் நிர்வாகத்தின் இதுபோன்ற பின்வாங்கல் குறித்து ஊடகங்கள் இனி அஞ்சத் தேவையில்லை. நேற்று, பாதுகாப்பு செயலாளர் லாயிட் ஆஸ்டின், 50 பில்லியன் டாலர் மதிப்புள்ள ஃபோர்டு விமானத் தாங்கிப்

போர்க்கப்பல் உட்பட ஒரு தொகுதி தாக்குதல் கப்பல்களை இப்பிராந்தியத்திற்கு அமெரிக்கா அனுப்புவதுடன் “வரவிருக்கும் நாட்களில்” ஆயுதங்களை வழங்கும் என்பதை உறுதிப்படுத்தினார். இது வெறுமனே இஸ்ரேலுடன் “ஒற்றுமையைக்” காட்டுவது அல்ல, மாறாக இப்போரில் பங்கேற்பதற்கான தயாரிப்பு ஆகும். இஸ்ரேலின் இராணுவ நடவடிக்கைக்கு முழுத் தொண்டை கிழிய ஆதரவு தெரிவிக்கும் நிலையில், பாலஸ்தீனியர்கள் கொல்லப்படுவது பற்றி ஒரு வார்த்தை கூட பேசப்படவில்லை. போர் நிறுத்தம் ஒருபுறம் இருக்க, சுய கட்டுப்பாட்டிற்கு கூட அழைப்பு விடுக்கப்படவில்லை. இப்போது ஏகாதிபத்திய வட்டாரங்களில் வெளிப்படுத்தப்படும் ஒரே கவலை என்னவென்றால், இஸ்ரேலுக்கு ஆயுதங்களை வழங்குவது, உக்ரேனில் ரஷ்யாவுக்கு எதிராக தீவிரமடைந்து வரும் அமெரிக்க-நேட்டோப் போருக்கு தேவையான ஆயுத வெடிபொருட்களின் விநியோகத்தை குறைக்கக்கூடும் என்பதாகும்.

15. பாலஸ்தீன மக்களுக்கு ஆதரவான எந்தவொரு மற்றும் அனைத்து வெளிப்பாட்டையும் மதிப்பிழக்கச் செய்வதற்காக, ஏகாதிபத்திய அரசாங்கங்களும் ஊடகங்களும் தவிர்க்கவியலாமல் “யூத-எதிர்ப்பு” என்ற குற்றச்சாட்டை முன்வைக்கின்றன. இந்த இழிவான அவதூறுப் பாசாங்குத்தனத்தால் நனைந்துள்ளது. அது அவர்களின் நலன்களுக்கு சேவை செய்யும் போது, ஆளும் உயரடுக்குகள் ஹிட்லரின் ஆதரவாளர்கள் மற்றும் நவ-நாஸிக்களுடன் தங்களை இணைத்துக் கொள்வதில் எந்தப் பிரச்சினையும் இருக்கவில்லை. நாஸி ஆட்சியின் குற்றங்களை நியாயப்படுத்தவும் மூடி மறைக்கவும் வலதுசாரி கல்வியாளர்களின் முயற்சிகளை ஜேர்மன் அரசாங்கம் அங்கீகரிக்கிறது. இரண்டு வாரங்களுக்கு

முன்னர், முழு கனேடிய நாடாளுமன்றமும், பிரதமர் ட்ரூடோ மற்றும் ஜேர்மன் தூதருடன் சேர்ந்து, வெகுஜன யூதப் படுகொலையில் பங்கேற்ற நாஸிக்களின் வாஃபென்-எஸ்எஸ் (Nazi Waffen-SS) இன் முன்னாள் உறுப்பினரான யாரோஸ்லாவ் ஹுங்காவுக்கு உற்சாகமாக எழுந்து நின்று கைதட்டி ஆரவாரம் செய்தது.

16. நெதன்யாகு ஆட்சியானது எந்தக் குற்றத்தையும் செய்யக் கூடியது. ஆனால், அது வெல்ல முடியாதது அல்ல. அதன் போர்க் குரல்களின் இரத்தம் தோய்ந்த மூர்க்கத்தனத்தைக் கொண்டு, அரசாங்கத்தின் அச்சத்தையும் விரக்தியையும் மறைக்க முடியாது. இது பாலஸ்தீனிய வெகுஜனங்களின் எதிர்ப்பை மட்டுமல்ல, இஸ்ரேலிய தொழிலாள வர்க்கத்தின் வளர்ந்து வரும் எதிர்ப்பையும் எதிர்கொள்கிறது. நெதன்யாகு அரசாங்கத்திற்கும் அதன் சர்வாதிகார நடவடிக்கைகளுக்கும் எதிராக ஆண்டு முழுவதும் இஸ்ரேலிய தொழிலாளர்கள் மற்றும் இளைஞர்களின் பாரிய ஆர்ப்பாட்டங்கள் நடந்துள்ளன. பாலஸ்தீனியர்கள் மீதான ஒடுக்குமுறை பிரச்சினையை எழுப்ப மறுத்த உத்தியோகபூர்வ தலைமையால், இந்த ஆர்ப்பாட்டங்கள் கீழறுக்கப்பட்டன. நெதன்யாகுவின் போர்ப் பிரகடனம் பிரதான சியோனிச எதிர்க் கட்சித் தலைவர்களான யாயர் லாபிடின் (Yair Lapid) யேஷ் அதிட் (Yesh Atid - "There is a Future") மற்றும் தேசிய ஒற்றுமைக் கட்சியின் (National Unity Party) பென்னி காண்ட்ஸ் (Benny Gantz) ஆகியோரையும் மீளமுடியாத வகையில் அம்பலப்படுத்தியுள்ளது. இவர்கள் நெதன்யாகுவுடன் இணைந்து தேசிய ஒற்றுமை அரசு அமைக்க தீவிரமாக பேச்சுவார்த்தை நடத்தி வருகின்றனர்.

17. இஸ்ரேலிலுள்ள பெருந்திரளான தொழிலாளர்கள் மற்றும் இளைஞர்களின் எதிரிகள், பாலஸ்தீனியர்கள் அல்ல, மாறாக நெதன்யாகு அரசாங்கமும் இஸ்ரேலிய ஆளும்

வர்க்கமுமே எதிரிகள் ஆவர். இஸ்ரேலுக்குள் ஜனநாயக ஆட்சி வடிவங்களை கவிழ்ப்பதற்கான நகர்வுகள், சமூக சமத்துவமின்மையின் தீவிர வளர்ச்சியுடனும் சமூக வேலைத்திட்டங்கள் மீதான கடுமையான தாக்குதலுடனும் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

18. தற்போதைய நிலைமையின் மிகப் பெரிய வரலாற்று மற்றும் அரசியல் முரண் இதுதான்: அதாவது சியோனிச ஒடுக்குமுறைக்கு எதிராக, பாலஸ்தீனிய மக்களின் ஜனநாயக உரிமைகளுக்காக போராடாமல் இஸ்ரேலிய தொழிலாள வர்க்கத்தால் தங்கள் சொந்த ஜனநாயக உரிமைகளை பாதுகாக்க முடியாது. இஸ்ரேலிய தொழிலாள வர்க்கத்துடன் ஒரு போராட்டக் கூட்டணியை உருவாக்காமல் பாலஸ்தீனியர்கள் ஜனநாயக உரிமைகள் மற்றும் சமூக சமத்துவத்திற்கான தங்கள் அபிலாஷைகளை அடைய முடியாது. ஒரே சாத்தியமான முன்னோக்கு ஒரு மாயையான “இரு-அரசு தீர்வு” அல்ல, மாறாக யூத மற்றும் அரேபிய தொழிலாளர்களின் ஒரு ஐக்கியப்பட்ட சோசலிச அரசு ஆகும்.

19. பாலஸ்தீனியர்களின் போராட்டம் எவ்வளவு வீரமிக்கதாக இருந்தாலும், சோசலிசத்திற்கான தொழிலாள வர்க்கத்தின் ஒரு சர்வதேச இயக்கத்தை அபிவிருத்தி செய்யாமல் அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் சகிக்க முடியாத நிலைமைகள் தீர்க்கப்படாது. இது இஸ்ரேலிலுள்ள யூத தொழிலாளர்கள் மற்றும் இளைஞர்களுக்கு சற்றும் குறையாமல் பொருந்தும். யூத-எதிர்ப்பின் புதுப்பிக்கப்பட்ட வளர்ச்சியால் ஏற்படும் ஆபத்து மிகவும் உண்மையானது. ஆனால் அது காஸா மற்றும் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட மேற்குக் கரை வெகுஜனங்களின் ஜனநாயக போராட்டங்களிலிருந்து உருவாகவில்லை, மாறாக முதலாளித்துவம் மற்றும் ஏகாதிபத்தியத்தால் தூண்டப்பட்ட பிற்போக்கு தேசிய பேரினவாதத்திலிருந்து வெளிப்படுகிறது.

20. பாலஸ்தீனத்தின் எழுச்சியானது, உலகெங்கிலும் பாரிய வேலைநிறுத்தங்கள் மற்றும் ஆர்ப்பாட்டங்களின் வடிவத்தில் வளர்ந்துவரும் கோபம் மற்றும் எதிர்ப்பின் ஒரு பகுதியாக இருக்கிறது. இந்தச் சமூக இயக்கமே, ஒரு சோசலிச மற்றும் புரட்சிகர வேலைத்திட்டம் மற்றும் முன்னோக்கினால் வழிநடத்தப்பட்டு ஏகாதிபத்திய போர், சமத்துவமின்மை மற்றும் அனைத்து வகையான ஒடுக்குமுறைகளுக்கும் முற்றுப்புள்ளி வைப்பதற்காக அணிதிரட்டப்பட வேண்டும். இதுவே அனைத்துலகக் குழுவின் தலைமையிலான ட்ரொட்ஸ்கிச நான்காம் அகிலத்தின் முன்னோக்கும் வேலைத்திட்டமும் ஆகும்.

நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழு
அக்டோபர் 9, 2023

சோசலிச சர்வதேசியவாதமும் சியோனிசம் மற்றும் ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிரான போராட்டமும்

அக்டோபர் 24, 2023 செவ்வாய்க்கிழமையன்று ஆன் ஆர்பரில் உள்ள மிச்சிகன் பல்கலைக்கழகத்தில் உலக சோசலிச வலைத் தளத்தின் சர்வதேச ஆசிரியர் குழுவின் தலைவர் டேவிட் நோர்த் பின்வரும் விரிவுரையை வழங்கினார்.

“லியோன் ட்ரொட்ஸ்கியும் 21 ஆம் நூற்றாண்டில் சோசலிசத்திற்கான போராட்டமும்” என்ற தலைப்பில் இன்றிரவு விரிவுரை நடைபெறுகிறது. லியோன் ட்ரொட்ஸ்கியின் தலைமையின் கீழ் சோவியத் ஒன்றியத்தில் இடது எதிர்ப்பு அணி 1923 அக்டோபரில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டதன் 100 வது ஆண்டு நிறைவை நினைவுகூரும் வகையில் அமெரிக்காவிற்குள்ளும் சர்வதேச அளவிலும் தொடர்ச்சியான நிகழ்வுகளின் ஒரு பகுதி இதுவாகும். ஸ்ராலினிச ஆட்சியின் கீழ் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மற்றும் சோவியத் அரசின் அதிகாரத்துவ சீரழிவுக்கு எதிராகவும், 1917 அக்டோபர் புரட்சியை அடித்தளமாகக் கொண்ட சர்வதேச வேலைத்திட்டம் மற்றும் கொள்கைகளை காட்டிக்கொடுப்பதற்கு எதிராகவும் லியோன் ட்ரொட்ஸ்கியால் வழிநடத்தப்பட்ட போராட்டத்தின் தொடக்கத்தை இது குறிக்கிறது.

இது மிகவும் பின்விளைவாக தொடர்கின்ற போராட்டம் என்று நான் சொல்லும்போது, இதை நான் இப்படிச் சொல்கிறேன். அந்தப் போராட்டத்தின் முடிவு வேறுவிதமாக இருந்திருந்தால், அது ட்ரொட்ஸ்கிச பிரிவின் வெற்றியுடனும் ஸ்ராலினிசத்தின் தோல்வியுடனும் முடிவடைந்திருந்தால், 20

ஆம் நூற்றாண்டு உலக சோசலிசப் புரட்சியின் வெற்றியை உறுதி செய்த நூற்றாண்டாக இருந்திருக்கும். 1990 களின் பிற்பகுதியில் நான் உரையாற்றிய ஒரு விரிவுரையில், ஸ்ராலினிசத்திற்கு மாற்றீடு எதுவும் இல்லை, ரஷ்யப் புரட்சி ஆரம்பத்திலிருந்தே அழிக்கப்பட்டது என்ற கூற்றுக்கு நான் பதிலளித்தேன். பிரிட்டிஷ் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் 60 ஆண்டுகள் பணியாற்றிய புகழ்பெற்ற பிரிட்டிஷ் வரலாற்றாசிரியரான எரிக் ஹாப்ஸ்பாம் செய்த மதிப்பீடு அதுவாகும். ஸ்ராலினிசத்திற்கு ஒரு மாற்றீட்டின் சாத்தியத்தை மறுப்பதில் அவர் ஒரு சுயநலமான அரசியல் மற்றும் அறிவுஜீவித ஆர்வத்தைக் கொண்டிருந்தார். இது அவரது சொந்த அரசியலை நியாயப்படுத்துவதற்கான ஒரு வழியாக இருந்தது.

ஆனால், அந்த நிகழ்வு அப்படி இருக்கவில்லை. 1920 களிலும் 1930 களிலும் போராடிய பிரச்சினைகள் கடந்த நூற்றாண்டின் போக்கின் பாதையிலும், அதன் விளைவாக நாம் தற்போது வாழும் சூழ்நிலைகளிலும் ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. சோவியத் ஒன்றியத்தில் ட்ரொட்ஸ்கியின் தோல்வி, ஸ்ராலினிசத்தின் வெற்றி, ஜேர்மனியில் வர்க்கப் போராட்டத்தின் விளைவுகளில் பேரழிவுகரமான விளைவைக் கொண்டிருந்தது. ஜேர்மனியில் ஸ்ராலினிச கட்சி பின்பற்றிய கொள்கைகள் குறித்து ட்ரொட்ஸ்கி முன்வைத்த விமர்சனங்களான பாசிசத்தின் ஆபத்து பற்றிய அவரது எச்சரிக்கைகள், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் அதிதீவிர-இடது கொள்கைகள் மீதான அவரது விமர்சனங்கள் சரியானது என்று நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. ஹிட்லரை தடுத்து நிறுத்தியிருக்க முடியும். ட்ரொட்ஸ்கி ஜேர்மன் தொழிலாள வர்க்கத்தின் இரண்டு வெகுஜனக் கட்சிகளான சமூக ஜனநாயக மற்றும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளின் ஐக்கிய முன்னணியை ஆதரித்தார். ஹிட்லரின் தோல்வியை விட முக்கியமானது எதுவுமில்லை என்று எழுதிய அவர், தொழிலாள வர்க்கத்தின் தோல்வியும்

ஹிட்லர் அதிகாரத்திற்கு வருவதும் கற்பனை செய்ய முடியாத பரிமாணங்களின் உலகளாவிய பேரழிவாக இருக்கும் என்று எச்சரித்தார். அந்த பேரழிவுகளில் ஒன்று ஐரோப்பிய யூத இனத்தை அழிப்பதாகும் என்றும் ட்ரொட்ஸ்கி எச்சரித்தார்.

அந்த எச்சரிக்கைகள் புறக்கணிக்கப்பட்டன. ஹிட்லர் பயங்கரமான விளைவுகளுடன் ஆட்சிக்கு வந்தார். இது இன்று நாம் அனுபவிக்கும் அரசியல் சூழலில் தொடர்ந்தும் இயங்குகின்ற நிகழ்வுகளின் தொடராக அமைந்துள்ளது. ஹிட்லரின் வெற்றி இல்லாமல், பாசிசத்தின் வெற்றியின்றி, ஒரு வெகுஜன சியோனிச இயக்கம் இருந்திருக்காது, பாலஸ்தீனத்திற்கு யூதர்கள் பெருமளவில் இடம்பெயர்ந்திருக்க மாட்டார்கள். நாம் இப்போது வெறுமனே காணும் அதிகரித்து வரும் நெருக்கடியின் முக்கிய காரணிகளில் ஒன்று இருந்திருக்காது.

ஜேர்மன் தொழிலாள வர்க்கத்தின் வெற்றி, ஐரோப்பாவில் மிகவும் முன்னேறிய தொழில்மயமான நாட்டில் தொழிலாள வர்க்கம் அதிகாரத்திற்கு வருவது, சந்தேகத்திற்கிடமின்றி உலகெங்கிலும் சோசலிசத்தின் முன்னேற்றத்தில் ஒரு முக்கிய மைல் கல்லாக இருந்திருக்கும்.

இந்த விரிவுரையின் ஆரம்பத் திட்டமானது இடது எதிர்ப்பு அணியை ஸ்தாபிக்க வழிவகுத்த வரலாற்று நிகழ்வுகள் மற்றும் பிரச்சினைகளை மீளாய்வு செய்வதும், தற்போதைய உலக நிலைமையைப் புரிந்துகொள்வதற்கும் சமகால உலகில் ஒரு புரட்சிகர சோசலிச மூலோபாயத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கும் இந்த வரலாற்றின் படிப்பினைகளை உள்வாங்குவது ஏன் முக்கியமானது என்பதை விளக்குவதாகும்.

ஆனால், நீங்கள் அனைவரும் இதைப் பாராட்டலாம் என்று நான் நினைக்கிறேன், விரிவடையும் நிகழ்வுகளுக்கு இன்றிரவின் விளக்கவுரையின் கட்டமைப்பை ஓரளவு மாற்றம் செய்ய வேண்டும். நான் நிலைமையைப் பற்றிய ஒரு விவாதத்துடன் தொடங்கி, ஸ்ராலினிசத்திற்கு எதிராக இடது எதிர்ப்பு அணி நடத்திய போராட்டத்தின் மையமாக இருந்த மார்க்சிச தத்துவம், அரசியல் முன்னோக்கு மற்றும் சோசலிச வேலைத்திட்டம் ஆகியவற்றின் முக்கியமான பிரச்சினைகளுடன் அதன் தொடர்பை நிரூபிக்க அங்கிருந்து தொடர்வேன்.

டேவிட் நோர்த் அக்டோபர் 24, 2023 அன்று மிச்சிகன் பல்கலைக்கழகத்தில் உரையாற்றுகிறார்

இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பிந்தைய மிகப் பெரிய சர்வதேச நெருக்கடியை நாம் இப்போது காண்கிறோம். உக்ரேன் மற்றும் காலாவில் இரண்டு போர்கள் நடந்து வருகின்றன. உண்மையில், இவைகள் இரண்டும் வேகமாக உக்கிரமடைந்து வரும் மூன்றாம் உலகப் போரின் போர்முனைகள் என்று கூறுவது மிகவும் சரியானது, சர்வதேச தொழிலாள வர்க்கத்தின் ஒரு பாரிய போர்-எதிர்ப்பு இயக்கத்தால் நிறுத்தப்படாவிட்டால், அதன் அளவும் கொடூரமும், முதலாம் உலகப் போர் (1914-1918)

மற்றும் இரண்டாம் உலகப் போர் (1939-1945) ஆகியவற்றை விட அதிகமாக இருக்கும். நாம் இங்கு கூடியிருக்கும் போதே, அமெரிக்காவானது மத்திய தரைக்கடலில் இரண்டு விமானந்தாங்கிக் கப்பல்களால் வழிநடத்தப்படும் ஒரு பாரிய இராணுவத் தாக்குதல் படையை அணிதிரட்டி வருகிறது. இஸ்ரேலுக்கும் ஹிஸ்புல்லாவுக்கும் இடையிலான சண்டை தீவிரமடைந்தால் தலையிடுவோம் என்று பைடென் நிர்வாகம் அச்சுறுத்துகிறது. இது அமெரிக்காவுக்கும் ஈரானுக்கும் இடையே போருக்கு வழிவகுக்கும்.

ஜனாதிபதி பைடென், கடந்த வாரம் இஸ்ரேலில் இருந்து திரும்பியதும் ஆற்றிய உரையில், உக்ரேன் மற்றும் காஸாவில் நடக்கும் போர்களை வெளிப்படையாக தொடர்புபடுத்தினார். 2023 க்கு ஏற்கனவே ஒதுக்கப்பட்ட 1 டிரில்லியன் டாலர்களுக்கு மேல், கூடுதலாக 105 பில்லியன் டாலர்கள் இராணுவ செலவினங்களைக் கோரிய அவர், இரண்டு போர்களும் அமெரிக்காவின் “தேசிய பாதுகாப்பிற்கு” இன்றியமையாதவை என்று வலியுறுத்தினார், இதன் மூலம் அவர் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் பூகோள புவிசார்-அரசியல் நலன்களைக் குறிக்கிறார்.

அமெரிக்காவும் அதன் நேட்டோ கூட்டணிகளும் அதன் உக்ரேனிய பினாமிகளைப் பயன்படுத்தி, ரஷ்யாவுக்கு எதிராக ஒரு ஏகாதிபத்திய போரை தூண்டிவிட்டு நடத்தி வருகின்றனர், அதன் நோக்கமானது ஆட்சி மாற்றம், நாட்டை உடைப்பது, அமெரிக்காவின் மேற்பார்வையின் கீழ் நேட்டோ சக்திகளிடையே அதன் துண்டுகளை மறுபங்கீடு செய்வது மற்றும் அதன் பரந்த வளங்களை சூறையாடுவதாகும்.

ஈரானுடன் நெருங்கி வரும் மோதல் தெளிவாக்குவது போல், காஸாவில் சிறைபடுத்தப்பட்டுள்ள மக்களுக்கு

எதிரான இஸ்ரேலிய தாக்குதல் உலகளாவிய போரின் விரிவாக்கமாகும். இனப்படுகொலை பரிமாணங்களை எடுத்துள்ள காஸா மீதான இஸ்ரேலியத் தாக்குதல், சியோனிச ஆட்சிக்கு எதிரான பாலஸ்தீன எதிர்ப்பு போராட்டத்தை அழித்தொழிப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. இஸ்ரேலிய அரசாங்கமும் இராணுவமும் அழித்தொழிப்புக்கான மொழி மற்றும் வழிமுறைகளைப் பயன்படுத்துவதால், இந்தப் போரை பாலஸ்தீனிய பிரச்சினைக்கான சியோனிச ஆட்சியின் “இறுதித் தீர்வு” (“Final Solution”) என்று விவரிப்பது முற்றிலும் பொருத்தமானது.

இந்த அழித்தொழிப்புப் போரை அனைத்து முக்கிய ஏகாதிபத்திய அரசாங்கங்களும் ஆதரிக்கின்றன. காஸா மக்கள் தொடர்ந்து படுகொலை செய்யப்படுவதற்கு மத்தியில், ஏகாதிபத்திய தலைவர்கள் இஸ்ரேலுடன் தங்கள் ஒற்றுமையை பிரகடனம் செய்கின்றனர். இது ஒரு கட்டாய அரசியல் சடங்காக மாறியுள்ள நிலையில், ஜனாதிபதி பைடென், பிரிட்டிஷ் பிரதம மந்திரி சனாக் மற்றும் ஜேர்மன் அதிபர் ஷொல்ஸ் ஆகியோர் இஸ்ரேலுக்கு தங்கள் புனித யாத்திரையை மேற்கொண்டுள்ளனர். பிரான்ஸ் ஜனாதிபதி மக்ரோன் இன்று அதிகாலை அங்கு வந்து சேர்ந்துள்ளார்.

இந்தத் தலைவர்கள் யூத மக்கள் மீது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தை வெளிப்படுத்துவதோடு, காஸா மீதான இஸ்ரேலின் தாக்குதலை நியாயப்படுத்துவதற்காக நாஜிக் கூட்டு இனப்படுகொலையை (Holocaust) பயன்படுத்துகின்றனர். இத்தகைய அறிவிப்புகளிலுள்ள வஞ்சகம் மற்றும் பாசாங்குத்தனத்தின் அளவு அளவிட முடியாததாகும். இவர்கள் அனைவரும் 1939 மற்றும் 1945 க்கு இடையில் யூதர்கள் மீதான துன்புறுத்தல் மற்றும் பாரிய வெகுஜன படுகொலைகளை ஒழுங்கமைத்த, ஒத்துழைத்த அல்லது புறக்கணித்த அரசாங்கங்களின்

அரசியல் வாரிசுகள் ஆவார்கள். ஜேர்மனி ஆளும் வர்க்கம் யூதர்களை அழித்தொழித்தது, அதிகாரத்தையும் அதன் பொருளாதார நலன்களைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பையும் அடால்ஃப் ஹிட்லரிடம் ஒப்படைத்த ஆண்டுகளில், முதலாளித்துவ சமூகத்தின் அழுகிய சிதைவின் ஒரு பயங்கரமான மைல்கல்லை அது குறித்தது: அதாவது மில்லியன் கணக்கான மனிதர்களை ஒன்றுகூவித்து, நாடு கடத்தி அழைத்துச் சென்று மற்றும் கொன்றழிக்கும் செயல்முறைக்கு நவீன தொழில்நுட்பம் மற்றும் தொழில்துறை அமைப்பைப் பயன்படுத்தியது. பிரெஞ்சு ஆளும் வர்க்கம் இந்த நிகழ்முறைக்கு நாஜி ஆட்சியுடன் ஒத்துழைத்தது. பிரான்சின் யூதக் குடிமக்களில் சுமார் 25 சதவீதம் பேர் நாஜிக்களால் அழித்தொழிக்கப்பட நாஜிக்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டனர்.

ஆஷ்விட்ஸ் அழித்தொழிப்பு முகாமுக்கு வரும் ஹங்கேரிய யூதர்கள் [Photo: Anonymous Auschwitz photographer]

பெரிய பிரித்தானியா நாஜிக்களால் ஆக்கிரமிக்கப்படவில்லை, அதன் ஒப்பீட்டளவில் சிறிய யூத மக்கள் அழிவின் கொடூரங்களிலிருந்து தப்பித்தனர். ஆனால்

பிரிட்டிஷ் ஆளும் வர்க்கத்தில் பரவலாக இருந்த யூத எதிர்ப்பு, நாஜிக்களால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட ஐரோப்பாவிலிருந்து வந்த யூத அகதிகளை கொடூரமாக நடத்தியதில் வெளிப்பட்டது.

பிரிட்டனுக்குத் தப்பிச் சென்ற 20,000 க்கும் மேற்பட்ட ஜேர்மானிய யூதர்கள் “எதிரி வேற்றுக்கிரகவாசிகள்” (“enemy aliens”) என வகைப்படுத்தப்பட்டு, ஐரிஷ் கடலிலுள்ள மான் தீவில் (Isle of Man) அமைந்துள்ள தடுப்பு முகாம்களில் வைக்கப்பட்டனர். ஹட்சின்சன் கேம்ப் (Hutchinson Camp) என்று அழைக்கப்படும் இந்த இடைத்தங்கல் தடுப்புத் தளங்களில் ஒன்று 1,200 அகதிகளை சிறையில் அடைத்தது, அவர்களில் முன்னணி கலைஞர்கள், இசைக்கலைஞர்கள் மற்றும் அறிவுஜீவிகளும் உள்ளடங்கியிருந்தனர். நாஜிசத்திலிருந்து யூத அகதிகளை பாரியளவில் தடுத்துவைக்கும் பிரிட்டிஷ் கொள்கை பற்றிய விரிவான விவரிப்பு பத்திரிகையாளர் சைமன் பார்கின் (Simon Parkin) எழுதிய *அசாதாரண கைதிகளின் தீவு* (The Island of Extraordinary Captives) என்ற புத்தகத்தில் வழங்கப்பட்டுள்ளது. பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் ஒருபோதும் யூத அகதிகளை தவறாக நடத்தியதற்காக மன்னிப்புக் கோரவில்லை, ஒப்புக் கொண்டதுமில்லை.

அமெரிக்காவைப் பொறுத்தவரை, யூதர்களின் தலைவிதிக்கு ரூஸ்வெல்ட் நிர்வாகத்தின் அலட்சியம் மறுக்கமுடியாத வரலாற்று உண்மையாகும். அமெரிக்காவிற்குள் நுழைய அனுமதி மறுக்கப்பட்டதால், காப்பாற்றப்பட்டிருக்கக்கூடிய நூறாயிரக்கணக்கான ஐரோப்பிய யூதர்கள் நாஜி விஷவாயு அறைகளில் கொல்லப்பட்டனர். 1939 ஆம் ஆண்டில், எம்.எஸ். செயின்ட் லூயிஸ் கப்பலில் இருந்து 900 யூத அகதிகளை இறங்க அமெரிக்கா மறுத்தது. அதனால் அவர்கள் ஐரோப்பாவுக்குத் திரும்ப வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. இதில் வந்த

நூற்றுக்கணக்கான அகதிகள் பின்னர் நாஜிக்களால் கொல்லப்பட்டனர். நாஜி ஜேர்மனி ஒவ்வொரு நாளும் ஆயிரக்கணக்கான யூதர்களை விஷவாயுவால் தாக்கிக் கொன்று வருகிறது என்பது நன்கு அறியப்பட்ட பிறகும், யூதர்களை நிர்மூல அழித்தொழிப்பு முகாம்களுக்கு கொண்டு செல்வதை சீர்குலைக்க எடுக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய இராணுவ நடவடிக்கைகள், அதாவது ஆஷ்விட்ஸ் குகைச் செல்லும் இரயில் பாதைகள் மீது குண்டு வீச்சு நடத்துவது போன்றவைகள் விரைவாகவும் தயக்கமின்றியும் நிராகரிக்கப்பட்டன.

இஸ்ரேலின் உருவாக்கத்திற்கு அமெரிக்கா ஆதரவளிக்க வழிவகுத்த ஹிட்லர்-நாஜி இனப்படுகொலையிலிருந்து யூதர்களைக் காப்பாற்றத் தவறியதற்காக அது தாமதமாக வருத்தப்பட்டதா? ஜனாதிபதி ஹரி ட்ரூமனின் நிர்வாகத்தின் கீழ் அமெரிக்கா, 1948 இல் இஸ்ரேல் உருவாக்கப்பட்டபோது அதை அங்கீகரித்த முதல் நாடு என்று பைடென் கடந்த வாரம் பெருமையடித்துக் கொண்டார். ஆனால் ட்ரூமனின் முடிவு யூத மக்கள் மீதான தனிப்பட்ட அனுதாபத்தால் உந்துதல் பெறவில்லை.

அவரது நன்கு ஆவணப்படுத்தப்பட்ட யூத விரோத மதவெறி இருந்தபோதிலும், ட்ரூமனின் கொள்கை அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் சிறந்த நலன்களுக்கு உகந்தது என்று அவர் கருதுவதன் மூலம் தீர்மானிக்கப்பட்டது: முதலாவதாக, மத்திய கிழக்கில் பிரதான ஏகாதிபத்திய சக்தியாக பிரிட்டன் இருப்பதை இடம்பெயர்ப்பது, இறுதியில், இஸ்ரேலை வாஷிங்டனின் முக்கிய பிராந்திய தாக்குதல் நாயாக பயன்படுத்துவது ஆகியவையாகும். கிட்டத்தட்ட அதன் 75 ஆண்டுகால வரலாற்றில் அது ஆற்றிய பங்கு இதுதான். இஸ்ரேல் நாடாளுமன்றத்தில் பைடென் ஆற்றிய உரையில்

குறிப்பிடத்தகுந்த உறுதியுடன் மீண்டும் வலியுறுத்தினார்: “இஸ்ரேல் இல்லையென்றால், நாம் அதைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்று நான் நீண்ட காலமாகவே கூறி வருகிறேன்.” அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் ஒரு வாடிக்கையாளர் அரசு என்ற முறையில், இஸ்ரேலின் சேவைகள் ஈரானுக்கு எதிரான இராணுவ நடவடிக்கைகளுக்கு தயாரிப்பு செய்யும் அமெரிக்க-நேட்டோ ஏகாதிபத்தியத்திற்கு முன்னெப்போதையும் விட மிகவும் முக்கியமானவையாகும்.

இஸ்ரேலுக்கான சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாத ஆதரவானது உக்ரேனிலுள்ள ஆட்சியுடன் ஏகாதிபத்திய சக்திகளின் வெளிப்படையான கூட்டணியுடன் தொடர்கிறது என்பதைக் கவனிக்காமல் இருக்க முடியாது, அதன் முக்கிய தேசிய நாயகன் ஸ்டீபன் பண்டேரா ஒரு வக்கிரமான பாசிசவாதியாகவும் யூத எதிர்ப்பாளராகவும் இருந்தார். உக்ரேனிய யூதர்களை அழித்தொழிப்பதில் நாஜிக்களுடன் ஒத்துழைத்த உக்ரேனிய தேசியவாத அமைப்பின் (OUN) தலைவரும் ஆவார்.

பெனிட்டோ முசோலினியுடன் தனது அரசியல் வம்சாவளியைக் கண்டுபிடிக்கும் இத்தாலியின் பாசிச பிரதம மந்திரி ஜோர்ஜியா மெலோனியும் இஸ்ரேலுக்குச் சென்று, நெதன்யாகுவுடன் சேர்ந்து நின்று சியோனிச ஆட்சிக்கு தனது ஒற்றுமையை அறிவித்தார்.

கடந்த மாதம், கனேடிய நாடாளுமன்றத்தின் அனைத்து உறுப்பினர்களும், பிரதமர் ஜஸ்டின் ட்ரூடோவும் ஜேர்மன் தூதரும் எழுந்து நின்று மரியாதை வணக்கம் செலுத்தி, சோவியத் ஒன்றியத்திற்கு எதிரான போரில் நாஜிக்களின் கூட்டாளியாக வாஃபென் எஸ்.எஸ். (Waffen SS) இல் பணியாற்றிய உக்ரேனிய பாசிசவாதியான யாரோஸ்லாவ ஹங்காவைப் பாராட்டினர்.

வா. பென்-எஸ்.எஸ். இன் முன்னாள் உறுப்பினரான யாரோஸ்லாவ் ஹுங்காவை கனடாவின் நாடாளுமன்றம் மரியாதை செலுத்தியது. கனடாவின் பாதுகாப்புத் தலைமைத் தளபதி ஜெனரல் வெய்ன் ஐர் இடதுபுறத்தில் உள்ளார்.

உக்ரேனிய பாசிசவாதிகளுடன் ஏகாதிபத்திய சக்திகளின் அப்பட்டமான ஒத்துழைப்பானது, குறிப்பாக ஜேர்மனியில், நாஜி ஆட்சியின் குற்றங்களை ஒப்பீடு செய்வதற்கும் நியாயப்படுத்துவதற்கும் தொடர்ச்சியான முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளதோடு, பாலஸ்தீனிய ஜனநாயக உரிமைகள் மீதான இஸ்ரேலின் மிருகத்தனமான மீறலை அம்பலப்படுத்தவோ, கண்டிக்கவோ அல்லது கேள்வி எழுப்பவோ செய்யும் அனைவருக்கும் எதிராக “யூத எதிர்ப்பு” என்ற குற்றச்சாட்டை முன்வைப்பதில் இருந்து அமெரிக்காவையும் அதன் நேட்டோ நட்பு நாடுகளையும், நிச்சயமாக சியோனிச ஆட்சியையும் தடுக்கவில்லை.

புகழ்பெற்ற இசைக்கலைஞரான ரோஜர் வாட்டர்ஸ் சமீபத்திய உலக சுற்றுப்பயணத்தின் போது, அவர் இடைவிடாத தாக்குதலுக்கு உள்ளானார் மற்றும் பாலஸ்தீனிய மக்களைப் பாதுகாக்கும் தைரியம் அவருக்கு இருந்ததால் யூத எதிர்ப்பாளர் என்று குற்றம் சாட்டப்பட்டார். ரோஜர் வாட்டர்ஸின் படைப்புகளை அறிந்த ஒவ்வொருவரும் அவர் மனித உரிமைகளுக்கான

போராட்டத்தில் முன்னணியிலுள்ள மிக முக்கியமான கலைஞர்களில் ஒருவர் என்பதையும், இஸ்ரேலிய ஆட்சியின் கொள்கைகளை அவர் எதிர்ப்பதற்கும் யூத எதிர்ப்பிற்கும் எந்தத் தொடர்பும் இல்லை என்பதையும் நன்கு அறிவார்கள்.

19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் வியன்னாவில் மயோர் கார்ல் லாகரின் (Mayor Karl Lueger) கீழ் ஒரு சக்திவாய்ந்த பிற்போக்கு இயக்கமாக உருவெடுத்ததிலிருந்து, யூத எதிர்ப்பு (antisemitism) என்பது வளர்ந்து வரும் தொழிலாள வர்க்கம் மற்றும் சோசலிச இயக்கத்திற்கு எதிரான, அரசியல் மற்றும் சித்தாந்தப் போராட்டத்தின் ஆயுதமாக புரிந்து கொள்ளப்பட்டது. யூதர்கள் மீதான யூத எதிர்ப்பு வெறுப்பு மற்றும் சோசலிசம் மற்றும் தொழிலாளர் இயக்கம் மீதான அவரது வெறுப்பு ஆகியவற்றுக்கு இடையிலான தொடர்பு பரவலாக அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

இந்த நயவஞ்சகமான தொடர்பு அடால்ஃப் ஹிட்லரின் உலக கண்ணோட்டத்திலும் அரசியலிலும் அதன் மிக மோசமான வெளிப்பாட்டைக் கண்டது. ஹிட்லரின் எனது போராட்டம் (மெய்ன் காம்ஃபை - Mein Kampf) என்ற புத்தகத்தை கவனமாக படித்ததன் அடிப்படையில், ஹிட்லரின் ஆரம்பகால வாழ்க்கை வரலாற்றாசிரியர்களில் ஒருவரான பத்திரிகையாளர் கொன்ராட் ஹைடன் (Konrad Heiden), நாஜி தலைவரின் வன்முறையான யூத எதிர்ப்பின் ஆதாரம் யூதர்களை தொழிலாள வர்க்கத்துடனும் சோசலிசத்துடனும் அடையாளம் காண்பதுதான் என்று விளக்கினார். ஹெய்டன் பின்வருமாறு எழுதினார்:

பெரிய ஒளி அவர் மீது விழுந்தது; திடீரென்று
“யூதர்களின் கேள்வி” தெளிவாகியது...
தொழிலாளர் இயக்கம் யூதர்களை

வழிநடத்தியதால் அவருக்கு வெறுப்பு ஏற்படுத்தவில்லை; யூதர்கள் தொழிலாளர் இயக்கத்தை வழிநடத்தியதால் அவருக்கு வெறுப்பு ஏற்பட்டது. ... ஆனால் ஒன்று மட்டும் நிச்சயம்: அடால்ஃப் ஹிட்லரின் யூத-எதிர்ப்புவாதத்தைத் தூண்டிவிட்டவர் முதலாளியான ரோத்ஸ்சைல்டு அல்ல, ஆனால் சோசலிஸ்ட் கார்ல் மார்க்ஸ் ஆவார்.

தொழிலாளர் இயக்கத்தைக் குறித்து என்ன அம்சங்கள் ஹிட்லரின் வெறுப்பைத் தூண்டியது? எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, அனைத்து மக்களிற்கும் சமத்துவத்திற்கான வேண்டுகோள்களை அவர் வெறுத்தார். ஹெய்டன் கீழ்வருமாறு எழுதியது போல:

தொழிலாளர் இயக்கத்தின் மீது ஹிட்லரின் மிகவும் தனித்துவமான குற்றச்சாட்டுகளில் ஒன்று, ஆஸ்திரியாவில் கடவுளால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட எஜமானர் இனத்திற்கு தீங்கு விளைவிக்கும் வகையில், அனைவருக்கும் சம உரிமைகளுக்காக அது போராடியதாகும்.

ஆனால் இப்போது, ஏகாதிபத்தியத்தின் நலன்களுக்காக, யூத எதிர்ப்பு முற்றிலும் புதிய அர்த்தத்தைப் பெற்றுள்ளது. ஜனநாயக உரிமைகள், மனித சமத்துவம் மற்றும் நிச்சயமாக, சோசலிசத்திற்காகப் போராடுபவர்களைக் கண்டிக்கவும் இழிவுபடுத்தவும் இது ஒரு சத்திய வார்த்தையாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

பாலஸ்தீனியர்களுக்கு எதிரான இஸ்ரேலின் இனப்படுகொலைப் போரை சட்டப்பூர்வமாக்குவதில் இப்போது முக்கிய பங்கு வகிக்கும் பிரச்சாரத்தின் மற்றொரு கூறு உள்ளது. அக்டோபர் 7 அன்று ஹமாஸால்

வழிநடத்தப்பட்டு, சுமார் 1,500 இஸ்ரேலியர்களின் இறப்புக்கு வழிவகுத்த காஸா தாக்குதல் வெடிப்பானது, ஒரு கொடூரமான குற்றவியல் செயலைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை என்று சித்தரிக்கப்படுகிறது. இது பைடென் பல சந்தர்ப்பங்களில் “தூய கலப்படமற்ற அக்கிரமம்” என்று விவரித்ததன் வெளிப்பாடாகும்.

பல அப்பாவி மக்கள் உயிரிழந்தது ஒரு துயரகரமான சம்பவமாக இருக்கிறது. ஆனால் இத்தகைய நிகழ்வை தவிர்க்க முடியாததாக ஆக்கிய புறநிலை வரலாற்று நிகழ்வுகள் மற்றும் அரசியல் நிலைமைகளில் இந்தத் துன்பியல் சம்பவம் வேரூன்றியுள்ளது. எப்போதும் போலவே, ஆளும் வர்க்கங்கள் பாலஸ்தீன எழுச்சிக்கான காரணங்கள் குறித்த அனைத்து குறிப்புகளையும் எதிர்க்கின்றன. அவர்களின் சொந்த படுகொலைகளும், அவர்கள் ஈவிரக்கமின்றி தலைமை தாங்கும் ஒட்டுமொத்த இரத்தக்களரி ஒடுக்குமுறை அமைப்புமுறையும் குறிப்பிடப்படாமல் செல்ல வேண்டும்.

பல தசாப்தங்களாக நடந்த சியோனிச ஆட்சியின் அடக்குமுறைகள் ஒரு உக்கிரமான கோப வெடிப்புக்கு வழிவகுத்தது என்று எவரும் ஏன் ஆச்சரியப்பட வேண்டும்? இது கடந்த காலத்தில் நடந்திருந்தது, மனிதர்கள் ஒடுக்கப்பட்டு கொடுமைப்படுத்தப்படும் வரை, அது எதிர்காலத்திலும் நடக்கும். அடக்குமுறையை அனுபவிப்பவர்கள், ஒரு விரக்தியான கிளர்ச்சியின் போது, தங்கள் சொந்த வாழ்க்கை சமநிலையில் ஆபத்தான நிலைக்கு விடப்படும்போது, தங்களைத் துன்புறுத்துபவர்களை மென்மையான மரியாதையுடன் நடத்துவார்கள் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. இத்தகைய கிளர்ச்சிகள் பெரும்பாலும் கொடூரமான மற்றும் இரத்தம் தோய்ந்த பழிவாங்கும் செயல்களால் குறிக்கப்படுகின்றன.

பல உதாரணங்கள் நினைவுக்கு வருகின்றன: இந்தியாவில் சிப்பாய் கலகம், குடியேற்றக்காரர்களுக்கு எதிராக டகோட்டா செவ் இந்தியர்களின் கிளர்ச்சி, சீனாவில் பாக்ஸர்களின் கிளர்ச்சி, தென்மேற்கு ஆபிரிக்காவில் ஹெரோரோஸ்களின் (Hereros) கிளர்ச்சி மற்றும் சமீபத்திய காலங்களில், கென்யாவில் மாவ் மாவ் எழுச்சி ஆகியவைகளாகும். இந்த நிகழ்வுகள் அனைத்திலும், கிளர்ச்சியாளர்கள் இதயமற்ற கொலைகாரர்கள் மற்றும் அரக்கர்கள் என்று கண்டனம் செய்யப்பட்டு, கொடுமான பழிவாங்கலுக்கு உட்படுத்தப்பட்டனர். பின்னர் சுதந்திரப் போராட்ட வீரர்களாக அவர்கள் கௌரவிக்கப்படுவதற்கு ஒரு நூற்றாண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட தசாப்தங்கள் கடந்து செல்ல வேண்டியிருந்தது.

1901 ஆம் ஆண்டில் தியான்ஜின் அருகே அமெரிக்காவின் 6 வது குதிரைப்படையால் கைப்பற்றப்பட்ட “போக்ஸர்கள்”. அவர்கள் வெறும் பார்வையாளர்கள் என்று வரலாற்றாசிரியர்கள் நம்புகின்றனர். [Photo by ralph repo / [CC BY 2.0](https://creativecommons.org/licenses/by/2.0/)]

700,000 க்கும் மேற்பட்ட இறப்புகளுக்கு வழிவகுத்த அமெரிக்க உள்நாட்டுப் போரின் காரணங்களை விளக்கும்போது, லிங்கன் 250 ஆண்டுகால

அடிமைத்தனத்தின் விளைவாக ஏற்பட்ட துன்பவியலைப் பற்றி பேசினார், மேலும் மத்தேயுவின் வார்த்தைகளை இவ்வாறு மேற்கோள் காட்டினார்: “குற்றங்கள் நிமித்தம் உலகத்திற்கு ஐயோ கேடு, ஏனெனில் குற்றங்கள் வந்தே தீரும், ஆனால் யாரால் குற்றங்கள் நடக்கிறதோ அதற்கு காரணமாய் இருப்பவருக்கு ஐயோ கேடு.” பாலஸ்தீனியர்கள் மற்றும் காஸா மக்களைப் பொறுத்தவரை, குற்றம் சியோனிச அரசு மற்றும் அதன் ஏகாதிபத்திய புரவலர்களிடமிருந்து வந்துள்ளது.

பாலஸ்தீனியர்கள் மீதான சியோனிச படுகொலைகளின் நீண்ட வரலாறு இல்லாமல் இஸ்ரேல் அரசு நிறுவப்பட்டிருக்க முடியாது, அது ஹமாஸ் மற்றும் பாலஸ்தீனியர்கள் போன்ற கண்டிக்கப்படாமல் தவிர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. 2018 ஆம் ஆண்டில் 200 க்கும் மேற்பட்ட காஸா மக்கள் தங்கள் எல்லையில் அமைதியான முறையில் ஆர்ப்பாட்டத்தில் ஈடுபட்டபோது இஸ்ரேலிய படையினரால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டது போன்ற சமீபத்திய நிகழ்வுகள் கூட ஊடக விவரிப்புகளிலிருந்து விலக்கி வைக்கப்படுகின்றன.

இன்றுதான், பைடென் நிர்வாகத்தின் செய்தித் தொடர்பாளர் ஜான் கிரிபி, அமெரிக்கா போர் நிறுத்தத்தை எதிர்க்கிறது என்று குறிப்பிட்டார். பல பொதுமக்கள் இறப்பார்கள் என்பதை அவர் ஒப்புக்கொண்டார், ஆனால் அது அப்படித்தான் நடக்கும் என்று கூறினார். அவ்வாறு செய்ததன் மூலம், ஹமாஸைக் கண்டித்ததன் முழு அடிப்படையையும் அவரே குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்தினார். “ஆமாம், ஒரு இராணுவ நடவடிக்கையில் பொதுமக்கள் இறக்கிறார்கள், ஆனால் அந்த குடிமக்கள் இஸ்ரேலியர்களால் கொல்லப்பட்டால் பரவாயில்லை. பாலஸ்தீனியர்கள் மேற்கொண்ட இராணுவ நடவடிக்கைக்கு

மத்தியில் பொதுமக்கள் இறந்தால் அது தூய கலப்படமற்ற அக்கிரமத்திற்கு” ஒரு எடுத்துக்காட்டு மட்டுமே.

அக்டோபர் 7 வன்முறைக்கு ஹமாஸை ஏன் கண்டனம் தெரிவிக்கவில்லை என்று எங்களிடம் கேட்கப்பட்டது. ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான எதிர்ப்பைக் கண்டிக்கும் அல்லது ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் அவ்வப்போது மேற்கொள்ளும் வன்முறைக்கும் ஒடுக்குமுறையாளரின் மிகப் பெரிய, இடைவிடாத மற்றும் திட்டமிட்ட வன்முறைக்கும் இடையே ஒரு சமமான அடையாளத்தை ஈர்க்கும் பிற்போக்குத்தன சிடுமுஞ்சித்தனம் மற்றும் பாசாங்குத்தனத்தில் நாம் பங்கேற்க மாட்டோம் அல்லது எந்த சட்டபூர்வமான தன்மையையும் வழங்க மாட்டோம் என்பதே எனது பதிலாகும்.

இஸ்ரேல் நாட்டை நிறுவியவர்கள் தங்கள் அரசியல் நோக்கங்களுக்காக குண்டுத் தாக்குதல்களை ஏற்பாடு செய்வதிலும் கொலைகளை நடத்துவதிலும் எந்த தயக்கமும் இல்லாத பயங்கரவாதிகளையும் உள்ளடக்கியிருந்தனர் என்ற உண்மை இந்த பாசாங்குத்தனத்தை மேலும் அதிகரிக்கிறது.

1960 ஆம் ஆண்டில் இஸ்ரேல் அரசு நிறுவப்பட்டதை பெருமைப்படுத்தும் விதமாக எடுக்கப்பட்ட எக்ஸோடஸ் (Exodus) திரைப்படத்தில், முக்கிய நபர்களில் ஒருவர், மற்றும் விசித்திரமான முறையில், மிகவும் நேர்மையானவர்களில் ஒருவர், சியோனிஸ்டுகளின் பயங்கரவாதக் குழுவின் தலைவராக இருக்கிறார். பயங்கரவாதத்தைப் பயன்படுத்துவதை அவர் மிக அப்பட்டமாக விளக்குகிறார் மற்றும் நியாயப்படுத்துகிறார். அந்த மனிதர் ஒருவேளை தவறாக வழிநடத்தப்பட்டவராகவும், ஆனால் இன்னும் கதாநாயக நபராகவும் படத்தில் சித்தரிக்கப்படுகிறார். ஸ்டெர்ன் கேங் என்றும் அழைக்கப்படும் லேஹி என்ற

பிரபலமான சியோனிச பயங்கரவாத அமைப்பின் தலைவராக இருந்த ஒரு உண்மையான வரலாற்று நபரை அடிப்படையாகக் கொண்டது இந்தக் கதாபாத்திரமாகும். இந்த அமைப்பு அவ்ரஹாம் ஸ்டெர்ன் என்பவரால் நிறுவப்பட்டது, அவர் அவர்களின் குறிக்கோள்கள் குறித்து இவ்வாறு எழுதினார்:

வலிமை எப்போதும் தேசங்களின் தலைவிதியை உருவாக்குகிறது ... இஸ்ரேல் நிலத்தின் தலைவிதி எப்போதுமே வாளால் தீர்மானிக்கப்பட்டது, இராஜதந்திரத்தால் அல்ல. உலகில் உள்ள ஒரே நீதி வலிமை, உலகின் மிகப் பெரிய சொத்து சுதந்திரம். வாழ்வதற்கான உரிமை வலிமையானவர்களுக்கு மட்டுமே வழங்கப்படுகிறது, அதிகாரம், சட்டரீதியாக வழங்கப்படாவிட்டால், சட்டவிரோதமாக எடுக்கப்பட வேண்டும்.

ஸ்டெர்ன் கேங் (Stern Gang- ஒரு யூத பயங்கரவாதக் குழுவாகும்) இன் செயற்பாட்டுத் தலைவர் யிட்சாக் ஷமீர் ஆவார், அவர் 1948 இல் இஸ்ரேலிய அரசின் பிரகடனத்தைத் தொடர்ந்து போருக்கு ஒரு தீர்வு குறித்து பேச்சுவார்த்தை நடத்த நியமிக்கப்பட்ட ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் மத்தியஸ்தரான கவுண்ட் ஃபோல்க் பெர்னடோட்டை (Count Folke Bernadotte) படுகொலை செய்ய உத்தரவிட்டார். ஐ.நா. மத்தியஸ்தரைக் கொன்றதற்காக ஷமீருக்கு என்ன தண்டனை கிடைத்தது? இஸ்ரேலிய சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய ஆண்டுகளில், அவர் அரசின் இரகசிய உளவுத்துறையான மொசாட்டில் ஒரு உயர் மட்ட பதவியை வகித்தார். 1983 ஆம் ஆண்டில், ஷமீர் இஸ்ரேலின் பிரதமரானார். இவரது முதல் பதவிக்காலம் 1984ல் முடிவடைந்தது. ஆனால் 1986-ல் மீண்டும் ஆட்சியைப் பிடித்து 1992-ம் ஆண்டு வரை பிரதமராக இருந்தார். 2011

ஆம் ஆண்டில் தனது 96 வது வயதில் அவர் இறந்தார், இஸ்ரேலிய அரசின் அனைத்து தலைவர்களும் அந்த இரக்கமற்ற பயங்கரவாதிக்கு அஞ்சலி செலுத்தினார்கள்.

ஹமாஸ் மீதான நமது விமர்சனங்கள் அரசியல் ரீதியானவையே தவிர பாசாங்குத்தனமான தார்மீகத் தன்மை கொண்டவை அல்ல. இது ஒரு முதலாளித்துவ தேசிய இயக்கமாகும், அக்டோபர் 7 அன்று மேற்கொள்ளப்பட்டது போன்ற ஒரு இராணுவ நடவடிக்கை உட்பட, அது கையாளும் முறைகள், சியோனிச ஆட்சியை தோற்கடிப்பதற்கும் பாலஸ்தீனிய மக்களின் விடுதலைக்கும் வழிவகுக்க முடியாது. அனைத்திற்கும் மேலாக, மத்திய கிழக்கில் ஏதாவது ஒரு முதலாளித்துவ ஆட்சியின் ஆதரவில் ஹமாஸ் தங்கியிருக்கும் அளவிற்கு, சியோனிச அரசுக்கு எதிரான அதன் போராட்டம் எப்போதும் பிராந்தியத்தின் முதலாளித்துவ ஆளும் உயரடுக்கின் நலன்களுக்கும், மற்றும் ஆகவே, இஸ்ரேலிய ஆட்சி மற்றும் உலக ஏகாதிபத்தியத்துடனான அவர்களின் பிற்போக்குத்தனமான சூழ்ச்சிகளுக்கும் அடிபணியும்.

இறுதிப் பகுப்பாய்வில், சியோனிச ஆட்சிக்கு எதிராக மட்டுமல்ல, துரோக அரசு மற்றும் ஈரானிய முதலாளித்துவ அரசாங்கங்களுக்கு எதிராகவும், அரசு மற்றும் யூதர்கள் இரண்டையும் உள்ளடக்கிய தொழிலாள வர்க்கத்தின் ஐக்கியப்பட்ட போராட்டத்தின் மூலம் மட்டுமே பாலஸ்தீனிய மக்களின் விடுதலையை அடைய முடியும். இந்த ஐக்கியப்பட்ட போராட்டமானது மத்திய கிழக்கு முழுவதிலும், உண்மையில் உலகம் முழுவதிலும் பரவியதாக சோசலிசக் குடியரசுகளின் ஒன்றியத்தால் பதிலீடு செய்வதற்கு இட்டுச் செல்ல வேண்டும்.

அக்டோபர் 20, 2023 அன்று ஏமன் தலைநகர் சனாவில் ஆயிரக்கணக்கானோர் போராட்டம் செய்கின்றனர் [Photo: QudsNewsNetwork]

இது மிகப் பெரிய பணியாக இருக்கிறது. ஆனால் உலக வரலாற்றின் தற்போதைய கட்டமானது, உலக முதலாளித்துவத்தின் முரண்பாடுகள் மற்றும் நெருக்கடி மற்றும் சர்வதேச வர்க்கப் போராட்டத்தின் இயக்கவியல் பற்றிய சரியான மதிப்பீட்டை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரே முன்னோக்கு இது மட்டுமேயாகும். காஸாவிலும் உக்ரேனிலும் நடக்கும் போர்கள் ஒரு வரலாற்று சகாப்தத்தில் தேசிய வேலைத்திட்டங்களின் பேரழிவுகரமான பாத்திரம் மற்றும் விளைவுகளின் துன்பவியலான எடுத்துக்காட்டுகளாகும், அதன் இன்றியமையாத மற்றும் வரையறுக்கும் பண்புகளாக இருப்பது உலகப் பொருளாதாரத்தின் முதன்மைத்தன்மையும், முதலாளித்துவத்தின் உற்பத்தி சக்திகளின் உலகளாவிய ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட தன்மையுமாகும், எனவே தொழிலாள வர்க்கத்தின் போராட்டத்தை ஒரு சர்வதேச மூலோபாயத்தின் மீது அடித்தளமிட வேண்டியது அவசியம் ஆகும்.

இந்த முன்னோக்கு இஸ்ரேலிய தொழிலாள வர்க்கத்திற்கும் குறைந்த செல்லுபடியாகும் தன்மை

கொண்டதில்லை. தற்போதைய சூழ்நிலையில், பாலஸ்தீன எதிர்ப்பு போராட்டத்தை நசுக்குவதற்கு சியோனிச அரசின் இராணுவ சக்தி பயன்படுத்தப்படும் போது, மற்றும் சரியாகவே, இஸ்ரேலிய ஆட்சியின் குற்றங்கள் மீது கவனம் செலுத்தப்படுகிறது.

ஆனால், சியோனிச அரசு நிறுவப்பட்டது பாலஸ்தீனியர்களுக்கு ஒரு துன்பவியல் மட்டுமல்ல ஆனால் இது யூத மக்களுக்கும் ஒரு துன்பவியலாகும் என்ற உண்மையைப் புறக்கணிப்பது ஒரு அரசியல் தவறாகும். யூத மக்கள் மீதான வரலாற்று ஒடுக்குமுறைக்கும் துன்புறுத்தலுக்கும் சியோனிசம் ஒருபோதும் தீர்வாக இருந்ததில்லை, இன்றும் இல்லை. அதன் தோற்றத்திலிருந்து, சியோனிச திட்டம் ஒரு பிற்போக்கு சித்தாந்தம் மற்றும் ஒரு வேலைத்திட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. அது யூத எதிர்ப்பின் மூலாதாரத்தைப் பற்றிய ஒரு தவறான பகுப்பாய்வை முன்வைத்தது— அது ஒரு நிரந்தரமான மற்றும் வரலாற்றுக்கு மேலான தன்மையைக் கொண்டிருந்தது என்ற பகுப்பாய்வு— எனவே, நவீன அரசியல் யூத எதிர்ப்பின் ஆதாரமாக இருந்த முதலாளித்துவத்தின் பொருளாதார, அரசியல் மற்றும் சமூக உறவுகளை தூக்கியெறிவதை அது ஒருபோதும் முயற்சிக்கவில்லை- உண்மையில் எதிர்த்ததுமில்லை..

நவீன சியோனிசத்தை நிறுவிய தியோடர் ஹெர்சில் (Theodore Herzl) தொடங்கி, யூத அரசு என்ற கருத்தாக்கம் 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் வெகுஜன யூத தொழிலாளர்கள் மத்தியில் சீராக வலுப்பெற்று வந்த சோசலிச வேலைத்திட்டத்திற்கு எதிராக இயக்கப்பட்டது. யூதர்களின் விடுதலைக்கான பாதையாக தொழிலாள வர்க்கத்தின் சர்வதேச ஐக்கியத்தை எதிர்த்த சியோனிசம், ஒன்று அல்லது

மற்றொரு பிற்போக்கு சக்தியுடனான ஒரு கூட்டணியில் தனது எதிர்காலத்தை பணயம் வைத்தது. 1944ல் பிரிட்டிஷ் தொழிற்கட்சியின் மாநாட்டிற்கு அனுப்பிய ஒரு பகிரங்கக் கடிதத்தில், பாலஸ்தீன ட்ரோட்ஸ்கிஸ்டுகள் பின்வருமாறு விளக்கினர்:

அதன் முழு வரலாற்றிலும் சியோனிசம் எப்போதும் உலகின் பிற்போக்குத்தனமான சக்திகளை ஆதரித்துள்ளது. சியோனிசத்தின் நிறுவனர் டாக்டர் ஹெர்சில், சியோனிச இயக்கம் யூத சோசலிஸ்டுகளுக்கு எதிராக ஒரு நெம்புகோலாகப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்ற விளைவை ஏற்படுத்துவதற்காக ஜாரிச மந்திரி பிளேஹேவுடன் (கிஷினேவின் யூதர்களுக்கு எதிரான படுகொலையின் ஒழுங்கமைப்பாளர்) ஒரு ஒப்பந்தத்தை மேற்கொண்டார், அதற்கு ஈடாக பிளேஹேவ் பாலஸ்தீனத்தில் சியோனிசத்திற்கான சாசனத்தைப் பெற [துருக்கிய] சுல்தானுடனான தனது செல்வாக்கைப் பயன்படுத்துவார்.

நவீன அரசியல் சியோனிசத்தின் தந்தை தியோடர் ஹெர்சில் [Photo: Carl Pietzner]

20 ஆம் நூற்றாண்டின் முதல் நான்கு தசாப்தங்களில், இஸ்ரேல் அரசு நிறுவப்படுவதற்கு முன்பு, சியோனிச தலைவர்களின் மூலோபாயம் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்துடனான ஒரு கூட்டணியை மையமாகக் கொண்டிருந்தது. பாலஸ்தீனத்தில் ஒரு யூத தாயகத்திற்கு ஆதரவளிப்பதாக உறுதியளித்த வெளியுறவு அமைச்சர் பால்ஃபோரின் 1917 பிரகடனம், சியோனிஸ்டுகளால் தங்கள் திட்டத்தின் சட்டபூர்வத்தன்மையின் அதி உயர்ந்த மற்றும் மீளமுடியாத வெளிப்பாடாக முழங்கப்பட்டது. நிச்சயமாக, இது பாலஸ்தீனியர்களுடன் கலந்தாலோசிக்கப்படவில்லை, இந்த விடயத்தில் எந்தக் கருத்தும் கூறவில்லை.

அரபு அல்லாத யூத அரசை ஸ்தாபிப்பது, ஏகாதிபத்திய நலன்களுக்கு சேவை செய்யும் அளவிற்கு மட்டுமே தங்கள் திட்டம் சாத்தியமானது என்பதை நன்கு புரிந்து கொண்ட சியோனிஸ்டுகளுக்கு இது கவலையளிக்கவில்லை. இதை சியோனிச இயக்கத்தின் பாசிசப் பிரிவின் தலைவரும் எதிர்கால இஸ்ரேலிய பிரதம மந்திரி மெனாஷெம் பெகினின் வழிகாட்டியுமான வினாடிமீர் ஜபோடினஸ்கி குறிப்பிடத்தகுந்த தெளிவுடன் கூறினார். ஜபோடினஸ்கி இவ்வாறு எழுதினார்:

பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய நலன்களின் கண்ணோட்டத்தில் பாலஸ்தீனத்தின் முக்கியத்துவம் பற்றி அனைவரும் நன்கு அறியப்பட்ட உண்மைத்தன்மை குறித்து நான் கவனம் செலுத்த வேண்டியதில்லை. அதன் செல்லுபடியாகும் தன்மை ஒரு முக்கிய நிபந்தனையைப் பொறுத்தது என்பதை மட்டுமே நான் சேர்க்க விரும்புகிறேன்: அதாவது பாலஸ்தீனம் ஒரு அரபு நாடாக இருப்பதை கைவிட வேண்டும். மத்திய தரைக்கடலில் உள்ள இங்கிலாந்தின் “கோட்டைகள்”

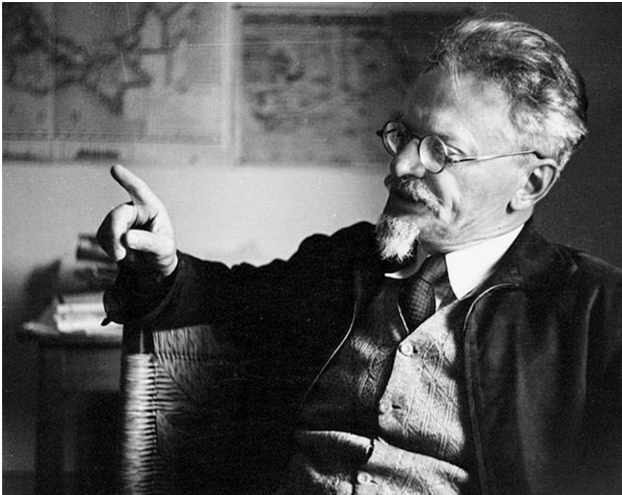
அனைத்தின் குறைபாடுகள் உண்மையில் (சிறிய மால்டாவைத் தவிர) இந்தப் பகுதிகள் அனைத்து மக்கள்தொகையின் தாயகமாகும், அவர்களின் முதன்மை தேசிய இணைப்புகள் வேறு இடங்களில் உள்ளன, அவைகள் மையவிலக்கு போக்குகளுக்கு இயல்பாகவும் நிரந்தரமாகவும் சாய்ந்துள்ளன. இங்கிலாந்து அவர்களின் விருப்பத்திற்கு எதிராக அவர்களை ஆட்சி செய்கிறது, மேலும் இது நவீன நிலைமைகளின் கீழ் ஒரு ஆபத்தான பிடிப்பாகும். ... பாலஸ்தீனம் அரபு நாடாக இருந்தால், பாலஸ்தீனம் அரபு நோக்கங்களின் சுற்றுப்பாதையைப் பின்பற்றும்- அதாவது பிரிவினை, அரபு நாடுகளின் கூட்டமைப்பு மற்றும் ஐரோப்பிய செல்வாக்கின் அனைத்து தடயங்களையும் அகற்றுதலாக இருக்கும். ஆனால் பாலஸ்தீனம் யூதர்கள் பெரும்பான்மையாக வாழும் ஒரு யூத நாடாக, அரபு நாடுகளால் சூழப்பட்டு, அதன் சொந்த பாதுகாப்பு நலன்களுக்காக, அரபு அல்லாத மற்றும் முகமதியர் அல்லாத ஒரு சக்திவாய்ந்த சாம்ராஜ்யத்தின் மீது எப்போதும் சாய்ந்து கொள்ள முயற்சிக்கும். இது இங்கிலாந்துக்கும் யூத (ஆனால் யூதர்கள் மட்டுமே) பாலஸ்தீனத்திற்கும் இடையே ஒரு நிரந்தர கூட்டணிக்கு கிட்டத்தட்ட ஒரு அடிப்படை ஆகும்.

பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்துடனான சியோனிச கூட்டணி இரண்டாம் உலகப் போரின் அணுகுமுறை மற்றும் வெடிப்பால் கீழறுக்கப்பட்டது, இது லண்டனிலுள்ள அரசாங்கத்தை மத்திய கிழக்கில் அதன் கொள்கைகளை சரிசெய்ய கட்டாயப்படுத்தியதனால், பாலஸ்தீனத்திற்குள்

யூத குடியேற்றத்தை மட்டுப்படுத்தியது. சியோனிச இயக்கத்தின் சில பிரிவுகள் பிரிட்டிஷ் தளங்கள் மீது வன்முறைத் தாக்குதல்களை நடத்தின, இதில் இரண்டு பிரிட்டிஷ் சிப்பாய்கள் தூக்கிலிடப்பட்டது மற்றும் கிங் டேவிட் ஹோட்டல் மீது குண்டுத் தாக்குதல் ஆகியவையும் அடங்கும். ஆனால் ஏகாதிபத்தியத்துடனான கூட்டணி தொடர்ந்தது. இஸ்ரேல், 1948 இல் ஸ்தாபிக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, அரேபிய தேசியவாதத்தின் எழுச்சி அலைக்கு எதிரான பிரிட்டிஷ் மற்றும் பிரெஞ்சு ஏகாதிபத்தியத்தின் போராட்டத்தின் இன்றியமையாத கூட்டாளியாக செயற்பட்டது. 1956 ஆம் ஆண்டில், நாசர் தலைமையிலான தேசியவாத ஆட்சியைத் தூக்கியெறிந்து சூயஸ் கால்வாயின் கட்டுப்பாட்டை மீண்டும் பெறுவதை நோக்கமாகக் கொண்ட எகிப்து மீதான படையெடுப்பில் இஸ்ரேலானது பிரிட்டன் மற்றும் பிரான்சுடன் இணைந்தது. எவ்வாறெனினும், போரை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்து எகிப்திலிருந்து தங்கள் படைகளை விலக்கிக் கொள்ளுமாறு பிரிட்டனையும் பிரான்சையும் அமெரிக்கா நிர்ப்பந்தித்த பின்னர், இஸ்ரேல் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்துடனான அதன் உறவுக்கு முன்னுரிமை அளித்தது.

ஒரு யூத இனவெறி அரசைப் பேணுவது, பாலஸ்தீன மக்களை வன்முறையாக ஒடுக்குவது, அதே நேரத்தில் இஸ்ரேலுக்குள்ளேயே பாசிச திசையை நோக்கிச் செல்வது, மத்திய கிழக்கில் ஏகாதிபத்தியத்தின் அடிவருடியாக அதன் பாத்திரத்துடன் பிரிக்கவியலாத வகையில் இஸ்ரேல் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் பாரிய ஆயுதமேந்திய காவற்படை என்ற வகையில், அது வாஷிங்டனால் தூண்டிவிடப்பட்ட அனைத்து போர்களிலும் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும், இறுதியில் பேரழிவுகரமான விளைவுகளை ஏற்படுத்தும்.

1938 டிசம்பரில், பாசிசத்தின் பரவலும், இரண்டாம் ஏகாதிபத்திய உலகப் போர் வெடிப்பதும் யூத மக்களுக்கு இருத்தலியல் அச்சுறுத்தலை ஏற்படுத்தியுள்ளது என்று ட்ரொட்ஸ்கி எச்சரித்தார். “எதிர்கால உலகப் போர் வெடிக்கும் நேரத்தில் யூதர்களுக்கு என்ன காத்திருக்கிறது என்பதை சிரமமின்றி கற்பனை செய்து பார்க்க முடியும்” என்று அவர் எழுதினார். ஆனால் போர் இல்லாமல் கூட உலக பிற்போக்குத்தனத்தின் அடுத்த வளர்ச்சி யூதர்களின் உயிர்களை பூண்டோடழிப்பதை உறுதியாகக் குறிக்கிறது.” இரண்டாம் உலகப் போர் தொடங்கி ஒரு வருடம் கழித்து, ஜூலை 1940ல், ட்ரொட்ஸ்கி பின்வருமாறு அறிவித்தார்: “யூதர்கள் பாலஸ்தீனத்திற்கு இடம்பெயர்வதன் மூலம் யூதப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கான முயற்சி இப்போது யூத மக்களை ஒரு துயரகரமான வெற்றுச்செயலாக பார்க்க முடியும். ... யூத மக்களின் மீட்சி என்பது முதலாளித்துவ அமைப்புமுறையைத் தூக்கியெறிவதோடு பிரிக்கவியலாத வகையில் பிணைந்துள்ளது என்பது இன்று போல ஒருபோதும் தெளிவாக இருந்ததில்லை.”

லியோன் ட்ரொட்ஸ்கி

இரண்டாம் உலகப் போரின் விளைவாக 6 மில்லியன் யூதர்கள் அழித்தொழிக்கப்பட்டனர். ஆனால் அந்தப் பேரழிவுக்குப் பின்னர், ட்ரொட்ஸ்கி எச்சரித்த “யூத மக்களின் துயரகரமான வெற்றுச்செயல்” வரலாற்றுரீதியாக ஒடுக்கப்பட்ட மக்களை ஒடுக்குமுறையாளர்களாக மாற்றுவதில் உணரப்பட்டுள்ளது. நிச்சயமாக, இஸ்ரேல் உட்பட உலகெங்கிலும் உள்ள யூத மக்களில் ஒரு பரந்த பகுதியினர் அத்தகைய அடையாளத்திலிருந்து பின்வாங்குகிறார்கள். அவர்கள் யாரையும் ஒடுக்க விரும்பவில்லை. ஆனால் அரசியல் வேலைத்திட்டங்கள்— தேசியவாத வேலைத்திட்டம்—வெறுமனே அகநிலை நோக்கங்களால் தீர்மானிக்கப்படாத விளைவுகளைக் கொண்டுள்ளன.

சியோனிச அரசின் உருவாக்கம் 1920கள் மற்றும் 1930களில் ஸ்ராலினிசம் மற்றும் சமூக ஜனநாயகத்தின் காட்டிக்கொடுப்புகள் காரணமாக தொழிலாள வர்க்கத்தின் தோல்விகளின் நேரடி விளைவாகும். மாபெரும் இடம்பெயர்ந்த மக்கள், நாஜி வதைமுகாம்களில் இருந்து தப்பிப்பிழைத்தவர்கள், மற்றும் சோசலிச முன்னோக்கின் மீதான அரசியல் விரக்தி மற்றும் நம்பிக்கை இழப்பு இல்லாமல் இருந்திருந்தால், பாலஸ்தீனிய மக்களுக்கு எதிராக ஒரு பயங்கரவாத போரை நடத்துவதற்கும், அவர்களை அவர்களின் வீடுகளிலிருந்தும் கிராமங்களிலிருந்தும் வெளியேற்றுவதற்கும் மற்றும் அடிப்படையில் குற்றவியல் வழிமுறைகள் மூலம், ஒரு யூத தேசிய அரசை உருவாக்க தேவையான அளவு மக்களின் எண்ணிக்கை சியோனிச தலைவர்களிடம் இருந்திருக்காது.

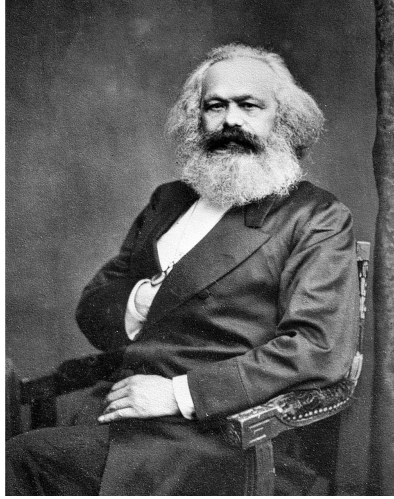
ஆனால் இப்போது, 75 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, சியோனிசத்தை ஒரு “துயரகரமான வெற்றுச்செயல்” என்று ட்ரொட்ஸ்கியின் தொலைநோக்கு மதிப்பீடு உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது. வரலாற்றின் ஒரு கட்டத்தில்,

முற்போக்கான சமூக வளர்ச்சிக்கு இந்த வகையான அரசியல் அமைப்பு ஏற்கனவே பிரதான தடையாக மாறியிருந்த நிலையில், தேசிய அரசைத் தழுவிக்கொண்டதுதான் அந்தத் துயரத்தின் சாராம்சம். “யூதரல்லாத யூதரின் செய்தி” என்ற தலைப்பிலான ஒரு கட்டுரையில், ட்ரொட்ஸ்கியின் வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுதிய ஈசக் டொய்ச்சர் (Isaac Deutscher), இஸ்ரேல் ஸ்தாபிக்கப்பட்டதை “யூத துயரத்தின் முரண்பாடான நிறைவேற்றம்” என்று விவரித்தார். இது முரண்பாடாக இருக்கிறது, ஏனென்றால் இஸ்ரேலின் தேசிய-அரசு மட்டுமல்ல, ரஷ்யா, ஐக்கிய அமெரிக்கா, பெரிய பிரித்தானியா, பிரான்ஸ், ஜேர்மனி மற்றும் பிற தேசிய அரசுகளும் வேகமாக ஒரு காலாவதியாக மாறி வரும் ஒரு யுகத்தில் நாம் வாழ்கிறோம். அவைகள் அனைத்தும் தற்காலத்திற்கு ஒவ்வாத ஒன்று.” மனிதனின் சமூக, பொருளாதார, கலாச்சார வளர்ச்சியில் தேசிய அரசுகள் முற்போக்கான காரணியாக இருந்த வரலாற்றுக் காலம் முடிவுக்கு வந்துவிட்டது. பழைய நிறுவப்பட்ட தேசிய அரசுகளுக்கும் இது பொருந்தும் என்பது போலவே, இரண்டாவது உலகப் போருக்குப் பிந்தைய சகாப்தத்தின் காலனித்துவ எதிர்ப்பு போராட்டங்களின் அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்ட புதிய அரசுகளுக்கும் இது இரட்டை உண்மையாகும்.

டொய்ச்சர் பின்வருமாறு எழுதினார்:

இந்தியா, பர்மா, கானா மற்றும் காலனித்துவ மற்றும் அரைக் காலனித்துவ மக்கள் விடுதலைக்காக நடத்திய அவசியமான மற்றும் முற்போக்கான போராட்டத்தின் விளைவாக உருவான இளம் தேசிய அரசுகள் கூட, என் பார்வையில், அவற்றின் முற்போக்கான தன்மையை நீண்ட காலத்திற்கு பாதுகாக்க முடியாது. அவைகள் சில மக்களின் வரலாற்றில்

அவசியமான கட்டத்தை உருவாக்குகின்றன; ஆனால், அந்த மக்களும் தங்கள் இருப்புக்கான பரந்த கட்டமைப்பைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு கடக்க வேண்டிய ஒரு கட்டம் இதுவாகும். நமது சகாப்தத்தில், எந்தவொரு புதிய தேசிய அரசும், அதன் அரசியலமைப்பிற்குப் பிறகு, இந்த வகையான அரசியல் அமைப்பின் பொதுவான வீழ்ச்சியால் பாதிக்கப்படத் தொடங்குகிறது; இது ஏற்கனவே இந்தியா, கானா மற்றும் இஸ்ரேலின் குறுகிய அனுபவத்தில் தன்னைக் காட்டுகிறது. யூதர்கள் தேசிய அரசை அவ்வண்ணத்து, அதை தமது பெருமையாகவும், நம்பிக்கையாகவும் மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும் என்று உலகம் நிர்பந்தித்துள்ளது. இதற்காக யூதர்களை குறை சொல்ல முடியாது; நீங்கள் உலகத்தை குற்றம் சாட்ட வேண்டும். ஆனால் யூதர்கள் குறைந்தபட்சம் இந்த முரண்பாட்டை அறிந்திருக்க வேண்டும் மற்றும் “தேசிய இறையாண்மை” மீதான அவர்களின் தீவிர ஆர்வம் வரலாற்று ரீதியாக காலாவதியானது என்பதை உணர வேண்டும். மனிதகுலத்தின் முன்னேற்றத்திற்கான ஊடகமாகவும், வரலாற்றில் ஒரு பெரிய புரட்சிகர மற்றும் ஒன்றிணைக்கும் காரணியாகவும் இருந்த அந்த நூற்றாண்டுகளில் தேசிய அரசின் நன்மைகளிலிருந்து அவர்கள் பயனடையவில்லை. ஐக்கியமின்மை மற்றும் சமூகச் சிதைவுக்கான காரணியாக மாறிய பின்னரே அவர்கள் அதை உடையதாகப் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

கார்ல் மார்க்ஸ் (1818-1883)

ஸ்பினோசா, மார்க்ஸ், ஹெய்ன், ட்ரொட்ஸ்கி மற்றும் லக்ஸம்பேர்க் ஆகியோரின் உதாரணத்தை மேற்கோள் காட்டி, டொய்ச்சர் தனது நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்தி தனது கட்டுரையை இவ்வாறு முடித்தார்:

மற்றய நாடுகளுடன் சேர்ந்து, யூதர்கள் இறுதியில் தேசிய அரசின் போதாமையைப் பற்றிய விழிப்புடன் இருப்பார்கள் அல்லது விழிப்புணர்வை மீண்டும் பெறுவார்கள், யூத இனத்திற்கு அப்பால் சென்ற யூதர்களின் மேதைமை நமக்கு விட்டுச் சென்ற தார்மீக மற்றும் அரசியல் பாரம்பரியத்திற்குத் திரும்புவார்கள்- அதுதான் உலகளாவிய மனித விடுதலையின் செய்தியாகும்.

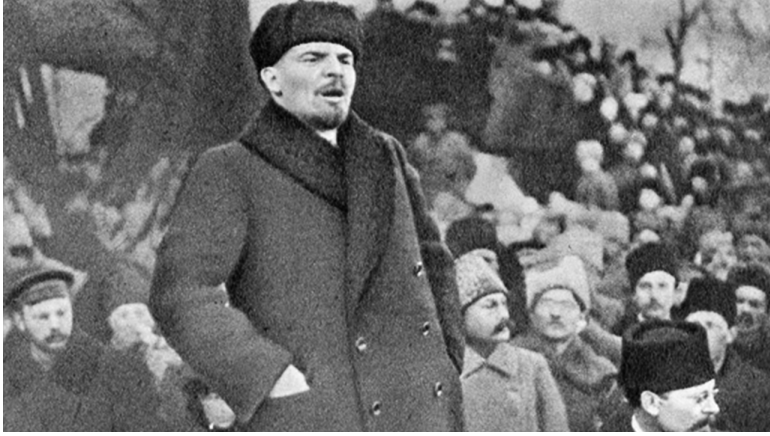
இந்தப் புள்ளியில்தான் தற்போதைய உலக நெருக்கடியின் பின்னணியில் ட்ரொட்ஸ்கிசத்தின் நூற்றாண்டு முக்கியத்துவத்திற்கு நாம் திரும்ப முடியும். அக்டோபர் 15, 1923 அன்று ரஷ்ய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மத்தியக் குழுவின் அரசியல் குழுவிற்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்ட

“46 பிரகடனத்தில்” இடது எதிர்ப்பு அணி ஸ்தாபிப்பதற்கு வழிவகுத்த குறிப்பிட்ட பிரச்சினைகள், சோவியத் ஒன்றியத்தை எதிர்கொண்ட ஆழமடைந்து வரும் பொருளாதார நெருக்கடி மற்றும் சோவியத் அரசு மற்றும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி இரண்டிலும் அதிகரித்து வரும் அதிகாரத்துவத்தின் சுமையின் விளைவாக உட்கட்சி ஜனநாயகத்தின் சீரழிவு ஆகியவற்றுடன் தொடர்புடையவையாகும்.

இந்தப் பிரகடனத்தில் எழுப்பப்பட்ட பிரச்சினைகள் மிகுந்த முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவையாக உள்ளன. ஆனால் அடுத்தடுத்த வாரங்கள், மாதங்கள் மற்றும் ஆண்டுகளில் போராட்டம் விரிவடைந்தபோது, அரசியல் மோதலின் அடிப்படைக் காரணம் 1917 அக்டோபர் புரட்சியின் முக்கியத்துவம் மற்றும் வரலாற்று சகாப்தத்தின் தன்மை பற்றிய சமரசமற்ற இரண்டு முரண்பட்ட கருத்தாக்கங்களாக இருந்தன.

ரஷ்யாவில் முதலாளித்துவ இடைக்கால அரசாங்கம் தூக்கியெறியப்பட்டு முதலாவது தொழிலாளர் அரசு ஸ்தாபிக்கப்பட்டமையானது, சர்வதேச சோசலிசப் புரட்சி வேலைத்திட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும். அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவதற்கான முடிவு வெறுமனே ரஷ்ய நிலைமைகளை மதிப்பிடுவதை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கவில்லை, மாறாக, 1914ல் முதலாம் உலகப் போர் வெடித்ததில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட உலக முதலாளித்துவ அமைப்புமுறையின் நெருக்கடியை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும். உலகப் போருக்கும் மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு ரஷ்யாவில் வெடித்த புரட்சிக்கும் இன்றியமையாத காரணம், உலகப் பொருளாதாரத்திற்கும் முதலாளித்துவ தேசிய-அரசு அமைப்புமுறைக்கும் இடையிலான முரண்பாடாகும்.

இந்த முரண்பாட்டிற்கான முதலாளித்துவ-ஏகாதிபத்திய தீர்வானது ஆக்கிரமிப்புப் போர்களை நடத்துவது, நிலப்பரப்பைக் கைப்பற்றுவது, காலனிகளை மறுபகிர்வு செய்வது—அதாவது, உலகினை மறுபங்கீடு செய்வதாகும். இந்த நெருக்கடிக்கான சோசலிசத் தீர்வானது தொழிலாள வர்க்கம் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவதும், முதலாளித்துவத்தை ஒழிப்பதும், தேசிய-அரசு அமைப்புமுறையைக் கலைப்பதும் ஆகும். இந்த “தீர்வு” ஒரு கற்பனாவாத திட்டம் அல்ல. உலகப் போருக்கு இட்டுச் சென்ற அதே உலகளாவிய முரண்பாடுகளில் இருந்துதான், உலக சோசலிசப் புரட்சி வளர்ச்சியடைந்தது. முந்தைய தசாப்தத்தில் லியோன் ட்ரொட்ஸ்கியால் விரிவுபடுத்தப்பட்ட நிரந்தரப் புரட்சி கோட்பாட்டின் செல்வாக்கின் கீழ், 1917 இல் லெனினால் பின்பற்றப்பட்ட மூலோபாயமானது, இந்த பூகோள மூலோபாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. போல்ஷிவிக்குகள் மூலோபாயத்தை உருவாக்குவதில் தீர்க்கமான காரணி, ரஷ்யா, ஒரு தேசிய அமைப்பு என்ற முறையில், சோசலிசத்திற்குத் தயாராக உள்ளதா என்பதல்ல — அதாவது, சோசலிச மாற்றத்திற்கு அதன் தேசிய பொருளாதார வளர்ச்சி மட்டம் போதுமானதா என்பதுதான் காரணியாகும். உண்மையில், அக்காலத்தின் முக்கிய முதலாளித்துவ நாடுகளின் பொருளாதாரத்தில் மிகவும் பின்தங்கிய நாடாக இருந்த ரஷ்யா சோசலிசத்திற்கு “தயாராக” இருக்கவில்லை. ஆனால், உலக நெருக்கடியின் பின்னணியில், ரஷ்யா எதிர்கொண்டுள்ள பொருளாதார மற்றும் அரசியல் அபிவிருத்திப் பிரச்சினைகள், முதலாளித்துவ வர்க்கத்தை தூக்கியெறிவதன் மூலமும், தொழிலாள வர்க்கத்திற்கு அதிகாரத்தை மாற்றுவதன் மூலமும், சோசலிச சொத்து உறவுகளின் அடிப்படையில் பொருளாதார வாழ்க்கையை மறுஒழுங்கமைப்பதன் மூலமும் தீர்க்கப்பட முடியாது.

வி. ஐ. லெனின்

எவ்வாறெனினும், சோவியத் அரசு சோசலிச மாற்றத்தை முற்றிலும் தேசிய மூலோபாயத்துடன் அடைய முடியாது. 1917 அக்டோபரில் ஒரு மார்க்சிசக் கட்சியின் தலைமையில், ஒரு பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சியின் அடிப்படையில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட தொழிலாளர் அரசின் தலைவிதி, ரஷ்யாவின் எல்லைகளுக்கு அப்பால் மேற்கு ஐரோப்பா மற்றும் வட அமெரிக்காவின் முன்னேறிய முதலாளித்துவ மையங்களுக்கு புரட்சியை விரிவுபடுத்துவதில் தங்கியிருந்தது.

லெனின் போல்ஷிவிக் கட்சியின் தலைமைப் பொறுப்பில் இருந்தவரை இந்தக் கருத்தாக்கம் மேலோங்கியிருந்தது. 1919 இல் கம்யூனிச அகிலத்தை (Communist International) ஸ்தாபிப்பதில் அது அதன் மிக முன்னேறிய வெளிப்பாட்டைக் கண்டது. அதன் முதல் நான்கு வருடாந்திர மாநாடுகள் அதிகாரத்தை வென்று உலகப் புரட்சியை முன்னெடுத்துச் செல்லும் திறன் கொண்ட தேசிய பிரிவுகளை அபிவிருத்தி செய்யும் நோக்கத்திற்காக உலகெங்கிலும் இருந்து புரட்சியாளர்களை ஒன்றுதிரட்டியது. ஆனால் 1922 இல் லெனினின் உடல்நிலை மோசமடைந்தது, மார்ச் 1923 இல்

மாரடைப்பால் ஏற்பட்ட பக்கவாதத்தின் விளைவாக அவர் அரசியல் நடவடிக்கைகளில் இருந்து முற்றிலுமாக நீக்கப்பட்டார். மற்றும் ஜனவரி 1924 இல் அவரது மரணம் ஆகியவைகள் போல்ஷிவிக் தலைமைக்குள் தேசியவாத போக்குகளின் மறுமலர்ச்சி எளிதாக்கப்பட்டது மற்றும் உதவியது.

சோவியத் ஒன்றியத்தில் பொருளாதார அபிவிருத்தியின் பிரச்சினைகள் சர்வதேச சொற்களில் அல்லாமல் தேசிய அளவில் விளக்கப்பட்டன. இந்தப் போக்கு கட்சி மற்றும் அரசு அதிகாரத்துவத்தின் வளர்ந்து வரும் எடை மற்றும் செல்வாக்கோடு நெருக்கமாக தொடர்புடையது. இதன் வெளிப்பாடுதான் ஜோசப் ஸ்டாலின் அதிகாரத்திற்கு உயர்ந்தது. கண்ணைப் போராட்டத்தின் ஆரம்ப கட்டங்கள் ட்ரொட்ஸ்கி மற்றும் இடது எதிர்ப்பு அணியால் கட்சி ஆட்சி மீதான விமர்சனத்தின் மீதான அதிகாரத்துவத்தின் சீற்றத்தால் ஆதிக்கம் செலுத்தப்பட்டன. ஆனால் போராட்டம் 1924 வரை தொடர்ந்தபோது, அத்தியாவசிய மற்றும் அடிப்படை வேலைத்திட்ட வேறுபாடுகள் வெளிப்பட்டன. ட்ரொட்ஸ்கி மீதான அதிகாரத்துவத்தின் தாக்குதல் நிரந்தரப் புரட்சி கோட்பாட்டில் கவனம் செலுத்தியது. அதாவது, சோவியத் ஒன்றியத்தின் தலைவிதிக்கும் உலகப் புரட்சியின் வெற்றிக்கும் இடையிலான இன்றியமையாத தொடர்பை அவர் வலியுறுத்தினார்.

1924 முழுவதிலும், போல்ஷிவிக் தலைமைத்துவத்தில் ட்ரொட்ஸ்கியின் எதிர்ப்பாளர்கள் —கிரிகோரி ஜினோவியேவ், லெவ் காமனேவ் மற்றும் ஸ்ராலின் ஆகியோரைக் கொண்ட கொள்கையற்ற பிரிவால் வழிநடத்தப்பட்டவர்கள்— ட்ரொட்ஸ்கியின் நிரந்தரப் புரட்சி கோட்பாடு லெனினிசத்திற்கு எதிரானது என்று கூறி, சோசலிசத்திற்கான ரஷ்ய விவசாயிகளின் உறுதிப்பாட்டில்

நம்பிக்கையின்மையை ட்ரொட்ஸ்கி வெளிப்படுத்தியதாக அவரை இழிவுபடுத்த முனைந்தனர். 1924 டிசம்பர் 17 அன்று, ஸ்ராலின் முதன்முறையாக “தனி ஒரு நாட்டில் சோசலிசம்” என்ற கோட்பாட்டை வெளிப்படுத்தியபோது, சோசலிசப் புரட்சியை உலக முதலாளித்துவத்தின் முன்னேறிய மையங்களுக்கு விரிவுபடுத்தாமல், ரஷ்ய வளங்களின் அடிப்படையில் சோசலிச மாற்றத்திற்கான சாத்தியத்தை வெளிப்படையாக முன்வைத்தார்.

ஸ்டாலின், ரைகோவ், காமனேவ் மற்றும் ஜினோவியேவ்

ஸ்ராலினின் உரையானது ரஷ்ய மற்றும் உலக சோசலிச புரட்சிக்கு இடையிலான தொடர்பை துண்டித்த ஒரு தேசியவாத வேலைத்திட்டத்தை சட்டபூர்வமாக்கியது. அது ஸ்ராலினிச ஆட்சியின் உள் கொள்கையில் ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவதாக இருந்தது. உலக சோசலிசப் புரட்சியை விரிவுபடுத்துவதற்கான ஒரு கருவியில் இருந்து, சோவியத் வெளியுறவுக் கொள்கையின் துணை முகமையாக மாற்றப்பட்ட கம்யூனிச அகிலத்தின் தன்மையை அது அடிப்படையில் மாற்றியது. புரட்சிகர அரசியல் மூலோபாயத்தை, ஒரு தேசிய அரசாக சோவியத்

ஒன்றியத்தின் நடைமுறைவாத ரீதியாக கருதத்தக்க நலன்களுக்கு அடிபணியச் செய்தது. ஆரம்பத்தில், சோவியத் ஆட்சியின் தேசியவாத கொள்கை, கம்யூனிச அகிலத்தின் பிரிவுகளின் திசைதிருப்பலுக்கு வழிவகுத்தது, இதன் விளைவாக பிரிட்டன், சீனா மற்றும் ஜேர்மனியில் தொழிலாள வர்க்கத்தின் பெரும் தோல்விகள் ஏற்பட்டன.

1930 களின் நடுப்பகுதியில், நாஜிக்களின் வெற்றி மற்றும் ஜேர்மன் தொழிலாள வர்க்கம் முற்றிலுமாக நசுக்கப்பட்ட பின்னர், ஸ்ராலினிச கம்யூனிஸ்ட் அகிலத்தின் கொள்கைகள் நனவுடன் எதிர்ப்புரட்சிகர தன்மையைப் பெற்றன. 1936 மாஸ்கோ விசாரணைகளுடன் தொடங்கிய பயங்கரத்தின் போது சோவியத் ஒன்றியத்தில் சோசலிஸ்டுகள் அழித்தொழிக்கப்பட்டது, ஸ்பானிசப் புரட்சியின் ஸ்ராலினிச காட்டிக்கொடுப்புடன் சேர்ந்து, இது இரண்டாம் உலகப் போர் வெடிப்பதற்கான பாதையைத் தெளிவாக்கியது.

இடது எதிர்ப்பு அணியின் போராட்டமானது, முதலாவதாகவும் முக்கியமாகவும், சோசலிச சர்வதேசியவாதத்தையும் உலக சோசலிசப் புரட்சியின் மூலோபாயத்தையும் பாதுகாப்பதாக இருந்தது. 1930ல், ரஷ்ய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மற்றும் கம்யூனிஸ்ட் அகிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டு, சோவியத் ஒன்றியத்திலிருந்து நாடுகடத்தப்பட்ட பின்னர், ட்ரொட்ஸ்கி நிரந்தரப் புரட்சி கோட்பாட்டின் இன்றியமையாத கருத்துருக்களை மீண்டும் வலியுறுத்தினார். அவர் பின்வருமாறு எழுதினார்:

தேசிய எல்லைகளுக்குள் சோசலிசப் புரட்சியை நிறைவு செய்வது என்பது நினைத்துப் பார்க்க முடியாத ஒன்றாகும். முதலாளித்துவ சமூகத்தின் நெருக்கடிக்கான அடிப்படைக் காரணங்களில் ஒன்று, அது உருவாக்கிய உற்பத்தி சக்திகளை இனியும் தேசிய அரசின் கட்டமைப்போடு

சமரசம் செய்து கொள்ள முடியாது என்பதே ஆகும். இதிலிருந்து ஒருபுறம் ஏகாதிபத்தியப் போர்கள், மறுபுறம் ஐரோப்பாவின் முதலாளித்துவ ஐக்கிய அரசுகளின் கற்பனாவாதம் ஆகும். சோசலிசப் புரட்சி தேசிய அரசங்கில் தொடங்கி, சர்வதேச அரசங்கில் விரிவடைந்து, உலக அரசங்கில் நிறைவடைகிறது. இவ்வாறாக, சோசலிசப் புரட்சி ஒரு புதிய மற்றும் பரந்த அர்த்தத்தில் ஒரு நிரந்தரப் புரட்சியாக மாறுகிறது. நமது முழு பூமிக் கிரகத்திலும் புதிய சமூகத்தின் இறுதி வெற்றியில் மட்டுமே அது முழுமையடைகிறது.

உலகப் புரட்சிகர மூலோபாயத்தின் அடிப்படைப் பிரச்சினைகளை மையமாகக் கொண்ட ரஷ்ய கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்குள் நடந்த போராட்டத்தின் தர்க்கத்தைப் பின்பற்றி, இடது எதிர்ப்பின் பணி சோவியத் ஒன்றியத்தின் எல்லைகளைத் தாண்டியது. 1928ல், ஸ்ராலினிச கம்யூனிஸ்ட் அகிலத்தின் ஆறாவது மாநாட்டின் போது, ட்ரொட்ஸ்கி மத்திய ஆசியாவில் அல்மா அட்டாவில் தனது தற்காலிக நாடுகடத்தப்பட்ட இடத்திலிருந்து எழுதிய வரைவுத் வேலைத்திட்டம் பற்றிய விமர்சனம் தற்செயலாக அமெரிக்கப் புரட்சியாளர் ஜேம்ஸ் பி. கனன் மற்றும் கனடியப் புரட்சியாளர் மாரிஸ் ஸ்பெக்டர் ஆகியோரின் வசம் வந்தது. அவர்கள் அந்த ஆவணத்தை சோவியத் ஒன்றியத்திற்கு வெளியே கடத்தினார்கள், ட்ரொட்ஸ்கியின் சர்வதேசியவாத வேலைத்திட்டத்திற்காக அவர்கள் தொடங்கிய போராட்டம் சர்வதேச இடது எதிர்ப்பின் தொடக்கத்தைக் குறித்தது.

1928 இல் நாடுகடத்தப்பட்ட இடது எதிர்ப்பு உறுப்பினர்கள். இடமிருந்து வலமாக அமர்ந்திருக்கும் எல்.செரெப்ரியாகோவ், கே.ராடெக், ட்.ரொட்ஸ்கி, எம்.பொகஸ்லாவ்ஸ்கி, ஈ. பிரியோபிரசென்ஸ்கி; இடமிருந்து வலமாக நின்றுகொண்டிருக்கும், சி. ரகோவ்ஸ்கி, ஓய். டிராப்னிஸ், ஏ. பெலோபோரோடோவ், செஸ்னோவ்ஸ்கி

ஐந்து ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர், ஜூலை 1933ல், ஜேர்மன் தொழிலாள வர்க்கத்தின் ஸ்ராலினிச காட்டிக்கொடுப்பு மற்றும் ஹிட்லரின் வெற்றிக்கு விடையிறுப்பாக, ட்ரொட்ஸ்கி நான்காம் அகிலத்தை ஸ்தாபிக்க அழைப்பு விடுத்தார். 1938 செப்டம்பரில் அதன் ஸ்தாபக மாநாடு நடைபெற்றது.

நாம் இப்போது ட்ரொட்ஸ்கிச இயக்கத்தின் நூற்றாண்டை குறித்துக் கொள்ளுகிறோம். இந்த இயக்கத்தின் நீடித்த நிலைப்பாடு இத்தகைய நீண்ட காலத்திற்கு மாபெரும் புறநிலை முக்கியத்துவத்தைக் கொண்டுள்ளது. தனிமனிதர்களின் தனிப்பட்ட தியாகத்தின் விளைவு என்று இதை விளக்க முடியாது. இந்த இயக்கத்தை நிறுவியவர்கள் எப்போதோ மறைந்து விட்டனர். இந்த இயக்கம் சர்வதேச அளவில், பொதுவாக

மிகவும் கடினமான சூழ்நிலைகளில் செயற்பட்டுள்ளது. தொழிலாளர் இயக்கத்தில் அது ஒரு சிறுபான்மையாக, ஒரு சிறிய சிறுபான்மையினராக இருந்தது, அது ஒரு இருப்பைக் கொண்டிருந்தால், பிறகு எவ்வாறு அது தொடர்ந்து நீடிக்க முடிந்தது?

1970 இலையுதிர்காலத்தில் நான் ட்ரொட்ஸ்கிச இயக்கத்தில் சேர்ந்தபோது, உலகெங்கிலும் பெரும் மாணவர் தீவிரமயமாக்கல் மற்றும் வெகுஜன இயக்கங்கள் இருந்த காலகட்டத்தில், தீவிர அரசியலில் இன்னும் ஸ்ராலினிஸ்டுகள், மாவோயிஸ்டுகள், காஸ்ட்ரோவாதிகளால் ஆதிக்கம் செலுத்திய காலமாகும். கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் வெகுஜன இயக்கங்களாக இருந்தன. அலெண்டே போன்றவர்கள் அந்தக் காலத்தின் கதாநாயகர்களாக இருந்தனர். ஆனால் அவர்கள் விட்டுச்சென்ற மரபு என்ன? அவர்கள் அனைவரும் காட்சியிலிருந்து காணாமல் அடித்துச் செல்லப்பட்டுள்ளனர். ட்ரொட்ஸ்கி தனது காலத்தில் ஸ்ராலினிச மற்றும் திருத்தல்வாத இயக்கங்களைப் பற்றி பேசுகையில், “இந்த காலாவதியான அமைப்புகளில், ஒரு கல் கூட மற்றொன்றின் மீது விடப்படாது” என்றார். ஏன்? ஏனெனில் அவர்களின் வேலைத்திட்டம் சகாப்தத்தின் புறநிலை பண்புகளுடன் பொருந்தவில்லை. அவைகளின் தவறான கொள்கைகள், பெரும்பாலும் தேசியவாதக் கொள்கைகள், சீர்திருத்தக் கொள்கைகள் ஆகியவற்றைத் திணிக்கும் முயற்சிகளாக இருந்தன, அவைகள் புறநிலை நெருக்கடியின் கோரிக்கைகளுக்கு பதிலளிக்க முடியவில்லை.

ட்ரொட்ஸ்கிச இயக்கத்தின் நீடித்த நிலைத்திருப்பானது அதன் பகுப்பாய்வு சகாப்தத்தின் தன்மையுடன், கடந்து செல்லாத ஒரு சகாப்தத்துடன் ஒத்துப்போகிறது என்ற உண்மையால் மட்டுமே இதை விளக்கப்படுத்த முடியும். ட்ரொட்ஸ்கி கடந்து சென்ற ஏகாதிபத்திய நெருக்கடி

மற்றும் சிதைவின் சகாப்தத்தில், அதன் இருப்பின் மிகவும் முன்னேறிய மற்றும் இறுதிக் கட்டத்தில் இருந்தபோதிலும், நாம் அதே வரலாற்று சகாப்தத்தில் வாழ்கிறோம். அதற்கு முந்தைய உலகப் போர், ஏகாதிபத்திய சகாப்தத்தின் தோற்றத்தின் விளைபொருள் ரஷ்யப் புரட்சியாகும். அதையும் தாண்டி நாம் கடந்து செல்லவில்லை. முதலாம் உலகப் போர் மற்றும் இரண்டாம் உலகப் போருக்கு வித்திட்ட நமது இன்றைய நாளுக்குத் தற்போதைய நிலைமைக்கும் இடையேயுள்ள ஒற்றுமைகளை இது காட்டுகிறது. நாம் பயன்படுத்தும் கலைச்சொற்கள் ஒரே கலைச்சொற்களாகும், மேலும் தற்போதைய பிரச்சினைகளுக்கு எடுக்கப்பட வேண்டிய அணுகுமுறையைப் புரிந்துகொள்வதில் அது மிகவும் முக்கியமானதாக இருக்கின்றது.

சமூக உற்பத்தி நிகழ்முறைக்கும், உற்பத்தி சக்திகளின் தனியார் முதலாளித்துவ உடைமைக்கும் இடையிலான முரண்பாட்டிலிருந்து எழும் பொருளாதார நெருக்கடிகள், மிகவும் ஆழமாக ஒருங்கிணைந்த உலகப் பொருளாதாரம் மற்றும் காலாவதியான தேசிய அரசு அமைப்புமுறையின் இணக்கமின்மையால் தோற்றிவிக்கப்பட்ட புவிசார் அரசியல் மோதல்களும், முன்னேறிய வெகுஜன சமூகம் எதிர்கொள்ளும் அனைத்து பிரச்சினைகளையும் தனிப்பட்ட செல்வக் குவிப்புக்கு அடிபணியச் செய்வதன் அழிவுகரமான விளைவுகளும், முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் உழைப்புச் சுரண்டலால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட சமூக பதட்டங்கள் அதிகரித்து வருவதும், பெருந்திரளான வெகுஜன மக்கள் பட்டினியால் வாடிக்கொண்டிருக்கும்போது கூட அதிர்ச்சியூட்டும் செல்வத்தை மனமின்றி குவிப்பதுமேதான் உலக சோசலிசப் புரட்சியை அரசியல் நிகழ்ச்சி நிரலில் வைத்துள்ள நிலைமைகள் ஆகும்.

உண்மையில், உலகெங்கிலும் தொழிலாள வர்க்கப் போராட்டத்தின் எழுச்சி அலையை நாம் காண்கிறோம். இது உலக வரலாற்றில் முன்னெப்போதும் இல்லாத அளவு பரிமாணங்களை எடுக்கும். கடந்த பல வாரங்களின் நிகழ்வுகள் சமூக நனவு எவ்வளவு விரைவாக மாறுகிறது என்பதையும், அவர்கள் எதிர்பார்க்காத நிகழ்வுகளால் மக்கள் எவ்வளவு விரைவாக தீவிரமயமாக்கப்படுகிறார்கள் என்பதையும் நிரூபித்துள்ளன.

கடந்த 40 ஆண்டுகளின் கூறுகளில் ஒன்று, குறிப்பாக 1991 இல் சோவியத் ஒன்றியம் கலைக்கப்பட்ட பின்னர், ஒரு குறிப்பிட்ட அக்கறையின்மை, மனச்சோர்வு, நம்பிக்கையின்மை உணர்வு, தனிமனிதருக்குள் பின்வாங்குதல், தனிப்பட்டதை நோக்கிய, தனிப்பட்ட அடையாளத்தின் கேள்விகளில் கவனம் செலுத்துதல் மற்றும் கவனத்தை ஒன்றுகுவித்தல், வாழ்க்கை முறை (ஒரு நபர் அல்லது மக்கள் குழு வாழும் விதம், அவர்களின் பழக்கவழக்கங்கள், நடத்தைகள் மற்றும் தேர்வுகள் உட்பட), உடற்பயிற்சிக் கூடங்களில் அதிக நேரம் செலவிடுதல், ஒருவரின் உருவத்தை மேம்படுத்துதல், ஒருவரின் எடையைக் கண்காணித்தல், ஒருவரின் தனிப்பட்ட சிறிய செயல்பாட்டின் ஒவ்வொரு அம்சத்தையும் கண்காணித்தல் போன்ற கேள்விகளில் கவனம் அதிக செலுத்துதலாக இருந்தனர், அதே நேரத்தில் சுற்றிலும் நிகழும் பெரிய நிகழ்வுகளைப் புறக்கணித்தனர். திடீரென்று, உலகம் முழுவதும் நடைபெறும் வெகுஜன ஆர்ப்பாட்டங்களை நாம் காணலாம், ஒரு மாற்றம் தொடங்கியிருக்கிறது.

பிற்போக்குத்தனக் காலங்களில், அறியாமை அதன் பற்களைக் காட்டுகிறது (சமூகம் பின்னோக்கிச் செல்லும்போது, மக்களின் அறிவு மற்றும் புரிதலின் பற்றாக்குறை இன்னும் தெளிவாகிறது) என்று ட்ரொட்ஸ்கி ஒருமுறை எழுதினார். ஆனால் பின்னர் வாழ்க்கை

மாறுகிறது, நிகழ்வுகள் தடையை உடைத்து வருகின்றன, நீண்ட காலத்திற்குப் பிறகு, பல அனுபவங்களுக்குப் பிறகு, உலகம் மாறிவிட்டது என்ற அங்கீகாரம் வெளிப்படுகிறது. ஊடகங்களையும் அதன் பிரச்சாரத்தையும் யாரும் நம்புவதில்லை. அனைத்து அரசியல் கட்சிகளின் திவால்நிலை தெளிவாகிறது. ஜனாதிபதி ஒரு பலவீனமான, வயதான முரட்டுத்தனமான புறக்கணிப்பாளரைப் போன்றவராக இருக்கிறார். குடியரசுக் கட்சியானது குண்டர்களின் கூட்டமாக இருக்கிறது. இந்த சக்திகளில் யாருக்கும் சொல்வதற்கு எதுவும் இல்லை, பின்நவீனத்துவத்தின் அடிவருடிகளான குட்டி-முதலாளித்துவ தீவிரவாதிகள், தனிப்பட்ட அடையாளம் தொடர்பான ஏதாவது ஒரு பிரச்சினையில் மூழ்கி, முடிவில்லாமல் காழ்ப்புணர்ச்சிகள் மற்றும் புகார்கள், ஏதேனும் ஒரு தனிப்பட்ட தவறுகளுக்கான கண்டனங்கள், நிகழ்வுகளின் வெளிச்சத்தில் அவர்கள் முக்கியமற்றவர்களாகி விடுகிறார்கள்.

உலகப் போரின் ஆபத்து, அப்பாவி மக்களுக்கு எதிரான இனப்படுகொலை பயன்பாடு, வறுமை, சுற்றுச்சூழலின் அழிவு, மில்லியன் கணக்கானவர்களைக் கொல்லும் ஒரு பெரிய பெருந்தொற்று நோய், இதற்கு எந்த அரசாங்கமும் பதிலளிக்கவில்லை. மக்கள் நோய்வாய்ப்படுவதை விட முகக்கவசம் அணியுமாறு கேட்பது போன்ற எளிதான ஒன்று கூட இல்லை, ஏனென்றால் அவ்வாறு செய்வது தனிப்பட்ட செல்வத்தையும் இலாபத்தையும் குவிப்பதற்கு இடையூறாக இருக்கும். ஆனால், உண்மையில் உற்சாகமுட்டும் மற்றும் மாறிவரும் உலக நிலைமைகள் என்னவென்றால், அனைத்து சமூக சக்திகளிலும் மிக அடிப்படையான மற்றும் சக்திவாய்ந்த தொழிலாள வர்க்கம் ஒரு சர்வதேச சக்தியாக திடீரென மீளெழுந்துள்ளது.

உங்கள் இளம் வாழ்க்கையின் பெரும்பகுதியில், வேலைநிறுத்தங்களைப் பற்றி, தொழிலாள வர்க்க நடவடிக்கைகளைப் பற்றி நீங்கள் அதிகம் கேள்விப்பட்டதில்லை. உண்மையில், பின்நவீனத்துவக் கோட்பாட்டின் அடிப்படைக் கருத்தாக்கங்களில் ஒன்று, வர்க்கப் போராட்டம் மற்றும் சோசலிசத்தை மையமாகக் கொண்ட பழைய வரலாற்றுக் கதையாடல்கள் இனியும் பொருத்தமானவை அல்ல என்பதாகும். ஆனால் இன்று, தொழிலாள வர்க்கத்தின் பரந்த பிரிவுகளை அரவணைத்து, எல்லா இடங்களிலும் வேலைநிறுத்தங்கள் நடைபெறுகின்றன. வர்க்கப் போராட்டமே சமூக அபிவிருத்தியின் உந்து சக்தி என்பது நிச்சயமாக தெளிவாகி வருகிறது. தொழிலாளர்கள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகள் எளிதில் தீர்க்கப்படுகின்றன என்று அர்த்தமல்ல. அழுகிய தலைமையுடனும், தங்களைக் காட்டிக்கொடுக்கும் அமைப்புகளுடனும், வர்க்கப் போராட்டத்தின் வரலாற்றைப் பற்றிய புரிதல் இல்லாமலும், தங்கள் சொந்த நாட்டில் மட்டுமல்ல, சர்வதேச அளவிலும் அவர்கள் போராட்டங்களில் நுழைகிறார்கள்.

கூட்ட நிகழ்வைத் தொடர்ந்து இலக்கிய மேசையில் பார்வையாளர்கள்

இதில்தான் நான்காம் அகிலத்தின் மாபெரும் முக்கியத்துவம் அடங்கியுள்ளது. எங்கள் கட்சி ஒரு முழு சகாப்தத்திலும் வர்க்கத்தின் முழு வரலாற்று அனுபவத்தின் செறிவூட்டப்பட்ட வெளிப்பாடாகும். 25 ஆண்டுகளாக ஒவ்வொரு நாளும் தவறாமல் வெளியிடப்பட்டு வரும் உலக சோசலிச வலைத் தளம், நிகழ்வுகளை மதிப்பிடுவதில் இவ்வளவு அசாதாரணமான துல்லியத்தையும் முன் கணித்தலையும் வெளிப்படுத்தியது எப்படி சாத்தியம் என்று எங்களிடம் அடிக்கடி கேட்கப்படுகிறது. ஒரு மாபெரும் வரலாற்று அனுபவத்தில் இருந்து செயல்படவும், நிகழ்காலத்தை கடந்த கால அனுபவத்துடன் தொடர்புபடுத்தவும், நிகழ்காலத்தை வெறுமனே நடந்த சம்பவத்தின் மறுபதிப்பாகப் பார்க்காமல், அரசியல் வளர்ச்சியின் அடிப்படையான மற்றும் அத்தியாவசிய உந்து சக்திகளில் கவனம் செலுத்த அனுமதிக்கும் ஒரு நோக்குநிலையைக் கொண்டிருப்பதன் அனுசூலம் எங்களுக்கு உள்ளது.

நான் ஏற்கனவே கூறியது போல, நாம் இப்போது ஒரு பெரும் அரசியல் தீவிரமயமாக்கலைக் காண்கிறோம். இந்த இயக்கத்திற்குள் அதன் இன்றியமையாத பணிகளைப் பற்றிய புரிதலை வளர்க்க உதவும் ஒரு முன்னோக்கையும் வேலைத்திட்டத்தையும் கொண்டு செல்வதே எங்கள் பணியாகும்.

போராட்டப் பாதைக்குள் நுழையும் தொழிலாள வர்க்கமும் இளைஞர்களும் கடந்த நூற்றாண்டின் அனுபவங்களை உள்வாங்கிக் கொள்ள வேண்டும், ட்ரொட்ஸ்கிச இயக்கத்தின் வரலாற்றைக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும், நீங்கள் போராட்டத்தில் அதைச் செய்ய வேண்டும். மேலும், இப்போது நடந்து கொண்டிருக்கும் விடயங்களிலிருந்து முடிவுகளை எடுத்து, சோசலிசத்திற்கான போராட்டத்தில் சுறுசுறுப்பாக இயங்குமாறு உங்கள்

60 சியோனிசத்தின் தர்க்கம்: தேசியவாத கட்டுக்கதை முதல் காஸா
இனப்படுகொலை வரை

அனைவரையும் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சோசலிச
சமத்துவக் கட்சியில் சேருவதன் மூலம் அதற்கு உங்களைத்
தயார்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்.

காஸாவில் இனப்படுகொலை: பாதாளத்தில் மூழ்கும் ஏகாதிபத்தியம்

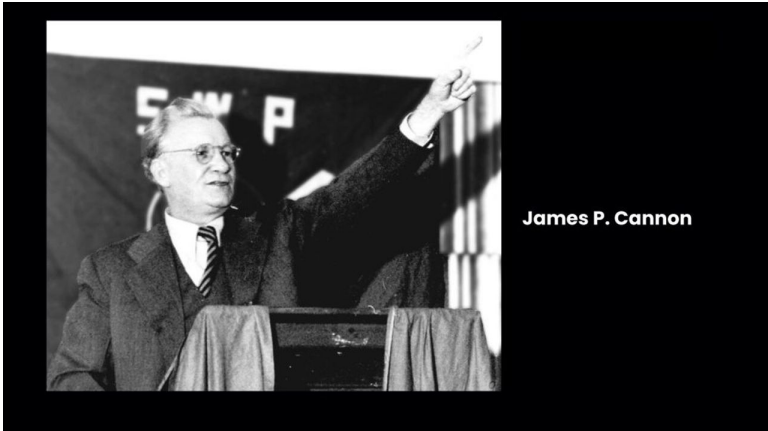
ட்ரொட்ஸ்கிசத்தின் நூற்றாண்டு குறித்து லண்டனில் வழங்கப்பட்ட அறிக்கை

உலக சோசலிச வலைத் தளத்தின் சர்வதேச ஆசிரியர் குழுவின் தலைவரான டேவிட் நோர்த், லியோன் ட்ரொட்ஸ்கி மற்றும் இருபத்தியோராம் நூற்றாண்டில் சோசலிசத்திற்கான போராட்டம் குறித்து சர்வதேச தொடர் விரிவுரைகளின் ஒரு பகுதியாக, நவம்பர் 18 ம் திகதி, பிரீக்ஸ்பெக்கிலுள்ள லண்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட ஒரு கூட்டத்தில் வழங்கிய கருத்துரைகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த விரிவுரை நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளை, காஸாவில் ஏகாதிபத்திய-சியோனிச இனப்படுகொலைக்கு எதிரான தற்போதைய போராட்டத்துடன் தொடர்புபடுத்துகிறது.

பகிரங்கக் கடிதமும் அனைத்துலகக் குழுவின் தோற்றமும்

எழுபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, இந்த வாரம், நவம்பர் 16, 1953 அன்று, “உலகெங்கிலுமுள்ள ட்ரொட்ஸ்கிஸ்டுகளுக்கு எழுதிய கடிதம்”, அப்போது அமெரிக்காவில் ட்ரொட்ஸ்கிச அமைப்பாக இருந்த சோசலிச தொழிலாளர் கட்சியின் (SWP) செய்தித்தாளான த மிலிட்டன்ட் (The Militant) இல் வெளியிடப்பட்டது. இது, கட்சியின் தேசிய குழுவின் பெயரில் வெளியிடப்பட்டதோடு, அதன் ஆசிரியராக SWP இன் 63 வயதான தேசியத் தலைவராக ஜேம்ஸ் பி. கனன் இருந்தார்.

அமெரிக்காவில் கம்யூனிச-எதிர்ப்புச் சட்டங்கள் இருந்ததால் சோசலிச தொழிலாளர் கட்சியானது (SWP) நான்காம் அகிலத்துடன் முறையாக இணைக்கப்படவில்லை. இந்த தொழில்நுட்ப வரம்புகள் இருந்தபோதிலும், 1928 இல் சர்வதேச இடது எதிர்ப்பு அணியை நிறுவுவதில் கனன் முக்கிய பாத்திரம் வகித்தார். நான்காம் அகிலத்திற்கான போராட்டத்தில் ட்ரொட்ஸ்கியுடன் நெருக்கமான ஒத்துழைப்பையும் மற்றும் செப்டம்பர் 1938 இல் அதன் ஸ்தாபக மாநாட்டைத் தயாரிப்பதிலும் கனனுடைய பங்கு அடிப்படையாக இருந்தது. 1939-40 இல் மக்ஸ் ஷாட்மேன், ஜேம்ஸ் பர்ன்ஹாம் மற்றும் மார்ட்டின் அபெர்ன் ஆகியோரின் குட்டி-முதலாளித்துவ திருத்தல்வாத போக்கை எதிர்த்து ட்ரொட்ஸ்கி தலைமையிலான போராட்டத்தில் அவர் மையப் பாத்திரம் வகித்திருந்தார். ஆகஸ்ட் 1940 இல் ட்ரொட்ஸ்கி படுகொலை செய்யப்பட்ட பின்னர், இரண்டாம் உலகப் போரின் பிற்போக்குத்தனமான சூழலும் மற்றும் பனிப்போரின் ஆரம்ப ஆண்டுகளிலும் நான்காம் அகிலத்தின் வேலைத்திட்டப் பாரம்பரியத்தை உறுதியாக பாதுகாப்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டுதான் கனனின் அரசியல் அதிகாரம் இருந்தது.

ஜேம்ஸ் பி. கனன்

ஆனால் 1953ல், ட்ரொட்ஸ்கிச இயக்கத்தின் இன்றியமையாத வேலைத்திட்ட அடித்தளங்களை நிராகரிக்க முன்மொழிந்த மிஷல் பப்லோ மற்றும் எர்னஸ்ட் மண்டேல் ஆகியோரால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்ட நான்காம் அகிலத்தின் சர்வதேச செயலகத்தில் ஒரு சக்திவாய்ந்த திருத்தல்வாதப் போக்கை கனன் எதிர்கொண்டார். ஸ்ராலினிசத்தின் எதிர்ப்புரட்சிகர தன்மை மற்றும் நான்காம் அகிலத்தை சோசலிசப் புரட்சியின் உலகக் கட்சியாக கட்டியெழுப்பும் முன்னோக்கு மீதான ட்ரொட்ஸ்கியின் வலியுறுத்தலை நிராகரிப்பதே பப்லோவின் திருத்தல்வாதத்தின் மையக் கூறுகளாகும். பப்லோவும் அவரது ஏவலரான மண்டேலும் நான்காம் அகிலத்தின் பிரிவுகளை வெகுஜன ஸ்ராலினிசக் கட்சிகளுக்குள் அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட நாட்டிலுள்ள சக்திகளின் சமநிலையைப் பொறுத்து, சமூக ஜனநாயக, முதலாளித்துவ தேசியவாத மற்றும் குட்டி-முதலாளித்துவ தீவிர இயக்கங்களுக்குள் கலைக்க வேண்டும் என்று வாதிட்டனர்.

அமெரிக்காவிற்குள், பப்லோவின் பின்பற்றாளர்கள் இந்தக் கலைப்புவாத வேலைத்திட்டத்தை “பழைய ட்ரொட்ஸ்கிச குப்பை” என்கின்ற பதாகையின் கீழ் முன்னெடுத்தனர். அவர்கள் கனனையும் சோசலிச தொழிலாளர் கட்சியின் மூத்த தலைமையையும் “மரபுவழி ட்ரொட்ஸ்கிசத்தை” பாதுகாப்பது அரசியல் ரீதியாக பொருத்தமற்ற “அருங்காட்சியகக் கலைப்பொருட்கள்” என்று கேலி செய்தனர். பப்லோ வெறுமனே வார்த்தைப் போரில் மட்டும் ஈடுபடவில்லை. நான்காம் அகிலத்தில் ட்ரொட்ஸ்கிச-விரோத பிரிவுகளை ஒழுங்கமைக்கவும், நான்காம் அகிலத்தை ஒரு சுயாதீனமான புரட்சிகர இயக்கமாக இருப்பதைக் கலைப்பதற்கான அவரது உந்துதலை எதிர்த்த தனிநபர்கள் மற்றும் முழுப் பிரிவுகளையும் கூட வெளியேற்றவும் அவர் சர்வதேச செயலகத்தில் தனது பதவியைப் பயன்படுத்தினார்.

நான்காம் அகிலத்திற்கு எதிரான பப்லோவின் போருக்கு அடித்தளமாக இருந்த அரசியல் கருத்தாக்கம், ட்ரொட்ஸ்கியின் பகுப்பாய்வுக்கு மாறாக, ஸ்ராலினிசம் ஒரு சக்திவாய்ந்த புரட்சிகர சக்தியாக இருந்தது என்ற அவரது கருத்தாக்கமாகும். வெகுஜனங்களின் அழுத்தத்திற்கு விடையிறுக்கும் வகையிலும், ஒரு உலக அணு ஆயுதப் போரின் நிலைமைகளின் கீழும், ஸ்ராலினிஸ்டுகள் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்ற நிர்பந்திக்கப்படுவார்கள். இந்த செயல்முறையின் விளைவாக “உருக்குலைந்த தொழிலாளர் அரசுகள்” உருவாக்கப்படும், அவைகள் பல நூற்றாண்டுகளுக்குப் பிறகு, எப்படியாவது சோசலிச சமூகங்களாக உருவெடுக்கும் என்பதே அவரது கருத்தாக்கமாகும்.

இந்த வினோதமான முன்னோக்கு கணிசமான பின்தொடர்பவர்களை ஈர்த்தது என்பது இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின்னர் நான்காம் அகிலத்திற்குள் உருவான அரசியல் திசைதிருப்பலுக்கு மட்டுமல்லாமல், தீவிர இடது அரசியலில் ஈடுபட்டுள்ள பெருகிய முறையில் செல்வச் செழிப்புள்ள மற்றும் அரசியல் ரீதியாக சுய-நனவு கொண்ட குட்டி முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் வளர்ந்து வரும் செல்வாக்கிற்கும் சான்றளிக்கிறது.

நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவின் அடித்தளக் கோட்பாடுகள்

“பகிரங்கக் கடிதம்” என்று அறியப்பட்ட கனன் வெளியிட்ட கடிதமானது நான்காம் அகிலத்தைப் பாதுகாப்பதற்கான ஒரு முக்கியமான அரசியல் முன்முயற்சியாகும். தனது மிகப் பெரும் அரசியல் அனுபவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, ட்ரொட்ஸ்கிச இயக்கத்தின் அடித்தளக் கோட்பாடுகளை கனன் சுருக்கமாகக் கூறினார். அவர் கீழ்வருமாறு எழுதினார்:

1. முதலாளித்துவ அமைப்புமுறையின் மரண ஓலமானது மோசமாகிவரும் பொருளாதார மந்தநிலைகள், உலகப் போர்கள் மற்றும் பாசிசம் போன்ற காட்டுமிராண்டித்தனமான வெளிப்பாடுகளின் மூலம் உலக நாகரீகத்தை ஒழித்துக்கட்ட அச்சுறுத்துகின்றது. அணு ஆயுதங்களின் வளர்ச்சி இன்று இந்த அபாயத்தை சாத்தியமானளவு அபாயகரமான வழியில் எடுத்துக்காட்டுகின்றது.
2. முதலாளித்துவத்திற்குப் பதிலாக உலக அளவில் சோசலிசத்தின் திட்டமிட்ட பொருளாதாரமாக மாற்றுவதனுடாக, முதலாளித்துவத்தின் ஆரம்ப காலகட்டங்களில் முதலாளித்துவத்தால் தொடங்கப்பட்ட முன்னேற்றச் சுருளை மீண்டும் தொடங்குதன் மூலம் மட்டுமே பாதாளத்திற்குள் வீழ்வதை தவிர்க்க முடியும்.
3. சமுதாயத்தில் உண்மையான புரட்சிகர வர்க்கமாக இருக்கும் தொழிலாள வர்க்கத்தின் தலைமையின் கீழ் மட்டுமே இது சாத்தியமாகும். ஆனால் தொழிலாளர்கள் அதிகாரத்திற்கு செல்லும் பாதையை எடுப்பதற்கு சமூக சக்திகளின் உலக உறவு இன்று போல ஒருபோதும் சாதகமானதாக இருந்ததில்லை என்றபோதிலும், தொழிலாள வர்க்கமே தலைமைத்துவ நெருக்கடியை எதிர்கொள்கிறது.

4. இந்த உலக-வரலாற்று குறிக்கோளை நிறைவேற்றுவதற்காக தன்னைத் தயார்படுத்திக் கொள்வதற்கு, ஒவ்வொரு நாட்டிலுமுள்ள தொழிலாள வர்க்கம், லெனின் உருவாக்கிய மாதிரியான ஒரு புரட்சிகர சோசலிசக் கட்சியை கட்டியமைக்கவேண்டும். அதாவது, அக்கட்சி ஜனநாயகத்தையும் மத்தியத்துவத்தையும் இயங்கியல் ரீதியாக ஒன்றிணைக்கும் திறன் கொண்ட ஒரு போராடும் குணம் மிக்க கட்சியாக இருக்கவேண்டும். அதாவது, முடிவுகளை எடுப்பதில் ஜனநாயகமும் அவற்றை நடைமுறைப்படுத்துவதில் மத்தியத்துவமும் இருக்க வேண்டும். உறுப்பினர்களால் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய தலைமையையும், எதிரிகளின் தாக்குதலின் கீழும் அம்முடிவுகளை மிகவும் கட்டுப்பாடான முறையில் நடைமுறைப்படுத்தக் கூடிய திறம்படைத்த உறுப்பினர்களையும் கொண்ட கட்சியாக அது இருக்க வேண்டும்.
5. 1917 அக்டோபரில் ரஷ்யாவில் நடைபெற்ற புரட்சியின் கௌரவத்தைச் சுரண்டி, தொழிலாளர்களை தன் பக்கம் ஈர்த்து, பின்னர் அத்தொழிலாளர்களது நம்பிக்கையைக் காட்டிக்கொடுத்து, அவர்களை சமூக ஜனநாயகத்தின் பிடியின் அக்கறையின்மைக்குள், அல்லது மீண்டும் முதலாளித்துவத்திலான

மாயைகளுக்குள்ளே தூக்கிவீசுகின்ற
 ஸ்ராலினிசம் தான் இதற்கான பிரதான
 தடைக்கல்லாக இருக்கிறது. இந்தக்
 காட்டிக் கொடுப்புகளுக்கான
 தண்டனைகளானது பாசிச அல்லது
 முடியாட்சி சக்திகளின்
 ஒருங்கிணைப்பிற்கும்,
 முதலாளித்துவத்தால் ஊக்குவிக்கப்பட்டு
 தயாரிப்பு செய்யப்படுகின்ற போர்களின்
 புதிய வெடிப்புகளின் வடிவத்திலும்
 உழைக்கும் மக்களுக்குச்
 செலுத்தப்படுகின்றன. எனவேதான்,
 நான்காம் அகிலம் சோவியத்
 ஒன்றியத்திற்கு உள்ளேயும் வெளியேயும்
 ஸ்ராலினிசத்தை புரட்சிகர முறையில்
 தூக்கி வீசுவதை தனது முக்கிய
 பணிகளுள் ஒன்றாக ஆரம்பத்தில்
 இருந்தே வகுத்துக்கொண்டது.

6. நான்காம் அகிலத்தின் பல பிரிவுகள்
 மற்றும் அதன் வேலைத்திட்டத்திற்கு
 ஆதரவுள்ள கட்சிகள் அல்லது குழுக்கள்
 எதிர்கொள்ளும் நெகிழ்வான
 தந்திரோபாயங்களின் தேவையாக
 இருப்பது, ஸ்ராலினிசத்திற்கு
 அடிபணியாமல் ஏகாதிபத்தியத்தையும்
 அதன் அனைத்து குட்டி-முதலாளித்துவ
 முகமைகளையும் (தேசியவாத
 வடிவாக்கங்கள் அல்லது தொழிற்சங்க
 அதிகாரத்துவங்கள் போன்றவை)
 எவ்வாறு எதிர்த்துப் போராடுவது
 என்பதை அவர்கள் அறிவது மிகவும்
 இன்றியமையாததாக ஆக்குகிறது.

மறுதிசையில், ஏகாதிபத்தியத்திற்கு அடிபணியாமல் ஸ்ராலினிசத்தை (இறுதி பகுப்பாய்வில் இது ஏகாதிபத்தியத்தின் ஒரு குட்டி-முதலாளித்துவ முகமை) எதிர்த்துப் போராடுவது எவ்வாறு என்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

லியோன் ட்ரொட்ஸ்கியால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட இந்த அடித்தளக் கோட்பாடுகள் இன்று உலகில் அதிகரித்துவரும் சிக்கலான மற்றும் வளர்ச்சியடைந்து வரும் அரசியலில் முழு செல்லுபடியாகும் தன்மையைத் தக்கவைத்துக்கொள்கின்றன. உண்மையில் ட்ரொட்ஸ்கி முன்கணித்து அறிவித்தபடி, ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் திறக்கப்பட்ட புரட்சிகரமான சூழ்நிலைமைகள், ஒரு காலத்தில் அக்காலத்தின் வாழும் யதார்த்தத்துடன் நெருக்கமாக இணைக்கப்படாத ஓரளவு தொலைதூர அருவங்களாகத் தோன்றியவற்றுக்கு இப்போதுதான் முழு உறுதித்தன்மையைக் கொண்டு வந்துள்ளன. இந்தக் கோட்பாடுகள் இப்போது அரசியல் பகுப்பாய்விலும் நடைமுறைச் செயல்பாட்டின் போக்கைத் தீர்மானிப்பதிலும் அதிக சக்தியுடன் உள்ளன என்பதே உண்மையாக இருக்கிறது.

பகிரங்கக் கடிதம் வெளியிடப்பட்டு எழுபது ஆண்டுகளுக்குப் பின்னரும், தற்போதைய அரசியல் நிலைமை மற்றும் அனைத்துலகக் குழுவின் தலைமையிலான நான்காம் அகிலத்தின் பணிகளின் சுருக்கமாக பகிரங்கக் கடிதம் குறைவில்லாப் பொருத்தத்தைத் தக்க வைத்துக் கொண்டுள்ளது. அணு ஆயுதங்களின் பயன்பாடு மற்றும் பாசிச காட்டுமிராண்டித்தனத்தின் ஆபத்து குறித்து கனன் விடுத்த எச்சரிக்கையானது 1953 இல் இருந்ததை விட இன்று இன்னும் மிகவும் சரியானதாக இந்த நேரத்தில் இருக்கிறது.

தனித்து நிற்கும் ஒரு முக்கிய மாற்றம் என்னவென்றால், சோவியத் ஒன்றியம் இப்போது இல்லை, மற்றும் வெகுஜன ஸ்ராலினிசு கட்சிகள் அடித்துச் செல்லப்பட்டுள்ளன. நிச்சயமாக, ஸ்ராலினிசுத்தின் பிற்போக்கு வர்க்க ஒத்துழைப்புவாதம், தேசியவாதம் மற்றும் சோசலிச-விரோத அரசியலானது புதிய அரசியல் போர்வைகளில் நீடிக்கும் அளவிற்கு, தொழிலாள வர்க்கத்தின் புரட்சிகர இயக்கத்திற்கு அது பிரதிநிதித்துவம் செய்த இந்தத் தடை இன்னும் மறைந்துவிடவில்லை.

தொழிற்சங்க அதிகாரத்துவங்கள், தொழிற்கட்சி, சமூக ஜனநாயகம் மற்றும் “பசுமைக் கட்சி” என்று தங்களை அடையாளப்படுத்திக் கொள்ளும் பிற்போக்கு அமைப்புகள் மற்றும் எண்ணற்ற போலி-இடது மற்றும் முதலாளித்துவ மற்றும் குட்டி-முதலாளித்துவ தேசியவாத கட்சிகள் மற்றும் அமைப்புகளின் திட்டமிட்ட மற்றும் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட துரோகத்தை தொழிலாள வர்க்கம் இன்னும் எதிர்கொள்கிறது— இவைகளில் பல நான்காம் அகிலத்தின் வேலைத்திட்டத்தை பப்லோவாத நிராகரிப்பிலிருந்து தொடங்குகின்றன. புரட்சிகரத் தலைமையின் நெருக்கடி இன்னும் தீர்க்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது.

இடது எதிர்ப்பு அணி உறுப்பினர்களுடன் லியோன் ட்ரொட்ஸ்கி

ஆனால் அக்டோபர் புரட்சியின் மரபுவழி மற்றும் வேலைத்திட்டத்துடன் ஸ்ராலினிசத்தை தவறான மற்றும் அரசியல் ரீதியாக திசைதிருப்பும் அடையாளம் காணப்படுவதிலிருந்து முற்றிலும் எதுவுமே மிஞ்சிருக்கவில்லை. வெகுஜன ஸ்ராலினிச இயக்கத்தின் முறிவானது, ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் ட்ரொட்ஸ்கியால் இடது எதிர்ப்பு அணி ஸ்தாபித்ததன் மூலம் முன்னெடுக்கப்பட்ட போராட்டத்தை நிரூபணம் செய்வதோடு, நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவின் உலகப் புரட்சிகர அரசியல் முன்னோக்கை உறுதிப்படுத்தியும் உள்ளது. இவைகள் உலக முதலாளித்துவ அமைப்புமுறையின் தற்போதைய சர்வதேச நெருக்கடியில் மாபெரும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த அரசியல் உண்மைகளாகும்.

பாதாளத்திற்குள் வீழ்தல்: காஸா இனப்படுகொலை

காஸாவில் நடைபெற்று வரும் இனப்படுகொலைக்கு மத்தியில் இன்று நாம் சந்திக்கிறோம். இதைத்தான் “பாதாளத்திற்குள் வீழ்தல்” என்பதை உணர்ந்து கொள்ளல் என்று பகிரங்கக் கடிதம் எச்சரித்தது. மார்க்ஸ் எழுதியது போல், “தலை முதல் கால் வரை, ஒவ்வொரு துளையிலிருந்தும், இரத்தமும் அழுக்கும் சொட்டும்” முதலாளித்துவம் வரலாற்று ரீதியாக வெளிப்பட்டது. அதனால் அது முடிவிற்கு வந்துவிடும்.

அனைத்து ஏகாதிபத்திய சக்திகளின் முழு ஆதரவுடன் இஸ்ரேலிய ஆட்சியானது செய்து வரும் அட்டூழியங்களின் தினசரிக் காட்சிகளால் உலகெங்கிலுமுள்ள பில்லியன் கணக்கான மக்கள் ஆத்திரமடைந்துள்ளனர். பொதுவாக “மனிதாபிமான தலையீடுகள்” என்று விவரிக்கப்படும் அதன் போர்களை நியாயப்படுத்த அமெரிக்காவும் அதன் நேட்டோ கூட்டணிகளும் பயன்படுத்திய “மனித உரிமைகள்” பற்றிய பாசாங்குத்தனமான வேண்டுகூல அழைப்புகள் அனைத்தும் முற்றிலும் அம்பலப்படுத்தப்பட்டு மதிப்பிழந்துவிட்டன.

ஒவ்வொரு ஏகாதிபத்தியத் தலைவரும் அதாவது அமெரிக்காவில் பைடென், கனடாவில் ட்ரூடோ, பிரிட்டனில் சுனாக், பிரான்சில் மக்ரோன், ஜேர்மனியில் ஷால்ட்ச், இத்தாலியில் மெலோனி ஆகியோர்கள் பாரிய படுகொலைகளில் நெதன்யாகுடன் குற்றக் கூட்டாளிகளாக முழுமையாக சம்பந்தப்பட்டுள்ளனர். போர்க் குற்ற விசாரணைகள் நடத்தப்பட்டால், சில நாஜி குற்றத் தலைவர்கள் நூரன்பெர்க்கில் கேலிக்கூத்தாக்க முயன்றதைப் போல, இஸ்ரேலிய சியோனிச ஆட்சியால் இழைக்கப்படும் அட்டூழியங்கள் பற்றி தங்களுக்குத் தெரியாது என்று இவர்களால் கூற முடியாது.

இக்குற்றங்களை இவர்கள் தெரிந்திருப்பது மட்டுமல்லாமல், அவற்றை நியாயப்படுத்தி வரவேற்றுமுள்ளனர்.

புதன்கிழமை, அக்டோபர் 18, 2023, டெல் அவில் நகரிலுள்ள பென் குரியன் சர்வதேச விமான நிலையத்தை வந்தடைந்த அமெரிக்க ஜனாதிபதி ஜோ பைடெனை இஸ்ரேல் பிரதமர் பெஞ்சமின் நெதன்யாகு ஆரத்தமுவி வரவேற்கிறார். [AP Photo/Evan Vucci]

நவம்பர் 16ந் திகதி நிலவரப்படி, காஸாவில் குறைந்தது 4,710 குழந்தைகள் உட்பட 11,500 பேர் இறந்தது உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளது. 21-ம் நூற்றாண்டில் நடந்த வேறு எந்த மோதலையும் விட பாலஸ்தீனக் குழந்தைகள் கொல்லப்படும் விகிதம் மிக அதிகமாக இருக்கிறது. மேலும், 29,800-க்கும் மேற்பட்ட பாலஸ்தீனியர்கள் காயமடைந்துள்ளனர். தகவல் தொடர்பு வசதிகள் இல்லாததால், காஸா சுகாதார அமைச்சகம் இறந்தவர்கள் மற்றும் காயமடைந்தவர்களின் எண்ணிக்கையை கணக்கிடுவதை நிறுத்தியுள்ளது. அக்டோபர் 7 முதல், இஸ்ரேலிய தாக்குதல்கள் ஒவ்வொரு நாளும் சராசரியாக 320 காஸா மக்களைக் கொன்றுள்ளன. இந்த விகிதம் இன்றும் தொடர்ந்தால், உயிரிழந்தவர்களின் எண்ணிக்கை 13,000-ஐ தாண்டிச் செல்கிறது. இதில் பாதிக்கும் மேற்பட்டவர்கள் பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகளாக

இருக்கின்றனர். காலா மீதான கார்பெட் தரைமட்டமாக்கும் குண்டு வீச்சுகள் வடக்கு காலாவின் 40 சதவீத வீடுகளை அழித்துள்ளன அல்லது சேதப்படுத்தியுள்ளன மற்றும் அதன் சுகாதாரம், உணவு விநியோகம் மற்றும் நீர் சுத்திகரிப்பு அமைப்புகளை சிதைத்துள்ளன. இது சர்வதேச சட்டத்தின் கீழ் தெளிவான போர்க் குற்றங்கள் ஆகும். இஸ்ரேலிய இராணுவ இயந்திரத்தின் வன்முறை முக்கியமாக காலா மக்களுக்கு எதிராக இயக்கப்பட்டிருந்தாலும், இராணுவமும் பாசிச குடியேற்றக்காரர்களும் மேற்குக் கரையில் சுமார் 175 பாலஸ்தீனியர்களைக் கொன்றுள்ளனர்.

இஸ்ரேலியத் தாக்குதலின் இனப்படுகொலைத் தன்மை குறித்து எந்தச் சந்தேகமும் இல்லை. இஸ்ரேலிய தலைவர்களின் வெளிப்படையான அறிக்கைகளால் இது உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது. தேசிய பாதுகாப்பு அமைச்சர் இடாமர் பென் கிவிர், ஹமாஸை ஆதரிப்பவர்கள் “அழித்தொழிக்கப்பட வேண்டும்” என்று கூறியுள்ளார். நெதன்யாகுவின் கூட்டணி பங்காளியும், இஸ்ரேலின் பாரம்பரிய பாதுகாப்பு அமைச்சருமான அமிஹா எலியாஹு, காலா மீது ஒரு அணுகுண்டு வீசுவது ஒரு விருப்பத் தேர்வாக இருக்க வேண்டும் என்று கூறினார். சமீப காலம் வரை இஸ்ரேலின் தகவல் அமைச்சராக இருந்த காலிட் டிஸ்டெல் அட்பரியன், “காலா முழுவதையும் பூமியின் முகத்திலிருந்து” அழிக்க வேண்டும் என்றும் அதன் மக்களை எகிப்திற்கு நாடுகடத்த கட்டாயப்படுத்த வேண்டும் என்றும் கோரினார்.

அக்டோபர் இறுதியில், கிரேக் மோகிபர் என்பவர் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் மனித உரிமைகளுக்கான உயர் ஆணையரின் நியூயோர்க் அலுவலகத்தின் இயக்குநர் பதவியை இராஜினாமா செய்தபோது பின்வருமாறு கூறினார்: “இது இனப்படுகொலையின் பாடப்படிப்பிற்கான

நிகழ்வாக இருக்கிறது. பாலஸ்தீனத்தில் ஐரோப்பிய, இன-தேசியவாத, குடியேற்ற காலனித்துவ திட்டம் அதன் இறுதிக் கட்டத்தை எட்டியுள்ளது, பாலஸ்தீனத்தில் பூர்வீக பாலஸ்தீன வாழ்க்கையின் கடைசி எச்சங்களை விரைவாக அழிப்பதை நோக்கியதாக உள்ளது. மேலும் என்னவென்றால், அமெரிக்கா, ஐக்கிய இராச்சியம் (UK) மற்றும் ஐரோப்பாவின் பெரும்பாலான நாடுகளின் அரசாங்கங்கள் இந்த கொடுமான தாக்குதலுக்கு முற்றிலும் உடந்தையாக உள்ளன.” ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் மனித உரிமைகள் ஆணையாளர் வோல்கர் துர்க் ஜென்வாவில் கூறுகையில், “மனிதாபிமான விழுமியங்களுக்கான மிக அடிப்படையான மரியாதை சீர்குலைந்துள்ளது. இவ்வளவு பொதுமக்கள் கொல்லப்பட்டதை உடனிணைவான துணைச் சேதம் (collateral damage) என்று ஒதுக்கிவிட முடியாது”.

நவம்பர் 1, 2023 புதன்கிழமையன்று, வடக்கு காஸா பகுதியிலுள்ள ஜபாலியா அகதிகள் முகாமில் இஸ்ரேலிய வான்வழித் தாக்குதல்களால் குறிவைக்கப்பட்ட கட்டிடங்களின் இடிபாடுகளுக்கு இடையில் ஒருவர் இடிபாடுகளின் மேல் அமர்ந்துள்ளார்.

ஒரு இராணுவ நடவடிக்கைகளின் மைய நிலையமாக அல்-ஷிஃபா மருத்துவமனை ஹமாஸ் பயன்படுத்துவதை அம்பலப்படுத்துகிறது என்று நெதன்யாகு ஆட்சி கூறிய அல்-ஷிஃபா மருத்துவமனை மீதான தாக்குதல்,

மனிதகுலத்திற்கு எதிரான இஸ்ரேலின் குற்றங்களுக்கு கூடுதல் ஆதாரங்களை மட்டுமே வழங்கியுள்ளது.

ஏகாதிபத்தியத்தின் போர் முடிக்கம்: “போர் நிறுத்தம் வேண்டாம்”

பொது மக்களுக்கு எதிரான கட்டுப்பாடற்ற வன்முறையின் மறுக்க முடியாத தினசரி காட்சி ஆதாரங்களை எதிர்கொண்டு, ஏகாதிபத்திய சக்திகள் போர் நிறுத்தத்திற்கான அழைப்புகளை மீண்டும் மீண்டும் ஆணித்தரமாக எதிர்த்துள்ளன. “போர் நிறுத்தம் வேண்டாம்” என்பது இஸ்ரேலிய ஆட்சியின் கூட்டாளிகளின் படுகொலை போர்க் கூக்குரலாக மாறியுள்ளது. அதற்குப் பதிலாக, அமெரிக்க அரசாங்கம் மற்றும் அதன் நேட்டோ கூட்டணிகளின் சொற்றொடர்களில் வல்லுநர்கள் “மனிதாபிமான இடைநிறுத்தம்” என்னும் மாற்றுச் சொல்லைக் கண்டுபிடித்துள்ளனர்— இது இஸ்ரேலிய இராணுவப் படைகளால் ஆயுதங்களை மீள் ஒழுங்குபடுத்தல் மற்றும் இலக்குகளை மறு அளவிடுதலையும் செய்வதற்கான ஒரு குறிப்பிடத்தக்க வழிமுறையாகும்.

இஸ்ரேலிய அரசாங்கமும் அதன் ஏகாதிபத்திய ஆதரவாளர்களும் அக்டோபர் 7 அன்று ஹமாஸ் நடத்திய தாக்குதலுக்கு ஒரு நியாயமான விடையிறுப்பாக இனப்படுகொலை வெறியாட்டத்தை நியாயப்படுத்துகின்றனர். அன்றைய நிகழ்வுகள் குறித்து முறையான விசாரணை எதுவும் நடைபெறவில்லை என்பதை முதலில் சுட்டிக் காட்டுகிறேன். பாதிக்கப்பட்டவர்கள் எவ்வாறு உயிர் இழந்தனர் என்பது ஒருபுறம் இருக்க, இறப்புகளின் எண்ணிக்கை குறித்த சரியான எண்ணிக்கை இல்லை. ஹமாஸின் கைகளில் எத்தனை இஸ்ரேலியர்கள் இறந்தனர், இஸ்ரேலிய இராணுவத்தின் பாரிய பதிலடியின் விளைவாக எத்தனை

பேர்கள் இறந்தனர் என்பது குறித்து நம்பகமான தகவல்கள் இல்லை. மேலும், காஸா மீது தாக்குதல் நடத்துவதற்கான சாக்குப்போக்கைத் தேடும் நெதன்யாகு அரசாங்கம், ஹமாஸால் ஒருவித நடவடிக்கை திட்டமிடப்பட்டிருப்பதைக் குறிக்கும் உளவுத்துறை தகவல்களை வேண்டுமென்றே புறக்கணித்தது தொடர்பான கேள்விகளும் பதிலளிக்கப்படாத கேள்விகளில் இதில் அடங்கும். இஸ்ரேலுக்குள் ஊடுருவலின் அளவை நெதன்யாகு ஆட்சி நிச்சயமாக எதிர்பார்க்கவில்லை என்றாலும், காஸா மற்றும் மேற்குக் கரை முழுவதும் செயல்படும் இஸ்ரேலின் உளவு அமைப்புகள், ஒரு பெரிய இராணுவ நடவடிக்கைக்கு ஹமாஸின் தயாரிப்பை முற்றிலும் அறிந்திருக்கவில்லை என்பதை நம்புவது கடினமாக இருக்கிறது.

மேலும் தகவல்கள் நிச்சயம் வெளிவரும். ஆனால், அக்டோபர் 7 அன்று நடந்த சம்பவங்களுக்கு பொருத்தமான விடையிறுப்பாக அதன் தற்போதைய நடவடிக்கைகளை நியாயப்படுத்த இஸ்ரேலிய ஆட்சி முயற்சிப்பது அடிப்படையில் ஏமாற்று வேலையாகவும், அப்பட்டமாக சொல்ல வேண்டுமென்றால், பெரும்பாலும் விஷயத்திற்கு அப்பாற்பட்டதாகவும் உள்ளது. ஹமாஸ் நடத்திய தாக்குதலுக்கு நியாயமான பதிலடியாக காஸா மீதான தனது தாக்குதலை நியாயப்படுத்தும் அதன் முயற்சி, ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் எதிர்ப்பை நசுக்குவதை நியாயப்படுத்த ஒடுக்குமுறையாளர்களால் வரலாறு முழுவதும் பயன்படுத்தப்படும் வாதங்களைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை.

மிச்சிகன் பல்கலைக்கழகத்தில் கடந்த மாதம் நான் ஆற்றிய சொற்பொழிவிலிருந்து மேற்கோள் காட்ட என்னை அனுமதியுங்கள்:

பல அப்பாவி மக்களின் மரணங்களானது ஒரு துயரகரமான நிகழ்வாகும். ஆனால் இத்தகைய நிகழ்வை தவிர்க்க முடியாததாக ஆக்கிய புறநிலை வரலாற்று நிகழ்வுகள் மற்றும் அரசியல் நிலைமைகளில் தான் இந்தத் துயர் நிகழ்வு வேரூன்றியுள்ளது. எப்போதும் போலவே, ஆளும் வர்க்கங்கள் எழுச்சிக்கான காரணங்கள் குறித்த அனைத்து ஒப்பீட்டு குறிப்புகளையும் எதிர்க்கின்றன. அவர்களின் சொந்த படுகொலைகள் மற்றும் அவர்கள் இரக்கமின்றி தலைமை தாங்கும் இரத்தக்களரி ஒடுக்குமுறையின் முழு அமைப்பும் குறிப்பிடப்படாமல் இருக்க வேண்டும்.

பல தசாப்தங்களாக சியோனிச ஆட்சியின் அடக்குமுறை, ஒரு வெடித்தெழும் கோப வெடிப்புக்கு வழிவகுத்தது என்று யாரும் ஏன் ஆச்சரியப்பட வேண்டும்? இது கடந்த காலத்தில் நடந்துள்ளது, மனிதர்கள் ஒடுக்கப்பட்டு கொடுமைப்படுத்தப்படும் வரை, அது எதிர்காலத்திலும் நடக்கும். அடக்குமுறையை அனுபவிப்பவர்கள், ஒரு விரக்தியான கிளர்ச்சியின் போது, தங்கள் சொந்த உயிர்கள் ஆபத்தாக ஊசலாடும் நிலையில் இருக்கும்போது, தங்களைத் துன்புறுத்துபவர்களை மென்மையான மரியாதையுடன் நடத்துவார்கள் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. இத்தகைய கிளர்ச்சிகள் பெரும்பாலும் கொடுமான மற்றும் இரத்தம் தோய்ந்த பழிவாங்கும் செயல்களால் குறிக்கப்படுகின்றன.

பல உதாரணங்கள் நினைவுக்கு வருகின்றன: அதாவது இந்தியாவில் சிப்பாய் கலகம்,

குடியேற்றக்காரர்களுக்கு எதிராக டகோட்டா செவ்விந்தியர்களின் கிளர்ச்சி, சீனாவில் பாக்ஸர்ஸ் கிளர்ச்சி, தென்மேற்கு ஆபிரிக்காவில் ஹெரெரோக்களின் கிளர்ச்சி மற்றும் சமீபத்திய காலங்களில், கென்யாவில் மாவ் மாவ் எழுச்சிகளாகும். இந்த நிகழ்வுகள் அனைத்திலும், கிளர்ச்சியாளர்கள் இதயமற்ற கொலைகாரர்கள் மற்றும் அரக்கர்கள் என்று கண்டனம் செய்யப்பட்டு, கொடூரமான பழிவாங்கலுக்கு உட்படுத்தப்பட்டனர். சுதந்திரப் போராட்ட வீரர்களாக அவர்கள் கௌரவிக்கப்படுவதற்கு ஒரு நூற்றாண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட தசாப்தங்கள் கடந்து செல்ல வேண்டியிருந்தது.

போர் மற்றும் அடக்குமுறைக்கு ஒரு சாக்குப்போக்காக பயங்கரவாதச் சம்பவங்கள்

ஒரு அரசாங்கத்தின் அரசியல் நோக்கங்களை அடைவதற்கான சாக்குப்போக்காக ஒரு பயங்கரவாத சம்பவத்தை திட்டமிட்டுப் பயன்படுத்துவதைப் பொறுத்தவரை, வரலாற்றில் பல உதாரணங்கள் நினைவுக்கு வருகின்றன. 1914 ஆம் ஆண்டில், ஆஸ்திரியா-ஹங்கேரிய முடியாட்சி, அதன் பேரரசர் சரஜெவோவில் படுகொலை செய்யப்பட்டதன் மூலம் செர்பியாவிற்கு ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத இறுதி எச்சரிக்கையை விடுத்து பின்னர் போரில் நுழைய இந்த வாய்ப்பை பயன்படுத்திக் கொண்டது.

1938 நவம்பரில், பாரிசில் ஹெர்ஷல் கிரின்ஸ்பான் என்ற பெயரில் வசித்து வந்த 17 வயது போலந்தைச் சேர்ந்த அகதி ஒருவர் ஜேர்மன் இராஜதந்திரப் படையின் உறுப்பினரான எர்ன்ஸ்ட் ஃபன் ராத்தை படுகொலை செய்தார். நாஜி ஆட்சியின் மிருகத்தனமான யூத-விரோத

கொள்கைகளை எதிர்த்து அவர் இந்த நடவடிக்கையை மேற்கொண்டார். “கிரிஸ்டால்நாக்ட்” (“Kristallnacht”) என்று அழைக்கப்படும் ஜேர்மனி முழுவதும் யூத-விரோத ஒரு வன்முறையான இனப்படுகொலையைத் தொடங்க இந்த இளைஞனின் விரக்தியான செயலை நாஜிக்கள் பயன்படுத்திக் கொண்டனர். நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட யூதர்கள் கொல்லப்பட்டனர், 30,000 பேர் கைது செய்யப்பட்டு வதைமுகாம்களுக்கு அனுப்பப்பட்டனர். ஏறக்குறைய 300 யூத ஆலயங்கள் (synagogues) அழிக்கப்பட்டன, யூதர்களுக்குச் சொந்தமான ஆயிரக்கணக்கான வணிக நிலையங்கள் சூறையாடப்பட்டன.

பேர்லினிலுள்ள அழிக்கப்பட்ட ஃபாசன்ஸ்ட்ராச யூத ஆலயத்தின் (Synagogue) உட்புறத் தோற்றம், இது கிரிஸ்டால்நாக்ட் அழிப்பில் எரிக்கப்பட்டது [Photo: Center for Jewish History, NYC]

ஜூன் 3, 1982 அன்று பிரிட்டனுக்கான இஸ்ரேலிய தூதரான ஷ்லோமோ ஆர்கோவ்வை லண்டனில் படுகொலை செய்ய முயன்றது போன்ற பல சம்பவங்களை இங்கு குறிப்பிடலாம். இஸ்ரேலிய அரசாங்கம் லெபனான் மீது ஒரு பெரிய அளவிலான படையெடுப்பைத் தொடங்க

இந்த நிகழ்வை ஒரு சாக்குப் போக்காகப் பயன்படுத்தியது, இது “கலிலேக்கான அமைதி நடவடிக்கை” என்று அழைக்கப்பட்டது, அதன் குறிக்கோள் தெற்கு லெபனானில் ஒரு பாதுகாப்பு மண்டலத்தை ஸ்தாபிப்பதாகும்.

இந்தப் படையெடுப்பின் விளைவாக பெய்ரூட்டில் அமைந்துள்ள சப்ரா மற்றும் ஷட்டிலா எனப்படும் பாலஸ்தீன அகதிகள் முகாம்களில் படுகொலைகள் நடத்தப்பட்டன. இப்படுகொலைகள் செப்டம்பர் 16 முதல் 18 வரை மூன்று நாட்கள் இஸ்ரேலுடன் கூட்டு சேர்ந்த லெபனான் கிறிஸ்தவ பாசிச குடிப்படைகளால் நடத்தப்பட்டன. பெய்ரூட்டை சுற்றி வளைத்த இஸ்ரேலியப் படைகள் பாசிஸ்டுகளை முகாம்களுக்குள் நுழைய அனுமதித்தன. உள்ளே நுழைந்ததும், பாசிஸ்டுகள் இஸ்ரேலிய பாதுகாப்பு அமைச்சரும் பின்னர் பிரதம மந்திரியுமான ஏரியல் ஷரோனின் ஒப்புதலுடன் பல ஆயிரக்கணக்கான பாலஸ்தீனிய அகதிகளை படுகொலை செய்தனர்.

இறுதியாக, செப்டம்பர் 11, 2001 அன்று உலக வர்த்தக மையத்தின் இரட்டை கோபுரங்கள் அழிக்கப்பட்டன, இது ஒரு இருண்ட நிகழ்வு, “புள்ளிகளை இணைக்கத் தவறியதால்” (அதாவது பொருத்தமான தகவல்கள் அல்லது சமிக்ஞைகள் கிடைத்தன, ஆனால் திறம்பட பகுப்பாய்வு செய்யப்படவில்லை என்பதாகும்) ஏற்பட்ட “பாதுகாப்பு குறைபாடு” என்று விளக்கப்பட்டது, இது புஷ நிர்வாகத்தால் ஆப்கானிஸ்தான் மற்றும் ஈராக் மீது படையெடுக்க பயன்படுத்தப்பட்டது, மத்திய கிழக்கு மற்றும் மத்திய ஆசியா முழுவதும் அமெரிக்காவின் இராணுவ நடவடிக்கைகளை விரிவுபடுத்தியது, “இலக்கு வைக்கப்பட்ட படுகொலைகள்” என்ற இஸ்ரேலிய நடைமுறையை ஏற்றுக்கொண்டது, அமெரிக்காவிற்குள், உள்நாட்டு பாதுகாப்புத் துறையை உருவாக்கியது, அரசின்

அடக்குமுறை சக்தியை அதிகரித்தது மற்றும் அமெரிக்கர்களின் ஜனநாயக உரிமைகளை அழித்தது.

இஸ்ரேலின் படையெடுப்புக்கு ஒரு பாரிய ஊடக பிரச்சார நடவடிக்கையால் விரிவுபடுத்தப்பட்ட தடங்கலற்ற ஆதரவு இருந்தபோதிலும், இனப்படுகொலை முன்னெப்போதும் இல்லாத பரிமாணங்களைக் கொண்ட ஒரு சக்திவாய்ந்த சர்வதேச எதிர்ப்பு இயக்கத்தை எதிர்கொண்டுள்ளது. உலகெங்கிலும் பல்லாயிரக்கணக்கான மற்றும் நூறாயிரக்கணக்கான ஆர்ப்பாட்டங்கள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளன.

எதிர்ப்புப் போராட்டங்களை மதிப்பிழக்கச் செய்யும் முயற்சியில், இஸ்ரேல், அதனுடன் கூட்டணி வைத்துள்ள அரசாங்கங்கள் மற்றும் நிச்சயமாக, சியோனிச-சார்பு அமைப்புகள் இந்த ஆர்ப்பாட்டங்களை ஒரு “யூத எதிர்ப்பு” என்று கண்டனம் செய்துள்ளன. பாலஸ்தீனியர்கள் மீதான இஸ்ரேலின் அடக்குமுறையை எதிர்க்கும் அனைவர் மீதும் இந்த முத்திரையை குத்துவதற்கான கடந்த பல தசாப்தங்களாக மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகளின் தொடர்ச்சியும் விரிவாக்கமும் இதுவாகும்.

குறிப்பாக இஸ்ரேலுக்கு வெளியே மிகப் பெரிய யூத மக்கள் தொகையைக் கொண்ட அமெரிக்காவில், யூத சமூகத்தைச் சேர்ந்த மக்கள், குறிப்பாக யூத இளைஞர்கள், ஆர்ப்பாட்டங்களில் விதிவிலக்காக முக்கிய பங்கைக் கொண்டுள்ளனர் என்ற உண்மையைக் கருத்தில் கொண்டு பார்க்கும் போது, யூத எதிர்ப்பு என்ற குற்றச்சாட்டு வெறுமனே அபத்தமானதாகத் தோன்றலாம்.

அதைவிட மோசமானது என்னவென்றால், இனப்படுகொலைக்கு எதிரான எதிர்ப்பானது, யூத எதிர்ப்பின் வெளிப்பாடாக அடையாளம் காணப்பட்டு வரும் நிலையில், இடைவிடாது திரும்பத் திரும்பச் சொல்வதன்

விளைவாக, இந்த பிற்போக்குத்தனமான துஷ்பிரயோகத்தின் உச்சகட்டம் யூத-எதிர்ப்பு உணர்வை சட்டபூர்வமாக்குவதற்கு வழிவகுக்கும் என்ற அச்சத்தை நியாயமாக வெளிப்படுத்த முடியும்.

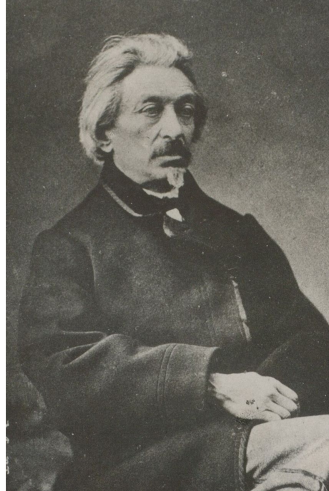
சியோனிசத்தின் (தேசியவாத இயக்கம்) தோற்றம்

கறைப்படுத்தும் பிரச்சாரத்தின் பின்னணியிலுள்ள இன்றைய அரசியல் உள்நோக்கங்கள் வெளிப்படையானவையாக இருக்கின்றன. ஆனால், யூத எதிர்ப்புக் குற்றச்சாட்டின் முக்கியத்துவம் அதன் நேரடி நடைமுறைப் பயன்பாட்டிற்கு அப்பால் நீண்டுள்ளது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க அரசியல் இயக்கமாக உருவெடுத்ததில் இருந்து முழு சியோனிசத் திட்டமும் அடித்தளமாகக் கொண்ட, தத்துவரீதியாக பகுத்தறிவு மறுப்பு மற்றும் தேசிய பேரினவாத சித்தாந்தத்தில் தான், இஸ்ரேலிய அரசை எதிர்க்கும் அனைத்து எதிர்ப்பாளர்களுக்கும் யூத எதிர்ப்பு என்று கற்பித்துக் கூறும் பண்பு வேரூன்றியுள்ளது.

அறிவொளிச் சிந்தனையின் பரவலாலும் பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் அரசியல் மற்றும் சமூகத் தாக்கத்தாலும் மேற்கு மற்றும் மத்திய ஐரோப்பாவின் பெரும்பகுதியில் தனிமைப்படுத்தி ஒதுக்கிவைப்புகளிலிருந்து படிப்படியாக விடுதலை செய்யப்பட்ட அனேக யூத அறிவுஜீவிகளும் நடுத்தர வர்க்கமும் சமூக முன்னேற்றத்தையும் ஜனநாயக உரிமைகளை அடைவதையும் சமூகத்திலிருந்து பிரிப்பதற்குப் பதிலாக அவைகளை தங்களுடன் உள்வாங்குதலுடன் தொடர்புபடுத்தினர். அவர்கள் தங்கள் மதம் ஒரு தனிப்பட்ட விடயமாக பார்க்கப்பட வேண்டும் என்று விரும்பினர், இதனால் முழு ஜனநாயக உரிமைகளைக் கொண்ட குடிமக்கள் என்ற தங்கள் அந்தஸ்தில் எந்தவிதமான தாக்கமும் ஏற்படக்கூடாது என்று

விரும்பினர். கணிசமான எண்ணிக்கையிலான யூதர்கள் ஜனநாயக உரிமைகளுக்கான தங்கள் சொந்த முயற்சியை நவீன உலகின் சமூக ஒடுக்குமுறையின் முக்கிய காரணமான முதலாளித்துவ அமைப்புமுறைக்கு எதிரான பாட்டாளி வர்க்கத்தின் பரந்த மற்றும் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த உலக வரலாற்று போராட்டத்தின் ஒரு அங்கமாகவும், அதற்கு அடிபணிந்ததாகவும் அடையாளம் கண்டுகொண்டனர்.

அனைத்திற்கும் மேலாக, சோசலிசத்திற்கான பாட்டாளி வர்க்கப் போராட்டமானது உள்ளார்ந்த முறையில் இயல்பாகவே சர்வதேசரீதியானதாக இருந்தது. இதனால் தொழிலாள வர்க்கத்தின் உலகளாவிய ஒற்றுமையை விட, எந்த வகையான மத, இன அல்லது தேசிய அடையாளத்திற்கும் முன்னுரிமை அளிப்பதை மீறியதோடு, எதிர்த்தது. 1880 களின் பிற்பகுதியிலும் 1890 களின் பிற்பகுதியிலும் முதன்முதலில் தோன்றிய சியோனிச இயக்கத்தின் மீதான சோசலிச இயக்கத்தின் அணுகுமுறை சமரசமற்ற பகைமை கொண்டதாக இருந்தது.

1870 இல் - மோசஸ் ஹெஸ் [Photo: Unknown]

1862 ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்ட மோசஸ் ஹெஸ்ஸின் ரோம் முதல் ஜெருசலேம் வரை என்ற நூலில் வர்க்கத்தை விட இனத்தின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துவது வலுவாக அறிவிக்கப்பட்டது. பாலஸ்தீனத்தில் ஒரு யூத அரசின் முன்னோக்கை முன்னெடுத்த முதல் முக்கிய நபரான ஹெஸ் என்பவர் 1840 களின் முற்பகுதியில் ஆரம்பகால சோசலிச இயக்கத்தில் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க பாத்திரத்தை வகித்திருந்தார். ஆனால், தசாப்தத்தின் இறுதியில் ஏற்பட்ட தோல்விகளால் விரக்தியடைந்தார். மார்க்ஸின் முன்னோக்கிற்கு நேர் எதிராக, “அனைத்து வரலாறும் இனமற்றும் வர்க்கப் போர் குறித்ததாக இருந்திருக்கிறது. இனப் போர்களே முதன்மையானவை, வர்க்கப் போர்கள் இரண்டாவது காரணியாகும்” என்று அவர் அறிவித்தார்.

ரோம் முதல் ஜெருசலேம் வரை என்ற நூலில், சியோனிச சித்தாந்தத்தின் பல முக்கிய கூறுகள் ஏற்கனவே உள்ளன. முதலாவது, நான் மேற்கோள் காட்டிய அறிக்கையில் குறிப்பிட்டுள்ளபடி, வர்க்கத்தை விட இனத்திற்கு முன்னுரிமை அளிப்பதாகும்.

இரண்டாவதாக, தேசிய அரசு என்பது அனைத்து அரசியல் வாழ்க்கைக்கும் இன்றியமையாத அடித்தளமாகவும், யூதர்களின் உயிர்வாழ்விற்கும் முன்னேற்றத்திற்கும் இன்றியமையாத கட்டமைப்பாகவும் உள்ளது என்று ஹெஸ் வலியுறுத்துவதாகும். “யூத மக்கள் கூட்டம், நவீன மனிதகுலத்தின் மாபெரும் வரலாற்று இயக்கத்தில் பங்கேற்பது, அதற்கு ஒரு யூதத் தாயகத்தைக் கொண்டிருக்கும் போது மட்டுமே” என்று அவர் எழுதினார்.

முன்றாவது இன்றியமையாத அம்சமாக இருப்பது, யூதர்களை தற்போதுள்ள ஐரோப்பிய அரசுகளில் ஒருபோதும் உள்வாங்க முடியாது என்ற ஆழ்ந்த விரக்தி

மற்றும் அவநம்பிக்கை கொண்ட நம்பிக்கையாகும். சோசலிசத்திற்கான ஐரோப்பிய தொழிலாள வர்க்கத்தின் போராட்டத்தின் மூலம் யூதர்கள் துன்புறுத்தலில் இருந்து மீண்டு முழு விடுதலையை அடைய முடியும் என்று நம்புவது ஒரு மாயை என்று ஹெஸ் இவ்வாறு கூறினார்: “நம்மை ஏன் முட்டாளாக்க வேண்டும்? ஐரோப்பிய நாடுகள் எப்போதுமே தங்கள் மத்தியில் யூதர்கள் இருப்பதை ஒரு பொருத்தமின்மையாகவே கருதுகின்றன. நாம் எப்போதும் தேசங்களின் மத்தியில் அந்நியர்களாக இருப்போம் ... ஜேர்மானியர்கள் தங்கள் இனத்தை வெறுப்பதை விட யூத மதத்தை வெறுக்கிறார்கள்... மதச் சீர்திருத்தமோ ஞானஸ்நானமோ, அறிவொளியோ அல்லது விடுதலையோ எதுவுமே யூதர்களுக்கு முன் சமூக வாழ்க்கையின் கதவுகளைத் திறக்காது.”

பாலஸ்தீனத்தில் ஒரு யூத நாட்டை உருவாக்குவது ஒரு பெரிய ஐரோப்பிய சக்தியின் நலன்களுக்கு நன்மை பயக்கும் அளவுக்கு மட்டுமே சாத்தியம் என்ற நம்பிக்கை நான்காவது அம்சமாகும். 1860 களில் ஐரோப்பாவில் வாழ்ந்த ஹெஸைப் பொறுத்தவரை, அந்த சக்தி பிரான்ஸ் ஆகும், அது அப்போது பேரரசர் லூயி போனபார்ட்டின் பிற்போக்கு சர்வாதிகாரத்தால் ஆளப்பட்டது. “சூயஸ் முதல் எருசலேம் வரையிலும், ஜோர்டான் கரையிலிருந்து மத்திய தரைக்கடல் வரையிலும் பரந்து விரிந்திருக்கும் காலனிகளைக் கண்டுபிடிக்க யூதர்களுக்கு பிரான்ஸ் உதவும்” என்று அவர் எழுதினார். இருபதாம் நூற்றாண்டில், சியோனிச இயக்கமானது துருக்கிய சுல்தான், ரஷ்ய ஜார், மற்றும் சிறிது காலத்திற்குப் பிறகு, பிரிட்டிஷ் மற்றும் இறுதியாக அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்திற்கு அதன் சேவைகளை வழங்குவதன் மூலம் அதன் நோக்கங்களைத் தொடர்வதாக இருந்தது.

அவரது வாழ்நாளில் இது ஒப்பீட்டளவில் அறியப்படவில்லை என்றாலும், ஹெஸ்ஸின் ரோம் முதல் ஜெருசலேம் வரை பல தசாப்தங்களுக்குப் பிறகு சியோனிச இயக்கத்தின் அரசியலை வரையறுக்கும் பல கருத்தாக்கங்களை முன்னறிவித்தார். தியோடர் ஹெர்சல் பின்னர் ஹெஸ்ஸின் புத்தகத்தைப் பற்றி முன்னரே அறிந்திருந்தால், அவர் தனது சொந்த யூத அரசு (Der Judenstaat) என்ற புத்தகத்தை எழுத வேண்டிய அவசியம் இருந்திருக்காது என்று கருத்து தெரிவித்தார். ஆனால் ஹெர்சல் எல்லா விதத்திலும் ஹெஸ்ஸை விட அறிவுஜீவிதரீதியாக தாழ்ந்திருந்தார் என்பதையும், முதலாம் அகிலம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து சோசலிச இயக்கத்தில் ஈடுபடுவதை நோக்கித் திரும்பிய முந்தையவரான ஹெஸ்ஸை போலல்லாமல், சோசலிசத்திற்கும் ஒரு சுயாதீனமான வர்க்க அடிப்படையிலான தொழிலாளர் இயக்கத்திற்கும் விரோதமானவர் என்பதையும் உடனடியாகக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

சியோனிசத்திற்கான சோசலிச எதிர்ப்பு

1881ல் ரஷ்யப் பேரரசில் வெடித்து 1882 வரை, ஜாரிச ஆட்சியின் ஆதரவுடன் தொடர்ந்த யூத-விரோத வன்முறைக் கலவரங்கள் அதாவது படுகொலைகள், யூத மக்களின் பரந்த பிரிவுகளின் அரசியல் கண்ணோட்டத்தில் ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. இந்த இரத்தம் தோய்ந்த நிகழ்வுகள், யூதர்கள் மத்தியில் அரசியல் நடவடிக்கைகளின் மிகப் பெரும் அதிகரிப்புக்கு ஒரு உந்துதலை அளித்தன. இந்த காலகட்டத்தில்தான் சியோனிசம் (பாலஸ்தீனத்திற்கு யூத குடியேற்றத் திட்டத்தை முன்னெடுப்பது) குறிப்பிடத்தக்க பின்தொடர்பவர்களை ஈர்க்கத் தொடங்கியது. ஆனால், யூத இளைஞர்கள் சோசலிச அரசியலில் ஈடுபடுவது மிகவும் சக்திவாய்ந்த போக்காக

இருந்தது. 1890 களின் பிற்பகுதியில், இந்த நடவடிக்கையின் முக்கிய வெளிப்பாடுகள், வளர்ச்சியடைந்துவந்த ரஷ்ய சமூக ஜனநாயக தொழிலாளர் கட்சி (Russian Social Democratic Labor Party) மற்றும் சோசலிச கழகம் (Socialist Bund) ஆகியவற்றிற்குள் இருந்தன. அவைகள் சோசலிச அரசியலின் அடிப்படையில் யூத தொழிலாளர்களின் சுயாதீனமான அரசியல் ஒழுங்கமைப்பை நாடின.

இரண்டு சோசலிசப் போக்குகளும் சியோனிச இயக்கத்திற்கு சமரசமற்று விரோதமாக இருந்தன. யூத மக்களின் நலன்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதாக அதன் கூற்றை திட்டவாத்தமாக இந்த இரண்டும் சியோனிசத்தை நிராகரித்தன. குறிப்பிடத்தக்க வகையில், சியோனிஸ்டுகளுக்கும் சோசலிஸ்டுகளுக்கும் இடையிலான அரசியல் போராட்டத்தில், ஜார் ஆட்சியின் அனுதாபங்கள் முழுவதுமாக சியோனிஸ்டுகளின் பக்கம் இருந்தது. யூத இளைஞர்களிடையே சோசலிச இயக்கத்தில் அதிகரித்துவரும் ஆபத்தான செல்வாக்கிற்கு எதிரான போராட்டத்தில், சியோனிஸ்டுகளை ஜார் ஆட்சி ஒரு கூட்டாளியாக கருதியது. ரஷ்யாவில் இருந்து பாலஸ்தீனத்திற்கு யூதர்களின் குடியேற்றம் என்ற சியோனிச திட்டத்தின் நோக்கத்தில் ஜார் ஆட்சி, அதற்கு அக்கறை காட்டியது.

வரலாற்றாசிரியர் ஜோசி கோல்ட்ஸ்டைன் இவ்வாறு எழுதுகிறார்:

சியோனிச இயக்கத்தின் நடவடிக்கைகள், குறித்த அதிகாரத்துவங்களின் நம்பிக்கையான அணுகுமுறை நீண்டகால தாக்கங்களைக் கொண்டிருந்தது. சோசலிச கழகத்திலுள்ள அவர்களது எதிராளிகளைப் போலல்லாமல், சியோனிச செயற்பாட்டாளர்கள் தங்கள் இயக்கம் பரவுவதைத் தடுக்கும் இரகசியத்தை

காப்பாற்ற வேண்டியதில்லை. 1898-1900 ஆண்டுகளின் ஆற்றல் பண்புகள் பெரும்பாலும் அதிகாரத்துவங்களால் வழங்கப்பட்ட சட்டப்பூர்வத்தன்மையின் செயல்பாடாக இருந்தன. இவ்விதமாக இயக்கத்தின் தலைவர்கள் (முர்ஷிம்- the Murshim) மற்றும் பிற அமைப்பாளர்கள் முன் மற்றைய இயக்கங்களுக்கு மறுக்கப்பட்ட ஒரு பரந்த செயல்பாட்டு களம் இவைகளுக்கு திறந்துவிடப்பட்டன. இது யூத மக்களிடையே சியோனிச இயக்கத்தை பின்பற்றுபவர்களை ஈர்ப்பதற்கான போட்டியில் சியோனிசத்திற்கு அதன் போட்டியாளர்களை விட கணிசமான நன்மையை வழங்கியது.¹

ஆயிரக்கணக்கான யூதத் தொழிலாளர்களும் மத்தியதர வர்க்க யூத புத்திஜீவிகளின் கணிசமான பிரிவினரும் கூட, தங்கள் அரசியல் ஆற்றலை சோசலிசத்திற்கான போராட்டத்தை நோக்கி செலுத்திய நேரத்தில், சியோனிசத்துக்கான எதிர்ப்பை, யூத எதிர்ப்பு என்ற தற்போதைய கூற்று அரசியல் முட்டாள்தனமாக இல்லாவிட்டாலும், மோசமான அவதூறு என்று நிராகரிக்கப்பட்டிருக்கும்.

[1] "ஆரம்ப காலகட்டத்தில் (1897-1904) சியோனிசத்தை நோக்கிய யூத மற்றும் ரஷ்ய புத்திஜீவிகளின் அணுகுமுறை, ஸ்லாவோனிக் மற்றும் கிழக்கு ஐரோப்பிய விமர்சனத்தில், தொகுதி. 64, எண் 4 (அக்டோபர் 1986), ப. 547-48.

1905 இல் ஓடெசா இனப்படுகொலையின் போது கொல்லப்பட்ட தங்கள் தோழர்களின் சடலங்களுடன் சோசலிச கழக உறுப்பினர்கள்

கோல்ட்ஸ்டைன் குறிப்பிட்டது போல, “கழகத்தின் பிரச்சாரத்தில், முக்கிய அழுத்தமானது வர்க்க வேறுபாடுகள் மீது இருந்தது, சியோனிசம் யூத பாட்டாளி வர்க்கத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் கழகத்துக்கு எதிராக, குட்டி மற்றும் நடுத்தர முதலாளித்துவத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியது.”² சியோனிசத்தின் மீதான சோசலிச கழகத்தின் விரோதம் மிகவும் ஆழமானதாகவும், அடிப்படைத் தன்மை கொண்டதாகவும் இருந்தது, மே 1901ல் நடந்த கழகத்தின் நான்காவது காங்கிரசில், “சியோனிசத்திற்கு எதிராக சாகும் வரை ஒரு போரைத் தொடங்குவது முதல் முறையாக முடிவு செய்யப்பட்டது” என்று கோல்ட்ஸ்டைன் எழுதினார்.³ “சியோனிசம் என்பது தொழிலாளர்களை சுரண்டுவதற்கும் உழைக்கும் மக்களை ஏமாற்றுவதற்கும் ஒரு முகமுடி மட்டுமே” என்று கழகத்தினரின் வெளியீடுகள் எச்சரிக்கை விடுத்தன. “சியோனிசத்தின் அழகிய சடலத்திலிருந்து

[2] Ibid., p. 550

[3] Ibid., p. 551

வெளிவரும் நூற்றுக்கணக்கான மோசமான சிறிய உயிரினங்கள், பாட்டாளி வர்க்கத்தை வர்க்கப் போராட்டப் பாதையிலிருந்து விலகிச் செல்லச் செய்வதற்காக அவற்றை நோக்கி ஊர்ந்து செல்கின்றன” என்பதால் அதிலிருந்து விலகி இருக்குமாறு கழகம் அதன் உறுப்பினர்களுக்கு அழைப்பு விடுத்தது.⁴

சியோனிசத்திற்கு சோசலிஸ்டுகளின் பகைமைப் போக்கை ரஷ்ய அறிவுஜீவிகளின் பரந்த பிரிவுகள் பெருமளவு பகிர்ந்து கொண்டன, கோல்ட்ஸ்டைன் எழுதியது போல் அவர்கள், “சியோனிச இயக்கத்தைத் தாக்கி அதன் கருத்துக்களை வெறுத்தனர். அவர்களில் பெரும்பாலோர் அது மறைந்து போக வேண்டும் என்று விரும்பினர். ரஷ்ய அறிவுஜீவிகளின் ஒருமித்த சியோனிச எதிர்ப்பு முன்னணியின் நோக்கங்களும் காரணங்களும் ... இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் அறிவுஜீவிகளின் பொதுக் கோட்பாட்டைத் தீர்மானிக்கும் பகுத்தறிவுவாதத்தில் வேரூன்றியிருந்தன. பலருக்கு சியோனிசம் இன்னும் கற்பனாவாதமாக இருந்தது, பகுத்தறிவு, அறிவுஜீவித உலகத்திற்கு வெளியே சியோன் (Zion - யூதர்களின் மத நம்பிக்கையில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த புனித இடம்) மற்றும் யூத எசாட்டாலஜிக்கல் (eschatological - ஊழிக்காலம் அல்லது மனிதகுலத்தின் இறுதி விதி என்னும் நம்பிக்கை அல்லது கருத்துகள் தொடர்பானது, பெரும்பாலும் மத அல்லது தத்துவ சூழல்களுடன் தொடர்புடையது) சிந்தனைக்கான ஆர்வங்களுடன் இணைக்கப்பட்டிருந்தது. மேற்கு ஐரோப்பாவில் ஹெர்சல் மற்றும் அவரைப் போன்றவர்கள் மேற்கத்திய அறிவொளிக் காலத்தின் சந்ததியினராக இல்லாமல் யூத பழமைவாதத்தின் கூட்டாளிகளாகக் கருதப்பட்டனர்.⁵

[4] Ibid., p. 550

[5] Ibid., p. 555

சோசலிச இயக்கத்தின் அனைத்து பிரிவுகளின் சியோனிச எதிர்ப்பானது, தொழிலாள வர்க்கத்திற்குள் சியோனிஸ்டுகளின் தீவிர ஊடுருவலைத் தடுத்தது. “ஆரம்பத்தில் இருந்தே,” கோல்ட்ஸ்டைன் தனது வரலாற்றுக் கட்டுரையின் முடிவில் எழுதுகிறார், “சியோனிச இயக்கம் முக்கியமாக யூத நடுத்தர வர்க்கத்தின் உறுப்பினர்களை ஈர்த்தது.”⁶

சியோனிஸ்டுகள் தங்கள் பிற்போக்குத்தனமான குடியேற்றத் திட்டத்தின் வெற்றிக்கு தேவையான வெகுஜன அடித்தளத்தை, நாஜி இனப்படுகொலையில் (Holocaust) தப்பிப்பிழைத்த பல நூறாயிரக்கணக்கான மக்கள் கடுமையாக துன்புறுத்தப்பட்ட மற்றும் நாடற்ற மக்களின் பேரழிவு வரை, ஒருபோதும் அடையவில்லை.

நாஜிக்களுடன் சியோனிச ஒத்துழைப்பு

1948ல் இஸ்ரேல் ஸ்தாபிக்கப்படுவதற்கு முன்னர், சியோனிசத்தின் பிற்போக்குத்தனமான தன்மையையும், யூத மக்களின் நலன்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதற்கான அதன் மோசடியான உரிமை கோரலையும், 1930 களில் அதன் நடத்தையை விட முழுமையாக அம்பலப்படுத்திய வரலாற்றின் எந்தக் காலகட்டமும் இருக்கவில்லை. நாஜிக்கள் மற்றும் சியோனிஸ்டுகளின் அரசியல் மற்றும் வர்த்தக நடவடிக்கைகளின் அளவு வரலாற்றாசிரியர்களால் விரிவாக ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்த விடயத்தில் மிக முக்கியமான பல படைப்புகள் யூத வரலாற்றாசிரியர்களால் எழுதப்பட்டுள்ளன, அவர்களில் மிகவும் பிரபலமானவர்கள் சவுல் ஃப்ரீட்லேண்டர் (Saul Friedlander) மற்றும் டாம் செகேவ் (Tom Segev) ஆகியோராவார்கள்.

[6] Ibid., p. 555

ஹிட்லர் அதிகாரத்திற்கு வந்த பின்னர், சியோனிச அமைப்புகள் நாஜிக்களுடன் ஒத்துழைக்க விரும்பின, நாஜிசம் மற்றும் சியோனிசம் இரண்டும் “வோல்கிஷ்” கொள்கைகள் இணக்கமான தேசிய இயக்கங்கள் என்று வாதிட்டன. (“völkisch”- “மக்கள்”- என்பது வரலாற்று ரீதியாக ஒரு தேசியவாத மற்றும் இன மையவாத சித்தாந்தத்துடன் தொடர்புடையது.)

வெகுஜன ஆர்ப்பாட்டங்கள் அல்லது ஒரு பொருளாதார புறக்கணிப்புக்கு எதிராக, ஜேர்மனி மற்றும் பாலஸ்தீனத்தின் சியோனிச பிரதிநிதிகள் மூன்றாம் பேரரசின் (Third Reich) பிரதிநிதிகளை சந்தித்து ஆகஸ்ட் 27, 1933 அன்று ஹவாரா (Haavarah) என்று அழைக்கப்படும் ஒரு நிதிய ஒப்பந்தத்தை செய்து முடித்தனர், இது பிரீட்லேண்டரால் (Friedlander) விளக்கப்பட்டபடி, “யூத புலம்பெயர்ந்தவர்கள் தங்கள் சொத்துக்களின் ஒரு பகுதியை மறைமுகமாக மாற்றி அனுப்ப அனுமதித்தது மற்றும் நாஜி ஜேர்மனியில் இருந்து பாலஸ்தீனத்திற்கு பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்ய உதவியது.”⁷

பிரீட்லேண்டர் இவ்வாறு தொடர்ந்து எழுதினார்:

புதிய ஆட்சியானது, ஹவாராவில் இருந்து அறுவடை செய்ய எதிர்பார்த்த முக்கிய நன்மைகளில் ஒன்று ஜேர்மனியின் வெளிநாட்டு யூத பொருளாதார புறக்கணிப்பில் ஏற்பட்ட ஒரு மீறலாக இருந்ததாகும். ... சியோனிச அமைப்புகளும் யிஷுவின் (Yishuv - பாலஸ்தீனத்திலுள்ள யூத சமூகம்) தலைமையும் புதிய ஏற்பாடுகளுக்கு தடைகளை உருவாக்குவதைத் தவிர்ப்பதற்காக எந்தவொரு வெகுஜன எதிர்ப்பு அல்லது புறக்கணிப்பிலிருந்தும் விலகி நின்றன. ஹவாரா ஒப்பந்தம் முடிவடைவதற்கு முன்பே, அத்தகைய “ஒத்துழைப்பு” சில

[7] பிரீட்லேண்டர், நாஜி ஜேர்மனியும் யூதர்களும், ப. 86

நேரங்களில் விசித்திரமான வடிவங்களை எடுத்தது. இவ்வாறாக, 1933 ஆம் ஆண்டின் முற்பகுதியில், கோமகன் லியோபோல்ட் இட்ஜ் எட்லர் வான் மில்டென்ஸ்டைன் (Leopold Itz Edler von Mildenstein) என்ற நபர், சில ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு SD (Sicherheitsdienst அல்லது பாதுகாப்பு சேவை, ரெய்ன்ஹார்ட் ஹெய்ட்ரிச் தலைமையிலான SS உளவுப் பிரிவு) என்னும் யூதப் பிரிவின் தலைவராக வரவிருந்தவர், தனது மனைவியுடன் பாலஸ்தீனத்திற்கு சுற்றுப்பயணம் செய்து கோயபல்ஸின் டெர் அங்கிரிஃப் (Der Angriff) பத்திரிகைக்கு தொடர்ச்சியான கட்டுரைகளை எழுத அழைக்கப்பட்டார். அதனால்தான் மில்டென்ஸ்டைன்கள், பேர்லின் சியோனிச அமைப்பின் முன்னணி உறுப்பினரான கர்ட் டுச்லர் மற்றும் அவரது மனைவி எரெட்ஸ் ஆகியோர் இஸ்ரேலில் உள்ள யூதக் குடியேற்றங்களுக்குச் சென்றனர். “பாலஸ்தீனத்திற்கு ஒரு நாஜி விஜயம்” என்ற தலைப்பிலான மிகவும் ஆதரிக்கும் சாதகமான கட்டுரைகள் முறையாக வெளியிடப்பட்டன, மேலும், இந்த நிகழ்வைக் குறிக்கும் வகையில், ஒரு பக்கத்தில் ஸ்வஸ்திகா சின்னமும், மறுபுறம் டேவிட் நட்சத்திரமும் கொண்ட ஒரு சிறப்பு பதக்கம் வெளியிடப்பட்டது.

ஜூன் 22, 1933 அன்று, ஜேர்மனிக்கான சியோனிச அமைப்பின் தலைவர்கள் ஹிட்லருக்கு ஒரு கோரிக்கை மனுவை அனுப்பி வைத்தனர் அது இவ்வாறு கோரியது:

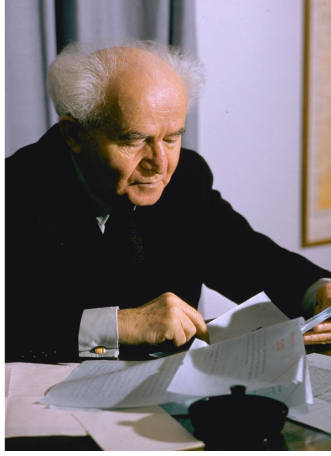
ஜேர்மனியில் அதன் கிறிஸ்தவ மற்றும் தேசியத் தன்மைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து தேசிய அடையாளத்தின் மறுமலர்ச்சி நடைபெறுவதைப் போலவே, யூத மக்களுக்குள்ளும் இதேபோன்ற மறுமலர்ச்சி ஏற்பட வேண்டும் என்று சியோனிசம் வலியுறுத்துகிறது. யூத மக்களுக்கும், தேசிய தோற்றம், மதம்,

பொதுவான விதி மற்றும் ஒரு தனித்துவ உணர்வு ஆகியவை அதன் இருப்புக்கு தீர்க்கமான முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருக்க வேண்டும். இது தாராளவாத சகாப்தத்தின் ஆணவமான தனிமனிதவாதத்தை அகற்றவும், அதற்கு பதிலாக சமூகம் மற்றும் கூட்டு பொறுப்புணர்வுடன் மாற்றவும் கோருகிறது.

பின்னர், சியோனிஸ்டுகளுக்கு வக்காலத்து வாங்குபவர்கள் இத்தகைய அறிக்கைகளையும், ஹவாராவையும் பாசிசத்தின் வெற்றி ஒத்துழைப்பை நியாயப்படுத்துவது போல, நெருக்கடியான நிலைமைகளின் கீழ் மேற்கொள்ளப்பட்ட உயிர்வாழும் நடவடிக்கைகள் என்று விளக்க முயற்சிப்பார்கள். உண்மையில், நாஜிக்களால் யூதர்கள் கொடூரமாக துன்புறுத்தப்பட்டதற்கும், ஏன் அவர்களின் கொலைக்கும் கூட சியோனிஸ்டுகளின் விடையிறுப்பு, பாலஸ்தீனத்திற்குள் யூதர்கள் குடியேறுவதற்கான வாய்ப்புகளில் அதன் தாக்கத்தின் கணக்கீடுகளால் தீர்மானிக்கப்பட்டது. சியோனிச இயக்கத்தின் தலைவரான டேவிட் பென்-குரியன் இழிவாக பின்வருமாறு அறிவித்தார்:

ஜேர்மனியிலுள்ள அனைத்து [யூத] குழந்தைகளையும் இங்கிலாந்துக்குக் கொண்டு செல்வதன் மூலம் காப்பாற்ற முடியும் என்று எனக்குத் தெரிந்திருந்தால், அவர்களில் பாதி பேரை மட்டுமே பாலஸ்தீனத்திற்குக் கொண்டு செல்வதன் மூலம் காப்பாற்ற முடியும் என்று எனக்குத் தெரிந்திருந்தால், நான் இரண்டாவதைத் தேர்ந்தெடுப்பேன்- ஏனென்றால் அந்தக் குழந்தைகளிற்கான கணக்கீடு

மட்டுமல்ல, யூத மக்களின் வரலாற்றுக் கணக்கீட்டையும் நாங்கள் எதிர்கொள்கிறோம்.⁸

டேவிட் பென்-குரியன், 1959 இல் [Photo: Fritz Cohen]

ஜேர்மனி கிரிஸ்டால்நாக்ட் இனப்படுகொலையைத் தொடர்ந்து, இந்த நிகழ்வானது யூதர்களின் அவலநிலை குறித்து சர்வதேச அனுதாபத்திற்கு வழிவகுக்கும் என்ற அச்சத்தையும் பென்-குரியன் வெளிப்படுத்தினார், இதன் விளைவாக பல்வேறு நாடுகள் குடியேற்றத்திற்கான தங்கள் கட்டுப்பாடுகளை தளர்த்துவதன் மூலம் பாலஸ்தீனத்திற்கு செல்ல யூதர்களுக்கு மாற்று வழிகளை வழங்குகின்றன என்பதாகும்.

**அறிவொளிச் சிந்தனைக்கு எதிராக சியோனிசம்:
தேசியவாத பகுத்தறிவு மறுப்புவாதத்தின் இயங்கியல்
மறுப்பு**

எவ்வாறெனினும், நாஜிசத்திற்கு சியோனிச அமைப்புக்கள் வெளிப்படுத்திய அனுதாபத்தை வெறுமனே கோழைத்தனம் மற்றும் கோரமான தந்திரோபாய சந்தர்ப்பவாதத்தின் வெளிப்பாடு என்று விளக்க முடியாது.

[8] செகேவ், ரொம். ஏழாவது மில்லியன் (பக். 26). ஃபாரர், ஸ்ட்ராஸ் மற்றும் ஜிரோக்ஸ். கின்டெல் பதிப்பு.

ஏகாதிபத்திய காலனித்துவத்தின் வழித்தோன்றலாகவும், சோசலிசம், வரலாறு மற்றும் சமூகம் பற்றிய அறிவியல் கருத்துருவாக்கத்துக்கு எதிரியாகவும், தோன்றிய சியோனிசம், அரசியல் மற்றும் தேசியவாத சித்தாந்தத்தின் மிகவும் பிற்போக்கு கூறுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

முதலாளித்துவத்திற்கும், முதலாளித்துவ தேசிய அரசிற்கும் எதிரான சர்வதேச தொழிலாள வர்க்கத்தின் புரட்சிகர போராட்டமே சமூக முன்னேற்றத்தின் உந்து சக்தியாக மாறியிருந்த ஒரு சகாப்தத்தில், சியோனிசம் யூத இருப்புக்கான அத்தியாவசிய அடித்தளமாக தேசிய கொள்கையை மகிமைப்படுத்துவதையே அதன் திட்டத்தின் அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது. அறிவொளி மற்றும் பிற்கால சோசலிச இயக்கங்களில் இருந்து உருவான, தேசிய பிரத்தியேகக் கோட்பாட்டை கீழறுத்த வரலாற்றின் அனைத்துக் கருத்துக்களும் (குறிப்பாக அறிவியல் மற்றும் பகுத்தறிவின் அடிப்படையில், தேசிய அடையாளத்தை வரலாற்று ரீதியாக வரையறுக்கப்பட்ட மற்றும் இடைநிலை நிகழ்வாகக் கருதுபவர்கள், உற்பத்தி சக்திகளின் வளர்ச்சி மற்றும் உலகச் சந்தையுடனான அவர்களின் உறவுகளில் ஒரு குறிப்பிட்ட கட்டத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளனர்) சியோனிசத்துடன் ஒத்துப்போகாதவை என்று கண்டனம் செய்யப்பட்டன, இது ஒரு அரசியல் வேலைத்திட்டமாக மட்டுமல்ல, யூத அடையாளத்தின் ஒரே வெளிப்பாடாகவும் இருந்தது. எனவே, சியோனிசத்தின் சட்டபூர்வமான தன்மையை மறுப்பது என்பது யூதர்களின் இருப்புக்கான உரிமையை மறுப்பதாகும்.

இதிலிருந்து சியோனிசத்தை எதிர்க்கும் எதிராளி யூதராக இருந்தாலும் கூட, அது யூத விரோதமானது என்ற நயவஞ்சக கூற்று உருவாகிறது. கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழக பதிப்பகத்தால் 2015 ஆம் ஆண்டில்

வெளியிடப்பட்ட யூத-எதிர்ப்பு மற்றும் அதன் பெளதீக அதீதவியலின்⁹ தோற்றம் (Anti-Semitism and its Metaphysical Origins) என்ற தலைப்பில் ஒரு புத்தகத்தில், டல்லாஸிலுள்ள டெக்சாஸ் பல்கலைக்கழகத்தின் இனப்படுகொலை (ஹோலோகாஸ்ட்) ஆய்வுகளுக்கான ஆக்கர்மேன் மையத்தின் வரலாற்று புலமையாளரான பேராசிரியர் டேவிட் பேட்டர்சன் மதக் கட்டுக்கதை மற்றும் பகுத்தறிவு மறுப்புத் தன்மையின் பாதுகாப்பின் அடிப்படையில் அவதூறுகளை நியாயப்படுத்துகிறார். நவீனகால யூத எதிர்ப்பின் மூலாதாரத்தை அறிவொளிச் சிந்தனைக் காலத்திலும், குறிப்பாக இம்மானுவேல் கான்டின தத்துவத்திலும் பின்னோக்கிச் சென்று கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்று அவர் வலியுறுத்துகிறார். அவர் இவ்வாறு எழுதுகிறார்:

அறிவொளிக் கோட்பாடுகள் இயல்பாகவே யூத எதிர்ப்பு சிந்தனை முறையால் தோற்றுவிக்கப்பட்டன: அதாவது அது தனக்கு உண்மையாக இருக்க வேண்டுமானால், அறிவொளியின் தத்துவம் யூத எதிர்ப்பாக இருக்க வேண்டும். கான்ட் கூறுவது போல், மனித சுதந்திரம் என்பது மனித சுயதிகாரத்தில் இருக்கிறது என்றால், மனித சுயதிகாரம் என்பது சுய-சட்டமயமாக்கலில் உள்ளது என்றால், சினாய் மலையின் கட்டளையிடும் குரலை விட, சுய-சட்டமயமாக்கல் மனித சுயதிகாரத்தை எதுவும் அச்சுறுத்துவதில்லை என்பதை ஒருவர் உணர்கிறார், கான்ட் ஏற்றுக்கொண்ட நவீன பார்வையை குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்தும் இந்தக் குரல், உலகம் இப்போது ஏற்றுக்கொள்கிறது.

[9] பெளதீக அதீதவியல் என்றால் “இருப்பின்” தன்மையை மெய்யியல் அடிப்படையிலான புலன்சாரா முறையில் ஆய்வு செய்தலைக் குறிக்கிறது.

பேட்டர்சன் இவ்வாறு தொடர்கிறார்:

உண்மையில், அறிவொளியின் முன்நிபந்தனையை ஒருவர் ஏற்றுக்கொண்டால், தனித்தனி மக்கள் இருக்க முடியாது, ஆனால் பகுத்தறிவில் அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு உலகப் பொதுவான மனிதநேயம் மட்டுமே இருக்க முடியும், பின்னர் ஒருவர் ஒரு யூத எதிர்ப்பு நிலைப்பாட்டை அவசியமாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். ... கடவுளின் தந்தைத்துவத்தை (fatherhood) இழந்து, மனிதகுலத்தின் சகோதரத்துவத்தையும் இழக்கிறோம்: அதாவது கடவுள் தேவையற்றவர் என்பதால், மனிதனும் தேவையற்றவர். எனவே யூத அரசு தேவையற்றது மட்டுமல்ல, ஆபத்தானது. இடதுசாரி அறிவுஜீவித சியோனிச எதிர்ப்பாளர்களைப் பொறுத்தவரை, கடவுளைக் குறித்து சிந்திக்காத நவீன வரலாறானது சியோனிச அரசை வரைபடத்திலிருந்து அகற்றுவதில் முடிகிறது.

இந்த வார்த்தைகள் அமெரிக்க மருந்தகங்களில் பரவலாக விற்கப்படும், வகையான கிறிஸ்தவ சவிசேஷ அடிப்படையானதாக காகித புத்தகத்தில் காணப்பட்டவையல்ல. இது உலகின் மிகவும் மதிப்புமிக்க பதிப்பகங்களில் ஒன்றான கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழக பதிப்பகங்களின் கீழ் வெளிவந்தவையாகும்.

ஏகாதிபத்திய காட்டுமிராண்டித்தனத்தின் மையப்பகுதியாக காஸா மீதான கடுந்தாக்குதல்

இது சியோனிசத்தின் முற்றிலும் பிற்போக்குத்தனமான தன்மைக்கு மட்டுமல்லாமல், தேசிய அரசு அமைப்பில் வேருன்றியுள்ள ஒரு முதலாளித்துவ அமைப்புமுறையின்

மிக முன்னேறிய அரசியல், சமூக, அறிவுஜீவித மற்றும் தார்மீக சிதைவிற்கும் சான்றளிக்கிறது. இஸ்ரேலிய அரசுடன் அனைத்து ஏகாதிபத்திய சக்திகளின் விட்டுக்கொடுக்காத ஒற்றுமையின் பரந்த முக்கியத்துவம் இங்கே உள்ளது. பாலஸ்தீன மக்களுக்கு எதிரான இஸ்ரேலின் போருக்கு அமெரிக்கா மற்றும் அதன் நேட்டோ கூட்டணிகளின் ஆதரவை நிர்ணயிக்கும் நடைமுறைபூர்வமான புவிசார் அரசியல் நலன்கள் நிச்சயமாகவே உள்ளன.

ஆனால் பாலஸ்தீனியர்களுக்கு எதிரான இந்த ஐக்கிய முன்னணியின் அடிப்படையானது, அவர்களின் ஜனநாயக அபிலாஷைகளை அங்கீகரித்து, தற்போதுள்ள இஸ்ரேலிய அரசை கலைத்து புதிய இரு தேசிய கூட்டமைப்பை உருவாக்குவது என்பது, மத்திய கிழக்கில் ஏகாதிபத்தியத்தின் நலன்களை மட்டுமல்ல, ஏகாதிபத்திய புவிசார் அரசியல் மற்றும் முதலாளித்துவ ஆட்சியின் வரலாற்று ரீதியாக காலாவதியான முழு அரச அமைப்பையும் அச்சுறுத்துகிறது.

பாலஸ்தீன மக்களின் ஒடுக்குமுறையையும், இதற்கு காரணமாகவுள்ள, வரலாற்று ரீதியான மற்றும் இன்றும் மிகவும் உண்மையான யூத எதிர்ப்பு பிரச்சினையையும் முதலாளித்துவ அமைப்புமுறையின் கட்டமைப்பிற்குள்ளும் அதன் தேசிய அரசின் கட்டமைப்பிற்குள்ளும் தீர்க்க முடியாது. ஏகாதிபத்தியம், இஸ்ரேலிய அரசை உருவாக்கியதில், “யூதப் பிரச்சினையை” தீர்க்கவில்லை. மாறாக, ஏகாதிபத்தியத்தின் மிகப்பெரிய குற்றங்களில் ஒன்றான யூத இனப்படுகொலையின் (ஹோலோகாஸ்ட்) மிகப் பெரிய துயரத்தை அது சுரண்டியதுடன், அதன் சொந்த நோக்கங்களுக்காக அதைப் பயன்படுத்துகிறது.

காஸாவில் போர் மீதான கவனக் குவிப்பு அதன் மக்களுக்கு எதிராக இழைக்கப்படும் குற்றத்தின் அளவைக்

கொண்டு நிச்சயமாக நியாயப்படுத்தப்படுகிறது. ஆனால், இனப்படுகொலையை முடிவுக்குக் கொண்டுவருவதற்கான போராட்டமானது, நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவின் மைய முன்னோக்குக்கும் அதன் இருத்தலுக்குமான காரணத்திற்கும் மிகப் பெரும் அவசரத்தை அளிக்கிறது. முதலாளித்துவ அமைப்புமுறையின் இறுதி நெருக்கடிக்கு வேறு எந்த பதிலும் இல்லை. நான்காம் அகிலத்தில் 1953 ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட பிளவின் முக்கியத்துவத்தை சுருக்கமாகக் கூறுகையில், கனன் பின்வருமாறு எழுதினார்: “இது சர்வதேசப் புரட்சியின் வளர்ச்சியும் சமுதாயத்தின் சோசலிச மாற்றம் குறித்த கேள்வியுமாகும்.”

காஸாவில் நடக்கும் இனப்படுகொலை, உக்ரேனில் நடக்கும் போர், உலக அணு ஆயுதப் போரை நோக்கி அதிகரிக்கும் ஆபத்து, ஜனநாயக உரிமைகள் மீதான தாக்குதல்கள், சமூக சமத்துவமின்மையின் அதிர்ச்சிகரமான அளவுகள், கட்டுப்பாடற்ற பெருந்தொற்று நோய் பரவல் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் பேரழிவின் அச்சுறுத்தல் ஆகியவற்றை எதிர்கொண்டுள்ள அனைத்துலகக் குழுவானது, உலகம் முழுவதும் விரிவடைந்து வரும் தொழிலாளர்கள் மற்றும் இளைஞர்களின் வெகுஜன இயக்கத்தை நோக்கி திரும்புகிறது மற்றும் ஆணித்தரமாக வலியுறுத்தி கூறுகிறது: “நீங்கள் எதிர்கொள்ளும் பணியானது சர்வதேச புரட்சியின் வளர்ச்சியும் சமுதாயத்தின் சோசலிச மாற்றமுமாகும்”.

ஆகவேதான் நீங்கள் உலகெங்கிலும் நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவுடன் இணைந்து கொள்ள வேண்டும் மற்றும் அதன் பிரிவுகளை கட்டியெழுப்ப வேண்டும்.

இஸ்ரேல் அரசின் பாசிச சித்தாந்தமும் காஸாவில் இனப்படுகொலையும்

இந்த விரிவுரையானது உலக சோசலிச வலைத் தளத்தின் சர்வதேச ஆசிரியர் குழுத் தலைவர் டேவிட் நோர்த்தால் டிசம்பர் 14, 2023 அன்று ஜேர்மனியின் பேர்லினிலுள்ள ஹம்போல்ட் பல்கலைக்கழகத்தில் வழங்கப்பட்டது.

ஒருவர் ஹம்போல்ட் பல்கலைக்கழகத்திற்கு வருகைதந்து கட்டிடத்தின் நுழைவாயிலுக்குள் அண்மிக்கும்போது, மார்க்ஸின் புகழ்பெற்ற இந்த மேற்கோளைக் காணலாம், “தத்துவஞானிகள் உலகத்தை மட்டுமே விளக்குகிறார்கள், ஆனால் அதை மாற்றுவதே முக்கியமான விஷயமாகும்.” மார்க்ஸின் இந்த அடிப்படையான அழைப்பு வாசகம், பேச்சாளர்கள் ஒரு கூட்டத்தில் உரையாற்றும் போது, எப்போதும் இதை வழிகாட்டுதலாக எடுக்க வேண்டும். அவர்கள் சொல்வது உலகை மாற்றுவதற்கு எவ்வாறு பங்களிப்பு செய்யும்?

எல்லாவற்றுக்கும் முதல், ஹம்போல்ட் பல்கலைக்கழகத்தில் இன்று மாலை என்னை விரிவுரைக்கு அழைத்த சமூக சமத்துவத்திற்கான சர்வதேச இளைஞர் மற்றும் மாணவர்கள் (IYSSE) அமைப்பின் ஜேர்மன் பிரிவிலுள்ள எனது தோழர்களுக்கு நான் நன்றி கூற விரும்புகிறேன். இந்த விரிவுரையின் தலைப்பை வைப்பதில் அவர்கள் சில சிக்கல்களை எதிர்கொண்டனர் என்பதை நான் புரிந்துகொள்கிறேன், மேலும் எனது விரிவுரையின் தலைப்பில் காஸாவில் இஸ்ரேலிய அரசாங்கத்தால் நடந்து வரும் இனப்படுகொலை குறித்து ஒரு சுட்டுகின்ற குறிப்பு இருக்கக்கூடாது என்று IYSSE க்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது. சரி, அவர்கள் இந்த வரம்புவிதியைக் கடைப்பிடித்துள்ளனர்,

இந்த மாபெரும் முக்கியமான நிகழ்வைக் குறிப்பிடும் தலைப்பில் எதுவும் இல்லை. பேச்சு சுதந்திரத்தின் மீதான இந்த வெளிப்படையான கட்டுப்பாடு, நெதன்யாகு அரசாங்கத்தால் மேற்கொள்ளப்படும் குற்றங்களுக்கு எதிரான எதிர்ப்பைத் தடுப்பதற்கும் மதிப்பிழக்கச் செய்வதற்கும் ஜேர்மன் அரசாங்கம், ஊடகங்கள் மற்றும் அடிபணியும் கல்வி நிறுவனங்களின் முயற்சிகளின் ஒரு பகுதியாகும்.

ஆயினும் கூட, இப்போது விரிவுரையின் தலைப்பின் மீதான கட்டுப்பாட்டை நாங்கள் கடைப்பிடித்துவிட்டோம், காஸாவில் நடந்த நிகழ்வுகளைப் பற்றி நான் தொடர்ந்து பேசுவேன். அது சாத்தியமில்லையா?

கடந்த இரண்டு மாதங்களாக, இஸ்ரேலிய அரசாங்கம் பாதுகாப்பற்ற மக்களுக்கு எதிராக அதிர்ச்சியூட்டும் காட்டுமிராண்டித்தனமான போரை நடத்துவதை உலகம் பார்த்து வருகிறது. இறப்பு எண்ணிக்கை 20,000 ஐ நெருங்கி வருகிறது, மேலும் இது இதைவிட அதிகரித்து செல்லக்கூடும். உயிரிழந்தவர்களில் பாதிக்கும் மேற்பட்டவர்கள் பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகள் ஆவார்கள். மொத்த பலியானவர்களின் எண்ணிக்கை அந்த எண்ணிக்கையை விட பல மடங்கு அதிகமாகும். இந்த போரின் முதல் ஆறு வாரங்களில், அமெரிக்கா வழங்கிய 22,000ம் குண்டுகளை இஸ்ரேல் காஸா மீது வீசியது. அது முதல் ஆறு வாரங்களில்தான்; அதன் பின்னர் கணிசமான காலம் கடந்துவிட்டது. தாக்குதலின் அளவை ஓரளவு புரிந்து கொள்வதற்கு, காஸாவின் மொத்த அளவு 365 சதுர கிலோமீட்டர் என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள், இது பேர்லினின் (891.3 சதுர கிலோமீட்டர்) பரப்பளவில் பாதிக்கும் குறைவானதாகும்.

தெற்கு இஸ்ரேலிலிருந்து பார்க்கும் காட்சி இதுவாகும். சனிக்கிழமை, டிசம்பர் 16, 2023 அன்று காலாப் பகுதியில் இஸ்ரேலிய குண்டுவிச்சைத் தொடர்ந்து புகைமூட்டம் எழுகிறது. [AP Photo/Ariel Schalit]

காலாவின் எந்தப் பகுதியும், காலா மக்களில் எந்தப் பிரிவினரும் இஸ்ரேலிய இராணுவப் படைகளிடமிருந்து தப்பவில்லை. மருத்துவமனைகள், பள்ளிகள், நூலகங்கள், அகதிகள் முகாம்கள் மற்றும் பிற பொது கட்டிடங்கள் மீது குண்டுவிசப்படுகின்றன. ஊடகவியலாளர்கள், மருத்துவர்கள், ஆசிரியர்கள், எழுத்தாளர்கள் மற்றும் கலைஞர்கள் வேண்டுமென்றே குறிவைக்கப்படுகிறார்கள். இஸ்ரேலிய அரசாங்கத்தின் அறிவுறுத்தலின் பேரில் மேற்கொள்ளப்படும் படுகொலைகளில் கவிஞர் ரெஃபாத் அல்-அரீரின் கொலை மிக முக்கியமானதாகும்.

இப்படுகொலை நிறுத்தப்பட வேண்டும், காலா மக்களுக்கு எதிராகவும், ஆக்கிரமிப்பின் கீழ் வாழும் அனைத்து பாலஸ்தீன மக்களுக்கு எதிராகவும் இழைக்கப்படும் குற்றங்களுக்கு பொறுப்பான அனைவரும், 1945-46ல் நியூரம்பெர்க் விசாரணைகளில் நிறுவப்பட்ட கொள்கைகளின்படி முழுமையாக பொறுப்பேற்க வேண்டும். இந்த விவகாரத்தில் எனக்கு ஏதேனும் கருத்து இருந்தால், அதே தண்டனைகள் விதிக்கப்படும். (இது ஒரு குறிப்பிட்ட சூழலைக் குறிக்கும் வகையில், நிலையான

விளைவுகள் அல்லது தண்டனைகளைப் பயன்படுத்துவதன் பொருத்தம் குறித்த குற்றத்தீர்ப்பின் திடநம்பிக்கையைக் குறிக்கிறது)

எனது விரிவுரையின் தலைப்பிற்கு விதிக்கப்பட்டுள்ள கட்டுப்பாடு ஒரு முரண்பாடான அம்சத்தைக் கொண்டுள்ளது. சரியாக ஒரு தசாப்தத்திற்கு முன்பு, 2014 பெப்ரவரியில், ஓக்ஸ்போர்டு பல்கலைக்கழகத்தின் பேராசிரியர் ரோபர்ட் சேர்வீஸால் எழுதப்பட்ட லியோன் ட்ரொட்ஸ்கியின் ஒரு புதிய வாழ்க்கை வரலாற்றைப் பற்றி விவாதிப்பதற்காக ஹம்போல்ட் வரலாற்றுப் பேராசிரியர் ஜோர்க் பார்பெரோவ்ஸ்கியால் ஏற்பாடு செய்திருந்த ஒரு கருத்தரங்கில் கலந்து கொள்ள ஹம்போல்ட்டில் அவரால் அழைக்கப்பட்ட பாதுகாப்புக் காவலர்களால் எனது நேரடி சமூகமளிப்பு தடுக்கப்பட்டது. அந்தப் பொதுக் கருத்தரங்கின் அறிவிப்பில், பங்கேற்பாளர்களின் கேள்விகளுக்கு சேர்வீஸ் பதிலளிப்பார் என்று கூறப்பட்டது.

பார்பெரோவ்ஸ்கி (பச்சை ஜாக்கெட்டில்) மற்றும் அவரது பாதுகாப்பு காவலர்கள் 2014 இல் டேவிட் நோர்த்தை கருத்தரங்கிற்குள் நுழைவதைத் தடுக்கின்றனர்

சேர்வீஸினால் எழுதப்பட்ட வாழ்க்கை வரலாறானது வரலாற்றுப் பொய்மைப்படுத்தலில் ஒரு வெட்கமற்ற பயிற்சியாக இருந்தது. ட்ரொட்ஸ்கிக்கு எதிரான அதன் அவதூறுகள் முன்னணி ஜேர்மன் வரலாற்றாசிரியர்களிடமிருந்து ஒரு பகிரங்க எதிர்ப்பைத் தூண்டும் அளவுக்கு அப்பட்டமாக இருந்தன, இதன் விளைவாக சுயசரிதையின் ஜேர்மன் மொழி பதிப்பு வெளியாவதில் ஒரு ஆண்டுகாலம் தாமதம் ஏற்பட்டது.

பல திறனாய்வுக் கட்டுரைகளில் விவரிக்கப்பட்ட சேர்வீஸின் சுயசரிதைக்கு எனது ஆட்சேபனைகளில் ஒன்று, ட்ரொட்ஸ்கியை நிராகரிப்பதில் பிரிட்டிஷ் வரலாற்றாசிரியர் யூத எதிர்ப்புக் கருத்துக்களை வெளிப்படையாகப் பயன்படுத்தியதாகும். ட்ரொட்ஸ்கியின் மூக்கின் வடிவம் பற்றிய குறிப்புகளும், அவரது உண்மையான ரஷ்ய முதல் பெயரை “லெவ்” என்பதிலிருந்து “லீபா” என்று மாற்றியதும் அவற்றில் அடங்கும். இது யூதராக-பிறந்த ட்ரொட்ஸ்கியின் யூத எதிர்ப்பு எதிரிகளால் பிரத்தியேகமாக

பயன்படுத்தப்பட்ட பெயரின் யிட்திஷ் (Yiddish) மொழித்
திரிபாகும்.

பேராசிரியர்கள் பார்பெரோவ்ஸ்கி மற்றும் சேர்வீஸ்
ஆகியோரின் கூட்டணி ஒரு பகிரப்பட்ட கம்யூனிச-எதிர்ப்பு
அரசியல் நிகழ்ச்சி நிரலை அடிப்படையாகக்
கொண்டிருந்தது. ஹம்போல்ட் கருத்தரங்கில் இருந்து நான்
தடைசெய்யப்பட்ட அதே நாளில், ஹிட்லரின் கொள்கைகள்
போல்ஷிவிக் புரட்சியின் “காட்டுமிராண்டித்தனத்திற்கு” ஒரு
நியாயமான விடையிறுப்பு என்று வாதிடுவதன் மூலம் நாஜி
குற்றங்களை நியாயப்படுத்தும் ஒரு நீண்ட கட்டுரையைக்
கொண்ட *Der Spiegel* இன் ஒரு புதிய இதழ்
வெளியிடப்பட்டது.

Der Spiegel பேட்டி கண்டவர்களில் பார்பெரோவ்ஸ்கியும்
ஒருவராவார், அவர் இவ்வாறு கூறினார்: அதாவது “ஹிட்லர்
கொடுமானவர் அல்ல. யூதர்கள் அழிக்கப்படுவதைத் தன்
மேசையிலிருந்து கேட்பது அவருக்குப் பிடிக்கவில்லை.”
பார்பெரோவ்ஸ்கி, அந்த நேரத்தில் ஜேர்மனியின் முன்னணி
ஹிட்லர் ஆதரவாளராக இருந்தவரும் இப்போது மறைந்த
பேராசிரியர் எர்ன்ஸ்ட் நோல்டேவின் நாஜி-சார்பு
கருத்துக்களை ஆதரித்தார்.

Der Spiegel கட்டுரை வெளியிடப்பட்டதைத் தொடர்ந்து
ஹம்போல்ட் மாணவர்கள் மத்தியில் ஏற்பட்ட சீற்றத்திற்கு
முன்னால், ஹம்போல்ட் பல்கலைக்கழக நிர்வாகமும்
ஊடகங்களும் பார்பெரோவ்ஸ்கியின் பின்னால் நின்றன.
பார்பெரோவ்ஸ்கியை ஒரு வலதுசாரி அதிதீவிரவாதி என்று
குறிப்பிடலாம் என்று ஜேர்மன் நீதிமன்றம் சட்டரீதியாக
தீர்ப்பளித்த பின்னரும் இது மாறவில்லை. பார்பெரோவ்ஸ்கி
ஹம்போல்ட்டிடமிருந்து வரம்பற்ற ஆதரவைப்
பெறுவதோடு தொடர்ந்து அதை அனுபவித்து வருகிறார்.
இது கிழக்கு ஐரோப்பிய ஆய்வுகள் துறையின் கற்பித்தல்

பணியாளராக ஒரு குறிப்பிட்ட ஃபேபியன் துணைமன் என்பவரை நியமிக்க அவருக்கு உதவியது, துணைமனது ஹம்போல்ட் நியமனத்திற்கு முன்னர் அவரது தகைமைத் திரட்டு (curriculum vitae) இரண்டாம் உலகப் போரின் போது வெர்மாக்ட் (ஜேர்மன் படை) செய்த அட்டுழியங்களை அம்பலப்படுத்தியதை எதிர்த்த ஒரு நவ-நாஜி ஆர்ப்பாட்டத்தில் பங்கேற்றதும் அடங்கும்.

பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, ஹம்போல்ட்டில் நடந்த ஒரு கருத்தரங்கில் கலந்துகொள்வது எனக்கு தடுக்கப்பட்டது, ஏனென்றால் நான் சேர்வீஸின் பொய்மைப்படுத்தல்களையும் யூத எதிர்ப்பு அவதூறுகளைப் பயன்படுத்துவதையும் சவாலுக்கு உட்படுத்த விரும்பினேன். இப்போது யூத எதிர்ப்பின் சமரசமற்ற எதிர்ப்பாளர் என்று காட்டிக் கொள்ளும் பல்கலைக்கழகம், யூத எதிர்ப்பை எதிர்த்துப் போராடுகிறோம் என்ற பெயரில் காலா இனப்படுகொலை பற்றிய குறிப்பைச் சேர்ப்பதைத் தடைசெய்கிறது.

காலாவுக்கு எதிரான இஸ்ரேலின் தாக்குதலுக்கு எதிரான எதிர்ப்பை “யூத எதிர்ப்பு” என்று இழிவுபடுத்துவதற்கான பிரச்சாரத்தைத் தூண்டும் சிடுமுஞ்சித்தனம், பாசாங்குத்தனம், சொல் அலங்கார வாய்விச்சுக்கள் மற்றும் கட்டுப்பாடற்ற பொய் ஆகியவற்றை இது எடுத்துக்காட்டுகிறது. பாலஸ்தீனியர்கள் மீதான இனப்படுகொலையை எதிர்க்கும் அனைவரையும் அச்சுறுத்துவதற்கும் தனிமைப்படுத்துவதற்கும் இஸ்ரேல் மற்றும் அதன் ஏகாதிபத்திய கூட்டாளிகளின் முயற்சிகளில் இந்த அவதூறு பயன்பாடு ஒரு முக்கியமான ஆயுதமாக மாறியுள்ளது.

திடீரென்று, பல ஆச்சரியமான இடங்களிலிருந்து, யூத எதிர்ப்புக்கு எதிரான போராளிகள் உருவாகியுள்ளனர். கடந்த வாரம், அமெரிக்காவில், பல்கலைக்கழகத்

தலைவர்கள் வாஷிங்டன் டி.சி.க்கு வரவழைக்கப்பட்டு, அமெரிக்க கல்லூரி வளாகங்களில் யூத எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டங்களை அடக்கத் தவறியது குறித்து விசாரிக்கப்பட்டனர். நியூயோர்க் மாநிலத்திலுள்ள ஒரு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த குடியரசுக் கட்சியைச் சேர்ந்த பாராளுமன்ற உறுப்பினர் எலிஸ் ஸ்டெபானிக் சர்வதிகாரிப் பாணி விசாரணைக்கு தலைமை தாங்கினார். பென்சில்வேனியா பல்கலைக்கழகம், ஹார்வர்ட், மாசசூசெட்ஸ் இன்ஸ்டிடியூட் ஆப் டெக்னாலஜி மற்றும் பிற முக்கிய பல்கலைக்கழகங்களின் தலைவர்களிடம் “இனப்படுகொலைக்கான” அழைப்புகளை ஏன் சகித்துக்கொள்கின்றீர்கள் என்று அவர் கேட்டார்— அதாவது, பாலஸ்தீனியர்களின் ஜனநாயக உரிமைகளைப் பறிக்கும் இனவெறி ஆட்சிக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கக் கோரும் எந்தவொரு மாணவர் போராட்டத்தையும் காங்கிரஸ் பெண்மணி அடையாளம் காட்டுகிறார்.

பாசிச “பெரும் இடம்பெயர்வுக் கோட்பாட்டிற்காக” வாதாடுபவரும், ஜனவரி 6 கிளர்ச்சியை ஆதரித்தவருமான குடியரசுக் கட்சியின் எலிஸ் ஸ்டெபானிக், இவர் “சியோனிச எதிர்ப்பு என்பது யூத எதிர்ப்பு” என்று கோருவதன் முன்னணி ஆதரவாளர் ஆவார். [AP Photo/Mark Schiefelbein]

ஆனால் யூத எதிர்ப்புக்கு எதிரான ஒரு போராளி என்ற வகையில் ஸ்டெபானிக்கின் நற்சான்றிதழ்கள் என்ன? “பெரும் இடம்பெயர்வு” என்று அழைக்கப்படும் இந்தக் கோட்பாட்டின் நன்கு அறியப்பட்டவரும் அதற்காக வாதாடுபவருமான இவர், யூதர்கள் உலகைக் கைப்பற்றும் ஒரு சதித்திட்டத்தில் வெள்ளை கிறிஸ்தவர்களை அழிக்கத் திட்டமிடுகிறார்கள் என்று கூறுகிறது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், இந்த வார்த்தையின் மிகவும் பாரம்பரியமான வரையறையில், அவர் ஒரு முழுமையான யூத எதிர்ப்பாளர் ஆவார்.

இஸ்ரேலிய ஆட்சியுடன் தீவிர வலதுசாரி சக்திகளின் கூட்டணி என்பது ஒரு சர்வதேச அரசியல் நிகழ்வாகும். யூத இனப்படுகொலை (Holocaust) வரலாற்றில் ஒரு “முக்கியத்துவமற்ற” வரலாற்று அடிக்குறிப்பு என்பதைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை என்று நிராகரித்த ஜேர்மனிக்கான மாற்றீடு (AfD) கட்சியின் தலைவர்களில் ஒருவர், யூத எதிர்ப்புக்கு எதிரான சிலுவைப்போரில் இணைந்துள்ளது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். மேலும், ஹிட்லர் உயிருடன் இருந்திருந்தால், அவர் (Führer-ஹிட்லர்) அதில் இணைந்திருப்பார் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

கடந்த டிசம்பரில், உக்ரேனிய அசோவ் பட்டாலியனைச் சேர்ந்த ஒரு தூதுக்குழு, அதன் உறுப்பினர்களில் பலர் நாஜி சின்னங்களால் தங்களை பச்சை குத்திக் கொண்டு, நெதன்யாகு ஆட்சிக்கு அதன் ஒற்றுமையை வெளிப்படுத்த இஸ்ரேலுக்கு விஜயம் செய்தனர். இவைகள் வெறுமனே யூத எதிர்ப்பை எதிர்த்துப் போராடுவதற்கான ஒரு நியாயமான முயற்சியின் தனிமைப்படுத்தப்பட்ட மற்றும் வினோதமான திரிபுகள் அல்ல. மாறாக, முழுப் பிரச்சாரமும் யூத எதிர்ப்பின் வரலாற்று தோற்றம் மற்றும் அரசியல் செயற்பாட்டை பொய்யாக்குவதை அடிப்படையாகக் கொண்டது. தற்போதைய பிரச்சாரம் “சொற்பொருள்

தலைகீழ்” என்று அழைக்கப்படக்கூடிய ஒரு செயல்முறையை எடுத்துக்காட்டுகிறது, இதில் ஒரு சொல் அதன் உண்மையான மற்றும் நீண்ட காலமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட அர்த்தத்திற்கு நேர்மாறான ஒரு முறையிலும் சூழலிலும் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

அரசு மற்றும் பெருநிறுவன ஊடகங்களின் வசமுள்ள அனைத்து சக்திகளாலும் விரிவுபடுத்தப்பட்ட திரும்பத் திரும்பச் சொல்வதன் மூலம், ஒரு சொல்லின் பொருள் அடிப்படையில் மாற்றப்படுகிறது. பொய்மைப்படுத்தலின் நோக்கம் மக்கள் நனவையும் யதார்த்தத்தைப் புரிந்துகொள்ளும் திறனையும் சீர்குலைப்பதாகும்.

“யூத-எதிர்ப்பு” என்ற சொல் வரலாற்றை பொய்யாக்கவும், அரசியல் யதார்த்தத்தை சிதைக்கவும், மக்கள் நனவை திசைதிருப்பவும் எவ்வாறு பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பதற்கான ஒரு குறிப்பிடத்தக்க எடுத்துக்காட்டு, தற்போதைய ஜேர்மன் கூட்டணி அரசாங்கத்தின் துணை-அதிபரும் வெளிப்படையான பேச்சாளருமான ராபர்ட் ஹபெக்கின் சமீபத்திய உரையில் காணப்படுகிறது. ஒரு முக்கிய பத்தியில், இந்த அரசியல் போலிவேடதாரி பின்வருமாறு கூறினார்:

இருப்பினும், அரசியல் இடதுகளின் சில பகுதிகளிலும், துரதிர்ஷ்டவசமாக இளம் செயற்பாட்டாளர்கள் மத்தியிலும் யூத எதிர்ப்புக் குறித்து நான் கவலைப்படுகிறேன். காலனிய எதிர்ப்பு யூத எதிர்ப்பிற்கு வழிவகுக்கக் கூடாது.

காலனிய எதிர்ப்பு எவ்வாறு யூத எதிர்ப்புப் பண்பைப் பெறும் என்பதை யாராவது விளக்க முடியுமா? அவர் தொடர்ந்தும் தெரிவிக்கையில்,

இவ்விஷயத்தில், அரசியல் இடதுகளின் இந்தப் பகுதியானது அதன் வாதங்களை ஆராய்ந்து கொள்ள வேண்டியதோடு, பெரும் எதிர்ப்புக் கதையாடல் மீது அவநம்பிக்கை கொள்ள வேண்டும்.

நான் மேலுள்ளதை ஜேர்மன் மொழியில் வாசிக்கிறேன், இதனால் அனைவருக்கும் அதன் முழு அர்த்தமும் கிடைக்கும்:

ஆனால், அரசியல் இடதுசாரிகளின் சில பகுதிகளிலும், துரதிர்ஷ்டவசமாக இளம் ஆர்வலர்கள் மத்தியிலும் யூத-எதிர்ப்பு பற்றி நான் கவலைப்படுகிறேன். காலனித்துவ எதிர்ப்பு யூத எதிர்ப்புக்கு வழிவகுக்கக் கூடாது.

இந்த வகையில், அரசியல் இடதுசாரிகளின் இந்தப் பகுதி அதன் வாதங்களை ஆராய வேண்டும் மற்றும் பெரும் எதிர்ப்புக் கதையை அவநம்பிக்கை கொள்ள வேண்டும்.

யூத எதிர்ப்பு என்ற சொல்லுக்கு சொற்பொருள் தலைகீழாகப் பயன்படுத்துவதன் மைய நோக்கம் இந்தப் பத்தியில் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. வரலாற்று ரீதியாக அரசியல் வலதுடன் தொடர்புடைய ஒரு நிகழ்வானது, அரசியல் இடதுகளின் மையப் பண்பாக மாற்றப்படுகிறது. பொய்யான இந்தச் செயல்முறையின் பிற்போக்குத்தனமான நோக்கம் பிரிட்டனில் ஜெர்மி கோர்பைனின் அழிவில் நிரூபிக்கப்பட்டது. நான் திரு. கோர்பைனின் ஒரு அபிமானி அல்ல, அவருக்கு முதுகெலும்பு இல்லாததுதான் அவருடைய மிக முக்கியமான அரசியல் பண்பாகும். ஆனால் அவரது சந்தர்ப்பவாத பாவங்கள் அனைத்திற்கும் மேலாக, கோர்பைன் மற்றும் பிரிட்டிஷ் தொழிற் கட்சியிலுள்ள அவரது ஆதரவாளர்களுக்கு எதிரான யூத எதிர்ப்புக் குற்றச்சாட்டு, அவரை அரசியல் ரீதியாக அழிக்க

அவரது வலதுசாரி எதிரிகளால் புனையப்பட்ட ஒரு தீமையான அவதூறு ஆகும்.

இந்த அவதூறு பிரச்சாரத்தின் மற்றொரு மோசமான எடுத்துக்காட்டு ரோஜர் வாட்டர்ஸிற்கு எதிரான கொடூரமான வேட்டையாகும். மனித உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்காக தனது வாழ்க்கையையும் கலையையும் அர்ப்பணித்த ஒரு கலைஞன், அவரை யூத எதிர்ப்பாளர் என்று முத்திரை குத்தி, சர்வதேச அளவில் திட்டமிடப்பட்ட பிரச்சாரத்தால் வேட்டையாடப்படுகிறார். இங்கே ஜேர்மனியில், பிராங்பேர்ட் மற்றும் பேர்லினில், அவரது இசை நிகழ்ச்சிகளை இரத்து செய்ய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அவர் மீதான துன்புறுத்தலுக்கான உந்துதல் என்ன? ரோஜர் வாட்டர்ஸ் பாலஸ்தீனியர்களின் அடிப்படை ஜனநாயக உரிமைகளைப் பாதுகாக்கிறார் மற்றும் அவர்களின் ஒடுக்குமுறைக்கு எதிராக பேசுகிறார் என்பதாகும்.

“யூத எதிர்ப்பு” என்ற சொல்லை அதன் உண்மையான வரலாற்று மற்றும் அரசியல் அர்த்தத்திலிருந்து முற்றிலுமாக பிரிப்பது, இஸ்ரேலிய ஆட்சியின் குற்றவியல் கொள்கைகளுக்கு எதிராக ஆயிரக்கணக்கில் போராடிய யூதர்களுக்கு எதிராக அதன் பயன்பாட்டில் முழுமையாக அடையப்படுகிறது. அவர்களுக்கு எதிராக மிகவும் ஒரு கீழ்த்தரமான சொற்றொடர் பயன்படுத்தப்படுகிறது: அதாவது “சுய-வெறுப்பு யூதர்கள்.” இந்த அவமானத்தின் சாராம்சம் என்னவென்றால், இஸ்ரேலிய கொள்கைகளுக்கும், முழு சியோனிச திட்டத்திற்கும் யூதர்களாக இருப்பவர்களின் எதிர்ப்பானது, ஒருவித உளவியல் பிரச்சினையின் வெளிப்பாடாக, ஒருவரின் சொந்த அடையாளத்தை ஏற்க மறுக்கும் நோயியலாக மட்டுமே சித்தரிக்கப்படுகிறது.

இந்த நோயறிதல் இஸ்ரேலிய அரசு மற்றும் சியோனிசத்தின் தேசியவாத சித்தாந்தத்திற்குள் ஒரு

குறிப்பிட்ட மத அடையாளமாக யூத மதம் முற்றிலுமாக கரைக்கப்பட்டதிலிருந்து தொடர்கிறது. ஒரு தனிநபரின் மதத் தொடர்பு — ஏதோ ஒரு யூத நபரின் வாழ்க்கையில், வரையறுக்கப்பட்டதாகவோ அல்லது சிறப்பு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகவோ இருக்கலாம்— ஒரு பரந்த பெளதீக அதீதவியல்¹⁰ முக்கியத்துவத்தைக் கொண்டுள்ளது.

இந்தக் கருத்தியல் கலவை வரலாற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டதல்ல, மாறாக விவிலிய புராணக் கதைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது. உண்மையில், சியோனிச திட்டத்தின் சட்டபூர்வத்தன்மையானது, 75 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இஸ்ரேல் உருவாக்கப்பட்டதன் மூலம் யூத மக்கள் 2,000ம் ஆண்டுகள் நாடுகடந்து வாழ்ந்த பின்னர் கடவுளால் அவர்களுக்கு “வாக்குறுதியளிக்கப்பட்ட” அவர்களின் மூதாதையர் தேசத்திற்கு “திரும்புதல்” என்று அழைக்கப்படுவதைக் குறிக்கிறது என்ற கூற்றிலிருந்து தொடங்குகிறது.

இந்தப் புராணக்கதை முட்டாள்தனத்திற்கு வரலாற்று யதார்த்தத்தில் எந்த அடிப்படையும் இல்லை. ஸ்பினோசா தனது இறையியல்-அரசியல் ஆய்வறிக்கையில், பெந்ததேயுக்கானது (எபிரேய விவிலியத்தின் முதல் ஐந்து புத்தகங்கள், இது தோரா¹¹ என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன) மோசஸுக்கு கடவுளால் கட்டளையிடப்பட்டது என்ற கூற்றை தகர்த்து 350 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகிவிட்டது. பைபிள் பல எழுத்தாளர்களின் படைப்பாகும். ஸ்பினோசா

[10] பெளதீக அதீதவியல் என்றால் “இருப்பின்” தன்மையை மெய்யியல் அடிப்படையிலான புலன்சாரா முறையில் ஆய்வு செய்தலைக் குறிக்கிறது.

[11] தோரா (Torah) - பரந்த அர்த்தத்தில், யூத மத பாரம்பரியத்தின் மையக் குறிப்பைக் குறிக்கிறது. இது எபிரேய விவிலியத்தின் முதல் ஐந்து புத்தகங்களை உள்ளடக்கிய ஒரு சொல், இது பெந்ததேயுக் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. ஆதியாகமம், யாத்திராகமம், லேவியராகமம், எண்ணாகமம், உபாகமம் ஆகிய நூல்கள் உள்ளன. யூத மத மற்றும் நெறிமுறை நடைமுறைகளுக்கு இன்றியமையாத அடித்தள விவரிப்புகள், சட்டங்கள், கட்டளைகள் மற்றும் போதனைகள் தோராவில் உள்ளன.

குறித்த நிபுணத்துவரான வரலாற்றாசிரியர் ஸ்டீவன் நாட்லர் விளக்கியுள்ளபடி:

தோராவைப் பற்றிய அனைத்தையும் அல்லது பெரும்பாலானவற்றையும் மோசஸ் எழுதினார் என்பதை ஸ்பினோசா மறுக்கிறார். பெந்தேயுக் புத்தகத்தில் மோசஸைப் பற்றிய குறிப்புகள் மூன்றாவது நபராக உள்ளன. அவரது மரணத்தின் கதை, மற்றும் மோசஸின் காலத்தில் அவர்களின் காலத்தில் இல்லாத பெயர்களால் சில இடங்கள் அழைக்கப்படுகின்றன என்பது பொதுவாக “மோசஸின் ஐந்து புத்தகங்கள்” என்று குறிப்பிடப்படும் எழுத்துக்கள் உண்மையில் மோசஸுக்குப் பிறகு பல தலைமுறைகளாக வாழ்ந்த ஒருவரால் எழுதப்பட்டவை என்பதை அனைத்தும் “சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி தெளிவுபடுத்துகிறது”.

பைபிளின் அதிகாரத்தை நிராகரிப்பதில் இருந்து, ஸ்பினோசா ஆம்ஸ்டர்டாமின் மூப்பர்களை¹² மேலும் ஆத்திரமடையச் செய்தார், யூதர்கள் ஒரு “தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்கள்” என்று யூதத்தை ஒரு மதமாகவும் சியோனிசத்தை ஒரு அரசியல் சித்தாந்தமாகவும் மையமாகக் கொண்டிருந்த கூற்றை மறுத்ததன் மூலம் அவரை மதவிலக்கு செய்வதற்கு தூண்டினார்கள். நாட்லர் இவ்வாறு எழுதுகிறார்:

[12] ஆம்ஸ்டர்டாமின் மூப்பர்கள் - ‘ஆம்ஸ்டர்டாமின் மூப்பர்கள்’ என்ற சொல் ஸ்பினோசா காலத்தில் ஆம்ஸ்டர்டாமிலுள்ள யூத சமூகத்திலுள்ள மத அதிகாரிகள் அல்லது தலைவர்களைக் குறிக்கிறது. ஆம்ஸ்டர்டாமில் கணிசமான யூத மக்கள் தொகை இருந்தது. மேலும் மூப்பர்கள் மத ஒழுங்கை பராமரிப்பதற்கும் பாரம்பரிய நம்பிக்கைகளைக் கடைப்பிடிப்பதற்கும் பொறுப்பான செல்வாக்கு மிக்க நபர்களாக இருந்தார்கள். ஸ்பினோசா வெளியேற்றப்பட்ட சூழலில், நிறுவப்பட்ட மதக் கோட்பாடுகளுக்கு எதிரான அவரது சர்ச்சைக்குரிய கருத்துக்கள் மற்றும் செயல்களுக்கு பதிலளிப்பதில் இந்த மூப்பர்கள் ஒரு பாங்கைக் கொண்டிருந்தனர்.

பைபிளின் தோற்றமும் அதிகாரமும் இப்போது சந்தேகத்திற்குரியதாக இருந்தால், எபிரெயர்களின் (Hebrews) “தெய்வீக அழைப்பு” பற்றிய அதன் மகத்தான கூற்றுகளும் அவ்வாறு சந்தேகப்பட வேண்டும். எவரும் தங்கள் குணாதிசயக் கூறின் தனித்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு தங்கள் மகிழ்ச்சியை உருவாக்குவது, யூதர்களைப் பொறுத்தவரை, அவர்கள் அனைத்து மக்களிலும் தனித்துவமான பாத்திரத்திற்காக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதாக இருப்பது என்பது “குழந்தைத்தனமானது” என்று ஸ்பினோசா வலியுறுத்துகிறார். உண்மையில், பண்டைய எபிரெயர்கள் தங்கள் ஞானத்திலோ கடவுளுக்கு நெருக்கமாக இருப்பதிலோ மற்றய தேசங்களை விட மேலானவர்களாக இருக்கவில்லை. அவர்கள் மற்ற மக்களை விட அறிவுஜீவித அல்லது தார்மீக ரீதியாக உயர்ந்தவர்களாக இருக்கவில்லை.

ஸ்பினோசாவின் இறைமறுப்பு 17 ஆம் நூற்றாண்டில் விஞ்ஞானத்தின் விரைவான முன்னேற்றத்தால் கொண்டுவரப்பட்டது மற்றும் தத்துவ சடவாதத்தில் வேரூன்றியது, மேலும் மிகவும் முற்போக்கான மற்றும் தீவிரமான அரசியல் போக்குகளுக்கான பாதையைத் தெளிவுபடுத்தியது. அது ரபினீக்களின் பழமைவாதத்தை அமல்படுத்துபவர்களின் கோபத்தை அவர் தலையில் சுமத்தியது. ஸ்பினோசாவினை மதவிலக்கு செய்யப்பட்டது அதன் கடுமைக்கு முன்னெப்போதுமில்லாத வார்த்தையால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. இந்த மதவிலக்கு செய்வதில் பின்வரும் பகுதிகள் அடங்கும்:

அவன் பகலில் சபிக்கப்பட்டவனாகவும், இரவினால் சபிக்கப்பட்டவனாகவும் இருப்பான்; அவன்

படுத்திருக்கும்போது சபிக்கப்படுவான், எழுந்திருக்கும்போது சபிக்கப்படுவான். வெளியே செல்லும்போது சபிக்கப்படுவான், உள்ளே வரும்போது சபிக்கப்படுவான். கர்த்தர் அவனைக் காப்பாற்றமாட்டார், கர்த்தருடைய கோபமும் அவருடைய எரிச்சலும் அந்த மனுஷனுக்கு விரோதமாய்ப் புகைந்து எழும், இந்த உபகாமகப் புத்தகத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிற சாபங்களெல்லாம் அவன் மேல் விழும், கர்த்தர் அவனுடைய நாமத்தை பரலோகத்திலிருந்து அழிப்பார்.

சாமுவேல் ஹிரஸ்ஸென்பெர்க் வரைந்த 1907 ஆம் ஆண்டு ஓவியமான
“மதவிலக்கு செய்யப்பட்ட ஸ்பினோசா” [Photo: Samuel Hirszenberg]

இந்த நிராகரிப்பு இருந்தபோதிலும், ஸ்பினோசாவின் பெயரை அழிக்க முடியவில்லை. ஹஸ்கலா (Haskalah) என்று அழைக்கப்படும் யூத அறிவொளி உட்பட அறிவொளி சிந்தனையின் வளர்ச்சிக்கும், 18, 19 மற்றும் 20 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் அதன் புரட்சிகர அரசியல் விளைவுகளுக்கும் ஆழமான பங்களிப்பை அளித்து, அவரது பழமைவாதமற்ற கருத்தாக்கங்களின் செல்வாக்கு பல நூற்றாண்டுகளாக நீடித்து வருகிறது.

சமகால சியோனிசத்தின் அரசியல் இறையியலானது, ஸ்பினோசிசம் மற்றும் பின்னர், யூத தொழிலாளர்கள் மற்றும் அறிவுஜீவிகளின் தலைமுறைகளிடையே மார்க்சிய சிந்தனையிலிருந்து பெறப்பட்ட முற்போக்கான, ஜனநாயக மற்றும் சோசலிச பாரம்பரியத்தின் தீவிர எதிர்ப்பு எதிர்ப்புரட்சி மற்றும் மறுப்பை பிரதிபலிக்கிறது. தீவிர தேசிய பேரினவாதத்தின் உணர்வில் மதக் புராணக்கதைகளை மறுபரிசீலனை செய்து, சமகால சியோனிச இறையியல் ஒரு “தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்கள்” என்ற கருத்துக்கு முற்றிலும் இனவெறி மற்றும் பாசிச தன்மையை வழங்குகிறது.

இஸ்ரேலிய அரசாங்கம் அதிதீவிர வலது கட்சிகளால் ஆனது என்பது பரவலாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டாலும், இந்த அரசியல் உண்மையானது அக்டோபர் 7 நிகழ்வுகளுக்கும் இஸ்ரேலிய அரசின் பதிலிறுப்பிற்கும் எந்த குறிப்பிட்ட தொடர்பும் இல்லாத ஒரு சிறிய விபரமாக கருதப்படுகிறது. இஸ்ரேலின் அனைத்து எதிரிகளையும் அழிக்க வேண்டும் என்று வெளிப்படையாகக் கோரும் நெதன்யாகு அரசாங்கத்தின் கொள்கைகள் மீது, ஒரு “பழிவாங்கும் இறையியலின்” செல்வாக்கைக் குறித்த போர் தொடர்பான அரசியல் செய்திகளில் கிட்டத்தட்ட எந்தக் குறிப்பும் காணப்படவில்லை.

“பழிவாங்கலின் இறையியலின்” வளர்ச்சியில் ஒரு முக்கிய நபர் மறைந்த மேயீர் கஹானே (Meir Kahane) ஆவார். 1932 ஆம் ஆண்டில் புருக்ளினில் பிறந்த இவரது தந்தை ரபி சார்லஸ் கஹானே, சியோனிச இயக்கத்தின் தீவிர பாசிச பிரிவின் தலைவரான ஸீவ் ஜாபோடின்ஸ்கியின் (Ze'ev Jabotinsky) நண்பரும் கூட்டாளியும் ஆவார். மேயீர் கஹானே ஆரம்பத்தில் நவ-பாசிச யூத பாதுகாப்பு கழகத்தின் (Jewish Defense League - JDL) நிறுவனர் என்று அமெரிக்காவில் பொதுக் கவனத்தையும்

அவப்பெயரையும் பெற்றார். JDL ஆனது நியூயோர்க்கிலுள்ள கறுப்பின அமைப்புகளை குறிவைத்தது, அவைகள் யூதர்களுக்கு அச்சுறுத்தல் என்று கஹானே கண்டனம் செய்தார்.

1971 ஆம் ஆண்டில், கஹானே இஸ்ரேலுக்கு இடம்பெயர்ந்து கடுமையான அரபு எதிர்ப்பு அரபு காக்கட்சியை (Arab Kakh party) நிறுவினார். அமெரிக்காவில் அவரது ஆதரவாளர்கள் சுறுசுறுப்பாக இயங்கிக் கொண்டிருந்தனர். அமெரிக்காவில் சோசலிச சமத்துவக் கட்சியின் முன்னோடியான வேர்க்கர்ஸ் லீக்கானது, JDL இன் இலக்காக மாறியது, 1978ல் லொஸ் ஏஞ்சல்ஸில் அனைத்துலகக் குழுவின் அனுசரணையுடன் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட பாலஸ்தீனம் என்ற தலைப்பிலான ஆவணப்படத்தின் ஒரு காட்சி நிகழ்வை, அது ஒரு குண்டுத்தாக்குதல் மூலம் சீர்குலைக்க முயன்றது.

1984 இல் மேயீர் கஹானே [Photo: Gotfryd, Bernard]

இஸ்ரேலில் கஹானேவின் பங்கு மற்றும் செல்வாக்கைப்பற்றி “மேயீர் கஹானே மற்றும் பழிவாங்கும் சமகால யூத இறையியல்” என்ற தலைப்பில் ஒரு கட்டுரையில் பகுப்பாய்வு செய்யப்படுகிறது. 2015 ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்ட இக்கட்டுரையின் ஆசிரியர்கள்

ஆடம் மற்றும் கெடலியா ஆஃப்டர்மேன் என்ற இரண்டு இஸ்ரேலிய அறிஞர்கள் ஆவார்கள். கஹானேவின் இறையியல் என்று அவர்கள் இவ்வாறு விளக்குகிறார்கள்

யூதர்களை துன்புறுத்தியதற்காக, குறிப்பாக யூத இனப்படுகொலையின் (Holocaust) போது யூதர்களை திட்டமிட்டுக் கொன்றதற்காக யூதர்கள் புறஜாதிகளுக்கு (Gentiles) எதிரான பழிவாங்கும் நடவடிக்கையாக இஸ்ரேல் அரசு கடவுளால் நிறுவப்பட்டது என்ற கூற்றை மையமாகக் கொண்டது.

1967 போரில் இஸ்ரேல் கைப்பற்றிய அனைத்து பகுதிகளையும் இணைக்கவும், பாலஸ்தீன மக்களை வன்முறையாக வெளியேற்றவும் கஹானேவின் காச் கட்சி அழைப்பு விடுத்தது. கஹானே 1984 ஆம் ஆண்டில் இஸ்ரேலிய நாடாளுமன்றமான நெசெட்டுக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். 1988 தேர்தல்களில் காச் கட்சி போட்டியிட தடை விதிக்கப்பட்டது, ஆனால் 1990 இல் நியூயார்க் பயணத்தின் போது கஹானே படுகொலை செய்யப்பட்ட போதிலும் அதன் செல்வாக்கு தொடர்ந்தது.

ஆஃப்டர்மேன்ஸின் கட்டுரை கஹானேவின் பழிவாங்கும் கோட்பாட்டின் மூன்று அடிப்படைக் கொள்கைகளை சுருக்கமாகக் கூறுகிறது.

முதலாவது:

இஸ்ரவேல் மக்கள் தெய்வீகத்தன்மையில் வேருன்றிய ஒரு கூட்டு புராண இருப்பை கொண்டவர்கள். கடவுளுடன் சேர்ந்து அதன் ஆரம்ப நாட்களில் இருந்து ஒரு புராண எதிரியை அவர்கள் எதிர்கொண்டனர். இந்த

புராணக்கதை எதிரியான “அமலேக்”¹³ யூத வரலாறு முழுவதும் வெவ்வேறு உண்மையான எதிரிகளாக திகழ்கிறார். மேலும் வரலாறு முழுவதும் யூதர்கள் அனுபவித்த பல்வேறு துன்புறுத்தல்கள் மற்றும் சோதனைகள் அதே புராணக்கதைப் போராட்டத்தின் வெளிப்பாடுகளாகும். மேலும், புராணக்கதைத் தேசமான இஸ்ரேலுக்கும் புறஜாதிகளுக்கும், குறிப்பாக இஸ்ரேலின் எதிரிகளுக்கும் இடையே ஒரு இருத்தியல் ரீதியாக வேறுபாடு உள்ளது. யூத மற்றும் புறஜாதி ஆன்மாவுக்கு இடையிலான இருத்தியல் ரீதியாக வேறுபாடு, மனிதகுலம் முழுவதும் கடவுளின் சாயலில் படைக்கப்பட்டது என்ற யூத கோட்பாட்டை மீறுகிறது. புறஜாதியினர் தாழ்ந்தவர்கள், வரலாற்றின் சாத்தானின் சக்திகளை உள்ளடக்கியவர்கள் என்ற நம்பிக்கை கொடிய வன்முறை மற்றும் பழிவாங்கும் செயல்களை நியாயப்படுத்துகிறது.

இரண்டாவது:

... இவ்வாறாக, இஸ்ரேல் மக்கள் தங்கள் பரஸ்பர எதிரிகளை பழிவாங்குவதற்கும், தங்கள் பரஸ்பர பெருமை மற்றும் அந்தஸ்தை மறுசீரமைப்பதற்கும் சாத்தியமான அனைத்து வழிகளையும் பயன்படுத்த மதரீதியாக கடமைப்பட்டுள்ளனர். அவர்கள் அதை உணர்ந்தாலும் உணராவிட்டாலும், பாலஸ்தீனியர்களும் இஸ்ரேலை எதிர்த்துப்

[13] அமலேக் (Amalek): விவிலியச் சூழலில் அமலேக், ஏசாவிலிருந்து வந்த ஒரு பண்டைய கோத்திரத்தைக் குறிக்கிறது, மேலும் இது பெரும்பாலும் இஸ்ரவேலர்களின் எதிரியாக சித்தரிக்கப்படுகிறது. பரந்த யூத பாரம்பரியத்தில், அமலேக் ஒரு தொன்மையான எதிரி அல்லது எதிரியை அடையாளப்படுத்துகிறார், இது எதிர்ப்பிற்கு எதிரான நித்திய போராட்டத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது.

போராடும் பிற சக்திகளும் இஸ்ரேல் மக்களையும் அதன் கடவுளையும் அழிக்க விரும்பும் ஒரு புராணக்கதையானது, மதப் போரின் ஒரு பகுதியாகும். இந்த காரணிகள் எதிரிகளை வெல்ல எந்த மற்றும் அனைத்து நடவடிக்கைகளையும் பயன்படுத்த அனுமதிக்கின்றன.

மூன்றாவது:

1948ல், யூத இனப்படுகொலைக்குப் (Holocaust) பிறகு, ஸ்தாபிக்கப்பட்ட இஸ்ரேல் அரசு ஒரு நோக்கத்திற்கு உதவ வேண்டும்: அதாவது புறஜாதியினருக்கு எதிராக மீட்பதற்கு உதவுவதாகும். வரலாற்று பூமியான இஸ்ரேலில் நவீன யூத அரசை ஸ்தாபிப்பது, அத்தகைய ஒரு நிகழ்முறையின் விளைவாகவோ அல்லது அடையாளமாகவோ இல்லாமல், மீட்புச் செயல்முறையை செயல்படுத்துவதற்கான ஒரு கருவியாகும்.

மூன்று கொள்கைகளைத் தொகுத்து, ஆஃப்டர்மேன் பின்வருமாறு விளக்குகிறார்

... பெளதீக அதீதவியல்(3) எதிரியான “அமலேக்” (விரோத புறஜாதிகள்) மீது பழிவாங்குவது கடவுளையும் அவரது மக்களையும் காப்பாற்றுவதற்கு அடிப்படையானது என்று கஹானே வாதிடுகிறார், அவர்கள் இருவரும் யூத இனப்படுகொலையின் (Holocaust) விளைவாக கிட்டத்தட்ட இல்லாமல் போய்விட்டனர். யூத அரசை ஸ்தாபிப்பது, அதன் நிறுவனமயமாக்கப்பட்ட சக்தி மற்றும் இராணுவ பலத்துடன், கஹானேயின் பார்வையில், மீட்பானது வரம்புக்குட்பட்ட பழிவாங்கலின்

சேவையில் வைக்கப்பட வேண்டும். இஸ்ரேலையும் அதன் கடவுளையும் மீட்பதற்கான ஒரு நிபந்தனையாக ஒழிக்கப்பட வேண்டிய புராணக்கதை எதிரியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று வாதிடுவதன் மூலம் அப்பாவி மக்களுக்கு எதிரான பழிவாங்கும் செயல்களை நியாயப்படுத்தும் அளவுக்கு கஹானே செல்கிறார். தேவைப்பட்டால் அப்பாவி உயிர்களை இழப்பது நியாயமான தியாகம் என்பது அவரது கருத்தாகும்.

“தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்கள்” என்ற கோட்பாட்டை பாரம்பரிய மேற்கத்திய மதிப்புகளுடனான அனைத்து தொடர்புகளையும் ஒரு விரிவான நிராகரிப்பாக கஹானே விளக்கினார். அவர் தனது புத்தகமான ஓர் ஹ’ராயோனில் (Or Ha’Raayon) பின்வருமாறு எழுதினார்:

இது ஒரு யூத நாடு. அது யூத மதத்தின் முன் தலைவணங்குகிறது, அதற்கு முரணாக இல்லை. சாதாரண மேற்கத்திய மற்றும் ஜனநாயக வாழ்க்கை முறைக்கு முரணாக இருந்தாலும் கூட, அவைகள் சர்வதேச சட்டம் மற்றும் இராஜதந்திரத்திற்கு முரணாக இருந்தாலும், யூத மதிப்புகள் மற்றும் யூத கட்டளைகளுக்கு இணங்க அது செயல்படுகிறது. இது அதன் நலன்களுக்கு ஆபத்தை ஏற்படுத்தினாலும், நாகரிகமான புறஜாதியினரிடமிருந்து தனிமைப்படுத்தப்படும் என்று அச்சுறுத்தினாலும் கூட இது அப்படித்தான். ... யூத மதத்தின் கடமை தனியாகவும், தனித்துவமாகவும், வித்தியாசமாகவும், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதாகவும் இருக்க வேண்டும். இது யூத மக்களின் பங்கு மற்றும் அவர்களின் கருவியான அரசு ...

தேசங்களின் நிலையான மதிப்புகளில் எங்களுக்கு எந்தப் பங்கும் இல்லை. கலப்புத் திருமணங்களில் இருந்து ஒருங்கிணைப்பு தொடங்குவதில்லை, மாறாக யூதர் அல்லாதவர்களுடன் பொருந்தாத வெளிநாட்டு கலாச்சாரங்களிலிருந்து மதிப்புகள், கருத்துக்கள் மற்றும் யோசனைகளைப் பின்பற்றுவதும் தழுவுவதும் தொடங்குகிறது.

கஹானேவின் பழிவாங்கும் கோட்பாடு ஹீப்ரு மொழியில் *கிதுஷ் ஹாஷேம்* (Kiddush Hashem) என்று அவர் அழைத்த கருத்தாக்கமாக அடையாளம் காணப்பட்டது. அவர் பின்வருமாறு எழுதினார்:

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாக அதைப் பார்க்காத ஒரு புறஜாதி உலகத்தின் முன்னால் ஒரு யூத ஒற்றுமை, இது கிதுஷ் ஹாஷேம் ஆகும். கிறிஸ்தவ புனிதத் தலங்கள் மீது யூதர்களின் ஆதிக்கம், அதே நேரத்தில் நம் இரத்தத்தை உறிஞ்சிய திருச்சபை அதன் கோபத்தையும் விரக்தியையும் வாந்தி எடுக்கிறது, இது *கிதுஷ் ஹாஷேம்*.

உண்மையில், ஒரு தனித்துவமான யூத தத்துவம் என்று கூறப்படும் அதன் அரை வெறித்தனமான முழக்கமாக இருந்தபோதிலும், கஹானேவின் *கிதுஷ் ஹாஷேம்*, அடால்ஃப் ஹிட்லரின் தத்துவத்தின் எபிரேய மொழி தழுவல் என்று விவரிக்கப்படலாம். முக்கிய வேறுபாடு என்னவென்றால், கஹானேவின் வெறுப்பு நிறைந்த மற்றும் இனவெறி கொண்ட ஹிட்லரின் எனது போராட்டம் (Mein Kampf) எபிரேய மொழியில் வலமிருந்து இடமாக எழுதப்படாமல் இடமிருந்து வலமாக எழுதப்பட்டது.

இஸ்ரேலில் அதிகரித்துவந்த வலதுசாரி அரசியல் சூழலில் கஹானேவின் படுகொலைக்குப் பிறகு அவரது செல்வாக்கு நீடித்தது. பிப்ரவரி 25, 1994 அன்று, கஹானேவின் மாணவர்களில் ஒருவரான பாருச் கோல்ட்ஸ்டைனினால், ஹெப்ரோனிலுள்ள ஒரு மசூதியின் மீது நடத்தப்பட்ட தாக்குதலில், 29 பாலஸ்தீனியர்கள் கொல்லப்பட்டனர். மேலும் 150 பேர் காயமடைந்தனர். கோல்ட்ஸ்டைன் நடத்திய இந்த பாரிய படுகொலையை, *கிதுஷ் ஹாஷிம்* செயல் என்று பிரகடனம் செய்த மிகவும் செல்வாக்கு மிக்க ரபி யிட்சாக் கின்ஸ்பர்க் உட்பட கஹானேவின் ஆதரவாளர்களால் இந்தக் குற்றத் தாக்குதல் பாராட்டப்பட்டது.

இப்பொழுது, இன்றைய நிலைக்கு இதற்கு என்ன சம்பந்தம் உள்ளது? வெளிநாட்டவர் எதிர்ப்பு ஒட்ஸ்மாயெஹுடெட் (Otzmah Yehudet) கட்சியின் தலைவரான இடாமர் பென்-கிவிர் இப்போது நெதன்யாகுவின் கூட்டணி அரசாங்கத்தில் தேசிய பாதுகாப்பு அமைச்சராக உள்ளார். காச் கட்சி தடை செய்யப்படுவதற்கு முன்பு அவர் அதன் உறுப்பினராக இருந்தார். அவர் மீயர் கஹானேவின் பாசிச இறையியல் மற்றும் அரசியலின் வெளிப்படையான பாதுகாவலராக உள்ளார். கடந்த ஏப்ரலில், பிரதமர் அலுவலகம் வழங்கிய பாதுகாப்பு விவரங்களுடன் பென்-கிவிர் ஒரு உரையை நிகழ்த்தினார், அதில் அவர் கஹானே மற்றும் பாருச் கோல்ட்ஸ்டைன் இருவரையும் பாராட்டினார்.

டெல் அவிவ் நகரிலுள்ள பென் குரியன் சர்வதேச விமான நிலையத்தை வந்தடைந்த அமெரிக்க ஜனாதிபதி ஜோ பைடெனை இஸ்ரேல் பிரதமர் பெஞ்சமின் நெதன்யாகு வரவேற்கிறார். [AP Photo/Evan Vucci]

கஹானேவின் பழிவாங்கும் அழைப்பிற்கான கோட்பாட்டை இஸ்ரேலியத் தலைவர்கள் வலியுறுத்துவது போர் தொடங்கியதிலிருந்து அதிகரித்து வருகிறது. கடந்த மாதம், நெதன்யாகு ஒரு பொது உரையில் அறிவித்தார், “அமலேக்(4) உங்களுக்குச் செய்ததை நீங்கள் நினைவுகூர வேண்டும் என்று நம்முடைய பரிசுத்த வேதாகமம் கூறுகிறது. நாங்கள் அதனை நினைவில் கொள்கிறோம்” என்றார். இஸ்ரேலிய பாதுகாப்பு அமைச்சர் யோவ் கேலண்ட் ஒரு அறிக்கையில் அமலேக்கை நெதன்யாகு குறிப்பிட்டதன் உட்குறிப்புகள் தெளிவாக்கப்பட்டன என்றார்: அதாவது “நாங்கள் மனித மிருகங்களுடன் போராடுகிறோம், அதற்கேற்ப நாங்கள் செயல்படுகிறோம். நாங்கள் எல்லாவற்றையும் அகற்றுவோம்- அவர்கள் அதற்காக வருத்தப்படுவார்கள்.” போர் தொடங்கியதில் இருந்து இஸ்ரேலிய தலைவர்களால் இதே போன்ற தன்மை கொண்ட பல அறிக்கைகள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன, மேலும் இந்த அறிக்கைகள் இஸ்ரேலிய அரசாங்கம் மற்றும் இராணுவத்தின் இனப்படுகொலை நடவடிக்கைகளில் யதார்த்தமாக்கப்பட்டுள்ளன.

இஸ்ரேலிய ஆட்சி செய்த அட்லூழியங்களுக்கு மத்தியில், குறிப்பாக மோசடியான பொய் என்னவென்றால், சியோனிசத்தை எதிர்ப்பது இயல்பாகவும் தவிர்க்கவியலாமலும் யூத எதிர்ப்பானது என்ற கூற்றை விட பெரிய மற்றும் நயவஞ்சகமான பொய் எதுவும் இல்லை. பாலஸ்தீனத்திற்குத் திரும்புவதற்கான புராணக் கட்டுக்கதை அடிப்படையிலான அழைப்பை நிராகரித்த எண்ணற்ற ஆயிரக்கணக்கான யூத தொழிலாளர்கள் மற்றும் புத்திஜீவிகள் மத்தியில் 1948 க்கு முந்தைய சியோனிசத்திற்கு எதிரான நீண்ட வரலாற்றால் இது மறுக்கப்படும் ஒரு பொய்யாகும்.

பாலஸ்தீனத்தில் ஒரு யூத அரசை ஸ்தாபிக்கும் முன்னோக்கின் அரசியல் பிற்போக்குத்தனமான தன்மையை அடையாளம் கண்டு கண்டனம் செய்த சோசலிச இயக்கத்தால், சியோனிசத்திற்கு எதிரான எதிர்ப்பு மிக உயர்ந்த அரசியல் தெளிவுடன் வெளிப்படுத்தப்பட்டது. இந்தத் திட்டம் ஒரு காலனித்துவ திட்ட முயற்சி என்று புரிந்து கொள்ளப்பட்டது, இது ஏகாதிபத்தியத்துடன் கூட்டு சேர்ந்து 2,000ம் ஆண்டுகளாக இப்பகுதியில் வாழ்ந்த பாலஸ்தீன அரபு மக்களின் இழப்பில் மட்டுமே அடையப்பட முடியும்.

மேலும், 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் தொடங்கிய பாரம்பரிய மத துன்புறுத்தல் மற்றும் அரசியல் யூத எதிர்ப்பின் எழுச்சிக்கு எதிரான போராட்டத்தில், யூதர்களின் பெரும் வெகுஜனமானது அவர்கள் வாழ்ந்த நாடுகளுக்குள் அரசியல் மற்றும் சமூக சமத்துவத்தை அடைய முயன்றனர். குறிப்பாக ஜேர்மனியில் அது ஆழமான உண்மையாக இருந்தது. அடக்குமுறைக்கு எதிரான வெகுஜன இயக்கத்தின் ஒரு பகுதியாக இருக்க அவர்கள் விரும்பினர். யூத இளைஞர்கள், தொழிலாளர்கள் மற்றும் புத்திஜீவிகளில் மிகவும் அரசியல் நனவான

பிரிவினருக்கு, இந்த முயற்சி சோசலிச இயக்கத்தில் செயலூக்கமான ஈடுபாட்டிற்கு வழிவகுத்தது.

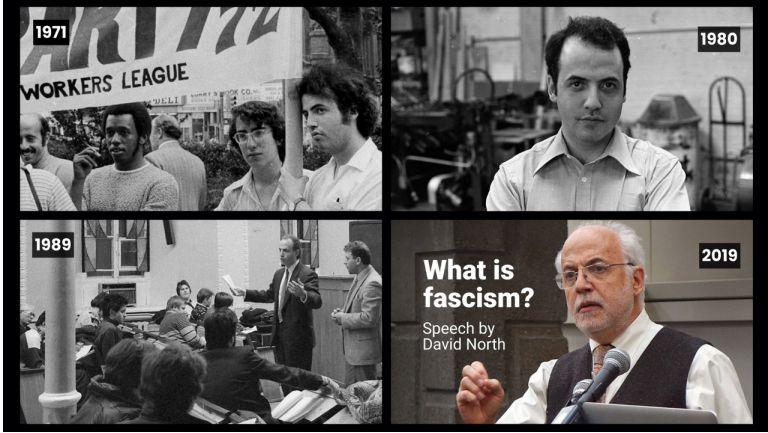
சியோனிசம் என்பது யூத அடையாளத்தின் அவசியமான மற்றும் உண்மையான வெளிப்பாடு என்ற இன்றைய கூற்றுக்கு வரலாற்றில் எந்த அடிப்படையும் இல்லை. மேலும், ஜனநாயக நம்பிக்கைகளின் தொடர்ச்சியும், யூத எதிர்ப்பு பாகுபாடு மற்றும் துன்புறுத்தல் அனுபவத்தில் வேரூன்றிய ஒடுக்கப்பட்டவர்கள் மீதான அனுதாபமும் காலா மக்களுக்கு எதிரான இஸ்ரேலிய தாக்குதலை எதிர்க்கும் ஆர்ப்பாட்டங்களில் ஈடுபட்டுள்ள ஏராளமான யூத இளைஞர்களிடையே வெளிப்படுகின்றன.

அனைத்து பிரச்சாரங்கள் இருந்தபோதிலும், பாதுகாப்பற்ற பாலஸ்தீனியர்கள் பாரியளவில் கொல்லப்பட்ட படங்கள் நாஜிக்களின் கைகளில் யூதர்களின் தலைவிதி குறித்த வரலாற்று மற்றும் குடும்ப நினைவுகளைத் தூண்டாமல் இருக்க முடியாது. இவ்வாறாக, காலா மக்களுக்கு எதிரான போர் இஸ்ரேலிய அட்டூழியங்களால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுடன் ஒரு ஒற்றுமை உணர்வைத் தூண்டுவது மட்டுமல்லாமல், போரை நியாயப்படுத்த யூத இனப்படுகொலை (Holocaust) சோகத்தை சுரண்டுவதற்கு எதிரான ஒரு ஆழ்ந்த கோபத்தையும் தூண்டுகிறது.

நிச்சயமாக, சியோனிஸ்டுகளும் அவர்களுக்கு வக்காலத்து வாங்குபவர்களும் நான் கூறியவை அனைத்தும் எனக்கு ஆழமாக வேரூன்றிய யூத எதிர்ப்பின் சான்றுகள் மட்டுமே என்று கூறுவார்கள், நான் ஏற்கனவே விளக்கியபடி - இது சோசலிச இயக்கத்திற்குள் பரவலாக நிலவும் ஒரு தப்பெண்ணம் என்று அவர்கள் கூறுகின்றனர். ஒரு தனிமனிதன் எந்த அளவுக்கு முதலாளித்துவத்தையும் ஏகாதிபத்தியத்தையும் எதிர்க்கிறானோ, அந்த அளவுக்கு

யூத அரசையும் அதனால் யூத எதிர்ப்பும் சமரசமற்றதாக இருக்கும்.

இந்தக் குற்றச்சாட்டு அரசியல் ரீதியாக பிற்போக்குத்தனமானது போலவே அபத்தமானது ஆகும். அரை நூற்றாண்டுக்கும் மேலாக சோசலிச இயக்கத்தில் நான் ஈடுபட்டிருப்பதால், ட்ரொட்ஸ்கிச இயக்கத்தில் நானும் எனது தோழர்களும் யூதர்களுக்கு எதிரானவர்கள் என்ற கூற்றுக்கு பதிலளிக்க எனக்கு எந்தத் தனிப்பட்ட கடமையும் இல்லை. பழமொழி சொல்வது போல, எனது பதிவு தனக்குத்தானே பேசுகிறது.

ஆனால், துரதிர்ஷ்டவசமாக, அது பொதுவாக உண்மை அல்ல. யூத எதிர்ப்புக் குற்றச்சாட்டுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட தனிநபரின் அரசியல் பதிவைப் புறக்கணிப்பதும் சிதைப்பதும் அவசியமாகிறது.

எனவே, எனது தனிப்பட்ட பின்னணி தொடர்பான எனது நன்கு அறியப்பட்ட பொது அரசியல் பதிவுத் தகவல்களைச் சேர்ப்பதன் மூலம், முதல் முறையாக இந்தக் குற்றச்சாட்டுக்கு பதிலளிக்கிறேன். எனது 75-வது பிறந்தநாளுக்கு இன்னும் ஒரு வருடம் மட்டுமேயுள்ள

நிலையில், இப்போது சற்று மேம்பட்ட வயதை எட்டியுள்ளதால், இதைச் செய்ய வேண்டிய நேரம் வந்துவிட்டது என்று நினைக்கிறேன். அவதூறு செய்பவர்கள் மீது, அது எந்த விளைவையும் ஏற்படுத்தும் என்பதால் நான் அவ்வாறு செய்யவில்லை, மாறாக எனது தனிப்பட்ட அனுபவத்தின் கூறுகள் இளைய தலைமுறையினருடன் எதிரொலிக்கக்கூடும் மற்றும் பாலஸ்தீனியர்களைப் பாதுகாப்பதற்கும் அனைத்து வகையான ஒடுக்குமுறைகளுக்கும் எதிராகவும் தங்கள் போராட்டத்தைத் தீவிரப்படுத்த அவர்களை ஊக்குவிக்கும்.

அனைத்து தனிமனிதர்களின் வளர்ச்சிக்கும் முக்கிய காரணியாக இருப்பது அவர்கள் பிறந்த சமூகங்களின் நிலவிய சமூகப் பொருளாதாரக் கட்டமைப்புகளால் மிக அடிப்படையான மட்டத்தில் நிலைநிறுத்தப்பட்ட அவர்களின் காலத்தின் சமூக மற்றும் அரசியல் சூழலாகும். “ஒரு சமூக உறவுகளின் தொகுப்பு” என்று மார்க்ஸ் குறிப்பிட்டவற்றால் மனிதர்களின் ஆளுமைகள் வடிவமைக்கப்படுகின்றன. ஆனால் இந்த சமூக உறவுகள் ஒருவரின் சொந்த அனுபவங்கள் மற்றும் குடும்பம், நண்பர்கள், ஆசிரியர்கள், தெரிந்தவர்கள் மற்றும் பலவற்றின் மூலம் கடத்தப்படுகின்றன.

நான் 1950 இல் பிறந்த முதல் தலைமுறை அமெரிக்கனாக இருக்கிறேன். நான் பிறந்த இடம் - உண்மையில், எனது இருப்பு - நான்கரை ஆண்டுகளுக்கு முன்பு முடிவடைந்த இரண்டாம் உலகப் போருக்கு இட்டுச் சென்ற நிகழ்வுகளால் தீர்மானிக்கப்பட்டது. யூதர்கள் மீதான நாஜி அடக்குமுறையிலிருந்து தப்பிக்க எனது பெற்றோர் இருவரும் ஐரோப்பாவை விட்டு வெளியேறியவர்கள். எனது தாயார், ஃபெயட்ரிஸ் (Beatrice) டிசம்பர் 18, 1913 அன்று வில்மர்ஸ்டார்ப்பில் (இன்றைய பேர்லின்) பிறந்தார் - அதே நாளில் ஹெர்பர்ட் ஃபிராம் என்கின்ற வில்லி பிராண்ட்டும்

பிறந்தார். கான்ஸ்டன்சர் ஸ்ட்ராஸாவில் அமைந்துள்ள அவர் பிறந்த அடுக்குமாடி கட்டிடம் இன்னும் உள்ளது. பேர்லினின் கலாச்சார வாழ்க்கையில் அவரது தந்தை - எனது தாத்தா - ஒரு குறிப்பிடத்தக்க இடத்தைப் பிடித்தார். அவரின் பெயர் இக்னாட்ஸ் வாகல்டர் (Ignatz Waghalter). 1881 ஆம் ஆண்டில் வோர்சோவில் மிகவும் ஏழ்மையான இசைக்கலைஞர் குடும்பத்தில் பிறந்த வாகல்டர், முறையான இசைக் கல்வியைப் பெறும் நோக்கத்துடன் தனது 17 வயதில் பேர்லினுக்குச் சென்றார்.

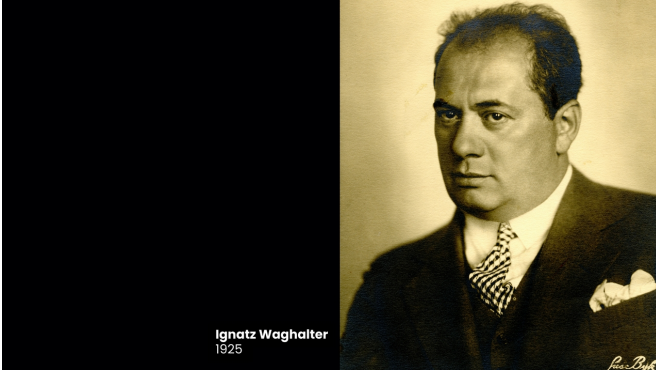

வாகல்டர் குடும்பம், வார்சா 1889

எனது தாத்தா 20 குழந்தைகளில் 15-வது குழந்தையாவார். அந்த 20 குழந்தைகளில், 13 குழந்தைகள் குழந்தை பருவத்திலும், அவர்களில் நான்கு குழந்தைகள் 1888 ஆம் ஆண்டின் தைபஸ் தொற்றுநோயின் போது ஒரே நாளில் இறந்தனர். 20 குழந்தைகளில் 4 சிறுவர்கள், 3 சிறுமிகள் என 7 பேர் மட்டுமே உயிர் தப்பினர். எனது தாத்தா, ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே, அபரிமிதமான இசைத் திறமையை வெளிப்படுத்தினார். ஆறு வயதிலேயே வோர்சோ சர்க்கஸில் கச்சேரி செய்து கொண்டிருந்தார். தனது எட்டாவது வயதில், அவர் ஒரு புரட்சிகர கீதத்தை எழுதி இயற்றினார், அது மிகவும் பிரபலமானது, கிளர்ச்சி இசைக்கலைஞரின் பெயரையும் அடையாளத்தையும் கண்டுபிடிக்க காவல்துறையால் தேடல் தொடங்கியது.

அப்போது அவர்கள் 8 வயது சிறுவன் என்பதை அறிந்து அதிர்ச்சி அடைந்தனர். போலந்து மக்களின் புரட்சிகர ஜனநாயகப் போராட்டத்தில் வாகல்டர் குடும்பம் ஆழமான வேர்களைக் கொண்டிருந்தது. உண்மையில், 1848 ஆம் ஆண்டில் எனது தாத்தாவின் தாத்தா எழுதிய ஒரு புரட்சிகர அணிவகுப்பு இசையை சமீபத்தில் ஒரு நூலகத்தில் கண்டேன்.

எனது தாத்தா உண்மையான கல்வியைப் பெற விரும்பினார். அவர் வெறுமனே இசைக்கலைஞராக இருக்க விரும்பவில்லை, உலகின் இசை தலைநகரான பேர்லினுக்குச் சென்று ஒரு தீவிர வினைமையான இசையமைப்பாளராக மாற கற்றுக்கொள்ள விரும்பினார். 1897-ம் ஆண்டு பணம் இல்லாமல் எல்லை தாண்டி ஒளிவுமறைவாக வந்துசேர்ந்தார். அவர் பெரும் சிரமத்தை எதிர்கொண்டார், ஆனால் இறுதியில் பெரிய வயலின் கலைஞரும் பிராமின் நண்பருமான ஜோசப் ஜோக்கிமின் (Joseph Joachim) கவனத்திற்கு வந்தார். ஜோக்கிமின் பரிந்துரையின் பேரில், எனது தாத்தா அகாடமி டெர் குன்ஸ்டிள் (Akademie der Kunst- கலை அகாடமி) சேர்க்கப்பட்டார். 1902 ஆம் ஆண்டில், வயலின் மற்றும் பியானோவுக்கான அவரது சோனாட்டா (Sonata-இசையமைப்பு) மதிப்புமிக்க மெண்டல்சோன் பரிசைப் (Mendelssohn Prize) பெற்றது. இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, பேர்லினுக்கு அவரைத் தொடர்ந்து வந்த இக்னாட்ஸின் இளைய சகோதரர் வ்லாடிஸ்லாவுக்கு (Wladyslaw) வயலின் கலைஞராக அவரது சாதனைகளுக்காக அதே பரிசு வழங்கப்பட்டது.

பட்டப்படிப்பைத் தொடர்ந்து, இக்னாட்ஸ் கோமிஷே ஓப்பரில் (Komische Oper) இசை இயக்குநராக ஒரு பதவியைப் பெற்றார். பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு எஸ்ஸன் ஒபேரா ஹவுஸுக்கு ஒரு பதவிக்கு வந்தார். ஆனால் அவரது இசை வாழ்க்கையில் தீர்க்கமான திருப்புமுனை 1912 ஆம் ஆண்டில், சார்லோட்டன்பர்க்கில் பிஸ்மார்க் ஸ்ட்ராஸாவில் புதிதாக கட்டப்பட்ட டாய்ச்ஸ் ஓபர்ன்ஹாஸில் (Deutsches Opernhaus) முதல் இசை இயக்குநராக நியமிக்கப்பட்டார், இது இன்று டாய்ச் ஓப்பர் என்று அழைக்கப்படுகிறது. நிச்சயமாக, அசல் கட்டிடம் இரண்டாம் உலகப் போரின் போது அழிக்கப்பட்டு மீண்டும் கட்டப்பட்டது, இருப்பினும் அது இன்று அதே தெருவில் அமைந்துள்ளது. நவம்பர் 7, 1912 அன்று பீத்தோவனின் ஃபிடெலியோவின் நிகழ்ச்சியுடன் திறக்கப்பட்ட புதிய ஒபேரா ஹவுஸின் கச்சேரி மாஸ்டராக வ்லாடிஸ்லாவ் வாகல்டர் (Wladyslaw Waghalter) நியமிக்கப்பட்டார். யூத எதிர்ப்பாளர்களின் கடுமையான எதிர்ப்பு மற்றும் ஏராளமான கொலை அச்சுறுத்தல்கள் இருந்தபோதிலும், இக்னாட்ஸ் வாகல்டர் சொந்த முதன்மை நிகழ்ச்சியை நடத்தினார்.

அடுத்த 10 ஆண்டுகளுக்கு, எனது தாத்தா டாய்ச்ஸ் ஓபர்ன்ஹவுஸில் முதல் இசை இயக்குநராக தனது பதவியைத் தக்கவைத்துக் கொண்டார். மாண்ட்ரகோலா

(Mandragola), ஜுகென்ட் (Jugend) மற்றும் சாத்தானியேல் (Sataniel) ஆகிய அவரது மூன்று ஒபேராக்கள் ஒபேரா ஹவுஸில் சொந்த முதன்மை இசை நிகழ்ச்சியைக் கொண்டிருந்தன. கியாகோமோ புச்சினியின் (Giacomo Puccini) இசை ஒபேராக்களை ஆதரித்ததற்காக வாகல்டர் அறியப்பட்டார், அவரது இசை முன்னர் ரிச்சர்ட் வாக்னரின் மீது மோகம் கொண்ட ஒரு இசை நிறுவனத்தால் நிராகரிக்கப்பட்டது. 1913 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் புச்சினியின் லா ஃபான்சியுல்லா டெல் வெஸ்ட் [La Fanciulla del West - Das Mädchen aus dem goldenen Westen] என்ற ஜேர்மானிய முதன்மை இசை நிகழ்ச்சியை வாகல்டர் நடத்தினார், இதில் புச்சினி கலந்து கொண்டார். ஜேர்மனியில் ஒரு சிறந்த மேதை என்ற புகழை புச்சினியின் நற்பெயரை நிறுவிய வெற்றி அதுவாகும்.

ஜேர்மன் ஒபேரா ஹவுஸ் (Deutsches Opernhaus) இல் தனது நீண்ட பதவிக்காலம் முழுவதும், வாகல்டர் போலந்து-எதிர்ப்பு மற்றும் யூத எதிர்ப்பு பாகுபாடு இரண்டையும் எதிர்த்துப் போராட வேண்டியிருந்தது. அவர் எந்த மதச் சடங்குகளையும் கடைப்பிடிக்கவில்லை அல்லது யூத வழிபாட்டாலயமான சினகோகில் கலந்து

கொள்ளவில்லை என்றாலும், வாகல்டர் மற்ற யூதராக-பிறந்த இசை இயக்குநர்களைப் போலல்லாமல்- கிறிஸ்தவ மதத்திற்கு மாற மறுத்துவிட்டார். தன் தொழிலை முன்னேற்றிக் கொள்வதற்காக மதத்தை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணமும், அதன் மூலம் யூத எதிர்ப்புப் பாகுபாட்டிற்குத் தகவமைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணமும் அவருக்கு வெறுக்கத்தக்கதாக இருந்தது.

1914 ஆம் ஆண்டில், முதலாம் உலகப் போர் வெடித்தபோது, வாகல்டர் ரஷ்யப் பேரரசில் பிறந்ததால், அவர் இசை நிகழ்ச்சி நடத்த தடை விதிக்கப்பட்டது, அதனுடன் பேரரசு ஜேர்மனி போரில் இருந்தது. சார்லோட்டன்பர்க்கின் (Charlottenburg) ஒபேராவை நேசிக்கும் பொதுமக்களின் எதிர்ப்புகள் அவரை மீண்டும் பணியில் அமர்த்த வழிவகுத்தன.

1923 ஆம் ஆண்டு வரை வாகல்டர் ஜேர்மன் ஒபேரா ஹவுஸில் (Deutsches Opernhaus) இருந்தார், அப்போது அது பேரழிவுகரமான பணவீக்க நெருக்கடிக்கு மத்தியில் திவாலானது. நியூயார்க் மாநில சிம்பொனி ஒர்கெஸ்ட்ராவின் தலைவராக அமெரிக்காவில் ஒரு வருடம் கழித்தார். பின்னர் அவர் ஜேர்மனிக்குத் திரும்பினார், அங்கு அவர் உஃபா என்ற திரைப்பட நிறுவனத்தின் இசையமைப்பாளராக நியமிக்கப்பட்டார். ஆனால் ஸ்டாட்டிசே ஒபர் (Städtische Oper) மறுசீரமைக்கப்பட்டு மீண்டும் திறக்கப்பட்டு ஜேர்மன் ஒபேரா ஹவுஸ் என்று பெயரிடப்பட்டு அறியப்பட்டதற்கு அவரால் திரும்ப முடியவில்லை.

ஹிட்லர் அதிகாரத்திற்கு வந்ததன் மூலம் ஜேர்மனியில் இசைக்கலைஞர்களாக இருந்த அவரது வாழ்க்கையும், அவரது சகோதரரின் வாழ்க்கையும் முடிவுக்கு வந்தது. இன்னும் 20 வயதே ஆகாத என் தாயாருக்கு, மூன்றாம் பேரரசானது (Third Reich) யூதர்களின் தொழிலை மட்டுமல்ல,

அவர்களின் உயிரையும் இழக்க நேரிடும் என்று ஒரு முன்னறிவிப்பு இருந்தது. தப்பிப்பது சாத்தியமற்றது என்று மாறுவதற்கு முன்பு ஜேர்மனியை விட்டு வெளியேறுமாறு ஃபெய்ட்ரிஸ் தனது பெற்றோரை வலியுறுத்தினார். அவர்கள் அவரது ஆலோசனையைப் பின்பற்றி ஜேர்மனியை விட்டு வெளியேறி, முதலில் செக்கோஸ்லோவாக்கியாவிற்கும் பின்னர் ஆஸ்திரியாவுக்கும் பயணம் செய்தனர்.

மிகவும் திறமையான இசைக்கலைஞரான எனது தாயார் ஜேர்மனியில் இருந்தார். அவர் யூத கலாச்சார சங்கத்தில் (Jüdische Kultur Bund) சேர்ந்தார், அங்கு அவர் ஜேர்மனி முழுவதுமுள்ள யூதர்களின் தனிப்பட்ட வீடுகளில் ஒரு பாடகியாக நிகழ்ச்சிகளை வழங்கினார். 1937 ஆம் ஆண்டில், அவர் அமெரிக்காவிற்குள் நுழைய விசா பெற்றார். அவர் தனது பெற்றோருக்கு நுழைவு விசாக்களைப் பெற முடிந்தது. எனது தாத்தா மற்றும் பாட்டி 1937 மே மாதம் நியூயார்க்கிற்கு வந்தனர். வந்த சில நாட்களிலேயே, இக்னாட்ஸ் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு திட்டத்தைத் தொடங்கினார், இது ஆப்பிரிக்க அமெரிக்க இசைக்கலைஞர்களைக் கொண்ட முதல் பாரம்பரிய ஓர்கெஸ்ட்ரா இசைக்குழுவை உருவாக்கியது.

Ignatz conducting the Negro Symphony Orchestra during a practice session

“Music Knows Neither Creed Nor Nationality” SAYS FAMOUS CONDUCTOR OF NATIONAL NEGRO SYMPHONY, WHO FLED NAZI PURGE

NEW YORK—A celebrated symphony conductor, Ignatz Wrochta, who fled the Nazi regime in 1933, says that music is the only language that knows no national boundaries.

“The greatest art is music,” he said, “and it is the only art that is not divided by national boundaries. It is the only art that is not divided by race, color, or creed. It is the only art that is not divided by religion. It is the only art that is not divided by politics. It is the only art that is not divided by war. It is the only art that is not divided by death.”

Wrochta, who was born in Poland, fled the Nazi regime in 1933 and came to the United States. He has since conducted the National Negro Symphony Orchestra, which was founded in 1937. The orchestra has since become one of the most prominent black orchestras in the United States.

இந்த தீவிரத் திட்டம் அக்கால இனவாதச் சூழலில் கடுமையான எதிர்ப்பை எதிர்கொண்டது. வாகல்டர் தனது குடியிருப்பில் பயிற்சி செய்ய கறுப்பின இசைக்கலைஞர்களை அடிக்கடி அழைத்தார். இதன் விளைவாக, அடுக்குமாடிக் கட்டடத்தின் கிட்டத்தட்ட அனைத்து வெள்ளை குடியிருப்பாளர்களும் கையெழுத்திட்ட ஒரு மனு விநியோகிக்கப்பட்டது, இந்த நடைமுறையைத் தொடர்ந்தால் வாகல்டரை வெளியேற்ற வேண்டும் என்று கோரினார்.

பால்டிமோர் ஆப்ரிக்க அமெரிக்க செய்தித்தாள் எனது தாத்தாவை பேட்டி கண்டது. அவருடைய சிம்பொனி ஓர்கெஸ்ட்ரா இசைக்குழுவின் உருவாக்கத்திற்கு உத்வேகம் அளித்த நம்பிக்கைகளை அவர் வெளிப்படுத்தினார், “உலகளாவிய ஜனநாயகத்தின் வலுவான கோட்டையான இசைக்கு நிறம், மதம் அல்லது தேசியம் தெரியாது” என்று கூறினார்.

வாகல்டரின் மகத்தான முயற்சிகள் இருந்தபோதிலும், பிற்போக்கு சூழல் ஓர்கெஸ்ட்ரா இசைக்குழுவைத் தக்கவைத்துக்கொள்வதை சாத்தியமற்றதாக்கியது. தனது வாழ்க்கையின் கடைசி தசாப்தத்தில், வாகல்டர் மேலும்

மேலும் தனிமைப்படுத்தப்பட்டார். அவர் தனது குடும்பத்தினருடனான தொடர்பை இழந்தார். ஜேர்மனியை விட்டு வெளியேற முடியாத அவரது சகோதரர் வ்லாடிஸ்லாவ் 1940 இல் கெஸ்டாபோ தலைமையகத்திற்கு ஒரு விஜயம் செய்த பின்னர் திடீரென இறந்தார் என்பதை போருக்குப் பிறகுதான் அவர் அறிந்து கொண்டார். அவரது மனைவியும் ஒரு மகளும் 1943 ஆம் ஆண்டில் ஆஷ்விட்ஸ் வதை முகாமில் இறந்தனர். உண்மையில், எனது சின்னத்தாத்தா வ்லாடிஸ்லாவின் இருப்பிடம் மற்றும் முகவரியான பிராண்டன்பர்கெர்ஸ் 49 இல், ஸ்டோல்பெர்ஸ்டைனை (நாஜி துன்புறுத்தலுக்கு ஆளானவர்களை கௌரவிக்க நினைவுச் சின்னங்களாகப் பயன்படுத்தப்படும் நினைவு நடைபாதை கற்கள் ஆகும்) நீங்கள் காணலாம், அதில் வ்லாடிஸ்லா மற்றும் அவரது குடும்பத்தினரின் வாழ்க்கை மற்றும் இறப்பு நினைவுகூரப்படுகிறது.

அதிர்ஷ்டவசமாக, வ்லாடிஸ்லாவின் மகள் யோலாண்டா உயிர் தப்பினார். அவர் தென் அமெரிக்காவிற்குச் சென்றார், பெருவில் வாழ்ந்தார், அங்கு அவர் லிமா சிம்பொனி ஓர்கெஸ்ட்ராவில் முதல் வயலின் கலைஞரானார், எனது சின்னத்தாத்தாவின் இரண்டாவது மகன் கார்லோஸ் இப்போது நியூ ஓர்லியன்ஸில் வசிக்கிறார், எங்கள் வயதுவந்த வாழ்க்கையின்

பெரும்பகுதியில் நாங்கள் நெருங்கிய நண்பர்களாக இருந்தோம். இக்னாட்ஸின் சகோதரர் ஜோசப் வார்சா கெட்டோவில் இறந்தார். மூன்று சகோதரிகளில் இரண்டு பேரும் போலந்தில் இறந்தனர். அவரது மூத்த சகோதரரான சிறந்த போலந்து செல்லோ இசைக்கலைஞரான ஹென்றிக் வாகல்டர் மட்டுமே போரில் இருந்து தப்பிக்க முடிந்தது. எனது தாத்தா 1949 ஏப்ரலில் தனது 68 வயதில் நியூயார்க்கில் திடீரென இறந்தார்.

1935-36 ஆம் ஆண்டில் செக்கோஸ்லோவாக்கியாவில் தனது குறுகிய நாடுகடத்தலின் போது, எனது தாத்தா ஒரு சுருக்கமான நினைவுக் குறிப்பை எழுதினார், இது ஒரு கலைஞராக அவரது இலட்சியங்களின் அறிக்கையுடன் முடிவடைகிறது. நாஜிக்கள் யூதர்களுக்கு ஒரு மரண அச்சுறுத்தலை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார்கள் என்பதை அவர் அங்கீகரித்தார், ஆனால் மூன்றாம் பேரரசின் குற்றவாளிகள், நீதிக்கான யூத மக்களின் நெறிமுறை மற்றும் தார்மீக அர்ப்பணிப்பில் வெற்றி பெற மாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கையை அவர் வெளிப்படுத்தினார். எங்கு அடைக்கலம் கிடைக்கும் என்று தனக்கு இன்னும் தெரியாது என்று வாகல்டர் ஒப்புக்கொண்டார். எனவே அவர் தனது நினைவுக் குறிப்பை பின்வருமாறு முடித்தார்:

அது எங்கேயிருந்தாலும், “உங்கள் சகோதரர்களுக்கு சேவை செய்வதற்காக நீங்கள் அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டீர்கள்” என்ற மோசலின் வார்த்தைகளுக்கு ஏற்ப கலை மற்றும் மனிதகுலத்திற்கு சேவை செய்ய விரும்புகிறேன்.

யூத நெறிமுறைகள் குறித்த எனது தாத்தாவின் கருத்தாக்கம் நெதன்யாகு அரசாங்கத்திலும் தற்போதைய சியோனிச அரசிலும் நிலவும் கருத்தாக்கத்திலிருந்து மிகவும் வேறுபட்டது என்பது தெளிவாகிறது. யூத மக்களின் பெயரால் என்ன நடக்கிறது என்று தெரிந்தால் அவர் திகைத்துப் போவார். ஒடுக்கப்பட்ட பாலஸ்தீன மக்களுக்கு எதிராக ஒவ்வொரு நாளும் இழைக்கப்படும் குற்றங்களுடன் யூத மக்களை தொடர்புபடுத்துவதை விட பெரிய பரிசு, உண்மையான யூத எதிர்ப்பாளர்களுக்கு வேறு எதுவும் இருக்க முடியாது.

எனது தாத்தாவின் வாழ்க்கையின் கதை மற்றும் ஐரோப்பிய யூதர்களை மூழ்கடித்த பேரழிவுடன் அதன் தொடர்பு ஆகியவை எனது குழந்தை பருவ வீட்டில் தொடர்ந்து விவாதப் பொருளாக இருந்தன. ஒமி என்று நாங்கள் அழைத்த எனது பாட்டி, இக்னாட்ஸின் மனைவி எங்களுடன் வசித்து வந்தார். நான் அவரது அறையில் அவருடன் எண்ணற்ற மணிநேரங்களை செலவிட்டேன், அங்கு அவர் பேர்லினின் வாழ்க்கை, பல சிறந்த கலைஞர்களுடனான நட்புகள், கியாகோமோ புச்சினியால் விளையாட்டுத்தனமாக பின்புறத்தில் கிள்ளப்பட்ட நகைச்சுவையான நிகழ்வுகள், அவருக்குத் தெரிந்த நண்பர்கள், எழுத்தாளர்கள் மற்றும் ஆல்பர்ட் ஐன்ஸ்டீன் உள்ளிட்ட விஞ்ஞானிகள் கூட கான்ஸ்டான்சர்ஸ்ட்ராஸாவிலுள்ள குடியிருப்பிற்கு அடிக்கடி வருகை தருவதுடன், அங்குதான் ஐன்ஸ்டீன் உள்ளிட்ட ஒரு

நான்கு பேரின் இசைக் குழுவின் (a string quartet) ஒரு பகுதியாக அவர் வயலின் வாசிப்பதை ரசித்தது போன்ற நிகழ்வுகளை விபரிப்பார். இதற்கு அடுக்குமாடி குடியிருப்பில் வசிப்பவர்கள் ஆட்சேபம் தெரிவிக்கவில்லை.

எனது பாட்டியின் கதைகளுடன் எனது அம்மா சொன்ன கதைகளும் இணைந்திருந்தன, அவர் தனது தந்தையுடன் மிகவும் நெருக்கமான உறவை அனுபவித்தார். பெரும்பாலான கதைகள் ஜேர்மன் மொழியில் சொல்லப்பட்டன, அவைகள் எங்கள் வீட்டில் ஆங்கிலத்திற்கு சமமான அந்தஸ்தைப் பெற்றன.

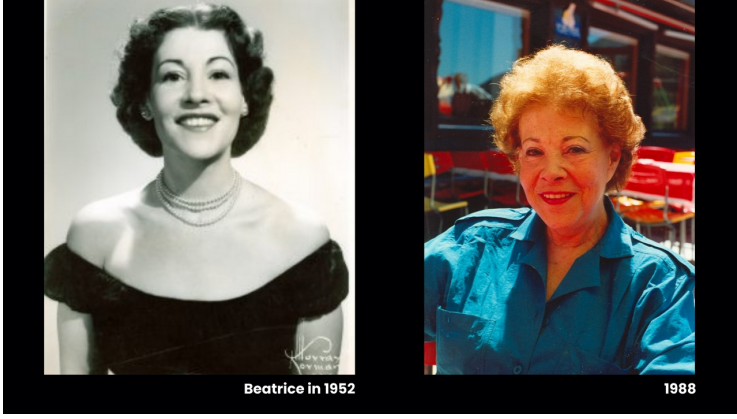
குறைந்தபட்சம் நான் வசித்த தெருவில், இது அசாதாரணமானது அல்ல. எங்கள் அண்டைப் பகுதிகளில் பலர் அகதிகளாக இருந்தனர்: டாக்டர் ஜாகோபியஸ், திருமதி லண்டன், திருமதி ஸ்பிட்சர், திருமதி ரெஃபிஷ், வால்டர் மற்றும் உச்சி பேர்கன், டாக்டர் ஹார்ட்மன் மற்றும் டாக்டர் குட்ஃபெல்ட். மற்றவர்களின் பெயர்கள் எனக்கு நினைவில் இல்லை, ஆனால் சார்ல்டன்பர்க்கின் கணிசமான பகுதி நியூயார்க் நகர புறநகரில் மீண்டும் இணைக்கப்பட்டது போல் இருந்தது. பின்னர் நகரின் பிற பகுதிகளில் வாழ்ந்த பல நண்பர்கள் இருந்தனர், ஆனால் அடிக்கடி விருந்தினராக: கிரேட்டா வெஸ்ட்மேன், டெலா ஷ்லேகர் மற்றும் கர்ட் ஸ்டெர்ன் இருந்தனர்.

பேர்லினில் வாழ்க்கையை விவரிக்கும் பல விவாதங்கள் இந்த சொற்றொடருக்கு வழிவகுத்தன: “உண்ட் டான் கம் ஹிட்லர்.” பிறகு ஹிட்லர் வந்தார். எல்லாவற்றையும் மாற்றிய நிகழ்வு அது. இது, என் இளம் மனதில், பல கேள்விகளுக்கு வழிவகுத்தது. “ஹிட்லர் எப்படி வந்தார்?” “ஹிட்லர் ஏன் வந்தார்?” “1933-க்கு முன்பு அவர் வருவதை யாராவது அறிந்திருந்தார்களா?” “எனது தாத்தாவும் பாட்டியும் அம்மாவும் ஹிட்லரைப் பற்றி

முதன்முதலில் கேள்விப்பட்டு அவர் வருவார் என்று எப்போது உணர்ந்தார்கள்?” இறுதியாக, எல்லாவற்றிலும் மிக முக்கியமான கேள்வி, “ஹிட்லர் வருவதை மக்கள் ஏன் தடுக்கவில்லை?”

எனக்குத் தெரிந்த யாரிடமும் முழுமையான, உறுதியான பதில்கள் இல்லாத கேள்வி இது. ஆனால் வீட்டில் எனக்குக் கிடைத்த பதில்களில் சில விஷயங்கள் உதவியாக இருந்தன. முதலாவதாக, நாஜிக்கள் ஒரு வலதுசாரி இயக்கமாக தெளிவாக அடையாளம் காணப்பட்டனர். எனவே, எனது குடும்பத்தில் நன்மைக்கும் தீமைக்கும் இடையிலான பிரிவினைக் கோடு ஜேர்மானியருக்கும் யூதருக்கும் இடையில் அல்ல, மாறாக இடது மற்றும் வலது இடையே இருந்தது. இந்தப் பிரிவினை ஜேர்மனியில் மட்டுமல்ல, உலகெங்கிலும், நிச்சயமாக, அமெரிக்காவிற்குள்ளும் இருந்தது என்று எனது தாயார் வலியுறுத்தினார். அவர் எப்போதாவது சில அமெரிக்க அரசியல்வாதிகளைப் பார்ப்பார், “இச் வெர்ட்ராவ் நிஸ்ட் டிஸே பாண்டே” (“நான் இந்தக் கும்பலை நம்பவில்லை”) என்று சொல்வார்.

என் அம்மா இந்த விஷயத்தில் மிகவும் உறுதியாக இருந்தார். அவர் பாசிசத்தை வெறுத்தார். விதிவிலக்காக ஆட்சேபகரமான சில சமூக மற்றும் அரசியல் அணுகுமுறைகளை அவர் கவனித்தபோது அல்லது எதிர்கொண்டபோது, புண்படுத்தும் தனிநபரை “ஈன் எக்ட் பாசிஸ்ட்” அதாவது ஒரு உண்மையான பாசிஸ்ட் என்று அவரை விவரிக்க அவர் விரும்பினார்.

ஹிட்லருக்கு முன்பே ஜேர்மனியில் யூத எதிர்ப்பு இருப்பதை அவர் நிச்சயமாக அறிந்திருந்தார். ஹிட்லர் வரத் தொடங்குவதற்கு முன்பே, தனது பள்ளி ஆசிரியர்களிடையே இத்தகைய போக்குகளை அவர் எதிர்கொண்டார். ஆனால் இந்தப் போக்குகள் தவிர்க்கவியலாமல் வெகுஜனக் கொலைகளாக உருவெடுக்கும் என்று அவர் ஒருபோதும் நம்பியிருக்க மாட்டார், நம்பவும் மாட்டார். அத்தகைய தவிர்க்க முடியாத தன்மையை அவர் நம்பவில்லை. மேலும், ஜேர்மானியர்கள் மீது வெறுப்பு அல்லது கசப்புணர்வின் சுவடு கூட அவர் வெளிப்படுத்தியதில்லை. ஜேர்மனியில் இருந்து பறந்து சென்று 60 ஆண்டுகள் ஆகியும் ஜேர்மன் மொழியின் மீதான தனது புலமை குறையவில்லை என்பதில் அவர் பெருமிதம் கொண்டார்.

ஜேர்மனியில் பாசிசம் எவ்வாறு அதிகாரத்திற்கு வந்தது என்பதை விளக்கும் அரசியல் ரீதியாக நம்பத்தகுந்த பதிவை நான் கண்டுபிடிக்க பல ஆண்டுகள் ஆகியிருந்தது. என் தலைமுறையின் பலரைப் போலவே, நானும் சிவில் உரிமைகள் இயக்கம், கெட்டோ எழுச்சிகள் மற்றும் வியட்நாம் போர் ஆகியவற்றின் அனுபவங்களைக் கடந்து சென்றேன். 1960 களின் வெடிக்கும் நிகழ்வுகள் எனது

வரலாறு பற்றிய ஆய்வைத் தூண்டின, மேலும் சமகால நிகழ்வுகளை ஒரு பரந்த கால கட்டமைப்பில் நிலைநிறுத்தும் போக்கை ஊக்குவித்தன. மேலும், முடிவில்லாத வியட்நாம் போர் மீதான கோபமும், ஜனநாயகக் கட்சி மற்றும் அமெரிக்க தாராளவாதத்தின் மீதான தொடர்ச்சியான ஏமாற்றமும் என்னை சோசலிசத்தை நோக்கி மேலும் தூண்டியது. இந்த நிகழ்முறை இறுதியாக, 1969 இலையுதிர்காலத்தில், லியோன் ட்ரொட்ஸ்கியின் எழுத்துக்களை எனது ஆரம்ப கண்டுபிடிப்பை நோக்கி இட்டுச் சென்றது.

ரஷ்யப் புரட்சியின் வரலாறு, அவரது சுயசரிதையான எனது வாழ்க்கை, புதிய பாதை, அக்டோபரின் படிப்பினைகள் மற்றும் காட்டிக்கொடுக்கப்பட்ட புரட்சி ஆகிய அவரது பிரமாண்டமான கிடைக்கக்கூடிய எழுத்துக்களைப் படிப்பதில் நான் என்னை மூழ்கடித்தேன். இந்த படைப்புகள் அனைத்தும் ட்ரொட்ஸ்கிச இயக்கத்தில் சேருவதற்கான எனது முடிவின் அடித்தளமாக செயல்பட்டன. ஆனால் 1930 மற்றும் 1933 க்கு இடையில் நாஜிக்கள் அதிகாரத்திற்கு வந்ததற்கு எதிரான போராட்டத்திற்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட ட்ரொட்ஸ்கியின் எழுத்துக்களின் தொகுப்புதான் என் மீது மிகப் பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய தொகுதிகளாகும்.

அந்த நெருக்கடியான ஆண்டுகளில், ட்ரொட்ஸ்கி இஸ்தான்புல் கடற்கரையிலுள்ள பிரிங்கிபோ தீவில் நாடுகடத்தப்பட்டு வாழ்ந்து கொண்டிருந்தார். ஸ்ராலினிச ஆட்சியால் அவர் அங்கு நாடுகடத்தப்பட்டார். ஜேர்மனியில் இருந்து சுமார் 2,000 மைல்கள் தொலைவில், நடந்து கொண்டிருந்த நிகழ்வுகளை அவர் பின்தொடர்ந்தார். அவரது கட்டுரைகள், ஹிட்லராலும் நாஜிக் கட்சியாலும் ஏற்படும் ஆபத்து குறித்து அவர் விடுத்த எச்சரிக்கைகள் அரசியல் இலக்கியத்தில் ஒப்பிட முடியாதவைகளாகும்.

லியோன் ட்ரொட்ஸ்கி பிரிங்கிபோவில் அவருடைய மேசையில்

ட்ரொட்ஸ்கி பாசிசத்தின் தன்மையை —அதன் வர்க்க அடித்தளம் மற்றும் சோசலிச மற்றும் தொழிலாள வர்க்க இயக்கத்திற்கு எதிரான அரசியல் பயங்கரவாதத்தின் ஒரு கருவியாக இன்றியமையாத செயல்பாடு— என்று விளக்கியது மட்டுமல்லாமல், நாஜிக்களை எவ்வாறு தோற்கடிக்க முடியும் என்பதையும் விளக்கினார். சமூக ஜனநாயகமும் பாசிசமும் ஒரே மாதிரியானவை என்று பிரகடனம் செய்த மூன்றாம் காலகட்டம் என்று அழைக்கப்படும் ஸ்ராலினிச கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கொள்கைகளை அவர் அம்பலப்படுத்தினார். நாஜி அச்சுறுத்தலை தோற்கடிக்க அனைத்து தொழிலாள வர்க்க கட்சிகளின் ஐக்கிய முன்னணிக்கு அழைப்பு விடுத்ததன் மூலம் இந்த திவாலான தீவிர-இடது கொள்கையை அவர் எதிர்கொண்டார். அவரது எச்சரிக்கைகள் புறக்கணிக்கப்பட்டன. ஸ்ராலினிசமும், சமூக ஜனநாயகத்தின் காட்டிக்கொடுப்புகளும் நாஜிக்களின் வெற்றியை சாத்தியமாக்கின.

ஆனால் ஹிட்லரின் அதிகார எழுச்சியும் அதைத் தொடர்ந்து வந்த இரண்டாம் உலகப் போர் மற்றும் யூத இனப்படுகொலை பேரழிவும் தவிர்க்க முடியாதவை அல்ல.

அவைகள் தொழிலாள வர்க்கத்தின் சீர்திருத்தவாத மற்றும் ஸ்ராலினிச தலைமைகளின் அரசியல் காட்டிக்கொடுப்புகளின் விளைவுகளாகும். அதைப் புரிந்துகொள்வதற்கும், பாசிசம் என்றால் என்ன என்பதைப் புரிந்துகொள்வதற்கும், இதைப் பற்றி நான் திரும்பிப் பார்க்கும்போது, இவைகள் அனைத்தும் நடந்து சில தசாப்தங்களுக்குப் பிறகுதான் நான் வளர்ந்து வருகிறேன் என்பதை உணர்ந்ததும் என் மீது ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. பாசிசம் மீண்டும் ஒருபோதும் இருக்கக்கூடாது என்பதை உணர்ந்து, இந்த அரசியல் பயங்கரத்தை தோற்கடிக்க முடியும் என்பதைப் புரிந்துகொண்டு, சோசலிச இயக்கத்தில், குறிப்பாக மனிதகுலம் எதிர்கொண்ட மிகப் பெரிய அச்சுறுத்தலை சரியாக பகுப்பாய்வு செய்து பதிவை வழங்கிய அந்த அரசியல் இயக்கத்தில் தீவிரமாக செயல்பட வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது.

பாசிசத்தின் எழுச்சி ஜேர்மனிய உள்ளத்தில் வேருன்றியிருக்கவில்லை, மாறாக முதலாளித்துவம் மற்றும் தேசிய-அரசு அமைப்புமுறையின் வரலாற்று நெருக்கடியில் வேருன்றியது என்றார் ட்ரொட்ஸ்கி. ஹிட்லரும் பாசிச ஆட்சியும், இறுதிப் பகுப்பாய்வில், ஜேர்மனிய முதலாளித்துவம், போர் மற்றும் வெகுஜன படுகொலைகள் மூலம், தற்போதுள்ள தேசிய-அரசு அமைப்புமுறையால் அதன் மீது திணிக்கப்பட்ட கட்டுப்பாடுகளுக்கு ஒரு தீர்வைக் காண்பதற்கான விரக்தியான முயற்சியை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியது. அது “ஐரோப்பாவை மறுஒழுங்கமைக்க” நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டது. ஆனால் இது பிரத்தியேகமான ஜேர்மானியப் பிரச்சினை அல்ல. அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் மீது திணிக்கப்பட்ட நெருக்கடி இன்னும் பெரிய சவாலாகும், அதில் அது இன்று ஈடுபட்டுள்ளது: அதாவது உலகை மறுஒழுங்கமைக்கும் நோக்கமாகும்.

ஹிட்லர் அதிகாரத்திற்கு வந்த பின்னர் எழுதப்பட்ட அடுத்தடுத்த எழுத்துக்களில், ட்ரொட்ஸ்கி பாசிசமும் இரண்டாம் உலகப் போரின் வெடிப்பும் ஐரோப்பிய யூதர்களை அழித்தொழிக்கும் அபாயத்துடன் எதிர்கொள்ளும் என்று எச்சரித்தார். முதலாளித்துவ அமைப்புமுறையின் உலகளாவிய முரண்பாடுகளில் வேருன்றிய ஒரு பிரச்சினைக்கு ஒரு தேசிய தீர்வை முன்வைத்த சியோனிசத்தால் இந்த ஆபத்தை தவிர்க்க முடியாது என்று அவர் எழுதினார்.

நாஜிக்களின் வெற்றியைத் தொடர்ந்து, ட்ரொட்ஸ்கி யூதர்களின் தலைவிதி முன்னெப்போதையும் விட சோசலிசத்தின் தலைவிதியுடன் பின்னிப் பிணைந்துள்ளது என்று வலியுறுத்தினார். ஜனவரி 28, 1934 திகதியிட்ட ஒரு கடிதத்தில் அவர் பின்வருமாறு எழுதினார்:

ஒட்டுமொத்த யூத வரலாற்று விதி என்னவாக இருந்தாலும், யூதப் பிரச்சினை ஒரு சர்வதேச பிரச்சினையாகும். “தனி ஒரு நாட்டில் சோசலிசம்” மூலம் இதற்குத் தீர்வு காண முடியாது. தற்போதைய இழிவான மற்றும் வெறுக்கத்தக்க யூத-எதிர்ப்பு துன்புறுத்தல்கள் மற்றும் இனப்படுகொலைகளின் சூழ்நிலையில், யூத தொழிலாளர்களின் தலைவிதியை பாட்டாளி வர்க்கத்தின் முழுமையான மற்றும் இறுதி வெற்றியின் மூலம் மட்டுமே தீர்க்க முடியும் என்ற அறிவிலிருந்து யூத தொழிலாளர்கள் புரட்சிகர பெருமையைப் பெற முடியும்.

இந்த முன்னோக்கு வரலாற்றால் நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. இஸ்ரேல் நிறுவப்பட்டது ஒரு அரசியல் வெற்றி என்று கூறுபவர்களுக்கு ஒரு அரசியல்

வெற்றி என்றால் என்ன என்பது பற்றிய விசித்திரமான கருத்து உள்ளது. பிறருடைய நிலங்கள் அப்பட்டமாகத் திருடப்படுவதை அடிப்படையாகக் கொண்டு, அனைத்துக் குடிமக்களுக்கும் வழங்கப்பட வேண்டிய அடிப்படை ஜனநாயக உரிமைகளை முற்றிலும் இனவாத அடிப்படையில் மறுக்கும், வெறுப்பையும் பழிவாங்கலையும் அரசுக் கொள்கையின் அடிப்படையில் புனிதப்படுத்தும், தனது சொந்த குடிமக்களைத் தான் உடைமையாக்கிய மக்களைக் கொல்லவும் துன்புறுத்தவும் திட்டமிட்டு நிர்பந்திக்கும் ஒரு அரசை உருவாக்குகிறது. இது நாட்டை உலகிலேயே மிகவும் வெறுக்கப்படும் நாடாக மாற்றியுள்ளது—இதை ஒரு “அரசியல் வெற்றி” என்று விவரிக்க முடியாது. இது ஒரு அரசியல் சீரழிவாகும்.

நடந்துகொண்டிருக்கும் போர், அதன் அத்தனை பயங்கரங்களுக்கும் மேலாக, ஒரு குறிப்பிடத்தக்க அரசியல் பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளது. இது இளைஞர்களை விழிப்படையச் செய்துள்ளது. இது உலகின் கண்களைத் திறந்துள்ளது. இது சியோனிச ஆட்சியையும் அதன் ஏகாதிபத்திய கூட்டாளிகளையும் அவர்கள் குற்றவாளிகளாக அம்பலப்படுத்தியுள்ளது. இது உலகம் முழுவதும் பரவி வரும் சீற்ற அலையை உருவாக்கி, இந்த இனப்படுகொலைக்கு காரணமானவர்கள் மீது பாய்ந்துவிடும்.

ஆனால் ஏகாதிபத்திய காட்டுமிராண்டித்தனத்திற்கு எதிரான ஒரு பொதுவான போராட்டத்தில் தற்போது நிலவும் சீற்றத்தை ஒரு மாற்றக்கூடிய பூகோள தொழிலாள வர்க்கத்தை ஐக்கியப்படுத்தக்கூடிய ஒரு புரட்சிகர சோசலிச வேலைத்திட்டத்துடன் இணைப்பதே எமது இயக்கம் எதிர்கொள்ளும் பெரும் சவாலாகும். இந்த சவாலை எதிர்கொள்ள எமது இயக்கம், மற்றும் எமது இயக்கம் மட்டுமே தயார் நிலையில் உள்ளது. ஒரு பரந்த அரசியல்

வரலாற்றையும், ஒரு முழு நூற்றாண்டையும் உள்ளடக்கிய பரந்த அரசியல் அனுபவத்தையும் உள்ளடக்கியது எமது இயக்கமாகும். நாம் இப்போது முகங்கொடுக்கும் நெருக்கடியைப் போன்ற ஒரு நெருக்கடியில், அதன் இயக்கவியல் பற்றிய புரிதலையும், நிலைமையில் தலையிட்டு தொழிலாள வர்க்கத்தின் நலன்களுக்காக அதை மாற்றுவதற்கான முன்னோக்கையும் வேறு எந்தக் கட்சியாலும் கொடுக்க முடியாது.

எனவே இந்த விரிவுரையானது ட்ரொட்ஸ்கிசத்தின் நூற்றாண்டு குறித்த ஒரு உத்தியோகபூர்வ அறிக்கையாக இல்லாவிட்டாலும், இன்றைய நிகழ்வுகளைத் தவிர, ட்ரொட்ஸ்கிச இயக்கம் என்றால் என்ன என்பதையும் நாம் எதிர்கொள்ளும் இன்றைய போராட்டங்களுடனான அதன் உறவையும் பற்றிய உங்கள் புரிதலுக்கு இது பங்களித்துள்ளது என்று நான் நம்புகிறேன்.

காஸா இனப்படுகொலையும் ஆரோன் புஷ்னெல்லின் மரணமும்: அரசியல் படிப்பினைகள் என்ன?

மார்ச் 12, செவ்வாயன்று ஆன் ஆர்பரில் உள்ள மிச்சிகன் பல்கலைக் கழகத்தில் *உலக சோசலிச வலைத் தளத்தின்* சர்வதேச ஆசிரியர் குழுவின் தலைவரான டேவிட் நோர்த் பின்வரும் விரிவுரையை வழங்கினார்.

பிப்ரவரி 25, 2024 அன்று, 25 வயதான ஆரோன் புஷ்னெல், வாஷிங்டன் டி.சி.யில் உள்ள இஸ்ரேலிய தூதரகத்தின் முன் தீக்குளித்து தற்கொலை செய்து கொண்டார். பிற்பகல் 1:00 மணிக்கு சற்று முன்னதாக, அவர் தூதரகத்தை நெருங்கி வருகை தந்து, ஆரோன் ஒரு அறிக்கையை நேரலையாக ஒளிபரப்பில் வழங்கினார். அவர் பின்வருமாறு அதில் கூறினார்:

நான் அமெரிக்க விமானப்படையின் கடமையிலுள்ள ஒரு உறுப்பினராக இருக்கிறேன். நான் இனிமேல் இனப்படுகொலைக்கு உடந்தையாக இருக்க மாட்டேன். நான் ஒரு தீவிர எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் ஈடுபட உள்ளேன். ஆனால் மக்கள் தங்கள் காலனித்துவவாதிகளின் கைகளில், பாலஸ்தீனத்தில் மக்கள் அனுபவித்து வரும் அனுபவங்களுடன் ஒப்பிடுகையில் - இது ஒன்றும் கடுமையானது அல்ல. இதைத்தான் எங்கள் ஆளும் வர்க்கம் இயல்பானது என்று முடிவு செய்துள்ளது.

தூதரகத்திற்கு வந்தவுடன், ஆரோன் ஒரு தீப்பற்றி எரியக்கூடிய திரவத்தால் தன்னை நனைத்துக் கொண்டார், பின்னர் அதை அவர் பற்றவைத்தார். தீயில் எரிந்துகொண்டு

“பாலஸ்தீனத்தை விடுதலை செய்” என்று முழக்கமிட்டார். சம்பவ இடத்திற்கு அழைக்கப்பட்டிருந்த ஒரு இரகசிய சேவை அதிகாரி, அந்த இளைஞனை நோக்கி துப்பாக்கியை நீட்டி, அவரை “தரையில் படுக்குமாறு” உத்தரவிட்டார். மற்றய அதிகாரிகள் வந்து தீயணைப்பு கருவிகளைப் பயன்படுத்தி தீயை அணைத்தனர். அதன் பின்னர் ஆரோன் உள்ளூர் மருத்துவமனைக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டார், அங்கு அவர் ஏழு மணி நேரத்திற்குப் பிறகு இரவு 8:06 மணிக்கு தீக்காயங்களால் மரணித்தார்.

ஆரோன் புஷனெல்

எதிர்பார்த்தது போலவே, பைடென் நிர்வாகமானது தற்கொலை குறித்து அதிகாரப்பூர்வ அறிக்கை எதையும் வெளியிடவில்லை. “கடவுள் நமது துருப்புகளை பாதுகாக்கட்டும்” என்ற வாசகத்துடன் ஒவ்வொரு உரையையும் முடிக்கும் ஜனாதிபதி பைடென், அமெரிக்க விமானப்படையின் ஒரு உறுப்பினரான ஆரோன் புஷனெல்லின் மரணம் குறித்து வருத்தம் தெரிவித்து, ஒரு வார்த்தையைக் கூடக் கூறவில்லை.

பெரும்பாலும், இஸ்ரேலிய அரசின் கூட்டாளிகளும் சியோனிச-ஆதரவு ஊடக நிறுவனங்களும் அந்தச்

சம்பவத்தைக் குறைத்துக் காட்டியதுடன், ஆரோன் எந்த அரசியல் அல்லது சமூக முக்கியத்துவமும் இல்லாத ஒரு நோய்வாய்ப்பட்ட தனிநபராக அவமதிக்கப்பட்டார்.

ஆனால் இது உலக மக்கள் தொகையின் மிகப் பெரிய பெரும்பான்மையினரின் விடையிறுப்பு அல்ல. கணக்கிலடங்கா மில்லியன் கணக்கானவர்கள் இந்நிகழ்வை ஒரு காணொளியாகவோ அல்லது புகைப்படமாகவோ பார்த்துள்ளனர். அது அதிர்ச்சியையும், துயரத்தையும், அனுதாபத்தையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது. இதுபோன்ற ஒரு கொடூரமான வழியிலான, ஒரு இளைஞனின் மரணமானது ஆரோக்கியமான மனித உணர்வுகளை ஆழமாக பாதிக்காமல் இருக்க முடியாது.

எவ்வாறிருப்பினும், ஆரோன் புஷனெல்லின் மரணத்தால் தூண்டிவிடப்பட்ட துயரமும், அவரது இலட்சியப் பின்பற்றலும் மற்றும் நேர்மைக்கான மரியாதையுமானது அவரது தற்கொலையை நியாயப்படுத்துவதற்கும் பாராட்டுவதற்கும் விரிவுபடுத்தப்படக்கூடாது. காஸா இனப்படுகொலைக்கும் மற்றும் மிகவும் பொதுவாக ஏகாதிபத்தியத்தின் குற்றங்களுக்கும் எதிரான அரசியல் எதிர்ப்புப் போராட்டத்திற்கு, “அதிர்விர எதிர்ப்பு” (“extreme protest”) என்னும் பயனுள்ள ஒரு வடிவமாக சுய-அழிப்பு நடவடிக்கையைப் பரிந்துரைக்கவில்லை.

இப்போது ஆரோனின் தற்கொலையை ஆதரிப்பவர்கள், அதன்மூலம் நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ ஊக்குவிப்பவர்களின் —கார்னெல் வெஸ்ட் (Cornel West) அவர்களில் ஒருவர் — முன்மாதிரியானது பொறுப்பற்றது மட்டும் அல்ல, அவைகள் காஸா இனப்படுகொலை மற்றும் ஏகாதிபத்திய போருக்கு எதிரான பரந்த போராட்டத்திற்கு எதிரான எதிர்ப்பின்

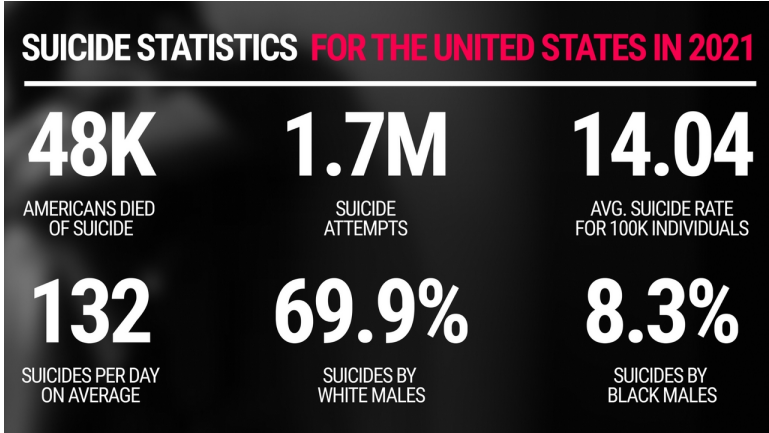
மனச்சோர்வு மற்றும் அரசியல் நோக்குநிலை பிறழ்ச்சிக்கு பங்களிப்பு செய்து கொண்டிருக்கின்றன. ஏகாதிபத்திய காட்டுமிராண்டித்தனம் மற்றும் அதை அடித்தளமாக கொண்டுள்ள முதலாளித்துவ அமைப்புமுறைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்து நிறுத்துவதற்கு, அவசியமான மில்லியன் கணக்கான மக்களின் அரசியல் நனவுடைய வெகுஜன இயக்கத்தை கட்டியெழுப்புவதற்கு எதிராக இவைகள் தனிப்பட்ட தியாகியின் பயனற்ற எதிர்ப்பு நடவடிக்கையை முன்வைக்கின்றன.

இந்தக் கருத்துக்கள் முழுவதும் இந்த விமர்சனத்தின் ஊடாக நான் விரிவுபடுத்துவேன். ஆனால் நான் முதலில் ஆரோனின் மரணத்தை அதன் பரந்த சமூகச் சூழலில் வைக்க விரும்புகிறேன்.

ஆரோனின் மரணத்தின் துல்லியமான சூழ்நிலைகளானது, நிச்சயமாக, விதிவிலக்கானவையாகும். ஆனால் தற்கொலை என்பது அமெரிக்காவில் மரணத்திற்கு ஒரு அசாதாரண காரணம் அல்ல. இது புறக்கணிக்கப்படக் கூடாத ஒரு முக்கியமான உண்மையாக இருக்கிறது.

2021 ஆம் ஆண்டில் அமெரிக்காவில் இறப்புக்கான பதினொன்றாவது முக்கிய காரணியாக தற்கொலை இருந்துள்ளது. மொத்தம் 48,183 அமெரிக்கர்கள் தற்கொலை செய்து இறந்துள்ளனர். 1.7 மில்லியன் தற்கொலை முயற்சிகள் நடந்துள்ளன. குறிப்பிட்ட வயதினருக்கான தற்கொலை விகிதம் 100,000 பேருக்கு தோராயமாக 14 ஆக இருந்தது. ஒரு நாளைக்கு சராசரியாக 132 தற்கொலைகள் நிகழ்ந்துள்ளன, கடுமையான தனிப்பட்ட நெருக்கடி ஏற்பட்டதனால், ஒருவேளை தங்கள் உயிரை முடித்துக் கொண்ட சக மாணவர்கள், நண்பர்களைப் பற்றி இங்கே உங்களில் பலருக்குத் தெரிந்திருக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன். 2021 ஆம் ஆண்டில் தற்கொலை இறப்புகளில்

வெள்ளையர்களைச் சேர்ந்த ஆண்கள் 69 சதவீதத்திற்கும் அதிகமாக உள்ளனர், அதே நேரத்தில் ஆப்பிரிக்க அமெரிக்க ஆண்கள் 8.3 சதவீத தற்கொலை செய்தவர்களாக உள்ளனர். பெண்களின் தற்கொலைகளை விட ஆண்களின் தற்கொலைகள் நான்கு மடங்கு அதிகமாக இருக்கின்றன. அதிக தற்கொலை விகிதங்கள் 25 முதல் 34 வயதுக்குட்பட்டவர்களிடையேயும், 75 முதல் 84 வயதுக்குட்பட்டவர்களிடையேயும் உள்ளன.

அமெரிக்காவில் தற்கொலையால் பாதிக்கப்பட்டவர்களில் கணிசமான பிரிவினர் சிப்பாய்கள் மற்றும் முன்னாள் சிப்பாய்கள் ஆவர். படையினர் மத்தியில் தற்கொலைகளின் கணிசமான அதிகரிப்பானது, தொடர்ச்சியான போர்களில் ஈடுபட்டுவரும் இந்த நாட்டுடன் தெளிவாக தொடர்புடையது.

2014 ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்ட ஒரு ஆய்வில், “தற்கொலை விகிதம் 2004-05, 2006-07 மற்றும் 2008-09 ஆண்டுகளில் முறையே 100,000 நபர்களில் ஆண்டுகளுக்கு 12.1, 18.1 இருந்து 24.5 வரை உயர்ந்துள்ளன” என்பதைக் காட்டுகிறது. இராணுவ சேவையிலிருக்கும் உறுப்பினர்களில் ஆபத்து மற்றும் பின்னடைவை மதிப்பிடுவதற்கான

இராணுவ ஆய்வில் (The Army Study to Assess Risk and Resilience in Service Members), “தற்கொலை ஆபத்தானது வெள்ளையர்கள், ஆண்கள், பட்டியலிடப்பட்ட நிலைக்கு ஜூனியர் தரவரிசையில் வைக்கப்பட்டவர்கள், சமீபத்தில் பதவி இறக்கம் செய்யப்பட்டவர்கள் மற்றும் தற்போது அல்லது முன்னர் பணியமர்த்தப்பட்டு போரிற்கு அனுப்பப்பட்டவர்களுடன் தொடர்புடையதாக இருந்தது,”¹⁴ இந்த விளக்கம் பெரும்பாலும் ஆரோன் புஷ்னெல்லுக்கும் பொருந்தக்கூடியதாகும்.

2013 ஆம் ஆண்டில், *உளநிலைப் பாதிப்புக் கோளாறுகளிற்கான இதழ்* (Journal of Affective Disorders) ஆல் வெளியிடப்பட்ட மற்றொரு ஆய்வானது, விமானப்படை பிரிவில் “தற்கொலைகள் அதிர்ச்சிதரும் அதிகரிப்பு” இருப்பதாக அறிவித்தது, இது 2010 இல் 27 ஆண்டுகளில் மிக உயர்ந்த விகிதத்தை எட்டியது.¹⁵ இந்தப் போக்கு தொடர்கிறது. 2020 ஆம் ஆண்டில், விமானப் படையினர்களில் 109 தற்கொலைகள் நடந்தன. இந்த எண்ணிக்கையில் தீவிர பணியில் இருப்பவர்கள், ரிசர்வ் படையினர் மற்றும் பாதுகாப்பு காவலர் படை உறுப்பினர்கள் (members of the Guard) ஆகியோரும் அடங்குவர். 2021ல் 72 தற்கொலைகளும், 2022ல் 91 தற்கொலைகளும் நடந்துள்ளன. 2023 ஆம் ஆண்டின் முதல் இரண்டு காலாண்டுகளில், விமானப்படைப் பிரிவில் 46 தற்கொலைகளைப் பதிவு செய்திருந்தது. விமானப்படை உறுப்பினர்களிடையே மரணத்திற்கான மிகப் பெரிய காரணமாக தற்கொலை இருந்துள்ளது.

விமானப்படையில் தற்கொலைகளுக்கான காரணத்தை மதிப்பிடுவதில், 2013 இல், *உளநிலைப் பாதிப்புக்*

[14] “2004 மற்றும் 2009 க்கு இடையில் அமெரிக்க சிப்பாய்களிடையே தற்கொலை விகிதங்கள் இரட்டிப்பாகின்றன, ஆராச்சி காட்டுகிறது,” *BMJ*, 6 மார்ச் 2014 அன்று வெளியிடப்பட்டது

[15] *உளநிலைப் பாதிப்புக் கோளாறுகளிற்கான இதழ்*, தொகுதி 148 (2013), 37-41.

கோளாறுகளிற்கான இதழ் (Journal of Affective Disorders) ஆய்வானது “தற்கொலை செய்து கொள்ளும் பணியில் உள்ள விமானப்படை துருப்புக்களில் கால் பகுதியினர் மட்டுமே இதுவரை ஒரு போர் மண்டலத்தில் பணியமர்த்தப்பட்டுள்ளனர், மேலும் 7% சதவீதத்திற்கும் குறைவானவர்கள் நேரடியாக போரை அனுபவித்துள்ளனர்.” எவ்வாறாயினும், விமானப்படை துருப்புக்களிடையே தற்கொலை தூண்டுதல்களுடன் தொடர்புடையதாக “ஏமாற்ற உணர்வு அல்லது கடுங்கழிவிரக்கம் அல்லது ‘நான் செய்ததைப் பற்றி மோசமாக உணர்கிறேன்’ என்று தெரிவித்ததை அறிக்கை கண்டறிந்தது. இத்தகைய உணர்வுகள் நேரடிப் போர்ச் சமர் அனுபவம் உள்ளவர்களிடையே குறிப்பிடத்தக்கவை என்றாலும், அத்தகைய உணர்வுகள் ஒரு பரந்த இராணுவ குழுவினரிடையே எந்த அளவிற்கு உள்ளன என்பது தெளிவாகத் தெரியவில்லை.

ஆரோன் புஷனெல்லின் தற்கொலையை மதிப்பிடுவதில் இந்தக் காரணியானது கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும். இது அவரது நடவடிக்கைகளின் அடித்தளத்தில் உள்ள மிக வலுவான அரசியல் உந்துதல் மற்றும் நோக்கங்களை மறுக்கவில்லை. ஆனால், அவரது மரணத்திற்கு வழிவகுத்த அனுபவங்களின் பரந்த சமூக உள்ளடக்கத்தை புரிந்து கொள்வதற்கு பங்களிப்பு செய்கிறது.

ஆரோன் புஷனெல், Reddit தளத்தில் “acebush1” என்ற புனைபெயரைப் பயன்படுத்தி இடுகையிட்டதாக இன்டர்செப்ட் (Intercept) பத்திரிகை தெரிவித்துள்ளது, மேலும் அது தெரிவித்தது:

Reddit இல் Acebush1 என்ற புனைபெயர் பயனர்கள், பெருந்தொற்று நோய் தோன்றிய

தொடக்கத்தில் அவர்கள் பணரீதியான நெருக்கடிப் போராட்டங்களைப் பற்றி இடுகையிட்ட உடனேயே இராணுவத்தில் சேர்ந்தார்கள். மார்ச் 19, 2020 அன்று, Acebush1 பயனர்கள், Uber Eats ஓட்டுநராக வேலைக்கு சேருவது பற்றி விசாரித்தார்கள். அடுத்த மாதம் அவர்கள் பண உதவி கேட்டு பதிவிட்டனர்: அதாவது “உதவி தேவை- ஊக்க அல்லது வேலையின்மை நலன்களைப் பெற்றுக் கொள்ள இயலாது, பணம் தீர்ந்துவிடும் விளிம்பில் உள்ளோம்.”

மே 2020 இல், ஆரோன் விமானப்படையின் “அடிப்படை மற்றும் தொழில்நுட்ப பயிற்சி” திட்டத்தில் சேர்ந்தார். இறுதியில் அவர் சான் அன்டோனியோவில் உள்ள லாக்லாண்ட் விமானப்படை தளத்தில் அமர்த்தப்பட்டார். அவர் 531 வது புலனாய்வு ஆதரவு படைப்பிரிவில் சைபர் பாதுகாப்பு செயல்பாட்டு நிபுணராக பயிற்சி பெற்றார்.

ஆகஸ்ட் 2020 இல், *இன்டர்செப்ட்* பத்திரிகையின்படி, அவர் ஒரு இராணுவ விமானத்தின் வீடியோவை மறுபதிவிட்டார், அதற்கு ஒரு தலைப்பிட்டு இருந்தார், அதாவது விமானப்படையால் என்ன செய்ய முடிந்தது என்று வியப்பைக் குறிக்கும் ஒரு தலைப்பாக அது இருந்தது. ஆனால், அவருடைய பதிவுகள் விமானப்படை மற்றும் அவருடைய சொந்த அரசியல் கருத்துக்கள் பற்றிய அவருடைய அணுகுமுறையானது இடது பக்கத்தை நோக்கி கணிசமான மாற்றத்திற்கு உட்பட்டு வந்துகொண்டிருந்தார் என்பதைத் தெளிவாக்குகின்றன. அலபாமா சிறை வேலைநிறுத்தத்திற்கு அனுதாபம் தெரிவித்த அவர், 19 ஆம் நூற்றாண்டின் அராஜகவாத தத்துவஞானியான மேக்ஸ் ஸ்டிர்னரின் (Max Stirner) நினைவுப் படத்தையும் வெளியிட்டார். *இன்டர்செப்ட்*

பத்திரிகை இவ்வாறு தெரிவிக்கிறது: “2023 இல், acebush1 ஆனது ‘சுதந்திர பாலஸ்தீனம்!’ என்ற தலைப்பில் ஒரு இடுகையை வெளியிட்டது மற்றும் இஸ்ரேலிய பாதுகாப்பு ஒப்பந்தக்காரரான Elbit Systems பகுதியளவில் இயக்கப்படும் ஒரு ட்ரோன் நிறுவனமான UAV Tactical Systems ஐ ஒரு ஆர்வலர் கையகப்படுத்தும் ஒரு வீடியோ இணைக்கப்பட்டுள்ளது” என்று தெரிவித்தது.

ஜன் 2023 இல், acebush1 இல் இவ்வாறு எழுதப்பட்டிருந்தது:

இது எவ்வளவு பெரிய தவறு என்பதை நான் பாதிக்கு மேல் கடக்கும் வரை உணராததால் எனது ஒப்பந்தத்தின் இறுதி வரை அதனுடன் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கிறேன், இந்தக் கட்டத்தில் எனக்கு ஒரு வருடம் மட்டுமே உள்ளது. இருப்பினும் என் வாழ்நாள் முழுவதும் நான் இதைச் சுமப்பேன் என்ற வருத்தம் உள்ளது.

தங்கள் உயிரை முடித்துக் கொண்ட அல்லது தங்கள் உயிரை முடித்துக்கொள்ள முயன்ற விமானப் படையினர்களிடையே வருத்தத்தின் காரணியை நினைவில் கொள்ளுங்கள். மற்றொரு அறிக்கையில், r/Airforce subreddit இல் வெளியிடப்பட்ட ஒரு கேள்விக்கு பதிலளித்து, அதில் ஒரு பயனர் இவ்வாறு கேட்டார், அதாவது முன்னாள் படையினர்கள், அவர்கள் மீண்டும் இராணுவ சேவை செய்ய வேண்டியிருந்தால், இன்னும் அதை தேர்ந்தெடுத்திருப்பார்களா என்று கேட்டார், acebush1 இன் பதிலை *இன்டர்செப்ட்* கீழ்வருமாறு தெரிவிக்கிறது:

முற்றிலும் இல்லை. உலகத்தின் வன்முறை ஆதிக்கத்திற்கு நான் உடந்தையாக இருந்திருக்கிறேன், என் கைகளிலிருந்து இரத்தம் ஒருபோதும் அகலாது.

தற்போது கிடைக்கும் தகவல்களின் அடிப்படையில், விமானப்படையின் போர் நடவடிக்கைகளில் ஆரோன் நேரடியாக சம்பந்தப்படவில்லை என்றாலும், அவர் அமெரிக்காவால் இழைக்கப்பட்ட குற்றங்களுக்கு தார்மீக பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்வதாக தெளிவாக உணர்ந்ததோடு குற்ற உணர்வையும் பகிர்ந்து கொண்டார். இது விமானப் படையினர்களிடையே தற்கொலைகளில் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க காரணியாக அடையாளம் காணப்பட்டதை உளநிலைப் பாதிப்புக் கோளாறுகளிற்கான இதழ் ஆய்வில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

ஆரோனின் இந்தக் குற்ற உணர்வானது தற்கொலைக்கு பங்களித்ததைப் பொறுத்தவரை, இது அவரது தார்மீக நேர்மைக்கு சான்றளிக்கிறது. அனைத்திற்கும் மேலாக, இது இப்போதைய சமூக ஒழுங்கை அதாவது முதலாளித்துவத்தில் வேரூன்றிய பொருளாதார, அரசியல் மற்றும் சித்தாந்த ஒடுக்குமுறை மற்றும் குற்றகரத்தன்மையின் பரந்த சமூகக் கட்டமைப்பானது ஆரோன் புஷ்னெல்லின் மரணத்தில் ஆழமாக உட்பதிந்திருக்கிறது. ஆரோனின் மரணம் குறித்த அனைத்து விளக்கங்களும், அவரது தனிப்பட்ட உளவியல் நிலையை மட்டுமே மையப்படுத்துகின்றன. தனிநபர் சமூகத்திலிருந்து தனிமைப்படுத்தப்பட்டு வளர்ச்சியடைகிறார் என்பது தவறானவையாக இருக்கிறது. வெளிப்புறக் காரணிகளானது, அதாவது சமூக மற்றும் அரசியல் நிலைமைகளிலிருந்து எழும் காரணிகள், ஆரோனின் மரணத்திற்கு முதன்மையான மற்றும் தீர்க்ககரமான காரணமாக இருந்தன. ஆரோனின் தற்கொலை பற்றிய மிக முக்கியமான உண்மை இதுவாகத்தான் இருக்கிறது.

இஸ்ரேலிய அரசும் பைடென் நிர்வாகத்தில் அதன் ஆதரவாளர்களும் செய்த குற்றங்களுக்கு தற்கொலை மட்டுமே அவசியமான மற்றும் ஒரே பதில் என்று ஆரோன்

ஏன் முடிவு செய்தார்? தெளிவாக ஒரு அரசியல் நிலைமைக்கு அவர் ஏன் தனிப்பட்ட முறையில் பதிலளிக்க முடிவு செய்தார்?

இந்தக் கேள்வியை ஆராய்வதில்தான் ஆரோனின் மரணத்தின் துயரமும் சமகால சமூகத்தின் மிகவும் கடினமான பிரச்சினைகளும் வெளிப்படுகின்றன. ஒன்றோடொன்று பின்னிப்பிணைந்துள்ள பூகோளப் பொருளாதார மற்றும் அரசியல் உறவுகளில் இருந்து எழும் மிகச் சிக்கலான சமூகப் பிரச்சினைகள் கூட, வர்க்க நலன்கள் மூலம் மத்தியஸ்தம் செய்யப்படுகின்றன மற்றும் பூமியில் உள்ள ஒவ்வொரு மனிதனையும் பாதிக்கின்றன, பொதுவாக ஒரு தனிப்பட்ட முறையில் பட்டறிந்து கொள்ளப்படுகின்றன மற்றும் பொதுவாக ஒரு தனிப்பட்ட முறையில் விளக்கப்படுகின்றன.

இந்தப் போக்கானது வெறுமனே தனிப்பட்ட மதிப்பீட்டில் உள்ள பிழையின் வெளிப்பாடு அல்ல. முதலாளித்துவத்தின் இயல்பு மற்றும் “தனியார் உடைமை” என்றழைக்கப்படுவது, சமூகம் வெறுமனே தனிமைப்படுத்தப்பட்ட தனிநபர்களின் ஒரு திரள் என்ற கருத்தாக்கத்தை வலுப்படுத்துகிறது.

முதலில் மார்க்ஸ் தான், வரலாறு குறித்த சடவாதக் கருத்தாக்கத்தை விரிவுபடுத்தும் நிகழ்ச்சிப்போக்கில், இந்தக் கருத்தாக்கத்தை சவால் செய்ததுடன் அதை மறுத்து, 1845 இல் எழுதுகையில், “மனிதனின் சாராம்சம் என்பது ஒவ்வொரு தனி நபரிடமும் உள்ளார்ந்துள்ள அருவமான சாராம்சம் அல்ல. அதன் யதார்த்தத்தில் அது சமூக உறவுகளின் தொகுப்பாக இருக்கிறது.”¹⁶

[16] “ஃபாயர்பாக் மீதான ஆய்வுரைகள்”, மார்க்ஸ்-ஏங்கெல்ஸ் படைப்புகளின் தொகுப்பு, தொகுதி 5 (நியூ யோர்க்: இன்டர்நேஷனல் பப்ளிஷர்ஸ், 1976), பக். 7

அன்றாட வாழ்வின் தனிமனிதப் பண்பு, அதனுடன் தொடர்புடைய தனிநபர் தனிமைப்படுத்தல் மற்றும் அந்நியமாதல் உணர்வும் குறிப்பாக நமது காலகட்டம் போன்ற அரசியல் பிற்போக்குக் காலகட்டத்தில் சமூக மற்றும் வர்க்க ஒற்றுமையின் பிணைப்புகள் அரிக்கப்பட்ட காலகட்டத்தில் ஒரு தீங்கு விளைவிக்கும் பண்பைப் பெறுகின்றன. எவ்ஜெனி ப்ரோப்ராஜென்ஸ்கி என்னும் மார்க்சிச புரட்சியாளர், போல்ஷிவிக், பின்னர் லியோன் ட்ரொட்ஸ்கி தலைமையிலான இடது எதிர்ப்பு அணியில் ஒரு முக்கிய தலைவரும், இறுதியில் ஸ்ராலினின் களையெடுப்புகளால் பலியாக்கப்பட்ட ஒருவருமான இவரால் 1912 இல் எழுதப்பட்ட தொடர்ச்சியான கட்டுரைகளில், தற்கொலையை சமூகத்தால் நடத்தப்படும் “சமூக படுகொலையின்” ஒரு வடிவமாக வரையறுத்தார், குறிப்பாக வர்க்கப் போராட்டம் ஒடுக்கப்படுகையில் இது பரவலாக நடந்தேறுகிறது என்றார்.

எவ்ஜெனி ப்ரோப்ராஜென்ஸ்கி

அவர் இவ்வாறு எழுதினார்:

எதிர்ப்புரட்சி மற்றும் சமூகச் சீர்குலைவு நிறைந்த ஒரு சகாப்தத்தில் தற்கொலைகளின் உயர்ந்த சதவீதத்தை நாம் விவாதித்துக் கொண்டிருக்கும் கண்ணோட்டத்தின் அடிப்படையில் விளக்குவது எளிதாக இருக்கிறது. ஒரு செழிப்பான சகாப்தத்தின் போது, பொதுவான இலக்குகளை அடைவதற்காக மக்கள் மிகவும் நெருக்கமாக அணிதிரள்கிறார்கள், தனிநபரின் தனிமைப்படுத்தல் குறைந்தபட்சமாக குறைக்கப்படுகிறது, கூட்டுச் சக்திவாய்ந்த சக்திகள் தனிநபரை அவரது வாழ்க்கையிலும் போராட்டத்திலும் ஆதரிக்கின்றன. சிதைவின் ஒரு சகாப்தத்தின் போது, பழைய தொடர்புகள் உடைந்து புதியவை இன்னும் தோன்றாத போது, சமூகத்தின் மையவிலக்கு சக்திகளானது மையச்சேர்ப்பு¹⁷ மீது மேலோங்கி நிற்கும் போது, ஒரு முழுமையான எதிர் சித்திரம் நிலவுகிறது. சக்தியற்ற தனிமனிதன், சமூகத்தை எதிர்கொள்ளும் போது, தனது சமநிலையை இழந்து, பாதகமான சூழ்நிலைகளை முதன்முதலில் எதிர்கொள்வதிலேயே அழிந்து போகிறான், இது வேறு ஒரு காலப்பகுதியில் அவருக்கு எந்த அத்தியாவசிய விளைவுகளையும் ஏற்படுத்தாது.¹⁸

[17] ஈ.ஏ. ப்ரோப்ராஜென்ஸ்கி, ப்ரோப்ராஜென்ஸ்கி ஆவணங்கள், காப்பக ஆவணங்கள் மற்றும் பத்திரங்கள், தொகுதி 1: 1886-1920, ரிச்சர்ட் டே மற்றும் மைக்கேல் எம். கோரினோவ் ஆகியோரால் திருத்தப்பட்டது, ரிச்சர்ட் டே [சிகாகோ: ஹெமார்க்கெட் பக்ஸ், 2015], பக்.243-44

[18] சமூகத்தின் மையவிலக்கு மற்றும் சமூகத்தின் மையச்சேர்ப்பு: சமூகத்தின் மையவிலக்கு சக்திகள் ஆதிக்கம் செலுத்தும் போது, சமூகத்தின் மையத்திலிருந்து தனிநபர்கள் அல்லது குழுக்களை இழுக்கும் வலுவான போக்குகள் உள்ளன என்று அர்த்தம். இந்த சக்திகள் பெரும்பாலும் சமூகத்திற்குள் துண்டு துண்டாக அல்லது சிதைவை ஏற்படுத்துகின்றன, ஏனெனில் மக்கள் பொதுவான குறிக்கோள்கள் அல்லது ஒற்றுமையைக் காட்டிலும் தங்கள் தனிப்பட்ட நலன்கள் அல்லது இணைப்புகளில் அதிக கவனம் செலுத்த வைக்கப்படுகிறார்கள். மாறாக,

ஆரோனின் தற்கொலைக்கு வழிவகுத்த தனிப்பட்ட, சமூக மற்றும் அரசியல் காரணிகளின் தொடர்பு பற்றிய ஆழமான புரிதலுக்கு ப்ரோப்ராஜென்ஸ்கியின் பகுப்பாய்வு பங்களிக்கிறது. *வாஷிங்டன் போஸ்ட்* வெளியிட்ட தகவல்களின்படி, ஆரோன், மாசசூசெட்ஸின் ஆர்லியன்ஸில் உள்ள ஒரு மத வளாகத்தில் வளர்க்கப்பட்டார். இது இயேசுவின் சமூகம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இந்தக் குழு 1970 களின் நடுப்பகுதியில் இருந்து முன்னாள் உறுப்பினர்களால் துஷ்பிரயோகம் செய்யப்பட்டதாக குற்றம் சாட்டப்பட்டுள்ளது. ஆரோன் 2019 இல் குழுவில் இருந்து பிரிந்தார். அதைத் தொடர்ந்து, பெருந்தொற்று நோயால் அதிகரித்த பணச் சிக்கல்களின் அழுத்தத்தின் கீழ், அவர் இராணுவத்தில் சேர்ந்தார்.

அதன் அலட்சியம் மற்றும் மிருகத்தனமான கலாச்சாரம் அவரை வெறுப்படைபுச் செய்வதற்கு அதிக நேரம் எடுக்கவில்லை. அவர் இடதுசாரி அரசியலின் திசையில் நகர்ந்தார். மேலும் அடிக்கடி நடப்பதைப் போல, அவர் ஆரம்பத்தில் பல்வேறு மத்தியதர வர்க்க அரசியல் போக்குகளுடன் தொடர்புகளை உருவாக்கினார்.

காஸா மீதான இஸ்ரேலிய தாக்குதலானது, அரசியல் அர்த்தத்தில்,மதம் மற்றும் பிற்போக்குத்தனமான அமெரிக்க தேசியவாதத்தில் இருந்து ஆரோன் முறித்துக் கொண்டதன் விளைவுகளைக் கடந்து செல்லத் தொடங்கிய ஒரு கட்டத்தில் நிகழ்ந்தது. ப்ரோப்ராஜென்ஸ்கியின் பொருத்தமான வார்த்தைகளை இரவல் வாங்கி மறுபரிசீலனை செய்தால், ஆரோனின் “பழைய

மையச்சேர்ப்பு சக்திகள் தனிநபர்கள் அல்லது குழுக்களை சமூகத்தின் மையத்தை நோக்கி இழுக்கின்றன, அதன் உறுப்பினர்களிடையே ஒற்றுமையை ஊக்குவிக்கின்றன. மையச்சேர்ப்பு விட மையவிலக்கு சக்திகள் மேலோங்கும் போது, அது சமூக ஒருங்கிணைப்பு பலவீனமடையும் சூழ்நிலையைக் குறிக்கிறது. மேலும் கூட்டு அடையாளம் அல்லது ஒற்றுமையை விட தனிநபர்வாதம் அல்லது பிரிவினைக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகிறது.

தொடர்புகள்” உடைந்தன, ஆனால் “புதியது” மட்டுமே வெளிப்படத் தொடங்கின.

இவ்வாறு ஆரோன் தனிப்பட்ட சுய தியாகத்தின் மூலம் காஸாவின் பயங்கரத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவர முயன்றார். தனது உன்னத நோக்கத்தை அடைய வேறு வழியை அவர் காணவில்லை. அவர் தனது தனிப்பட்ட தியாகத்தின் மூலம் மற்றய தனிநபர்களுக்கு வேண்டுகோள் விடுத்தார். தனது தனிப்பட்ட துயரத்தையும் சீற்றத்தையும் பயனுள்ள நடவடிக்கையாக மாற்ற அவருக்கு வேறு வழி தெரியவில்லை. தனது சொந்த வாழ்க்கையை முடித்துக் கொள்வதன் மூலம் தனது தனிப்பட்ட எதிர்ப்பை பதிவு செய்வதற்கான முடிவானது, மத-செல்வாக்கு செலுத்திய உலக கண்ணோட்டத்துடன் ஆரோன் புத்திஜீவித முறிவின் முழுமையின்மையையும், அத்துடன் முதலாளித்துவ-ஏகாதிபத்திய காட்டுமிராண்டித்தனத்தின் கீழமைந்துள்ள புறநிலை முரண்பாடுகள் குறித்த ஒரு புரிதல் இல்லாமையையும் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறது, இந்த புறநிலை முரண்பாடுகளானது முதலாளித்துவ-ஏகாதிபத்திய காட்டுமிராண்டித்தனத்திற்கு அடித்தளமாக இருப்பது மட்டுமல்ல, மாறாக வர்க்க மோதலின் வெடிப்பைத் தூண்டுவதுடன், உலக சோசலிசப் புரட்சிக்கான சாத்தியக்கூறை உருவாக்கவும் செய்கிறது.

மீண்டும், ஆரோனின் வளர்ச்சியில் இந்த வரம்புகளானது முற்றிலும் தனிப்பட்டவரின் பண்பைக் கொண்டவை அல்ல, மாறாக, நிலவுகின்ற சமூக, அரசியல் மற்றும் புத்திஜீவித நிலைமைகளின் வெளிப்பாடாகும். அமெரிக்காவிலும் சர்வதேச அளவிலும் ஸ்ராலினிசம், சமூக ஜனநாயகம் மற்றும் வர்க்க ஒத்துழைப்புவாத தொழிற்சங்கங்களால் தொழிலாள வர்க்கப் போராட்டங்கள் காட்டிக்கொடுக்கப்பட்டதன் விளைவாக ஏற்பட்ட ஒரு அரசியல் மற்றும் சமூக பேரழிவான, அதாவது சோவியத்

ஒன்றியம் கலைக்கப்பட்டு ஏறத்தாழ ஒரு தசாப்தத்திற்குப் பின்னர், 21 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் ஆரோன் பிறந்தார். ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட தொழிலாள வர்க்கப் போராட்டத்தின் குறிப்பிடத்தக்க மற்றும் நீடித்த வெளிப்பாடுகள் அமெரிக்காவில் கிட்டத்தட்ட காணாமல் போயிருந்தன. ஆரோன் தனது வாழ்க்கையின் முதல் 20 ஆண்டுகளில் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு வேலைநிறுத்தத்தைக் கண்டிருக்க மாட்டார்.

அனைத்திற்கும் மேலாக, ஜனநாயகக் கட்சியுடன் கூட்டுச் சேர்ந்து, தொழிற்சங்க அதிகாரத்துவங்கள் வர்க்கப் போராட்டத்தை ஒடுக்கியமையானது, பல்கலைக்கழகத்தை மையமாக கொண்ட புத்திஜீவிகளால் ஏறத்தாழ ஒருமனதாக மார்க்சிசத்தை மறுதலிப்பதுடன் கைகோர்த்திருந்தது. சோசலிசப் புரட்சியின் முன்னோக்கைப் போலவே, தொழிலாள வர்க்கத்துடன் சோசலிசத்தின் வரலாற்று ரீதியான தொடர்பும் நிராகரிக்கப்பட்டது. “இடது” அரசியல் என்பது, சமூக வர்க்கம் குறித்த தீர்மானகரமான பிரச்சினையின் மீது கவனம் செலுத்தாமல், மாறாக தனிநபர் அடையாளத்தின் பல்வேறு வடிவங்களின் மீது ஒருங்கே குவிந்த விதத்தில் மறுவிளக்கம் அளிக்கப்பட்டது. இது தனிமனிதவாதத்தின் பிற்போக்கான, மனவுறுதி குலைந்த கண்ணோட்டத்தின் செல்வாக்கை வலுப்படுத்தும் விளைவைக் கொண்டிருந்தது, இப்போதும் விளைவைக் கொண்டிருக்கிறது.

ஆரோனின் இலட்சியப் பின்பற்றலுக்கு அஞ்சலி செலுத்துவது முக்கியம் ஆகும். அவரது தனிப்பட்ட தியாகத்தை மறந்துவிடக் கூடாது. ஆனால் அவரது நினைவை கௌரவிப்பதற்கு அவரது மரணத்தில் இருந்து பொருத்தமான அரசியல் படிப்பினைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும். இந்த இலக்கை நோக்கிச் செல்லுகையில், ஆரோனின் தற்கொலையை பெருமைப்படுத்தும்

முயற்சிகளை மிகக் கடுமையான விமர்சனத்திற்கு உட்படுத்துவது தவிர்க்க முடியாத அரசியல் கடமையாகும். இஸ்ரேலிய அரசால் நடத்தப்படும் இனப்படுகொலைக்கு எதிரான போராட்டத்தில் தனிப்பட்ட உயிர்த்தியாகம் ஒரு பயனுள்ள மூலோபாயம் மற்றும் தந்திரோபாயம் என்று வலியுறுத்தும் அளவிற்குக் கூட இது உள்ளது.

ஆரோனின் தற்கொலையை நியாயப்படுத்தும் முயற்சிகளில் மிகவும் தொந்தரவளிப்பது, பத்திரிகையாளர் கிறிஸ் ஹெட்ஜஸ் எழுதிய “ஆரோன் புஷனெல்லின் தெய்வீகமான வன்முறை” என்ற கட்டுரையாகும். இது *ஷீர்போஸ்ட்* (Scheerpost), *கன்சார்டியம் நியூஸ்* (Consortium News) மற்றும் பல்வேறு இணையத் தளங்களில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. மதப் புதிர்வாதம், நடுத்தர வர்க்க கற்பனாவாதம், அரசியல் நோக்குநிலை பிறழ்வு, வரலாற்று பொய்மைப்படுத்தல் மற்றும் பகுத்தறிவின்மையை பெருமைப்படுத்துதல் ஆகியவற்றின் கலவையை இந்தக் கட்டுரை கொண்டுள்ளது.

தற்கொலையை மத அர்த்தத்தில் வரையறுத்து, புஷனெல்லின் மரணம் “தீவிர தீமைக்கு (“radical evil”) எதிரான வன்முறையை நிறுத்தியது” என்று ஹெட்ஜஸ் பிரகடனம் செய்வதன் மூலம் தனது கட்டுரையைத் தொடங்குகிறார். போரை இயக்கிக் கொண்டிருக்கும் சமூக வர்க்கங்கள், பொருளாதார நலன்கள் மற்றும் புவிசார் அரசியல் மூலோபாயங்களை அடையாளம் காண்பதற்குப் பதிலாக, ஹெட்ஜஸ் ஒரு உண்மையான சமூக-பொருளாதார நிகழ்வுபோக்கை, “தீவிர தீமை” என்ற ஆன்மீக அருவமாக கரைக்கிறார். இது பொதுவாக தீய ஆவி என்றும் அறியப்படுகிறது. இந்த அடிப்படையில், ஹெட்ஜஸ் போருக்கான பொறுப்பை அரசாங்கங்கள் மற்றும் அரசியல்வாதிகளிடம் இருந்தும், அவர்கள் எந்த சமூக வர்க்கத்தின் நலன்களுக்காக செயல்படுகிறார்களோ

அந்த சமூக வர்க்கத்திடம் இருந்தும், பொதுவாக மனிதகுலத்திற்கு மாற்றுகிறார். ஆரோன் புஷனெல் “எங்கள் பாவங்களுக்காக இறந்தார்” என்று ஹெட்ஜஸ் கூறுகிறார். இவ்வாறாக, உட்குறிப்பாக, அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம், நேட்டோ மற்றும் அதன் இஸ்ரேலிய கூட்டாளிகளின் குற்றங்களுக்கு ஒட்டுமொத்த மனிதகுலமும் பொறுப்பாகும்.

இந்த மோதலை புதிராக மாற்றிய ஹெட்ஜஸ், அமெரிக்க இராணுவத்தை நன்மைக்கான ஒரு சக்தியாக மாற்றுவதற்கான சாத்தியக்கூறை கற்பனை செய்கிறார்.

அவர் இவ்வாறு கேட்கிறார்:

நியாயமான ஒரு உலகில், உணவு, தங்குமிடம், மருந்து வழங்குவதற்காக காஸா மீதான இஸ்ரேலிய முற்றுகையை அமெரிக்கக் கடற்படை உடைக்க வேண்டாமா? அமெரிக்க போர் விமானங்களானது காஸா மீது பறக்கத் தடை செய்யப்பட்ட மண்டலத்தை ஏற்படுத்த திணிக்க வேண்டாமா? காஸாவிலிருந்து தனது படைகளைத் திரும்பப் பெறுமாறு இஸ்ரேலுக்கு இறுதி எச்சரிக்கை விடுக்க வேண்டாமா? இஸ்ரேலுக்கு வழங்கப்பட்ட ஆயுதங்கள், பில்லியன் கணக்கான இராணுவ உதவிகள் மற்றும் உளவுத் தகவல்களை வழங்குதல் ஆகியவை நிறுத்தப்பட வேண்டாமா? இனப்படுகொலை செய்தவர்களும், இனப்படுகொலையை ஆதரிப்பவர்களும் பொறுப்புக்கூற வேண்டாமா?

இந்தச் சாதாரண கேள்விகள்தான் புஷனெல்லின் மரணம் நம்மை எதிர்கொள்ள கட்டாயப்படுத்துகின்றன.

ஹெட்ஜஸின் கேள்விகளுக்கு பதிலளிக்கும் வகையில், “இந்த ‘நியாயமான உலகத்தை’ அடைவதற்காக நாம் எந்த தேவாலயத்தில், யூத ஆலயத்தில் அல்லது மசூதியில் பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டும்?” என்று கேட்க ஒருவருக்கு உரிமை உண்டு. அவரது கேள்விகள் “சாதாரணமானவை” அல்ல. அவைகள் வெறுமனே அபத்தமானவையாக இருக்கின்றன. அரசியல் யதார்த்தம் பற்றிய புரிதல் கொண்ட எந்த ஒரு அறிவார்ந்த நபரும் ஏன் அவற்றைக் கேட்க வேண்டும்? ஹெட்ஜஸின் கேள்விகள் தாராளவாதிகளால் கற்பனை செய்யப்பட்டதைப் போன்ற ஒரு உலகத்தை முன்வைக்கின்றன. அதில் “தீமை” மட்டுமே “நன்மையால்” பிரதியீடு செய்யப்பட்டால் அனைத்தும் நன்றாக இருக்கும். இது அடிப்படையில் அனைத்து கண்டன எதிர்ப்பு அரசியலின் (protest politics) தத்துவமாகும்.

ஆனால், இந்தக் கேள்விகள் அர்த்தமற்றவையாக இருக்கின்றன. ஹெட்ஜஸ் கற்பனை செய்த “நியாயமான உலகில்”, போர் விமானங்கள், பறக்க தடைவிதிக்கப்பட்ட மண்டலங்கள் மற்றும் இறுதி எச்சரிக்கைகள் ஏன் தேவைப்படுகிறது? அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தை நன்மைக்கான ஒரு மாற்றத்தக்க மற்றும் சாத்தியமான சக்தியாக ஒருவர் கற்பனை செய்தால் மட்டுமே ஹெட்ஜஸின் “சாதாரண கேள்விகள்” அர்த்தமுள்ளதாக இருக்கும். மறுபுறம், இஸ்ரேலானது தூய மற்றும் மாற்ற முடியாத தீமையின் வெளிப்பாடாக கருதப்படுகிறது. இந்த கருதுகோளில் கிறிஸ்தவ மற்றும் மதவெறிகொண்ட தொனிகள் தெளிவாக உள்ளன.

ஒரு கருணைமிக்க அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்திற்கான அவரது தார்மீக முறையீட்டிற்கு ஆதரவாக, ஹெட்ஜஸ் கூறுகிறார், “முதலாவது வளைகுடா போரைத் தொடர்ந்து குர்திஷ்களைப் பாதுகாக்க 1991 இல் வடக்கு ஈராக்கில் கூட்டணிப் படைகள் தலையீடு செய்தன.” 1991 வளைகுடாப்

போரானது, சோவியத் ஒன்றியத்தின் கலைப்புடன் சேர்ந்து அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் வன்முறை வெடிப்பின் தொடக்கத்தைக் குறித்தது என்பதை ஹெட்ஜஸ் மறந்துவிட்டதாகத் தெரிகிறது. அந்தப் போரின் போது நூறாயிரக்கணக்கான ஈராக்கியர்கள் கொல்லப்பட்டனர். விமானங்கள் பறக்கத் தடை செய்யப்பட்ட மண்டலம் என்ற பிரகடனத்திற்கும் குர்திஷ்களைப் பாதுகாப்பதற்கும் எந்தத் தொடர்பும் இல்லை. ஜனாதிபதி முதலாவது புஷ் பின்பற்றிய கொள்கைகள் முற்றிலும் ஈராக் படையெடுப்பிற்கு மத்தியில் அமெரிக்க இராணுவத்தின் தந்திரோபாய நலன்கள் பற்றிய அவரது மதிப்பீட்டின் அடிப்படையில் ஆணையிடப்பட்டன.

ஹெட்ஜஸின் கட்டுரையின் மிகவும் கண்டிக்கத்தக்க பகுதிகளாக இருப்பது, புஷ்னெல்லின் “தன்னைத்தானே தீக்குளித்துக் கொள்வதை” “ஒரு சக்திவாய்ந்த அரசியல் செய்தி” என்று அவர் ஆவேசமாக வாதிடும் பகுதிகளாகும்.

அவர் இவ்வாறு அறிவிக்கிறார், “இது பார்வையாளரை உறக்கத்தில் இருந்து எழுப்புகிறது. இது பார்வையாளரை அனுமானங்களை கேள்வியாக கேட்க கட்டாயப்படுத்துகிறது. அது பார்வையாளரை நடவடிக்கையில் ஈடுபட வைக்க கெஞ்சுகிறது. இது அரசியல் அரங்காகும், அல்லது அதன் மிகவும் சக்திவாய்ந்த வடிவத்தில் மதரீதியான நடைமுறை வழக்கம் ஆகும்.”

புஷ்னெல்லின் தற்கொலைக்கு ஹெட்ஜஸ் தகுதியற்ற முறையில் ஒப்புதல் கொடுப்பது என்பது நடைமுறையில், அந்த இளைஞரின் மரணத்தில் நடந்த சம்பவத்திற்குப் பின்னர் தன்னை ஒரு கூட்டாளியாக மட்டுமல்லாது, மாறாக எதிர்கால எதிர்ப்புப் போராட்டத் தற்கொலைகளைத் தூண்டுபவராகவும் ஆக்கிக் கொண்டதானது அரசியல்

யதார்த்தத்தில் முற்றிலும் தவறான சித்தரிப்பில் இருந்து தொடங்குகிறது. ஹெட்ஜஸ் எழுதுவதன் அடிப்படையில், காஸா மக்கள் படுகொலை செய்யப்படுவதற்கு பாரிய அலட்சியம் காட்டிய நிலைமைகளின் கீழ், பாலஸ்தீனியர்கள் பாரிய படுகொலை செய்யப்படுவதற்கு மக்கள் எதிர்ப்பு இருப்பதற்கான எந்த அறிகுறியும் அங்கே இருக்காத நிலைமைகளின் கீழ் ஆரோன் தற்கொலை செய்து கொண்டார் என்று ஒருவர் அனுமானிப்பதற்கு இட்டுச்செல்கிறது. ஆகையால், உலகளாவிய அக்கறையின்மையின் இத்தகைய நிலைமைகளின் கீழ், ஆரோனுக்கு தனது உயிரைத் தியாகம் செய்வதைத் தவிர வேறு என்ன இருந்தது, காஸா மக்கள் மீது சில வெளிப்படை அளவிலான அக்கறையைத் தூண்டுவதற்கான ஒரு அவநம்பிக்கையான முயற்சியில் பயங்கரமான வன்முறைக்கு தன்னை உட்படுத்திக் கொள்வதிலா?

ஆனால், ஹெட்ஜஸ் கற்பனை செய்து இட்டுக்கட்டிய நிலைமைக்கு நேரெதிராக, இஸ்ரேலிய தாக்குதலானது உலகெங்கிலும் பாரிய வெகுஜன எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டங்கள் நடந்துள்ளன. கணக்கிலடங்கா எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டங்களானது, சில இடங்களில் நூறாயிரக்கணக்கான மக்கள் கலந்துகொண்டிருந்தனர். பல சம்பவங்களில் ஏராளமான யூதர்கள் பங்கு பெற்றனர் மற்றும் கணிசமான எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டங்களை கூட ஏற்பாடு செய்தனர் என்பதையும் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

நியூயோர்க் நகரில் அமைதிக்கான யூத குரல் என்ற அமைப்பு ஏற்பாடு செய்திருந்த எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டத்தில் ஆயிரக்கணக்கானோர் கலந்து கொண்டனர்

எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டங்களின் செயல்திறனை மட்டுப்படுத்திய பிரச்சினையானது பொதுமக்களின் அலட்சியம் அல்ல. மாறாக, காஸா இனப்படுகொலைக்கு எதிரான போராட்டமானது, இன்னும் பரந்த முறையில் ஏகாதிபத்திய சக்திகளின் ஒரு மூன்றாம் உலகப் போருக்கு தயாரிப்பதற்கும், அணுவாயுதத்தைப் பயன்படுத்துவதற்கும் எதிராக அடித்தளமாக கொள்ளக்கூடிய ஒரு அரசியல் முன்னோக்கும் மூலோபாயமும் இல்லாததுதான் பிரச்சனையாகும்.

இந்த எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டங்களானது முதலாளித்துவ அரசியலின் இப்பொழுதுள்ள கட்டமைப்புகளின் வரம்புகளுக்குள்ளேயே உள்ளன. அவைகள் முதலாளித்துவ ஆட்சிக்கு எதிராக தொழிலாள வர்க்கத்தின் சுயாதீனமான அரசியல் அணிதிரள்வை நோக்கி செலுத்தப்படவில்லை, மாறாக முதலாளித்துவ அரசாங்கங்கள் தங்கள் கொள்கைகளை மாற்றிக் கொள்ள அழுத்தம் கொடுப்பதை நோக்கி இயக்கப்படுகின்றன.

உண்மையில், இதுதான் ஹெட்ஜஸ் விரும்பிய அரசியல் நோக்குநிலையாகும். துனிசியா, தெற்கு வியட்நாம் மற்றும் திபெத்தில் வரலாற்று ரீதியாக நிகழ்ந்தவற்றை குறிப்பாக வலியுறுத்தி, முந்தைய தற்கொலை நிகழ்வுகளை நடைமுறை வழக்கமாகயிருக்கும் சடங்குரீதியான தற்கொலைகளின் (துணிகரத் தற்கொலை) செயல்திறன்வாய்ந்த எடுத்துக்காட்டுகளாக அவர் குறிப்பிடுகிறார். “இந்த தனிப்பட்ட சுய-தியாகங்கள்,” “பெரும்பாலும் பாரிய வெகுஜன எதிர்ப்புக்கான அணிதிரள்வுப் புள்ளிகளாக ஆகிவிடுகின்றன” என்று அவர் எழுதுகிறார்.

இப்போது, இதுபோன்ற ஒரு தீவிரமான சம்பவம் போராட்டங்களைத் தூண்டிய அல்லது தீவிரப்படுத்திய நிகழ்வுகள் உள்ளன என்பது உண்மைதான். ஆனால் நடைமுறை வழக்கமாகயிருக்கும் சடங்குரீதியான தற்கொலைகள் (துணிகரத் தற்கொலை) சமுதாயத்தின் புரட்சிகர மாற்றத்திற்கான ஒரு பயனுள்ள மூலோபாயத்திற்கு பங்களிப்பு செய்ததாக எந்த நிகழ்வுகளும் இல்லை. உண்மையில், தெற்கு வியட்நாம் மற்றும் திபெத்தில் அவர் மேற்கோளிட்ட மூன்று நிகழ்வுகளில் இரண்டில், பிற்போக்கு அரசியல் சக்திகளால் தீக்குளிப்புத் தற்கொலை செய்யப்பட்டதுடன், அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தால் அதன் சொந்த நோக்கங்களுக்காக அவைகள் சுரண்டப்பட்டன.

உதாரணமாக, 1963 இல், பௌத்த துறவியான Thích Quàng Đức என்பவர் தீக்குளித்தது, வடக்கு வியட்நாம் மற்றும் தேசிய விடுதலை முன்னணிக்கு (National Liberation Front) எதிராக ஒரு பயனுள்ள போராட்டத்தை நடத்த திறனற்றதாக கருதப்பட்ட இப்போதைய Diem ஆட்சியை தூக்கியெறியவும், ஒரு இராணுவ ஆட்சிக்குமுறை அதிகாரத்திற்கு கொண்டு வரவும் கென்னடி நிர்வாகத்தால்

பயன்படுத்தப்பட்ட நிகழ்வுகளின் ஒரு தொடர்ச்சியைத்
தூண்டிவிட்டது.

Self-immolation of Thích Quảng Đức on June 11, 1963

ஜூன் 11, 1963 இல், பெளத்த துறவியான Thích Quảng Đức என்பவர் தீக்குளிக்கிறார்

திபெத்தில் தீக்குளிப்புகளைப் பொறுத்தவரை, அவைகள் வாஷிங்டனின் நலன்களால் வழிநடத்தப்படுகின்றன அது பிரிவினைவாத இயக்கத்தை சீனாவிற்கு எதிரான ஆயுதமாக ஊக்குவிக்கிறது. இந்த இயக்கத்தில் துளியளவும் முற்போக்கானது எதுவுமில்லை. ஒரு இளம் தொழிலாளியின் தற்கொலை பாரிய எதிர்ப்புக்களைத் தூண்டிய துனிசியாவைப் பொறுத்தவரை, ஒரு தசாப்தத்திற்குப் பின்னர் தூக்கியெறியப்பட்ட அதே நபர்கள், முதலாவது அலைப் போராட்டங்களில் தூக்கியெறியப்பட்ட அதே அரசியல் சக்திகள், இப்போது மீண்டும் அதிகாரத்திற்கு வந்துள்ளனர்.

ஆனால் ஹெட்ஜஸால், அவரது உற்சாகத்தை கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. அவர் எழுதுகிறார், அதாவது “தன்னைத்தானே பலியிடுதல் என்பது வேள்விப் பிறவிகள் ஆகும். அவைகள் புதியவற்றை முன்னறிவிக்கின்றன. அவைகள் மரபுகள் மற்றும் அதிகார அமைப்புகளை அதன்

மிகவும் தீவிரமான வடிவத்தில் முற்றிலுமாக
நிராகரிப்பதாகும்.”

இதில் உண்மை இல்லை. இது போன்ற
நடவடிக்கைகளில் ஒன்றுமில்லை. சூழ்நிலைகளைப்
பொறுத்து, அவைகள் தற்போதுள்ள ஆட்சியின்
சேவகர்களில் மாற்றத்தை அடைவதை நோக்கமாகக்
கொண்டிருக்கலாம். அல்லது, தற்பொழுது அதிகாரத்தில்
இருப்பவர்களின் தற்போதுள்ள கொள்கையில் ஒரு
மாற்றத்திற்கு அழுத்தம் கொடுக்க முடியும் என்று அவர்கள்
நம்புகிறார்கள்.

அவைகள் நனவுபூர்வமாக இப்போதிருக்கும்
சொத்துறவுகளைத் தூக்கியெறிவதை நோக்கியோ,
முதலாளித்துவ அரசு மற்றும் அதன் ஸ்தாபனங்களை
ஒழிப்பதை நோக்கியோ, அதிகாரத்தை தொழிலாள
வர்க்கத்திற்கு மாற்றுவதை நோக்கியோ திருப்பி
விடப்படவில்லை.

மாறாக, மிக அடிப்படையான அர்த்தத்தில், நடைமுறை
வழக்கமாகயிருக்கும் சடங்குரீதியான தற்கொலை
(துணிகரத் தற்கொலை) நடவடிக்கைகள் அடிப்படையில்
சோசலிசம் மற்றும் சோசலிசப் புரட்சியின்
கண்ணோட்டத்துடன் பொருந்தாததாக இருக்கின்றன.
சோசலிசப் புரட்சிக்கான வேலைத்திட்டமானது, சமூகத்தின்
சமூக-பொருளாதார கட்டமைப்பு குறித்த ஒரு
விஞ்ஞானபூர்வமான பகுப்பாய்வின் அடிப்படையில்
வடிவமைக்கப்படுகிறது. சமூகப் புரட்சியின் அடிப்படை
உந்து சக்தியானது முழுமையற்ற மற்றும் வெறித்தனமான
கோபம் அல்ல, மாறாக உலக முதலாளித்துவ
அமைப்புமுறையின் புறநிலை முரண்பாடுகள் மற்றும் இந்த
முரண்பாடுகளைப் புரிந்துகொள்வதால் வழிநடத்தப்படும்

பாரிய வெகுஜன சமூக நடவடிக்கை ஆகியவற்றைப்
புரிந்து கொள்வதாகும்.

எவ்வாறிருப்பினும், அரசியல் யதார்த்தம் குறித்த ஒரு பகுத்தறிவார்ந்த புரிதலை பயனற்றது என்று ஹெட்ஜஸ் நிராகரிக்கிறார். இறையியலாளர் ரெய்ன்ஹோல்ட் நெய்பரின் (Reinhold Niebuhr) “ஆன்மாவில் ஒரு உன்னதமான வெறித்தனம்” மற்றும் “அத்தகைய வெறித்தனத்தைத் தவிர வேறு எதுவும் தீங்கு விளைவிக்கும் அதிகாரம் மற்றும் உயர் அதிகார பதவிகளில் ஆன்மீக அக்கிரமத்துடன் போராடாது” என்ற அவரது கூற்றை அவர் நினைவுபடுத்துகிறார். இது அரசியல் பகுத்தறிவின்மையை பெருமைப்படுத்துவதைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை, இது உண்மையில் வலதுசாரி நோக்கிய நோக்குநிலையைத்தான் வெளிப்படுத்துகிறது, இடது நோக்கியது அல்ல. வலதுசாரி அரசியலானது பகுத்தறிவற்ற உணர்வுகளுடன் நெருக்கமாக இணைந்துள்ளது. உண்மையான முற்போக்கு, இடதுசாரி, சோசலிச சிந்தனையானது விஞ்ஞானத்துடன் இணைந்துள்ளது.

ஹெட்ஜஸ் பின்வரும் பிரகடனத்துடன் தனது கட்டுரையை முடிக்கிறார்:

தெய்வீக வன்முறையானது ஒரு ஊழல் நிறைந்த மற்றும் மதிப்பிழந்த ஆளும் வர்க்கத்தை பயமுறுத்துகிறது. இது அவர்களின் சீரழிவான தன்மையை அம்பலப்படுத்துகிறது. எல்லோரும் பயத்தால் முடங்கிவிடுவதில்லை என்பதை இது விளக்குகிறது. இது தீவிர தீமையை எதிர்த்துப் போராடுவதற்கான எச்சரிக்கை அழைப்பு ஆகும். அதைத்தான் புஷ்னெல் நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தார்.

அவரது தியாகம் நம் சிறந்த சுயத்தைப்
பேசுகிறது.

இந்த விடயத்தை அப்பட்டமாக கூறுவதானால், ஹெட்ஜஸின் கட்டுரையானது நடுத்தர வர்க்க போலி-இடதுவாதத்தின் அவநம்பிக்கை, புத்திஜீவித திவால்நிலை மற்றும் அடிப்படையில் பிற்போக்குக் குணாம்சம், அதாவது பொதுவாக பல்கலைக்கழக வளாகங்களில் மேலாதிக்கம் செலுத்தும் சித்தாந்த கருத்தாக்கங்கள் குறித்துப் பேசுகிறது.

1940 இல், நான்காம் அகிலத்தின் அமெரிக்கப் பிரிவில் மேலெழுந்திருந்த ஒரு மார்க்சிச-விரோத போக்குக்கு எதிரான ஒரு உட்கட்சி அரசியல் போராட்டத்தின் பாதையில், லியோன் ட்ரொட்ஸ்கி பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார், வரலாற்றின் மாபெரும் சமூகப் புரட்சியானது அதாவது 1917 அக்டோபரில் ரஷ்யத் தொழிலாள வர்க்கமானது அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றியமை, ஒரு பூமியை உலுக்கிய ஒரு நிகழ்வில் குண்டுகளை வீசுவதில் அது தொடங்கவில்லை, மாறாக இயங்கியல் சடவாத தத்துவத்தைப் பாதுகாத்தல் மற்றும் விரிவுபடுத்துவதுடன் தொடங்கிய கட்சியால் தலைமை கொடுக்கப்பட்டிருந்தது என்று குறிப்பிட்டார்.

ட்ரொட்ஸ்கி, ரஷ்ய ஜனரஞ்சகவாதிகளால் செயற்படுத்தப்பட்ட பயங்கரவாத முறைகளுக்கு எதிராக, 1880களில் இருந்து ரஷ்ய மார்க்சிஸ்டுகளால் வழிநடத்தப்பட்டு வந்த நீண்ட நெடியப் போராட்டத்தை குறிப்பிட்டார். அந்த நேரத்தில், மார்க்சிஸ்டுகள் அரசாங்க அதிகாரிகள் மீது பயங்கரவாத தாக்குதல்களை நடத்துவதற்கு எதிராக வாதாடினார்கள். இது தற்கொலை நடவடிக்கையிலிருந்து பல வழிகளில் வேறுபட்ட ஒரு நடைமுறையாகும், இது அந்த நேரத்தில் எந்த பிரதான அரசியல் போக்கினாலும் பரிந்துரைக்கப்படவில்லை.

ஆனால் பயங்கரவாத நடவடிக்கைகளுக்கு எதிராக முன்னெடுக்கப்படும் வாதங்களில் ஹெட்ஜஸ் ஊக்குவித்த தற்கொலையானது “அரசியல் அரங்கத்தை” நிராகரிப்பதற்கு முற்றிலும் பொருத்தமான சில இன்றியமையாத கூறுபாடுகள் உள்ளன.

அடிப்படையான பிரச்சினை என்னவெனில், பயங்கரவாத அரசியலானது, தொழிலாள வர்க்கத்தின் வெகுஜன நடவடிக்கைக்கு பதிலாக ஒரு தனிநபரின் வீரம் செறிந்த செயலை பதிலீடு செய்வதைக் குறிக்கிறது. பயங்கரவாதப் படுகொலைகளினால், பலியானவர் நாட்டின் தலைவராக இருந்தாலும் கூட, சமூகத்தில் ஒரு தீவிர மாற்றத்தைக் கொண்டுவர முடியாது. ஒரு கொடுங்கோலனுக்குப் பதிலாக மற்றொரு கொடுங்கோலன் நியமிக்கப்படுவார். மேலும், வெகுஜனங்களின் அரசியல் நனவை உயர்த்துவதற்குப் பதிலாக, பயங்கரவாத நடவடிக்கைகளானது கொலைசெய்பவர்களுக்கும் மற்றும் போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கும் இடையில் மோதலை வேடிக்கை பார்க்கும் செயலற்ற பார்வையாளர்கள் நிலைக்கு வெகுஜனங்களை தள்ளுகின்றன.

1938 நவம்பரில், இரண்டாம் உலகப் போருக்கு முன்னதாக நடந்த ஒரு துயரச் சம்பவத்தை நினைவு கூர்ந்து நான் எனது உரையை முடிக்கிறேன்.

17 வயதான ஹெர்ஷல் கிரின்ஸ்பான் (Herschel Grynszpan) என்ற பெயரில் பாரிஸில் வசித்து வந்த போலந்து நாட்டைச் சேர்ந்த யூத குடியேறிய இளைஞன், ஜேர்மன் தூதரகத்தில் எர்ன்ஸ்ட் வோம் ராத் (Ernst vom Rath) என்ற நாஜி இராஜதந்திரியை படுகொலை செய்தார். இந்த நடவடிக்கை கவனமாக திட்டமிட்டு தயாரிக்கப்படவில்லை. இது தொடர்பான விசாரணையில், நாஜிக்கள் யூதர்களை துன்புறுத்தியதாலும், தன்னுடைய குடும்பத்தின்

துன்பங்களாலும் சீற்றம் அடைந்த கிரின்ஸ்பான், பழிவாங்க ஜேர்மன் தூதரகத்திற்குச் சென்றார் என்று சுட்டிக்காட்டப்பட்டது. அவர் ஒரு குறிப்பிட்ட நபரை தனது இலக்காக தேர்வு செய்யவில்லை. அவருக்கு அரசியலில் அனுபவம் இல்லை. கிரின்ஸ்பான் தான் எதிர்கொண்ட முதல் அதிகாரியைச் சுட்டுக் கொன்றார், துரதிரஷ்டவசமாக வோம் ராத் தான் அந்த நபராக இருந்தார்.

இந்தப் படுகொலையானது நீண்டகால மற்றும் இழிவார்ந்த விளைவுகளைக் கொண்டிருந்தது. ஹிட்லரின் ஆட்சியானது ஜேர்மன் யூதர்கள் மீதான தாக்குதல்களை வன்முறையாக தீவிரப்படுத்த இந்தப் படுகொலையை சுரண்டிக்கொள்ள முடிவெடுத்தது. நவம்பர் 9, 1938 இல் வோம் ராத் இறந்த சில மணி நேரங்களுக்குள், நாஜிக்கள் யூத எதிர்ப்புப் படுகொலையைத் தொடங்கினர், அது கிறிஸ்டல்நாக்ட் என்று அறியப்பட்டது.

உடனடியாக கைது செய்யப்பட்ட க்ரின்ஸ்பன், பாசிஸ்டுகளிடமிருந்து மட்டுமல்ல, ஸ்ராலினிச கம்யூனிஸ்ட் கட்சியால் ஆதரிக்கப்பட்ட “இடது” மக்கள் முன்னணி அரசாங்கத்திடமிருந்தும் கடுமையான கண்டனங்களுக்கு ஆளானார். பிரான்சுக்கும் ஜேர்மனிக்கும் இடையிலான

உறவுகளை குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்துவதற்கும் இடது அரசாங்கத்தை பலவீனப்படுத்துவதற்கும் கிரின்ஸ்பனை இவை கண்டனம் செய்தன.

கிரின்ஸ்பனுக்கு ஆதரவாக எழுப்பப்பட்ட ஒரே குரல் பிரான்சில் இருந்த லியோன் ட்ரொட்ஸ்கி மற்றும் அவருடைய ஆதரவாளர்களுடையதாகத்தான் இருந்தது. ஆனால் ட்ரொட்ஸ்கி, ஒரு சிறப்புவாய்ந்த கட்டுரையில், கிரின்ஸ்பானை துன்புறுத்துபவர்களுக்கு எதிராகப் பாதுகாத்தார். அதே நேரத்தில், அந்த இளைஞன் தேர்ந்தெடுத்த பயங்கரவாத வழிமுறையை நிராகரித்த அவர் அதனைத் தெளிவுபடுத்தினார். அவர் ஒரு பாசிச அதிகாரிக்கு எதிராக நடத்தப்பட்ட ஒரு அரசியல் படுகொலைக்கு விடையிறுத்தார், ஒரு தற்கொலைக்கு அல்ல. ஆனால் கிரின்ஸ்பனின் உயிரையே பறித்த கிரின்ஸ்பனின் நடவடிக்கை பற்றிய ட்ரொட்ஸ்கியின் விமர்சனம் மாபெரும் பொருத்தத்தை தக்க வைத்துக் கொண்டுள்ளது. ட்ரொட்ஸ்கி பாசிசத்தின் பிரதிநிதி மீதான அந்த இளைஞனின் வெறுப்பையும் அவரினால் உணரப்பட்ட விரக்தியையும் புரிந்து கொண்டார்.

ஆனால் ட்ரொட்ஸ்கி, ஒரு புரட்சிகரத் தலைவர் என்ற முறையில், கிரின்ஸ்பானின் நடவடிக்கையை பின்பற்றுவதற்கு எதிராக இளைஞர்களுக்கு பலமாக ஆலோசனை கூறும் தனது சொந்த பொறுப்பை உணர்ந்திருந்தார். இந்தக் கட்டுரையானது காலத்தால் தனித்துவமானது, அவர் பின்வருமாறு எழுதினார்:

தார்மீக அர்த்தத்தில், அவரது செயல்பாட்டு
நடைமுறைக்காக இல்லாவிட்டாலும்,
கிரின்ஸ்பான் ஒவ்வொரு இளம்
புரட்சியாளருக்கும் ஒரு உதாரணமாக சேவை
செய்யலாம். கிரின்ஸ்பான் உடனான நமது

வெளிப்படையான தார்மீக ஐக்கியம், கொடுங்கோன்மை மற்றும் மிருகத்தனத்திற்கு எதிரான போராட்டத்தில் சுய-தியாகம் செய்ய தகைமை கொண்ட அனைவருக்கும், கிரின்ஸ்பான்களாக இருக்கப்போகும் அனைவரிடமும் கூறுவதற்கு எங்களுக்கு கூடுதல் உரிமையை வழங்குகிறது: அதாவது வேறு பாதையைத் தேடுங்கள்! இது ஒரு தனியான பழிவாங்கும் நடவடிக்கை அல்ல, ஒடுக்கப்பட்டவர்களை விடுவிக்கக்கூடிய ஒரு மாபெரும் வெகுஜனப் புரட்சிகர இயக்கம் மட்டுமே, வர்க்கச் சுரண்டல், தேசிய ஒடுக்குமுறை மற்றும் இனரீதியான துன்புறுத்தல் ஆகியவற்றின் முழு கட்டமைப்பின் எந்தச் சின்னத்தையும் விட்டுவைக்காத ஒரு இயக்கமாக இருக்கும். பாசிசத்தின் முன்னெப்போதும் இல்லாத குற்றங்கள் முற்றிலும் நியாயப்படுத்தக்கூடிய பழிவாங்கலுக்கான ஒரு உணர்வை உருவாக்குகின்றன. ஆனால் பாசிஸ்டுகளின் குற்றங்களின் வீச்சு மிகவும் அரக்கத்தனமாக இருப்பதால், இந்த உணர்வை, தனிமைப்படுத்தப்பட்ட பாசிச அதிகாரத்துவத்தினரை படுகொலை செய்வதன் மூலம் பூர்த்தி செய்ய முடியாது. அதற்கு உலகம் முழுவதிலும் உள்ள ஒடுக்கப்பட்ட கோடானகோடி மக்களை இயங்க வைக்கச் செய்வதும், பழைய சமூகத்தின் கோட்டைகளின் மீது தாக்குதல் தொடுப்பதில் அவர்களுக்குத் தலைமை தாங்குவதும் அவசியமாகும். அடிமைத்தனத்தின் அனைத்து வடிவங்களையும் தூக்கியெறிவது, பாசிசத்தை முழுமையாக

அழிப்பது மட்டுமே, சமகால கொள்ளைக்காரர்கள் மற்றும் குண்டர்கள் மீது இரக்கமற்ற முடிவைக் கொண்டிருக்கும் மக்களால் மட்டுமே மக்களின் கோபத்திற்கு உண்மையான திருப்தியை வழங்க முடியும். துல்லியமாக இந்தப் பணியைத்தான் நான்காம் அகிலம் தனக்குத்தானே நிர்ணயித்துக் கொண்டுள்ளது. அது தொழிலாளர் இயக்கத்தை ஸ்ராலினிச கொள்ளை நோயில் இருந்து தாய்மைப்படுத்தும். இளைஞர்களின் வீரம் செறிந்த தலைமுறையை அது தன் அணியில் அணிதிரட்டும். இது ஒரு சிறந்த மற்றும் இன்னும் மனிதபிமான எதிர்காலத்திற்கான பாதை ஏற்படுத்துவதைத் திறந்துவிடும்.

வியோன் ரொட்ஸ்கி

இந்த வார்த்தைகளானது நமது சொந்த காலத்திலும் எதிரொலிக்கின்றன என்பதோடு, சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்ப மாற்றப்பட வேண்டியவற்றை மாற்றியமைப்பது, ஆரோன் புஷனெல்லின் துயரகரமான மரணத்திலிருந்து பெறப்பட வேண்டிய அரசியல் படிப்பினைகளை சக்திவாய்ந்த முறையில் தொகுத்தளிக்கின்றன.

உங்களில் உண்மையிலேயே போராட விரும்புபவர்களுக்கு, நாம் அன்றாடம் பார்த்துக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டு சீற்றமும் பீதியும் அடைந்தவர்கள்; நாம் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போதே, காஸாவில் குடிநீர் அனுமதிக்கப்படாமல், உணவின்றி இறந்து கொண்டிருக்கும் சிறுவர்களும், பச்சிளம் குழந்தைகளும் கூட முற்றிலும் மனிதாபிமானமற்ற நிலைமைகளில் வாழ்கின்றனர் என்பதை உணர்ந்தவர்கள்; “நல்லது, நாம் இன்னும் 30,000 காஸா மக்கள் கொல்லப்படக் கூடாது—ஒருவேளை 5,000, ஒருவேளை 10,000 பேர் இருக்கலாம், 15,000 பேர் இன்னும் அதிகமாக இருக்கலாம், ஆனால் 30,000 பேர் அல்ல,” என்று கூட கூறுகின்ற அமெரிக்க ஜனாதிபதியும், இந்த நடவடிக்கைகளை நியாயப்படுத்துவதைக் கண்டு சீற்றமும் அநியாயத்திற்கு எதிரான உணர்வையும் கொண்டவர்களாக உள்ளனர். இது பைடெனுக்கு கூட மிகவும் அதிகமாகும்.

நீங்கள் காண்பவற்றால் வெறுப்படைந்துள்ள உங்களில் சிலர், நீங்கள் எடுக்கப் போகும் அரசியல் முடிவுகள் என்ன? இதற்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க என்ன தேவை? தனிப்பட்ட பழிவாங்கும் நடவடிக்கைகளோ, சுய-தியாக நடவடிக்கைகளோ அல்ல. மாறாக, முதலாளித்துவ உற்பத்தியின் ஒட்டுமொத்த நிகழ்ச்சிப்போக்கில் அதன் புறநிலை பாத்திரத்தில், உற்பத்தி சக்திகளில் அதன் நிலை, அதன் சாத்தியமான பொருளாதார வலிமை, அதன் பூகோளரீதியான பண்பு, முதலாளித்துவத்தை மண்டியிட வைக்கும் திறன், இராணுவவாதத்தின் அஸ்திவாரங்களையே அழிக்கக்கூடிய, உண்மையில் அதனுடைய சக்தியிலேயே தங்கியிருக்கும் ஒரே சமூக சக்தியான தொழிலாளர் வர்க்கத்தை நோக்கி திரும்புவதாகும்.

இதுதான் எங்கள் கட்சி நிர்ணயித்துக் கொண்டுள்ள பணியாகும், இந்தப் பணியை, உலக சோசலிச வலைத்

தளத்தை பிரசுரிப்பதன் மூலமாகவும், சமூக சமத்துவத்திற்கான சர்வதேச இளைஞர் மற்றும் மாணவர் அமைப்பின் நடவடிக்கையின் மூலமாகவும், மற்றும் சோசலிச சமத்துவக் கட்சியின் வேட்பாளர்களாக அமெரிக்க ஜனாதிபதி பதவிக்கு ஜோசப் கிஷோர் மற்றும் துணை ஜனாதிபதி பதவிக்கு ஜெரி வைட் ஆகியோரின் தற்போதைய வேட்புமனுவின் மூலமாகவும் நாங்கள் செய்ய முனைகிறோம். தொழிலாளர்கள், இளைஞர்கள் மற்றும் மாணவர்களை தொழிலாள வர்க்கத்தின் போராட்டங்களில் பங்கேற்கவும் தலைமை தாங்களும் மற்றும் வரவிருக்கும் சக்திவாய்ந்த இயக்கத்திற்கு ஒரு உண்மையான புரட்சிகர முன்னோக்கை வழங்கவும், கட்டவிழ்ந்துவரும் மற்றும் கட்டவிழ்ந்துவர வேண்டிய போராட்டங்களுக்கு கல்வியூட்டவும் அரசியல் ரீதியில் தயார் செய்யவும் நாங்கள் இந்தப் பிரச்சாரத்தைப் பயன்படுத்துகிறோம்.

ஆகவே உங்களது சீற்றத்தையும் அநியாயத்திற்கெதிரான உணர்வையும் நடைமுறையளவிலான அரசியல் நடவடிக்கையாக, மார்க்சிச தத்துவத்தில் தேர்ச்சி பெறுவதற்கும், வரலாற்றின் படிப்பினைகளைக் கற்றுக்கொள்வதற்கும், கடந்த நூற்றாண்டின் மாபெரும் புரட்சிகரப் போராட்டங்களுடன் உங்களை பரிச்சயப்படுத்திக் கொள்வதற்கும், தீர்மானகரமாக மாறுங்கள்.

நான் இதை சில அவசரத்துடன் சொல்கிறேன், ஏனென்றால் அவ்வளவு நேரம் இல்லை. நீங்கள் செய்திகளைப் தொடர்ந்து படித்து புரிந்துகொண்டு வருகிறீர்கள் என்றால், உக்ரேனில் நேட்டோவின் தலையீட்டிற்கான செயலூக்கமான விவாதங்கள் உள்ளன. பைடெனும் அவரது சகாக்களும் நேட்டோவில் உள்ள சக-சக்திகாரர்களும் அணுஆயுத போர் அபாய ரஷ்யாவுடன் ஆபத்தான சூதாட்ட விளையாட்டை விளையாடி

வருகின்றனர். வெகுஜன மரணத்தின் சாத்தியக்கூறு குறித்த அவர்களின் அலட்சியத்தை அவர்கள் நிரூபித்துள்ளனர். கோவிட் தொடர்பான அவர்களின் அணுகுமுறையிலும், அமெரிக்காவின் பூகோள மூலோபாய நலன்களைப் பின்தொடர்வதால் ஏற்பட்ட நூறாயிரக்கணக்கான உக்ரேனிய உயிர்களை அவர்கள் தியாகம் செய்துள்ள விதத்திலும் அவர்களின் அலட்சியத்தை நிரூபித்துள்ளனர். அணு ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்துவதை இராணுவ மோதலின் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க வடிவமாக பரிசீலிக்கும் அவர்களின் விருப்பத்திலும் அவர்களின் அலட்சியத்தை நிரூபிப்பதாக இருக்கின்றது.

நாம் மாபெரும் அரசியல் கேள்விகளையும் சவால்களையும் எதிர்கொண்டுள்ளோம். அவற்றைத் தீர்க்க முடியும். ஆனால் அவற்றைத் தீர்ப்பதற்கு, நாம் ஒரு புரட்சிகரக் கட்சியைக் கட்டியெழுப்ப வேண்டும். இந்தக் கட்சி தொழிலாள வர்க்கத்தின் பெருந்திரளான வெகுஜனங்களின் விசுவாசத்தை வென்றெடுக்க வேண்டும். ஆரோன் புஷனெல்லின் மரணத்திலிருந்தும், நமது காலத்தின் நெருக்கடியைப் புரிந்துகொள்வதிலிருந்தும் நாம் பெற வேண்டிய அடிப்படையான, படிப்பினையாக இருப்பது இதுவேயாகும்.

லியோன் ட்ரொட்ஸ்கி: “அவரது காலத்து ஒப்பற்ற மனிதர், அவரது காலத்திற்கும் தற்போது நமது சம காலத்திற்குமான ஒரு தொலைநோக்கு சிந்தனையாளர்”

உலக சோசலிச வலைத் தளத்தின் சர்வதேச ஆசிரியர் குழுவின் தலைவர் டேவிட் நோர்த், நவம்பர் 5, 2023 ஞாயிறன்று துருக்கியில் இஸ்தான்புல் புத்தகக் கண்காட்சியில் துருக்கிய மொழிப் பதிப்பான லியோன் ட்ரொட்ஸ்கியும் இருபத்தியோராம் நூற்றாண்டில் சோசலிசத்திற்கான போராட்டமும் என்ற புத்தகத்தை வெளியிட்டு இந்தக் கருத்துக்களை வழங்கினார்.

லியோன் ட்ரொட்ஸ்கியும் இருபத்தியோராம் நூற்றாண்டில் சோசலிசத்திற்கான போராட்டமும் என்ற எனது புத்தகத்தை அறிமுகப்படுத்தும் வாய்ப்பைப் பெற்றதற்கு நான் நன்றி தெரிவிக்கிறேன். இந்த அறிமுக விளக்கக் காட்சிக்காக இஸ்தான்புல் புத்தகக் கண்காட்சியின் ஏற்பாட்டாளர்கள் வழங்கிய சிறந்த வசதிகளுக்கும், எனது புத்தகத்தை துருக்கிய மொழியில் மொழிபெயர்த்ததற்காக சோசலிச சமத்துவக் குழுவிலுள்ள (Sosyalist Eşitlik Grubu) எனது தோழர்களுக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவிக்க அனுமதியுங்கள், இது இல்லாமல், நிச்சயமாக, இந்த அறிமுக விளக்கக்காட்சி சாத்தியமில்லை.

எனது புத்தகத்தில் நான்கு தசாப்தங்களாக எழுதப்பட்ட கட்டுரைகள் மற்றும் சொற்பொழிவுகள் உள்ளன. புத்தகத்தின் தொடக்கப் பகுதியில் 1982 இலையுதிர்காலத்தில் எழுதப்பட்ட நான்கு கட்டுரைகள் உள்ளன. ஏழு மாதங்களுக்கு முன்பு, 2023 ஏப்ரலில் நான் எழுதிய ஒரு அறிக்கையுடன் புத்தகம் முடிகிறது. முதல்

கட்டுரைகள் எழுதப்பட்டபோது, புரட்சிகர சோசலிச இயக்கத்தில் ஒரு தசாப்த கால அனுபவம் மட்டுமே கொண்ட ஒப்பீட்டளவில் இளைஞனாக இருந்தேன். விவிலியத்தில் குறிப்பிடும் 70 வயதைக் கடந்து, அரை நூற்றாண்டுக்கும் மேலாக நான்காம் அகிலத்தில் செயலாக்கத்துடன் செயற்பட்டு வரும் ஒருவரின் படைப்புதான் கடைசி ஆவணமாக இருக்கிறது.

எவ்வாறெனினும், புத்தகத்தின் தொடக்க மற்றும் இறுதிப் பகுதிகளின் எழுத்தை பல ஆண்டுகள் பிரித்து இருக்கின்ற போதிலும், அவைகள் ஒரே அடிப்படை ஆதாரத்தால் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. அதாவது, நான் முன்னுரையில் எழுதியது போல, “லியோன் ட்ரொட்ஸ்கி, இருபதாம் நூற்றாண்டின் முதல் நான்கு தசாப்தங்களில் சோசலிச வரலாற்றில் மிகவும் தனிச் சிறப்புவாய்ந்த ஆளுமைமிக்க தலைவராக இருந்ததுடன், அவரது மரபுவழியானது உலக சோசலிசத்தின் வெற்றிக்கான தற்போதைய சமகால போராட்டத்திற்கு தீர்க்கமானதும் இன்றியமையாததுமான தத்துவார்த்த மற்றும் அரசியல் அடித்தளமாகவும் உள்ளது. வரலாற்றில் ட்ரொட்ஸ்கியின் இடத்தையும் அவரது நீடித்த அரசியல் முக்கியத்துவத்தையும் குறித்த இந்த மதிப்பீடானது கடந்த நாற்பது ஆண்டுகால நிகழ்வுகளால் சக்திவாய்ந்த முறையில் வலிமையாக உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.”

இந்த ஆண்டின் தொடக்கத்தில் எழுதப்பட்ட இந்த வரிகளை நான் மீண்டும் படிக்கும்போது, காஸாவில் தற்போது உலகின் கண்முன்னே அரங்கேறி வரும் பயங்கரமான நிகழ்வுகளால் இந்த மதிப்பீட்டின் செல்லுபடியாகும் தன்மை வலுவடைந்துள்ளது என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. வெறும் 25 மைல் நீளமும், 5.5 முதல் 7.5 மைல் அகலமும் கொண்ட ஒரு பகுதியில் வாழும் ஒரு சிறைப்படுத்தப்பட்ட மக்கள் இஸ்ரேலிய அரசின்

குற்றவியல் ஆட்சியால் வழிநடத்தப்படும் இராணுவப் படைகளால் அழித்து தூளாக்கப்படுகிறார்கள். பாதுகாப்பற்ற 2.3 மில்லியன் மக்கள் மீது இரண்டாயிரம் பவுண்டு குண்டுகள் மற்றும் வெள்ளை பொஸ்பரஸ் கலந்த வெடிகுண்டுகள் வீசப்படுகின்றன. வயதானவர்களோ, குழந்தைகளோ, கைக்குழந்தைகளோ கூட இதற்குத் தப்பவில்லை. மருத்துவமனைகள் மற்றும் பள்ளிகள் வேண்டுமென்றே குறிவைக்கப்படுகின்றன. இது உலகின் ஒவ்வொரு ஏகாதிபத்திய ஆட்சியின் இடைவிடாத ஆதரவுடன் செய்யப்படுகிறது. வாஷிங்டன், இலண்டன், பாரிஸ் மற்றும் பேர்லினில் மனித உரிமைகளின் பாசாங்குத்தனமான சுய-பிரகடன வெற்றியாளர்கள் தங்கள் அரசியல் சொற்களஞ்சியத்திலிருந்து “போர் நிறுத்தம்” என்ற வார்த்தையை அகற்றியுள்ளனர். பாலஸ்தீனர்கள் கொல்லப்படுவதில் தலையிட எதுவும் செய்ய முடியாது என்பதாக உள்ளது.

உலகெங்கிலும் மில்லியன் கணக்கான உழைக்கும் மக்களும் இளைஞர்களும் இஸ்ரேலிய அரசும் அதன் ஏகாதிபத்திய நிதியாளர்களும் காஸா மக்களுக்கு எதிராக நடத்தி வரும் இனப்படுகொலை போருக்கு எதிராக அணிதிரண்டு வருகின்றனர். இந்த வரலாற்றுக் குற்றத்திற்கு தங்கள் அரசாங்கங்கள் உடந்தையாக இருப்பதைக் கண்டு அவர்கள் திகைத்துப் போயுள்ளனர். நியாயப்படுத்துவது ஒருபுறம் இருக்கட்டும், இதை எப்படி விளக்குவது?

ஆனால், லியோன் ட்ரொட்ஸ்கி 85 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் “முதலாளித்துவத்தின் மரண ஓலம்” என்று வரையறுத்த ஒரு சகாப்தத்தின் அரசியல் வெளிப்பாடுகளைத்தான் அவர்கள் காண்கிறார்கள். இது “அதிர்வுகள், நெருக்கடிகள், பேரழிவுகள், தொற்றுநோய்கள் மற்றும் கொடுமைகளின்” சகாப்தம் என்று அவர் எழுதினார். ஆளும் உயரடுக்கிற்கும் தொழிலாள

வர்க்கத்திற்கும் இடையிலான வர்க்க குரோதங்கள் முன்னெப்போதையும் விட தீவிரமாக வளர்ச்சியடைந்து வருவதால், அனைத்து “அடிப்படை அற நெறிமுறைகளும்” அரசு கொள்கைகளை வகுப்பதில் இருந்து மறைந்து விடுகின்றன: அதாவது “அடக்குமுறை, அவதூறு, இலஞ்சம், வஞ்சகம், பலாத்காரங்கள், கொலை [வளர்ச்சியடைகிறது] முன்னெப்போதும் இல்லாத பரிமாணங்களுக்கு செல்லுகின்றன”.

ட்ரோட்ஸ்கி இந்த வார்த்தைகளை ஒரு ஒழுக்கவாதியாக அல்ல, மாறாக ஒரு புரட்சியாளராக எழுதினார். இரண்டாம் உலகப் போருக்கு முந்தைய நாள் 1938ல் எழுதப்பட்ட நான்காம் அகிலத்தின் ஸ்தாபக ஆவணத்தில் அவர் இவ்வாறு எச்சரித்தார்: “ஒரு சோசலிசப் புரட்சி இல்லாமல், அடுத்த வரலாற்றுக் காலத்தில், ஒரு பேரழிவு மனிதகுலத்தின் ஒட்டுமொத்த கலாச்சாரத்தையும் அச்சுறுத்துகிறது.”

அடுத்த ஆறு ஆண்டுகளில் நடந்த நிகழ்வுகள் அவரது எச்சரிக்கைகளை மெய்ப்பிப்பதாக இருந்தன. இராண்டாம் உலக யுத்தம் நாகரிகத்தை முற்றாக அழித்தொழிக்கவில்லை என்ற உண்மையானது, ட்ரோட்ஸ்கியின் முன்னோக்கை மறுப்பதல்ல. முதல் அணுகுண்டுகள் 1945 வரை பயன்பாட்டுக்கு வரவில்லை. கடந்த முக்கால் நூற்றாண்டுக்கும் (75 ஆண்டுகள்) மேலாக தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி அடைந்துள்ள நிலையில், ட்ரோட்ஸ்கியால் முன்னறிவிக்கப்பட்ட பேரழிவு இப்போது உடனடி ஆபத்தாக மாறியுள்ளது.

என் புத்தகத்தில் முன்வைக்கப்பட்ட மைய வாதத்திற்கு இது நம்மைக் கொண்டுவருகிறது. ட்ரோட்ஸ்கி தனது வாழ்நாளில் பகுப்பாய்வு செய்த அதே பொருளாதார, சமூக மற்றும் அரசியல் முரண்பாடுகளால் சமகால உலகம்

பிளவுபட்டுள்ளது. ட்ரொட்ஸ்கி நன்கு அடையாளம் காணக்கூடிய ஒரு உலகில் நாம் வாழ்கிறோம். தொழில்நுட்பத்தின் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றங்களைக் கண்டு அவர் ஆச்சரியப்படுவார் என்று கற்பனை செய்யலாம்; ஆனால் பூகோள பொருளாதார நெருக்கடிகள், ஏகாதிபத்திய இராணுவவாதத்தின் புதிய வெடிப்பு மற்றும் பூகோள ரீதியாக வர்க்கப் போராட்டம் தீவிரமடைதல் ஆகியவற்றில் இயங்கி வேலை செய்யும் சக்திகளை அவர் நன்கு புரிந்து கொள்வார்.

கடந்த நூற்றாண்டின் அனைத்து முக்கிய அரசியல் சிந்தனையாளர்களிலும், ட்ரொட்ஸ்கி தனித்துவமானவர், அவரது பணி அசாதாரணமான சமகால பொருத்தத்தைத் தக்க வைத்துக் கொள்கிறது. உண்மையில், ட்ரொட்ஸ்கி, ஒரேயோரு லெனினைத் தவிர மற்றய அனைவருக்கும் மேலாக அரசியல் சமகாலத்தவர்களை விட உயர்ந்தவர் என்ற அளவிற்கு, அவர் தனது சகாப்தத்தை விட முன்னோக்கிச் சிந்திக்கும் தொலைநோக்குப் பார்வையாளராக முன்னணியில் இருந்தார் என்று கூறலாம். புறநிலை நிலைமைகள் —குறிப்பாக 1923 இல் ஜேர்மன் புரட்சியின் தோல்வி மற்றும் 1924 இல் லெனினின் மரணத்திற்குப் பிந்தைய காலத்தில்— அவருக்கும் அவர் பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய அரசியல் போக்கிற்கும் மற்றும் வேலைத்திட்டத்திற்கும் பாதகத்தை ஏற்படுத்தின.

ட்ரொட்ஸ்கியின் வாழ்க்கை பாதையின் போக்கானது —1917 அக்டோபர் புரட்சியின் இணைத் தலைவராக அவர் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் அதிகாரத்திற்கு உயர்ந்தது, 1923 மற்றும் 1928 க்கு இடையில் சோவியத் ஒன்றியத்தில் அரசியல் அதிகாரத்திலிருந்து அவர் வீழ்ச்சியடைந்தது, மற்றும் 1940 இல் அவரது நாடுகடத்தல் மற்றும் படுகொலை— உலக சோசலிசப் புரட்சியின் வளர்ச்சியில் வெவ்வேறு கட்டங்களால் தீர்மானிக்கப்பட்டது மற்றும்

பிரதிபலித்தது. நவீன வரலாற்றில் வேறு எந்தவொரு ஆளுமையும் இதைப் புரிந்துகொண்டு, சர்வதேச தொழிலாள வர்க்கத்தின் நலன்களின் நிலைப்பாட்டில் இருந்து, சகாப்தத்தின் புரட்சிகர இயக்கவாற்றலுக்கு அத்தகைய நனவான வெளிப்பாட்டைக் கொடுக்கவில்லை.

ட்ரொட்ஸ்கி கையாண்ட அடிப்படை சமூக-பொருளாதார நிகழ்ச்சிப்போக்குகளும் அரசியல் முன்னோக்கின் பிரச்சினைகளும் நமது சமகாலத்தின் பிரச்சினைகளாகவே உள்ளன. ட்ரொட்ஸ்கியின் மூன்று தொகுதிகள் கொண்ட சுயசரிதையின் தலைப்பில் ஈசாக் டொய்ச்சர் ஒரு தீர்க்கதரிசியின் பிம்பத்தை நினைவு கூர்ந்தார். விவிலிய உருவகத்தைப் பயன்படுத்துவதை ஆட்சேபிப்பதற்கு நியாயமான காரணங்கள் உள்ளன. ஆயினும் கூட, ஒரு இலக்கிய சாதனம் என்ற வகையில், ட்ரொட்ஸ்கி குறித்த இந்த விளக்கம் சரியென நிறுவப்பட்டது. ஏனெனில், தனது சகாப்தத்தின் ஒரு தலைசிறந்த பிரதிநிதி, முன்னோக்கிச் சிந்திக்கும் தொலைநோக்கு தீர்க்கதரிசி மேலும், தற்போது, நமது சமகாலத்திற்கு தீர்க்கமான பொருத்தத்தை தக்கவைக்கும் ஒரு வழிகாட்டியாக அவர் இருக்கிறார்.

இந்தக் கட்டத்தில், சோவியத் அதிகாரத்துவத்திற்கும் ஸ்ராலினின் பெயருடன் அடையாளம் காணப்பட்ட சர்வாதிபத்திய ஆட்சிக்கும் எதிராக ட்ரொட்ஸ்கி நடத்திய போராட்டத்தை வரலாறு முற்றிலுமாக நிரூபணம் செய்துள்ளது என்று வாதிட வேண்டிய அவசியமில்லை. 1991ல் சோவியத் ஒன்றியத்தின் கலைப்பானது, ஸ்ராலினை அக்டோபர் புரட்சிக்கு புதைகுழி தோண்டுவர் என்ற அவரது குற்றச்சாட்டை உறுதிப்படுத்தியதுடன், அதிகாரத்துவ ஆட்சி, ஒரு அரசியல் புரட்சியில் தூக்கியெறியப்படாவிட்டால், சோவியத் ஒன்றியத்தை அழித்து முதலாளித்துவத்தை மீண்டும் அறிமுகப்படுத்தும்

என்ற ட்ரொட்ஸ்கியின் எச்சரிக்கையையும்
உறுதிப்படுத்தியது.

ஸ்ராலினிச ஆட்சிக்கு எதிரான ட்ரொட்ஸ்கியின்
போராட்டமானது வரலாற்றில் அவரது இடத்தைப்
பாதுகாக்க போதுமானதாக இருக்கும். இடைவிடாத
அடக்குமுறைகளுக்கு முகங்கொடுத்து, ட்ரொட்ஸ்கி ஒரு
கொலைகார ஆட்சிக்கு எதிராக புரட்சிகர கொள்கைகளை
பாதுகாத்தார். ஆனால் ஸ்ராலினிசத்திற்கு எதிரான
ட்ரொட்ஸ்கியின் போராட்டத்திற்கு அடித்தளமாக இருந்த
உலக வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பிரச்சினையைப்
புரிந்துகொள்வது அவசியமாகும், இது “தனி ஒரு நாட்டில்
சோசலிசம்” என்ற மார்க்சிச-விரோத மற்றும்
பிற்போக்குத்தனமான கோட்பாட்டிற்கு அவரது எதிர்ப்பை
மையமாகக் கொண்டிரு

வரலாற்றில் ட்ரொட்ஸ்கியின் இடமானது உலக
சோசலிசப் புரட்சியின் மிகச்சிறந்த கோட்பாட்டாளர் மற்றும்
மூலோபாயவாதியாவார். 1906ல் அவர் முதன்முதலில்
வடிவமைத்த நிரந்தரப் புரட்சிக் கோட்பாடானது, ரஷ்யாவில்
ஜனநாயகப் புரட்சி என்பது ஒரு சோசலிசப் புரட்சியின்
வடிவத்தை அவசியமாக எடுத்துக் கொள்வது
மட்டுமல்லாமல், பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரமாக
யதார்த்தமாக்கப்படும் என்று முன்னறிவித்தது.
முதலாளித்துவம் மற்றும் ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிரான
பாட்டாளி வர்க்கப் போராட்டம் ஒரு உலகளாவிய
நிகழ்ச்சிப்போக்காக வளர்ந்தது என்பதை ட்ரொட்ஸ்கி
அங்கீகரித்தார்— இங்குதான் அவரது அரசியல் மேதைமை
அதன் மிக அற்புதமான வெளிப்பாட்டைக் கண்டது.
முன்னேறிய மற்றும் குறைந்த வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில்
(அதாவது, காலதாமதமான முதலாளித்துவ-முதலாளித்துவ
வர்க்க அபிவிருத்தியைக் கொண்ட நாடுகள்) தொழிலாள
வர்க்கத்தின் போராட்டமானது, தேசிய மூலோபாயத்தை

விட, ஒரு சர்வதேசத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

1928ல், அல்மா அட்டாவில் (சோவியத் ஒன்றியத்தில் இருந்து வெளியேற்றப்படுவதற்கு முன்பு) நாடுகடத்தப்பட்டதிலிருந்து ட்ரொடஸ்கி எழுதினார், ஸ்ராலினிச கட்டுப்பாட்டிலுள்ள மூன்றாம் அகிலத்தின் வேலைத்திட்டம் குறித்த தனது விமர்சனத்தில் பின்வருமாறு எழுதினார்:

ஆகஸ்ட் 4, 1914 அன்று, எல்லா காலத்திற்குமாக தேசிய வேலைத்திட்டங்களுக்கு சாவுமணி அடிக்கப்பட்டது. பாட்டாளி வர்க்கத்தின் புரட்சிகரக் கட்சியானது, முதலாளித்துவத்தின் மிக உயர்ந்த வளர்ச்சி மற்றும் வீழ்ச்சியின் சகாப்தமான தற்போதைய சகாப்தத்தின் தன்மைக்கு ஒத்த ஒரு சர்வதேச வேலைத்திட்டத்தை மட்டுமே அடித்தளமாகக் கொள்ள முடியும். ஒரு சர்வதேச கம்யூனிச வேலைத்திட்டம் என்பது தேசிய வேலைத்திட்டங்களின் மொத்தத் தொகையாகவோ அல்லது அவற்றின் பொதுவான அம்சங்களின் கலவையாகவோ இருக்கக்கூடாது. சர்வதேச வேலைத்திட்டமானது உலகப் பொருளாதாரம் மற்றும் உலக அரசியல் அமைப்புமுறையின் நிலைமைகள் மற்றும் போக்குகள் பற்றிய பகுப்பாய்விலிருந்து நேரடியாக அதன் அனைத்து தொடர்புகள் மற்றும் முரண்பாடுகளில், அதாவது அதன் தனித்தனி பாகங்களின் பரஸ்பர முரண்பாடான பரஸ்பரம் ஒன்றையொன்று சார்ந்திருப்பதில் ஒட்டுமொத்தமாக எடுத்திருக்க வேண்டும். கடந்த காலங்களை விட தற்போதைய சகாப்தத்தில்,

பாட்டாளி வர்க்கத்தின் தேசிய நோக்குநிலையானது ஒரு உலக நோக்குநிலையில் இருந்து மட்டுமே பாய வேண்டும், அதற்கு நேர்மாறாக இருக்கக்கூடாது. கம்யூனிச சர்வதேசியவாதத்திற்கும் அனைத்து வகையான தேசிய சோசலிசத்திற்கும் இடையிலான அடிப்படை மற்றும் முதன்மை வேறுபாடு இங்கேதான் உள்ளது.

இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர், நிரந்தரப் புரட்சிக் கோட்பாட்டின் மிக முழுமையான சூத்திரமாக்கலில், ட்ரொட்ஸ்கி நவீன சகாப்தத்தில் புரட்சிகர நிகழ்ச்சிப்போக்கின் பாதையை இவ்வாறு விளக்கினார்:

சோசலிசப் புரட்சியானது தேசிய அரங்கில் தொடங்கி, சர்வதேச அரங்கில் விரிவடைந்து, உலக அரங்கில் நிறைவடைகிறது. இவ்வாறாக, சோசலிசப் புரட்சி ஒரு புதிய மற்றும் பரந்த அர்த்தத்தில் ஒரு நிரந்தரப் புரட்சியாக மாறுகிறது; நமது முழு கிரகத்திலும் புதிய சமுதாயத்தின் இறுதி வெற்றியில் மட்டுமே அது முழுமை அடைகிறது.

இந்த முன்னோக்கானது 20 ஆம் நூற்றாண்டின் வரலாற்றின் அடுத்தடுத்த போக்கால் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. உண்மையில், ட்ரொட்ஸ்கியின் பூகோள முன்னோக்கின் வாழ்வா சாவா தாக்கங்களுக்கு தற்போதைய நிகழ்வுகள் சாட்சியமளிக்கின்றன. இஸ்ரேலிய அரசாங்கத்தின் குற்றங்களானது, யூத மக்கள் மீதான வரலாற்று ரீதியான துன்புறுத்தலுக்கான தீர்வு சியோனிசத்தின் தேசியவாத பார்வையில் காணப்பட வேண்டும் என்ற கூற்றில் கருத்தியல் ரீதியாகவும், வேலைத்திட்ட ரீதியாகவும் வேரூன்றியுள்ளன. சோசலிச இயக்கமானது, சியோனிச சித்தாந்தத்திற்கு எதிராக பல

தசாப்தங்களாக இடைவிடாத போராட்டத்தை நடத்தியது. சியோனிச திட்டத்திலிருந்து பாயும் துன்பகரமான விளைவுகள் குறித்து ட்ரொட்ஸ்கி மீண்டும் மீண்டும் எச்சரித்தார். இப்போது, இஸ்ரேலிய அரசு நிறுவப்பட்டு 75 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, சியோனிச கற்பனாவாதம் ஒரு நரக ஆட்சியாக சீரழிந்து, 80 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஐரோப்பிய யூதர்களுக்கு எதிராக நாஜிக்களால் பயன்படுத்தப்பட்ட இனப்படுகொலைக் கொள்கைகளை நாடியுள்ளது. ஆனால், சியோனிசத்தின் பிற்போக்குத்தனமான தன்மையானது தேசியவாதத்தின் மற்றைய எல்லா வடிவங்களிலும் மறுஉருவாக்கம் செய்யப்படுகிறது. இது உற்பத்தி சக்திகளின் பூகோள அபிவிருத்தி மற்றும் வர்க்கப் போராட்டத்தின் சர்வதேசமயமாக்கல் ஆகியவற்றால் முறியடிக்கப்பட்ட ஒரு முன்னோக்கு ஆகும். மனிதகுலத்தின் முற்போக்கான வளர்ச்சிக்கான ஒரு வாகனமாக இருந்த தேசிய அரசு முடிந்துவிட்டது. நாகரிகத்தின் உயிர்பிழைப்பானது இப்போது முற்றிலும் முதலாளித்துவத்தையும் தேசிய-அரசு அமைப்பையும் தூக்கியெறிந்து ஒரு உலக சோசலிச கூட்டமைப்பிற்கு மாற்றம் செய்வதோடு பிணைந்துள்ளது.

ட்ரொட்ஸ்கி 20 ஆம் மற்றும் 21 ஆம் நூற்றாண்டுகளின் தலைசிறந்த வடிவமாக உள்ளார். லியோன் ட்ரொட்ஸ்கியும் இருபத்தியோராம் நூற்றாண்டில் சோசலிசத்திற்கான போராட்டமும் அவரது வாழ்க்கை மற்றும் பணி குறித்த ஆய்வுக்கும், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, நான்காம் அகிலத்தை சோசலிசப் புரட்சியின் உலகக் கட்சியாக கட்டியெழுப்புவதற்கும் பங்களிக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

194 சியோனிசத்தின் தர்க்கம்: தேசியவாத கட்டுக்கதை முதல் காஸா
இனப்படுகொலை வரை

தொடர்புகளுக்கு:

<https://www.wsws.org/ta/special/pages/contact.html>